

โครงการ สานฝันเพื่อนผู้พิการ

เดือน พฤศจิกายน 2551 - มิถุนายน 2553

ชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Friendship Beyond Physical '51

ขอขอบคุณผู้สนับสนุนโครงการ

โครงการ สถานฝันเพื่อนผู้พิการ

เดือน พฤศจิกายน 2551 - มิถุนายน 2553

ชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Friendship Beyond Physical '51

ขอขอบคุณผู้สนับสนุนโครงการ

เลขหมู่ HV1568 ๑175 ๑ 2553
เลขทะเบียน ๗51845
วันที่ 24.08.2554

1.สารบัญ.....	ก
2.โครงการสานฝันเพื่อผู้พิการ ชมรมเพื่อผู้พิการ.....	1
3. <u>กิจกรรมที่ 1</u> การพัฒนาทางลาดสำหรับผู้พิการ ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.....	17
4. <u>กิจกรรมที่ 2</u> การแนะแนวการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ให้แก่นักเรียนผู้พิการ.....	67
5. <u>กิจกรรมที่ 3</u> เส้นทางพิชิตฝัน.....	111
6.สรุปโครงการ สานฝันเพื่อผู้พิการ.....	247
7.เอกสารเผยแพร่โครงการ / สมุดโน้ต และ ใวโอนี้ต.....	265
8.รายนามนักศึกษาและจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ.....	277

โครงการ สานฝันเพื่อนผู้พิการ

ชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

1. ชื่อโครงการ โครงการสานฝันเพื่อนผู้พิการ

2. ผู้รับผิดชอบโครงการ

2.1 องค์กร ชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2.2 ที่ปรึกษาชมรม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัครวิทย์ หวานจริง

ภาควิชาศิลปะไทย คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

หมายเลขโทรศัพท์ (053) 944848 , (081) 0306603

2.3 ประธานชมรม นายบุญทริกนิ ยศวัฒน์ชาญชัย นักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์

รองประธานชมรม นางสาวพัชรินทร์ อินตา นักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์

นายภาณุวัฒน์ นาวิพัฒนา นักศึกษาคณะนิติศาสตร์

3. หลักการและเหตุผล

โครงการสานฝันเพื่อนผู้พิการ เป็นโครงการหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่นักศึกษา ด้วยการจัดกิจกรรมที่ประยุกต์ใช้แนวคิดอาสาสมัครเพื่อสังคม ให้นักศึกษาและผู้เข้าร่วมโครงการ เกิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง จากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกันระหว่าง นักศึกษาแต่ละคณะ เพื่อนักศึกษาพิการ คณาจารย์ องค์กรคนพิการ สถาบันสร้างเสริมสุขภาพคนพิการ และองค์กรหน่วยงานภายนอกต่างๆในชุมชน

การจัดโครงการสานฝันเพื่อนผู้พิการ มีวัตถุประสงค์มุ่งเน้นให้นักศึกษา ได้ร่วมกันทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ให้แก่มหาวิทยาลัยและสังคม อีกทั้งยังเป็นการทำประโยชน์ให้กับคนพิการที่ยังขาดโอกาสอีกทางหนึ่งด้วย ซึ่งนักศึกษาและผู้เข้าร่วมโครงการ จะได้เรียนรู้การใช้ชีวิตที่ดีร่วมกันในสังคม เรียนรู้คุณค่าของความเป็นมนุษย์ที่มีเท่าเทียมกัน ศึกษารูปแบบการดำรงชีวิตของคนในสังคมที่แตกต่าง มีความเข้าใจในเรื่องของความพิการ รวมถึงมีทัศนคติที่ดีต่อคนพิการ และเข้าใจถึงปัญหาสังคมที่มีอยู่ เพื่อให้เกิดสำนึกในการที่จะทำความดี เกิดความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถพัฒนาสู่การมี “จิตอาสา” รู้จักช่วยเหลือ เอื้ออาทร รวมทั้งเกิดการมีส่วนร่วม ในการคิดและสร้างกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ต่อสังคม

ส่วนรวม เพื่อร่วมเป็นพลังส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนสังคม และช่วยพัฒนาให้เกิดความเท่าเทียม ความสงบสุขขึ้นในสังคม ร่วมกับองค์กรหน่วยงานต่างๆ ในการพัฒนาประเทศชาติต่อไปในอนาคต

กิจกรรมทั้งหมดใน โครงการสานฝันเพื่อนผู้พิการ ครั้งนี้ เป็นผลสรุปมาจากการจัดกิจกรรม “ ค่ายเพื่อนผู้พิการ ” ของนักศึกษาชมรมเพื่อนผู้พิการ มช. ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 6-8 ตุลาคม 2551 โดยทางชมรมเพื่อนผู้พิการได้รับทุนสนับสนุนจาก โครงการสุขแท้ด้วยปัญญา ของเครือข่ายพุทธิกา และเพื่อเป็นการต่อยอดการจัดกิจกรรม ให้มีโครงการต่อเนื่องที่ขยายผลไปสู่การปฏิบัติจริง ตามความต้องการของผู้เข้าร่วมโครงการครั้งนั้น จึงทำให้เกิด “โครงการสานฝันผู้พิการ” ขึ้น โดยได้แบ่งกิจกรรมของโครงการ ออกเป็น 3 กิจกรรม ดังนี้

1. กิจกรรม การพัฒนาทางลาดสำหรับผู้พิการในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2. กิจกรรม การแนะแนวการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาแก่นักเรียนผู้พิการ
3. กิจกรรม เส้นทางพิชิตฝัน

1. กิจกรรมการพัฒนาทางลาดสำหรับผู้พิการในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ ด้วยการปรับปรุงและสร้างทางลาด ให้สามารถใช้เส้นทางได้อย่างสะดวกและปลอดภัย ที่อาคารคณะสังคมศาสตร์ ซึ่งปัจจุบันมีนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ใช้ Wheelchair ต้องใช้เส้นทางมาศึกษาและร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย แต่ยังมีอุปสรรคไม่สะดวกในการเดินทางได้ด้วยตนเอง การปรับปรุงและสร้างทางลาดนี้ เพื่อเป็นการช่วยลดข้อจำกัดทางกายภาพสำหรับเพื่อนคนพิการ และให้ทุกคนสามารถใช้งานร่วมกันได้ นอกจากนั้น ผู้เข้าร่วมโครงการจะได้ตระหนัก เข้าใจถึงการพัฒนา ส่งเสริม การจัดปรับสภาพแวดล้อม เครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่ให้คนพิการเข้าถึง และใช้ประโยชน์ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดการช่วยเหลือในเรื่องของสิทธิทางสังคมให้กับคนพิการด้วย

2. กิจกรรม การแนะแนวการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาแก่นักเรียนผู้พิการ เป็นการขยายผลไปสู่ภายนอกมหาวิทยาลัย ด้วยการสร้างโอกาสในการเข้าถึงทางการศึกษา ให้กับนักเรียนพิการตามโรงเรียนต่างๆ ในจังหวัดเชียงใหม่ สิ่งที่สำคัญประการหนึ่งคือ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้คนพิการได้ทราบถึงสิทธิทางการศึกษา และได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นในระดับอุดมศึกษา รวมทั้งผู้พิการจะได้ทราบถึงศักยภาพและความสามารถของตนเอง อันจะเป็นการสร้างโอกาสทางการทำงานในอนาคตให้แก่ผู้พิการอีกทางหนึ่ง

3. กิจกรรม เส้นทางพิชิตฝัน เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพคนพิการ ในจังหวัด เชียงใหม่ ด้วยการสร้างความตระหนักในคุณค่าของการศึกษา ให้แก่คนพิการ ครอบครัว คนรอบข้าง รวมถึง ชุมชนในสังคม ได้เห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของการศึกษา อันจะนำไปสู่ความตั้งใจและความมานะ พยายามในการศึกษาต่อในระดับสูงยิ่งขึ้น โดยอาศัยการเข้าถึงครอบครัวและชุมชน การให้คำแนะนำแก่น้อง นักเรียนพิการและครอบครัว รวมทั้งเพื่อขยายผลต่อไปยังระดับชุมชนและองค์กรส่วนท้องถิ่นต่างๆ ได้เห็น ถึงความสำคัญของการศึกษา อันเป็นพื้นฐานสำหรับทุกคนในสังคม เพื่อความเท่าเทียม ความเข้าใจซึ่งกัน และกัน อันจะนำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในสังคมต่อไป และเป็นแรงผลักดันในการมีคุณภาพชีวิต ที่ดีขึ้นของคนพิการในสังคม

ในการนี้ ชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ความตั้งใจจริง และพลัง นักศึกษา จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้พิการและผู้เข้าร่วมโครงการทุกคน การจัด“โครงการสานฝันเพื่อนผู้ พิการ” จะส่งผลให้ผู้เข้าร่วมโครงการ สามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ ไปพัฒนาตนเองในรูปแบบ “จิตอาสา” และ พร้อมที่จะเป็นต้นแบบที่ดี ที่จะร่วมเป็นพลังขับเคลื่อน พัฒนาสังคมและประเทศชาติ ให้เจริญรุ่งเรืองสืบ ต่อไป โดยสิ่งสำคัญที่สุดคือ เพื่อประโยชน์แก่สังคมส่วนรวมต่อไปในอนาคต

4. วัตถุประสงค์

4.1 เพื่อเป็นการลดข้อจำกัดทางกายภาพสำหรับคนพิการ ด้วยการปรับปรุงและสร้างทางลาด ที่อาคาร คณะสังคมศาสตร์ ให้สามารถใช้เส้นทางได้อย่างสะดวกและปลอดภัย ซึ่งปัจจุบันมีนักศึกษาคณะ นิติศาสตร์ใช้Wheelchair ต้องใช้เส้นทางมาศึกษาและร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย แต่ยังมี อุปสรรคไม่สะดวกในการเดินทางด้วยตนเอง

4.2 เป็นการสร้างนวัตกรรมใหม่ ในการออกแบบทางลาดและสภาพแวดล้อม สำหรับผู้พิการทุกด้านที่ สามารถใช้งานได้ร่วมกัน ทั้งในส่วนของผู้พิการเองและบุคคลทั่วไป เพื่อเป็นต้นแบบให้แก่ภาค ส่วนต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

4.3 เพื่อเป็นการบูรณาการทางความรู้ ความร่วมมือ ระหว่างนักศึกษาและคณาจารย์ จากหลายคณะตาม สาขาวิชาการต่างๆ ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จะเป็นศูนย์กลางใน การออกแบบสภาพแวดล้อม เพื่อการเรียนรู้ การสนับสนุนด้านวิชาการ และเป็นแหล่งข้อมูล ใน ระดับภูมิภาค

- 4.4 เพื่อสื่อสารขยายผลให้สังคม ทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย ได้เข้าใจถึงความจำเป็น ในการจัดสภาพแวดล้อมสิ่งอำนวยความสะดวก และจัดการความรู้ในรูปแบบของวิดิทัศน์ เพื่อการเผยแพร่ในวงกว้างต่อไป
- 4.5 เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้พิการได้ทราบถึงสิทธิทางการศึกษา และได้รับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา
- 4.6 เพื่อแนะแนวทางการศึกษาให้กับผู้พิการที่มีความสนใจในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา รวมทั้งให้ผู้พิการได้ทราบถึงศักยภาพ และความสามารถของตนเอง ซึ่งเป็นการสร้างโอกาสในการทำงานในอนาคตให้แก่ผู้พิการ
- 4.7 เพื่อสร้างความตระหนักในคุณค่าของการศึกษา ให้แก่ผู้พิการและครอบครัว รวมถึงชุมชนในสังคม อันจะเป็นแรงผลักดันในการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของผู้พิการ
- 4.8 เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการเสริมสร้าง และพัฒนาศักยภาพ ของผู้พิการในจังหวัดเชียงใหม่ รวมทั้งเพื่อขยายผลต่อไปยังระดับชุมชนและองค์กรส่วนท้องถิ่นต่างๆ เพื่อความเท่าเทียม ความเข้าใจซึ่งกันและกัน อันจะนำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในสังคมต่อไป

5. เป้าหมาย และดัชนีชี้วัดความสำเร็จ

5.1 เป้าหมายเชิงคุณภาพ

- ผู้พิการสามารถใช้ทางลาด ในการเดินทางหรือทำกิจกรรมต่างๆได้ด้วยตนเอง ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รวมทั้งได้รับความสะดวกมากยิ่งขึ้น บริเวณคณะสังคมศาสตร์
- นักเรียนผู้พิการในจังหวัดเชียงใหม่ ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารทางการศึกษาอย่างทั่วถึง และสามารถเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยได้ ตามสาขาวิชาที่ตนมีความสนใจ
- นักศึกษาชมรมเพื่อนผู้พิการ ได้ร่วมเรียนรู้แลกเปลี่ยนทัศนคติ กับเยาวชนผู้พิการและครอบครัว รวมทั้งครอบครัวผู้พิการ จะได้ทราบถึงความสำคัญของการศึกษา
- สร้างโครงร่างในการจัดทำแผนการปรับภูมิทัศน์ ในชุมชนที่มีผู้พิการ เพื่อการพัฒนาชุมชนแบบยั่งยืน ให้กับองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นนั้นๆต่อไป

5.2 เป้าหมายเชิงปริมาณ

- นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม 90 คน
- อาจารย์และเจ้าหน้าที่ 20 คน

• นักเรียนผู้พิการในจังหวัดเชียงใหม่	126	คน
• ครอบครัวผู้พิการใน จ.เชียงใหม่	10	คน
รวม	246	คน

5.3 ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ

- ผู้พิการสามารถใช้ทางลาด ที่ได้ปรับปรุงและสร้างขึ้นใหม่สำหรับผู้พิการ ที่บริเวณอาคารคณะสังคมศาสตร์ ได้อย่างสะดวกและเหมาะสม
- นักศึกษาและผู้เข้าร่วมโครงการ มีความรู้ความเข้าใจในการออกแบบทางลาด สภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก แก่ผู้พิการทุกประเภท อย่างถูกต้อง
- ผู้เข้าร่วมโครงการและบุคคลทั่วไป ได้ตระหนักถึงความสำคัญ ในการจัดสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก ให้แก่ผู้พิการทุกด้าน อย่างยั่งยืน อันจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง รวมทั้งขยายผลกิจกรรมสู่สังคมวงกว้างต่อไป
- ผู้พิการที่ผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมการแนะแนวการศึกษา ได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยอย่างทั่วถึง และสามารถผลักดันให้น้องผู้พิการมีความต้องการเข้าศึกษาต่อ ในระดับมหาวิทยาลัย มากขึ้น โดยวัดผลจากการประเมินผ่านแบบสอบถามความต้องการศึกษาต่อ ภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรม
- สำรวจความพึงพอใจของการจัดโครงการทั้ง 3 กิจกรรม จากการประเมินผลผ่านแบบสอบถาม ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมและบุคคลทั่วไปที่เกี่ยวข้อง

6. วิธีดำเนินโครงการ

- 6.1 ประชุมวางแผนการดำเนินงาน และแบ่งหน้าที่นักศึกษาแต่ละฝ่าย เพื่อรวบรวมหาข้อมูลในแต่ละกิจกรรม โดยมีคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษา
- 6.2 ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานและองค์กรต่างๆที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประสานงานกับแหล่งสถานศึกษาที่มีนักเรียนผู้พิการเรียนอยู่
- 6.3 เริ่มดำเนินงานกิจกรรมต่างๆตาม วัน เวลา และสถานที่ ที่ได้กำหนดไว้ในแผนการดำเนินงาน
- 6.4 สรุปผลการดำเนินงาน โครงการทั้ง 3 กิจกรรม จากการประเมินผลผ่านแบบสอบถามและสัมภาษณ์
- 6.5 ติดตามผลว่ามีนักเรียนผู้พิการ ที่ผ่านกิจกรรมการแนะแนว สามารถเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย จำนวนเท่าไร คณะใดบ้าง และติดต่อทางครอบครัวของกลุ่มนักเรียนผู้พิการ เพื่อช่วยสนับสนุนให้ สามารถเดินทางมาเรียนในมหาวิทยาลัยได้สะดวกขึ้น

6.6 สรุปโครงการทั้งหมดเป็นรูปเล่ม พร้อมแผ่นDVD บันทึกภาพ และแผ่นวีดิทัศน์โครงการทั้งหมด

7. การกำกับติดตามและประเมินผล

- สอบถามความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมกิจกรรม ทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม เป็นแบบสอบถามและบันทึกเทปสัมภาษณ์จากผู้เข้าร่วมกิจกรรม
- บันทึกภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวตลอดการจัดกิจกรรม เพื่อนำมาจัดทำเป็นวีดิทัศน์โครงการ
- ติดตามประเมินผลการดำเนินงาน จากการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จากกลุ่มนักเรียน นักศึกษา คณาจารย์ และบุคคลทั่วไป ถึงประโยชน์หรือสิ่งที่ได้รับการจัดกิจกรรม ในแต่ละโครงการ

8. ขอบเขตการดำเนินงาน

8.1 กิจกรรม การพัฒนาทางลาดสำหรับผู้พิการในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- ปรับปรุงและสร้างทางลาดสำหรับผู้พิการ ที่อาคารคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ให้ผู้พิการสามารถใช้ได้อย่างสะดวก และเหมาะสม

8.2 กิจกรรม การแนะแนวการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาแก่นักเรียนผู้พิการ

- นักเรียนผู้พิการโรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ ,โรงเรียนโสตศึกษา และโรงเรียนศรีสังวาลในจังหวัด เชียงใหม่ ได้รับทราบถึงข้อมูลข่าวสารรวมทั้งสิทธิทางด้านการศึกษาอย่างทั่วถึง และสามารถเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยได้ ตามสาขาวิชาที่ตนมีความสนใจ

8.3 กิจกรรม เส้นทางพิชิตฝัน

- สร้างความตระหนักในคุณค่าของการศึกษา ให้แก่ชุมชนของนักเรียนผู้พิการและครอบครัว ในจังหวัดเชียงใหม่ รวมทั้งขยายผลต่อไปยังองค์กรส่วนท้องถิ่นต่างๆ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการเสริมสร้าง และพัฒนาศักยภาพ คุณภาพชีวิตของผู้พิการให้ดียิ่งขึ้น

9. ระยะเวลาดำเนินงาน

โครงการสานฝันเพื่อนผู้พิการ เริ่มตั้งแต่ เดือนพฤศจิกายน 2551 ถึง เดือนมิถุนายน 2553

ปี	พ.ศ. 2551								พ.ศ. 2552								พ.ศ. 2553			
เดือน	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.
กิจกรรม ที่ 1 การ พัฒนา ทางลาด																				
กิจกรรมที่ 2 การแนะ แนวการ ศึกษาต่อ																				
กิจกรรม ที่ 3 เส้นทาง พรีคฝิน																				

10. งบประมาณค่าใช้จ่าย

ของงบประมาณสนับสนุนจาก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และสถาบันสร้างเสริมสุขภาพคนพิการ(สสพ.)

11. ที่ปรึกษาโครงการ

ที่ปรึกษาโครงการสานฝันเพื่อนผู้พิการ

1. รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาคุณภาพนักศึกษาและกิจการพิเศษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายพัฒนาคุณภาพนักศึกษาและวิจัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
3. ผู้อำนวยการสถาบันสร้างเสริมสุขภาพคนพิการ (สสพ.)

คณะกรรมการที่ปรึกษากิจกรรม (ทั้ง 3 กิจกรรม)

1. คณาจารย์ คณะวิศวกรรมศาสตร์
2. คณาจารย์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

3. คณาจารย์ คณะวิศวกรรมศาสตร์
4. คณาจารย์ คณะนิติศาสตร์
5. คณาจารย์ คณะเทคนิคการแพทย์
6. คณาจารย์ คณะทันตแพทยศาสตร์
7. คณาจารย์ คณะวิทยาศาสตร์
8. คณาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์
9. คณาจารย์ คณะสังคมศาสตร์
10. คุณกัชกร ทวีศรี ผู้ประสานงานภาคเอเชียแปซิฟิก ชมรมช่วยเพื่อนผู้พิการเชียงใหม่
11. คุณอุทธรพล คำรงขึ้นสกุล ประธานชมรมช่วยเพื่อนผู้พิการเชียงใหม่
12. นาวาอากาศโทภราดร คุ่มทรัพย์ อาจารย์สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศ กองบิน
13. คุณธีรวัฒน์ ศรีปฐมสวัสดิ์ ผู้อำนวยการศูนย์การดำรงชีวิตอิสระของคนพิการนครปฐม

12. ผู้ดำเนินโครงการ

ผู้รับผิดชอบโครงการ

ชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

13. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้พิการสามารถใช้ทางลาด ในการเดินทางหรือทำกิจกรรมต่างๆได้ด้วยตนเอง ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รวมทั้งได้รับความสะดวกมากยิ่งขึ้น บริเวณคณะสังคมศาสตร์
2. ช่วยลดข้อจำกัดทางกายภาพสำหรับผู้พิการ และสร้างความเสมอภาค ความเท่าเทียมกันในการทำกิจกรรมต่างๆ ให้กับนักศึกษา เพื่อประโยชน์ร่วมกันของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
3. เกิดนวัตกรรมด้านการออกแบบเพื่อการใช้ประโยชน์ร่วมกัน (universal design) ซึ่งเป็นต้นแบบให้กับองค์กรต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
4. นักเรียนผู้พิการในจังหวัดเชียงใหม่ ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารทางด้านการศึกษาอย่างทั่วถึง และสามารถเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยได้ ตามสาขาวิชาที่ตนมีความสนใจ
5. นักศึกษาชมรมเพื่อนผู้พิการ ได้ร่วมเรียนรู้แลกเปลี่ยนทัศนคติ กับเยาวชนผู้พิการและครอบครัว รวมทั้งครอบครัวผู้พิการ จะได้ทราบถึงความสำคัญของการศึกษา

6. สร้างความตระหนักในคุณค่าของการศึกษา ให้แก่ชุมชนของนักเรียนผู้พิการและครอบครัว ในจังหวัดเชียงใหม่ รวมทั้งขยายผลต่อไปยังองค์กรส่วนท้องถิ่นต่างๆ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพ คุณภาพชีวิตของผู้พิการให้ดียิ่งขึ้น

เดือนกรกฎาคม 2553

โครงการสานฝันเพื่อนผู้พิการ ได้รับคัดเลือกให้เป็นโครงการต้นแบบ ที่มีแนวทางในการพัฒนาคุณภาพนักศึกษา จากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เป็นหนึ่งใน 15 โครงการ ที่คัดเลือกมาจากทั่วประเทศไทย

โครงการ สานฝันเพื่อนผู้พิการ ชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

โครงการสานฝันเพื่อนผู้พิการ เป็นโครงการหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่นักศึกษา ด้วยการจัดกิจกรรมที่ประยุกต์ใช้แนวคิดอาสาศักดิ์เพื่อสังคม ให้นักศึกษาและบุคลากรได้เข้าร่วมโครงการ เกิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง จากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกันระหว่าง นักศึกษาแต่ละคณะ เพื่อนักศึกษาพิการ คนพิการ องค์กรคนพิการ สถาบันส่งเสริมสุขภาพคนพิการ และองค์กรหน่วยงานภายนอกต่างๆในชุมชน

การจัดโครงการสานฝันเพื่อนผู้พิการ มีวัตถุประสงค์มุ่งเน้นให้นักศึกษา ได้ร่วมกันทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ให้แก่มหาวิทยาลัยและสังคม อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาประโยชน์ให้กับคนพิการที่ยังขาดโอกาสอีกทางหนึ่งด้วย ซึ่งนักศึกษาและบุคลากรได้เข้าร่วมโครงการ จะได้เรียนรู้การใช้ชีวิตที่ดีร่วมกันในสังคม เรียนรู้คุณค่าของความเป็นมนุษย์ที่นับเท่าเทียมกัน ศึกษารูปแบบการดำรงชีวิตของคนในสังคมที่แตกต่างกัน มีความเข้าใจในเรื่องของความพิการ รวมทั้ง นักสังคมที่ติดต่อกับพิการ และเข้าใจถึงปัญหาสังคมที่มีอยู่ เพื่อให้เกื้อหนุนในการที่จะทำความดี เกิดความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถพัฒนาสู่การมี "จิตอาสา" รู้จักช่วยเหลือ เอื้ออาทร รวมทั้งเกิดการมีส่วนร่วม ในการคิดและสร้างกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม เพื่อร่วมเป็นพลังส่วนหนึ่ง ในการขับเคลื่อนสังคม และช่วยพัฒนาให้เกิดความเท่าเทียม ความสงบสุขขึ้นในสังคม ร่วมกับองค์กรหน่วยงานต่างๆในการพัฒนาประเทศชาติต่อไปในอนาคต

กิจกรรมทั้งหมดใน โครงการสานฝันเพื่อนผู้พิการ ครั้งนี้ เป็นผลสรุปมาจากการจัดกิจกรรม "ค่ายเพื่อนผู้พิการ" ของนักศึกษาชมรมเพื่อนผู้พิการ บข. ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ ๖-๘ ตุลาคม ๒๕๕๑ โดยทางชมรมเพื่อนผู้พิการได้รับทุนสนับสนุนจาก โครงการสุขแท้ด้วยปัญญา ของเครือข่ายแพทยสภา และเพื่อเป็นการต่อยอดการจัดกิจกรรม ให้มีโครงการต่อเนื่องที่ขยายผลไปสู่การปฏิบัติจริง ตามความต้องการของผู้เข้าร่วมโครงการครั้งนี้ จึงทำให้เกิด "โครงการสานฝันผู้พิการ" ขึ้น โดยได้แบ่งกิจกรรมของโครงการออกเป็น ๓ กิจกรรมดังนี้

๑. กิจกรรม การพัฒนาทางลาดสำหรับผู้พิการในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๒. กิจกรรม การแนะแนวการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาแก่นักเรียนผู้พิการ
๓. กิจกรรม เล่นทางพิชิตฝัน

โครงการสานฝันเพื่อนผู้พิการ

สกอ.

๒๕๕๒ ปีแห่งคุณภาพการอุดมศึกษาไทย
บัณฑิตมีคุณภาพ พัฒนาชาติยั่งยืน

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๑. กิจกรรมการพัฒนาทางลาดสำหรับผู้พิการในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ ด้วยการปรับปรุงและสร้างทางลาด ที่อาคารคณะสังคมศาสตร์ ให้สามารถใช้งานได้สะดวกและปลอดภัย ซึ่งปัจจุบันมีนักศึกษา คณะนิติศาสตร์ใช้ Wheelchair ต้องใช้เส้นทางมาศึกษาและร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย แต่ยังมีอุปสรรคไม่สะดวกในการเดินทางได้ ด้วยตนเอง การปรับปรุงและสร้างทางลาดนี้ เพื่อเป็นการช่วยลดข้อจำกัดทางกายภาพสำหรับเพื่อนคนพิการ และให้ทุกคนสามารถใช้งาน ร่วมกันได้ นอกจากนี้ ผู้เข้าร่วมโครงการจะได้ตระหนัก เข้าใจถึงการพัฒนา ส่งเสริม การจัดปรับสภาพแวดล้อม เครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่ให้คนพิการเข้าถึง และใช้ประโยชน์ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดการช่วยเหลือในเรื่องของสิทธิทางสังคม ให้กับคนพิการด้วย

๒. กิจกรรม การแนะแนวการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาแก่นักเรียนผู้พิการ เป็นการขยายผลไปสู่ภายนอกมหาวิทยาลัย ด้วยการสร้างโอกาสในการเข้าถึงทางการศึกษา ให้กับนักเรียนพิการตามโรงเรียนต่างๆ ในจังหวัดเชียงใหม่ สิ่งที่สำคัญประการหนึ่ง คือ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้คนพิการได้ทราบถึงสิทธิทางการศึกษา และได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นในระดับอุดมศึกษา รวมทั้งผู้พิการ จะได้ทราบถึงศักยภาพและความสามารถของตนเอง อันจะเป็นการสร้างโอกาสทางการทำงานในอนาคตให้แก่วิชาการอีกทางหนึ่ง

๓. กิจกรรม เส้นทางพิชิตฝัน เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพคนพิการ ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้วยการสร้างความตระหนักในคุณค่าของการศึกษา ให้แก่คนพิการ ครอบครัว คนรอบข้าง รวมถึงชุมชนในสังคม ได้เห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของการศึกษา อันจะนำไปสู่ความตั้งใจและความพยายามในการศึกษาต่อในระดับที่สูงยิ่งขึ้น โดยอาศัยการเข้าถึงครอบครัวและชุมชน การให้คำแนะนำแก่นักเรียนพิการและครอบครัว รวมทั้งเพื่อขยายผลต่อไปยังระดับชุมชนและองค์กรส่วนท้องถิ่นต่างๆ ได้เห็นถึงความสำคัญของการศึกษา อันเป็นพื้นฐานสำหรับทุกคนในสังคม เพื่อความเท่าเทียม ความเข้าใจซึ่งกันและกัน อันจะนำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในสังคมต่อไป และเป็นแรงผลักดันในการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของคนพิการในสังคม

โครงการสาปฝันเพื่อนผู้พิการ

สกอ.

๒๕๕๒ ปีแห่งคุณภาพการอุดมศึกษาไทย
บัณฑิตมีคุณภาพ พัฒนาชาติยั่งยืน

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

โครงการสานฝันเพื่อผู้พิการ

ในการนี้ ชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ความตั้งใจจริง และพลังนักศึกษา จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้พิการ และผู้เข้าร่วมโครงการทุกคน การจัดทำ “โครงการสานฝันเพื่อผู้พิการ” จะส่งผลให้ผู้เข้าร่วมโครงการ สามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ ไปพัฒนาตนเอง ในรูปแบบ “จิตอาสา” และพร้อมที่จะเป็นต้นแบบที่ดี ที่จะร่วมเป็นพลัง ขับเคลื่อน พัฒนาสังคมและประเทศชาติ ให้เจริญรุ่งเรืองสืบต่อไป โดย สิ่งสำคัญที่สุดคือ เพื่อประโยชน์แก่สังคมส่วนรวมต่อไปในอนาคต

ผู้รับผิดชอบโครงการ

องค์กร ชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัครวิทย์ หวานจริง

ภาควิชาศิลปะไทย คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

หมายเลขโทรศัพท์ (๐๕๓) ๙๔๔๘๘๘ , (๐๘๐) ๐๓๐๖๐๐๓

ประธานชมรม นายพัฒนพงษ์ ธรรมวัติ นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

รองประธานชมรม นายบุญฤทธิ์ นิตติวัฒน์ชาญชัย นักศึกษาคณะกิตติมศักดิ์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

นายอริวัตร ทรัพย์ยวีร์วนานักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

นางสาวเบญจอรณ์ พรหมสูตร นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สกอ.

๒๕๕๒ ปีแห่งคุณภาพการอุดมศึกษาไทย
บัณฑิตมีคุณภาพ พัฒนาชาติยั่งยืน

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

โครงการ สานฝันเพื่อนผู้พิการ

กิจกรรมที่ 1

การพัฒนาทางลาดสำหรับผู้พิการ

ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

โดย ชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

(พฤศจิกายน 2551 - มิถุนายน 2553)

กิจกรรมที่ 1 การพัฒนาทางลาดสำหรับผู้พิการ ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ชื่อกิจกรรม การพัฒนาทางลาดสำหรับผู้พิการ ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้รับผิดชอบกิจกรรม

- 2.1 องค์กร ชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- 2.2 อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม ผศ.ดร.วิฑูรย์ เหลืขวรุ่งเรือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
- 2.3 นศ.ผู้รับผิดชอบกิจกรรม นายอิสรา ปิ่นถาวรรักษ์ นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
นายพัฒนพงษ์ ธรรมวดี นักศึกษาคณะนิติศาสตร์
นางสาวสไบทิพย์ วานิชกุล นักศึกษาคณะนิติศาสตร์

๖. หลักการและเหตุผล

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคน และคนก็ถือกำลังสำคัญ ในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไป ด้วยแนวคิดดังกล่าวจึงส่งผลให้ในปัจจุบันทุกภาคส่วนให้ความสนใจ และเปิดกว้างทางการศึกษามากขึ้น เช่น เดียวกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ได้มีการกำหนดให้มีการรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในหลายๆช่องทาง เพื่อรองรับนักเรียนที่ผ่านการสอบคัดเลือกจากทั่วประเทศ ในจำนวนนี้รวมถึงนักเรียนผู้พิการ ที่มีความสนใจในการศึกษาต่อด้วย อันจะเป็นการส่งเสริมให้ผู้พิการมีโอกาสในการพัฒนาศักยภาพที่มีอยู่ ให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคมส่วนรวมมากยิ่งขึ้น การที่ผู้พิการมีโอกาสศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้ เช่นเดียวกับคนทั่วไปถือเป็นการเริ่มต้นที่ดี สำหรับการดำเนินการภายใต้กรอบแนวคิด การพัฒนาคน ซึ่งควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาค แต่ข้อจำกัดประการหนึ่ง ซึ่งส่งผลกระทบอย่างมากต่อการดำเนินชีวิตของผู้พิการก็คือ ปัจจัยทางด้านกายภาพหรือสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวย โดยเฉพาะผู้พิการนั่งรถเข็น ที่ประสบกับความยากลำบากในการเดินทาง เพราะขาดสิ่งอำนวยความสะดวก คือ ทางลาดซึ่งไม่เพียงพอ หรือที่มีอยู่ก็ใช้การได้ไม่สะดวก อาจทำให้เกิดอันตราย รวมทั้งไม่มีการเขียนสัญลักษณ์แสดงช่องทางสำหรับผู้พิการ จึงทำให้มีการจอร์รถับวางทางขึ้นลงรถเข็นผู้พิการ

ทางชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จึงประสงค์ที่จะเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยลดปัญหาดังกล่าว โดยร่วมกับนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์และอาสาสมัครจากหลายคณะ ร่วมกันทำการปรับปรุงและสร้างทางลาดของคณะสังคมศาสตร์ในบางจุด เพื่อให้นักศึกษาผู้พิการสามารถใช้การได้สะดวกขึ้น และเป็นการลดข้อจำกัดบางประการสำหรับผู้พิการ เพื่อนำไปสู่ความเท่าเทียมในสังคมการศึกษา รวมทั้งเพื่อร่วมกันสร้างนวัตกรรม

ใหม่ ในการออกแบบทางลาดและสภาพแวดล้อม ให้แก่ผู้พิการทุกด้านสามารถใช้งานได้ร่วมกัน อันจะเป็นตัวอย่างหรือแนวทางให้แก่องค์กรต่างๆในสังคมต่อไป

ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างจิตสำนึกในการช่วยเหลือสังคม ให้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และเป็นภาพสะท้อนไปยังสังคม ให้เกิดการตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว อันจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงรวมทั้งการขยายผลไปยังชุมชนต่างๆต่อไป

4. วัตถุประสงค์

4.1 เพื่อแสดงถึงพลังของนักศึกษา ในการร่วมมือกันทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์อันเป็นประโยชน์ และเพื่อสร้างจิตสำนึกที่ดีในการช่วยเหลือสังคม

4.2 เพื่อเป็นการสร้างความเสมอภาค และความเท่าเทียมกันสำหรับคนพิการ ในการเดินทางมาศึกษา และร่วมทำกิจกรรมต่างๆ ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

4.3 เพื่อเป็นการลดข้อจำกัดทางกายภาพสำหรับคนพิการ ด้วยการปรับปรุงและสร้างทางลาด ที่อาคารคณะสังคมศาสตร์ ให้สามารถใช้เส้นทางได้อย่างสะดวกและปลอดภัย ซึ่งปัจจุบันมีนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ใช้Wheelchair ต้องใช้เส้นทางมาศึกษาและร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย แต่ยังมีอุปสรรคไม่สะดวกในการเดินทางด้วยตนเอง

4.4 เป็นการสร้างนวัตกรรมใหม่ ในการออกแบบทางลาดและสภาพแวดล้อม สำหรับผู้พิการทุกด้านที่สามารถใช้งานได้ร่วมกัน ทั้งในส่วนของผู้พิการเองและบุคคลทั่วไป เพื่อเป็นต้นแบบให้แก่ภาคส่วนต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

4.5 เพื่อเป็นการบูรณาการทางความรู้ ความร่วมมือ ระหว่างนักศึกษาและคณาจารย์ จากหลายคณะ ตามสายวิชาการต่างๆ ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จะเป็นศูนย์กลางในการออกแบบสภาพแวดล้อม เพื่อการเรียนรู้ การสนับสนุนด้านวิชาการ และเป็นแหล่งข้อมูล ในระดับภูมิภาค

4.6 เพื่อสื่อสารขยายผลให้สังคม ทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย ได้เข้าใจถึงความจำเป็น ในการจัดสภาพแวดล้อมสิ่งอำนวยความสะดวก และจัดการความรู้ในรูปแบบของวิดิทัศน์ เพื่อการเผยแพร่ในวงกว้างต่อไป

5. เป้าหมาย

5.1 เป้าหมายเชิงคุณภาพ

- ช่วยลดข้อจำกัดทางกายภาพสำหรับผู้พิการ ทำให้ผู้พิการได้รับความสะดวกมากยิ่งขึ้นในการเดินทางหรือทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเองบริเวณคณะสังคมศาสตร์ เนื่องจากปัจจุบันมีนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ ใช้Wheelchair ต้องใช้เส้นทางมาศึกษาและร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย แต่ยังมีอุปสรรคไม่สะดวกในการเดินทางด้วยตนเอง

- เพื่อให้เกิดความเสมอภาค ความเท่าเทียมกัน ในการเรียนและการทำงานต่างๆ ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- เป็นการสร้างต้นแบบในการปรับปรุงทางลาดเพื่อการใช้ประโยชน์ร่วมกันของผู้พิการทุกประเภท และบุคคลทั่วไป แบบยั่งยืน

5.2 เป้าหมายเชิงปริมาณ

— นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม	90	คน
— อาจารย์เจ้าหน้าที่และวิทยากร	15	คน
รวม	105	คน

5.3 คำนึงชีวิตความสำเร็จ

- ผู้พิการสามารถใช้ทางลาดที่ปรับปรุงและสร้างขึ้นใหม่ บริเวณอาคารคณะสังคมศาสตร์ ได้อย่างสะดวกและปลอดภัยมากยิ่งขึ้น ในการมาศึกษาและร่วมกิจกรรมต่างๆของทางมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- นักศึกษาและผู้เข้าร่วมโครงการ มีความรู้ความเข้าใจในการออกแบบทางลาด สภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก แก่ผู้พิการทุกประเภท อย่างถูกต้อง

- นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ มีความรู้ความเข้าใจ และเกิดทัศนคติที่ดีเชิงบวก ต่อผู้พิการ

- นักศึกษา เกิดจิตสำนึกในการช่วยเหลือสังคม อันนำมาสู่ความคิดมีจิตอาสา จิตสาธารณะ ในการร่วมพลังกันสร้างสรรค์กิจกรรมที่อันเป็นประโยชน์แก่สังคม

- ผู้เข้าร่วมโครงการและบุคคลทั่วไป ได้ตระหนักถึงความสำคัญ ในการจัดสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก ให้แก่ผู้พิการทุกด้าน อย่างยั่งยืน อันจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง รวมทั้งขยายผลกิจกรรมสู่สังคมวงกว้างต่อไป

6. การกำกับติดตามและประเมินผล

- สอบถามความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมกิจกรรม ทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม เป็นแบบสอบถามและบันทึกเทปสัมภาษณ์จากผู้เข้าร่วมกิจกรรม

- บันทึกภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวตลอดการจัดกิจกรรม เพื่อนำมาจัดทำเป็นวิทัศน์โครงการ

- ติดตามประเมินผลการดำเนินงานจากการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกลุ่มนักเรียน นักศึกษา คณาจารย์ และบุคคลทั่วไป ถึงประโยชน์หรือสิ่งที่ได้รับการจัดกิจกรรม ในแต่ละโครงการ

7. ขอบเขตการดำเนินงาน

- ปรับปรุงและสร้างทางลาดสำหรับผู้พิการ พื้นที่บริเวณอาคารคณะสังคมศาสตร์ และบันไดทางขึ้น ห้องนิทรรศการหน้าตึกคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ให้ผู้พิการสามารถใช้ได้อย่างสะดวกและเหมาะสม

8. ระยะเวลาดำเนินงาน

ตารางเวลาการดำเนินการ กิจกรรมที่ 1 การพัฒนาทางลาดสำหรับผู้พิการ ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เริ่มตั้งแต่ เดือนพฤศจิกายน 2551 ถึง เดือนธันวาคม 2552 (ขอขยายเวลาถึง มิถุนายน 2553 เนื่องจากยังขาดการสนับสนุนงบประมาณค่าวัสดุก่อสร้าง)

ปี	พ.ศ.2551		พ.ศ. 2552												พ.ศ.2553					
เดือน	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.
กิจกรรม ที่ 1 การ พัฒนา ทางลาด																				

9. งบประมาณค่าใช้จ่าย

ขอรับงบประมาณสนับสนุนจากสถาบันสร้างเสริมสุขภาพคนพิการ (สสพ.) และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

10. ที่ปรึกษาโครงการ

ที่ปรึกษาโครงการสานฝันเพื่อผู้พิการ

1. รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาคุณภาพนักศึกษาและกิจการพิเศษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายพัฒนาคุณภาพนักศึกษาและวิจัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
3. ผู้จัดการแผนงานสร้างเสริมสุขภาพคนพิการในสังคมไทย

คณะกรรมการที่ปรึกษาโครงการ

1. คณาจารย์ คณะวิจิตรศิลป์
2. คณาจารย์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
3. คณาจารย์ คณะวิศวกรรมศาสตร์
4. คณาจารย์ คณะสังคมศาสตร์
5. คณาจารย์ คณะนิติศาสตร์
6. คุณกัซกร ทวีศรี ประธานชมรมช่วยเพื่อนผู้พิการเชียงใหม่
7. นาวาอากาศโทราคร กุ่มทรัพย์ อาจารย์สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศ กองบิน 4
8. คุณธีรวัฒน์ ศรีปฐมสวัสดิ์ ผู้อำนวยการศูนย์การดำรงชีวิตอิสระของคนพิการนครปฐม

11. ผู้ดำเนินโครงการ

ผู้รับผิดชอบโครงการ

ชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้ดำเนินโครงการ

- ชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- สโมสรนักศึกษา คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
- ชมรมค่ายอาสาพัฒนาชนบท คณะวิศวกรรมศาสตร์
- สโมสรนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์

12. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้พิการสามารถใช้ทางลาดในการเดินทางหรือทำกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเองในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รวมทั้งได้รับความสะดวกมากยิ่งขึ้นบริเวณคณะสังคมศาสตร์
2. ช่วยลดข้อจำกัดทางกายภาพสำหรับผู้พิการ และสร้างความเสมอภาค ความเท่าเทียมกัน ในการทำกิจกรรมต่างๆ ให้กับนักศึกษา เพื่อประโยชน์ร่วมกันของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
3. ทางลาดของคณะสังคมศาสตร์ได้มาตรฐาน โดยผู้พิการทุกประเภทและบุคคลทั่วไปสามารถใช้การร่วมกันได้จริง
4. เกิดการประสานงานและความร่วมมืออันดีระหว่างนักศึกษาและคณาจารย์จากหลายคณะตามสายวิชาการต่างๆ ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในการสร้างสรรค์กิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม
5. เกิดนวัตกรรมด้านการออกแบบเพื่อการใช้ประโยชน์ร่วมกัน (universal design) ซึ่งเป็นต้นแบบให้กับองค์กรต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

รายงานผลการดำเนินงาน กิจกรรมที่ 1 การพัฒนาทางลาดสำหรับผู้พิการ ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ตารางขั้นตอนการดำเนินงาน

ครั้งที่	วันที่	ตารางกิจกรรม
1.	พฤศจิกายน 2551 สำรวจพื้นที่ (วันที่ 19 พ.ย.51)	• ประชุมและออกสำรวจพื้นที่กับผู้พิการ เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับอุปสรรคในการใช้ทางลาด ตามสถานที่ต่างๆ ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2.	ธันวาคม 2551 สำรวจและถ่ายภาพ (3 ,6 ธ.ค.51)	• สำรวจและถ่ายภาพ พื้นที่และสภาพแวดล้อมตามจุดต่างๆที่จะดำเนินงานอย่างละเอียดทุกจุด • ประชุมชี้แจง รับทราบปัญหาและอุปสรรคในการใช้พื้นที่บริเวณต่างๆ ที่นักศึกษามีความจำเป็นที่จะใช้ในการเดินทางเพื่อเรียนหรือร่วมทำกิจกรรมของมหาวิทยาลัย
3.	มกราคม 2552 สำรวจและร่างแบบ (21,31 ม.ค.52)	• ประชุมร่วมกับอ.ที่ปรึกษา และคณาจารย์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ เพื่อให้ทราบถึงขั้นตอนในการทำงานทั้งหมด • ออกสำรวจและวัดพื้นที่ เพื่อนำไปเขียนแบบร่าง สำหรับพิจารณาความเป็นไปได้ในการเตรียมปฏิบัติงาน ทำการปรับปรุงและสร้างทางลาดในจุดต่างๆ
4.	กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2552 ออกแบบทางลาดจุดต่างๆ	• ประชุมวางแผนการดำเนินงานร่วมกับอ.ที่ปรึกษา และคณาจารย์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ เพื่อให้ทราบถึงขั้นตอนการทำงานในแต่ละจุดและประเมินงบประมาณที่จะต้องใช้จ่ายทั้งหมด • ออกแบบทางลาดสำหรับพื้นที่ต่างๆตามที่สำรวจ และเขียนทำป้าย สัญลักษณ์ บริเวณทางขึ้น ลงเพื่อไม่ให้รถจอดขวางเส้นทางที่ทำการปรับปรุงตามจุดต่างๆ • ประชุมร่วมกันพิจารณาแบบร่าง ทางลาดพื้นที่จุดต่างๆ ร่วมกันอ.ที่ปรึกษาและที่ปรึกษาจากชมรมโกลบอลแคมปัส และนท.ภราดร คุ่มทรัพย์ เพื่อรับฟังข้อเสนอแนะและพิจารณาปรับปรุงแบบทางลาด • เปิดรับสมัครอาสาสมัครเข้าร่วมโครงการ โดยมีการเชิญชวนด้วยการแสดง และการประชาสัมพันธ์โครงการ ที่บริเวณสโมสรองค์กรนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

		- แบ่งกลุ่มปฏิบัติงาน และชี้แจงรายละเอียดตลอดจนวิธีการทำงาน ซึ่งจะมีการประเมินผลการดำเนินงานเป็นรายวัน โดยมีกลุ่มคณาจารย์ให้การปรึกษาและคำแนะนำ - ประชุมรวมอาสาสมัครและผู้เข้าร่วมโครงการ เพื่อปรับและสร้างทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับคนพิการและความพิการโดยวิทยากรจาก Global Campus แบ่งฝ่ายการทำงานออกเป็น ฝ่ายต่างๆ ได้แก่ ฝ่ายการก่อสร้าง ฝ่ายศิลปกรรม ฝ่ายสวัสดิการ ฝ่ายสันตินาการและฝ่ายพยาบาล รวมทั้งชี้แจงรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับการดำเนินงาน
5.	1- 15 เมษายน 2552	- เตรียมงานฝ่ายการก่อสร้างทางลาด ซึ่งจะจัดซื้อวัสดุก่อสร้าง และทำการกำหนดรูปแบบการก่อสร้าง ทางานประเภทเหล็กต่างๆก่อนในShop โดยใช้พื้นที่อาคารปฏิบัติการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศิลป์ - เตรียมงานฝ่ายศิลปกรรม ออกแบบ โลโก้,จัดทำเสื้อชมรม,ป้ายผ้า,ป้ายสัญลักษณ์คนพิการ พร้อมสำรวจพื้นที่ติดตั้งป้ายสัญลักษณ์ ฯ - เตรียมงานฝ่ายสวัสดิการ,สันตินาการ และพยาบาล ฯลฯ
6.	20-30 เมษายน 2552	- ประชุมชี้แจงความคืบหน้า การดำเนินงานของฝ่ายต่างๆ - ดำเนินการปรับปรุงทาลาดดังต่อไปนี้ - จุดที่ 1 บริเวณร่อนน้ำ ด้านหน้าประตูทางเข้าโรงอาหาร คณะสังคมศาสตร์ - จุดที่ 2 บริเวณทางเข้าร้านขายของ ด้านข้างโรงอาหารสังคมศาสตร์ - จุดที่ 3 บริเวณประตูทางเข้าโรงอาหารคณะสังคมศาสตร์ - จุดที่ 4 ทางเข้า -ออก บริเวณที่จอดรถ ด้านข้างร้านถ่ายเอกสาร - จุดที่ 5 พื้นที่ต่างระดับบริเวณห้อง ป.โท คณะนิติศาสตร์ - จุดที่ 6 จุดเชื่อมระหว่างทางไปห้องบรรยายคณะสังคมศาสตร์
7.	พฤษภาคม - กรกฎาคม 2552	ตรวจสอบพื้นที่จุดที่ทำเสร็จแล้ว ร่วมกับผู้พิการ และแจกแบบสอบถามประเมินผล
8.	สิงหาคม 2552 – เมษายน 2553	- ดำเนินการปรับปรุงทาลาดดังต่อไปนี้ - จุดที่ 7 หน้าคณะสังคมศาสตร์ บริเวณบันไดขึ้นลง หน้าห้องบรรยาย SB 4105 คณะสังคมศาสตร์ (จุดต้นแบบ) และ บริเวณทางลาดเข้า - ออกบริเวณอาคารปฏิบัติการ คณะสังคมศาสตร์ - จุดที่ 8 บริเวณทางเดินด้านข้างห้องสมุดฝั่งตรงข้ามโรงอาหารคณะสังคมศาสตร์
9.	พฤษภาคม 2553	- ตรวจสอบพื้นที่ทุกจุดที่ทำเสร็จแล้ว ร่วมกับผู้พิการ และแจกแบบสอบถามประเมินผล - สรุปผลการจัดกิจกรรมทั้งหมด

*หมายเหตุ อาจมีการเปลี่ยนแปลงวันและเวลาและสถานที่ดังกล่าวตามความเหมาะสมในการดำเนินงาน

ตารางแสดงสภาพปัญหาและอุปสรรคจากการสำรวจสถานที่ บริเวณคณะสังคมศาสตร์และนิติศาสตร์

สถานที่	สภาพปัญหาที่พบ	หมายเหตุ
จุดที่ 1 บริเวณร่อนน้ำ ด้านหน้าประตูทางเข้าโรงอาหาร คณะสังคมศาสตร์	มีร่องระบายน้ำ ซึ่งไม่มีฝาตะแกรงปิดเอาไว้ ทำให้ผู้พิการที่ใช้ Wheelchair ไม่สามารถเดินข้ามไปด้วยตนเอง	
จุดที่ 2 บริเวณทางเข้าร้านขายของ ด้านข้างโรงอาหารคณะสังคมศาสตร์	ทางเข้ามีร่องระบายน้ำซึ่งมีแผ่นซีเมนต์ปิดท่อนไม่ระนาบกับพื้นผิวทางเดินกับและความกว้างของแผ่นซีเมนต์ไม่เพียงพอต่อ ระยะความกว้างของ Wheelchair ทำให้ผู้พิการไม่สามารถใช้ทางนี้ไปได้โดยสะดวก	
จุดที่ 3 บริเวณประตูทางเข้าโรงอาหารคณะสังคมศาสตร์	ประตูทางเข้ามีรางประตูซึ่งเป็นเหล็กวางกันอยู่บนพื้น ประกอบกับมี step เล็กๆ อยู่ในบริเวณเดียวกัน ทำให้ผู้พิการ ไม่สามารถขึ้น wheel chair ผ่านไปได้ด้วยตนเอง	
จุดที่ 4 ทางเข้า -ออก บริเวณที่จอดรถ ด้านข้างร้านถ่ายเอกสาร	ทางลาดมีรอยเชื่อมต่อต่อกันข้างขรุขระ และมีรอยนูนจอดล้อพื้นที่ทางเดินเข้า - ออก จึงทำให้ทางเดินแคบลงอย่างมาก ซึ่งทำให้ผู้พิการที่ใช้ Wheelchair เดินทางลำบาก ประกอบกับพื้นผิวทางเชื่อมส่วนปลายมีความขรุขระมาก	
จุดที่ 5 พื้นที่ต่างระดับบริเวณห้อง ป.โท คณะนิติศาสตร์	มีขั้นบันได (Step) 2/1 ขั้นซึ่งสูงพอสมควร ทำให้ผู้พิการไม่สามารถขึ้น Wheelchair ขึ้นได้ด้วยตนเอง	
จุดที่ 6 จุดเชื่อมระหว่างทางไปห้องบรรยาย คณะสังคมศาสตร์	ทางลาดที่จัดไว้ให้ไม่มีความเหมาะสมกับสภาพ Wheelchair ของผู้พิการ โดยมีความระนาบเอียงมากและพื้นผิวของทางลาดไม่สม่ำเสมอ ทำให้ผู้พิการที่ใช้ Wheelchair ไม่สามารถเดินขึ้นด้วยตนเองได้	

จุดที่ 7 หน้าคณะสังคมศาสตร์ บริเวณบันไดขึ้นลง หน้าห้องบรรยาย SB 4105 คณะสังคมศาสตร์ (จุดต้นแบบ) และ บริเวณทางลาดเข้า - ออกบริเวณอาคารปฏิบัติการ คณะสังคมศาสตร์	บริเวณหน้าห้องบรรยาย SB 4105 ไม่มีทางลาดสำหรับผู้พิการที่ใช้ Wheelchair ส่วนบริเวณทางเข้า-ออก อาคารปฏิบัติการทางลาดมีความลาดชันมาก และมีรถยนต์และรถจักรยานยนต์ จอดปิดทางเข้า-ออก ทางลาด ทำให้ผู้พิการมีความลำบากต่อการใช้ทางลาดเป็นอย่างมาก	จะเริ่มดำเนินการในช่วงต่อไป
จุดที่ 8 บริเวณทางเดินด้านข้างห้องสมุดฝั่งตรงข้ามโรงอาหารคณะสังคมศาสตร์	ทางเดินเชื่อมมีความลาดชันมาก ทำให้ผู้พิการไม่สามารถไ้รถเข็นผ่านไปได้ด้วยตนเอง ซึ่งความลาดชันของจุดเชื่อมต่อ เสี่ยงต่อการพลิกคว่ำของ Wheelchair และอุบัติเหตุอื่นๆ	จะเริ่มดำเนินการในช่วงต่อไป

*หมายเหตุ มีการปรับจุดที่จะดำเนินการบางจุด เนื่องจากที่ประชุมมีความเห็นว่าควรดำเนินการในจุดที่สามารถทำได้ง่ายก่อน

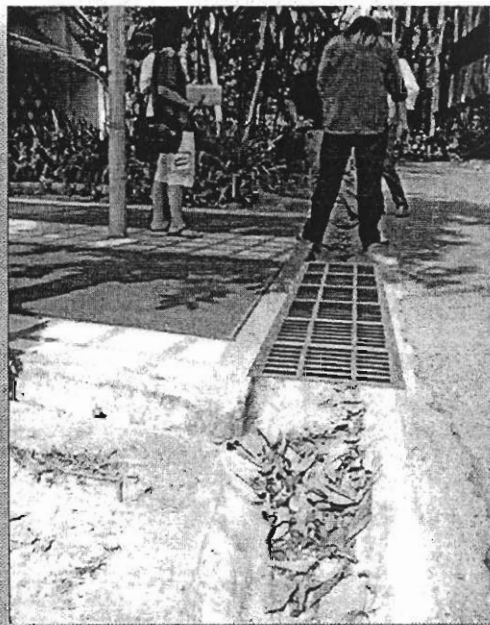
ภาพการสำรวจและแบบจำลอง จุดต่างๆ ที่จะดำเนินการ

จุดที่ 1 บริเวณร่อนน้ำ ด้านหน้าประตูทางเข้าโรงอาหาร คณะสังคมศาสตร์

→ มีร่องระบายน้ำ ซึ่งไม่มีฝาตะแกรงปิดเอาไว้ ทำให้ผู้พิการที่ใช้ Wheelchair ไม่สามารถเข็นข้ามไปด้วยตนเอง

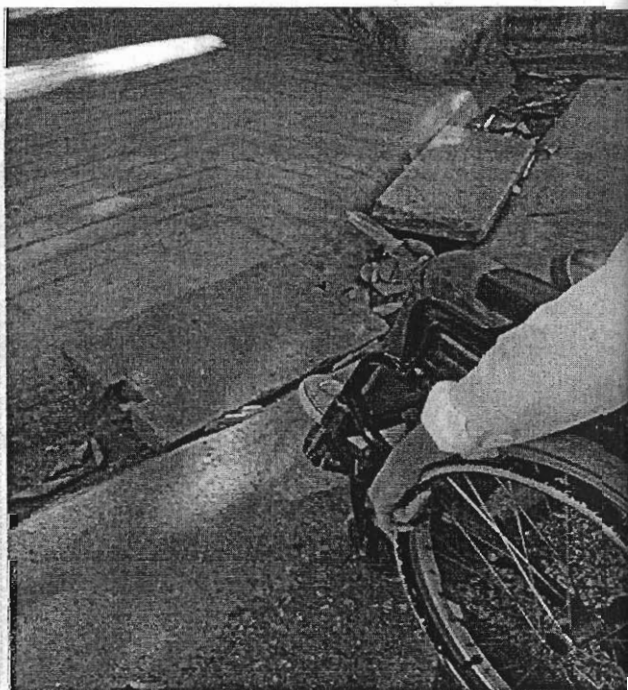
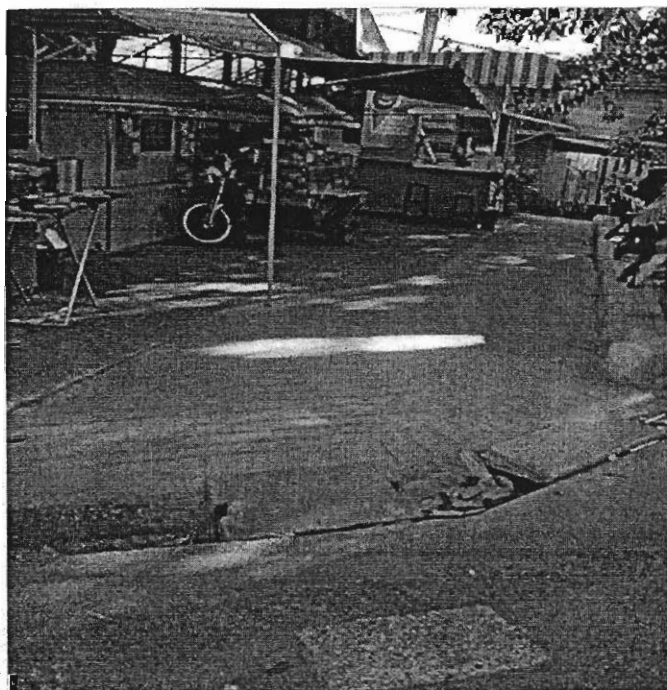

แบบจำลองสำหรับการปรับปรุงทางลาดจุดที่ 1

จุดที่ 2 บริเวณทางเข้าร้านขายของ ด้านข้างโรงอาหารสังคมศาสตร์

→ ทางเข้ามีร่องระบายน้ำซึ่งมีแผ่นซีเมนต์ปิดท่อนี้ระนาบกับพื้นผิวทางเดินกับและความกว้างของแผ่นซีเมนต์ไม่เพียงพอต่อ ระยะความกว้างของ Wheelchair ทำให้ผู้พิการไม่สามารถใช้ทางนี้ไปได้โดยสะดวก

แบบจำลองการปรับปรุงทางลาดจุดที่ 2

จุดที่ 3 บริเวณประตูทางเข้าโรงอาหารคณะสังคมศาสตร์

→ ประตูทางเข้ามีรางประตูซึ่งเป็นเหล็กวางกั้นอยู่บนพื้น ประกอบกับมี step เล็กๆ อยู่ในบริเวณเดียวกัน ทำให้ผู้พิการไม่สามารถเข็น wheel chair ผ่านไปได้ด้วยตนเอง

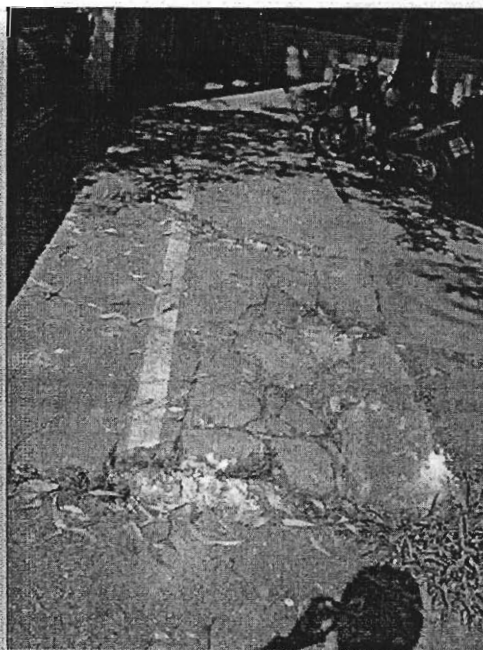

แบบจำลองการปรับปรุงทางลาดจุดที่ 3

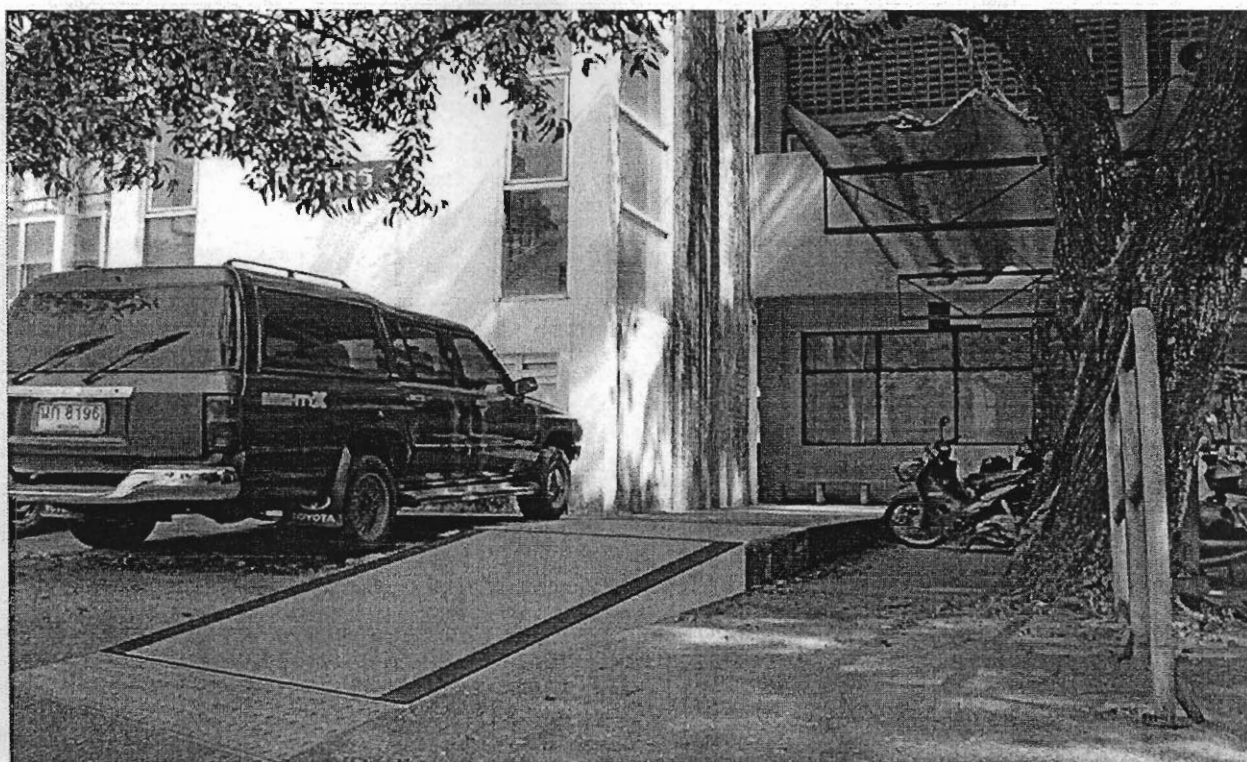

จุดที่ 4 ทางเข้า-ออก บริเวณที่จอดรถ ด้านข้างร้านถ่ายเอกสาร

→ ทางลาดมีรอยเชื่อมต่อค่อนข้างขรุขระ และมีรอยนดัดจอดล้อพื้นที่ทางเดินเข้า-ออก จึงทำให้ทางเดินแคบลงอย่างมาก ซึ่งทำให้ผู้พิการที่ใช้ Wheelchair เดินทางลำบาก ประกอบกับพื้นผิวทางเชื่อมส่วนปลายมีความขรุขระมาก

แบบจำลองการปรับปรุงทางลาดจุดที่ 4

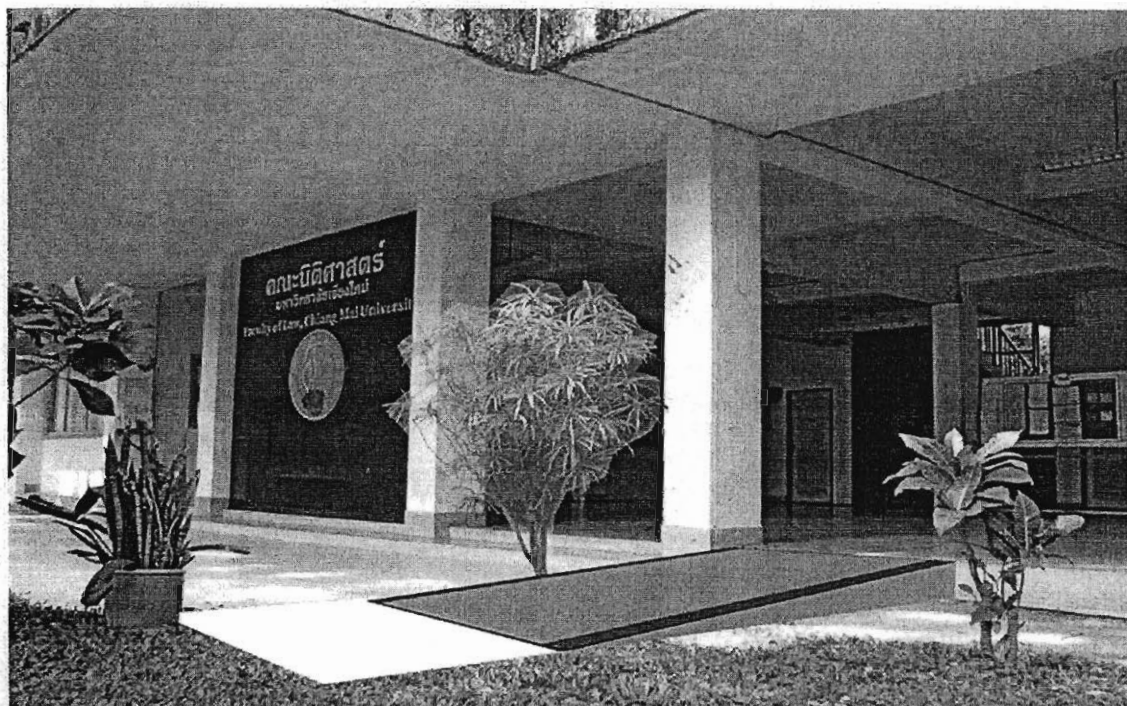

จุดที่ 5 พื้นที่ต่างระดับบริเวณห้อง ป.โท คณะนิติศาสตร์

→ มีขั้นบันได (Step) 2/1 ขั้นซึ่งสูงพอสมควร ทำให้ผู้พิการไม่สามารถใช้ Wheelchair เ็นข้ามขึ้นได้ด้วยตนเอง

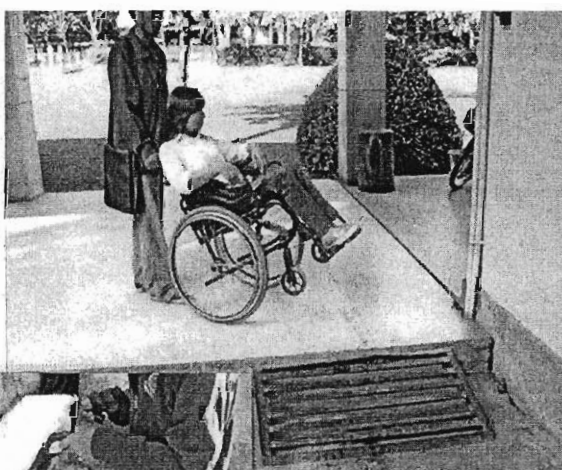

แบบจำลองการปรับปรุงทางลาดจุดที่ 5

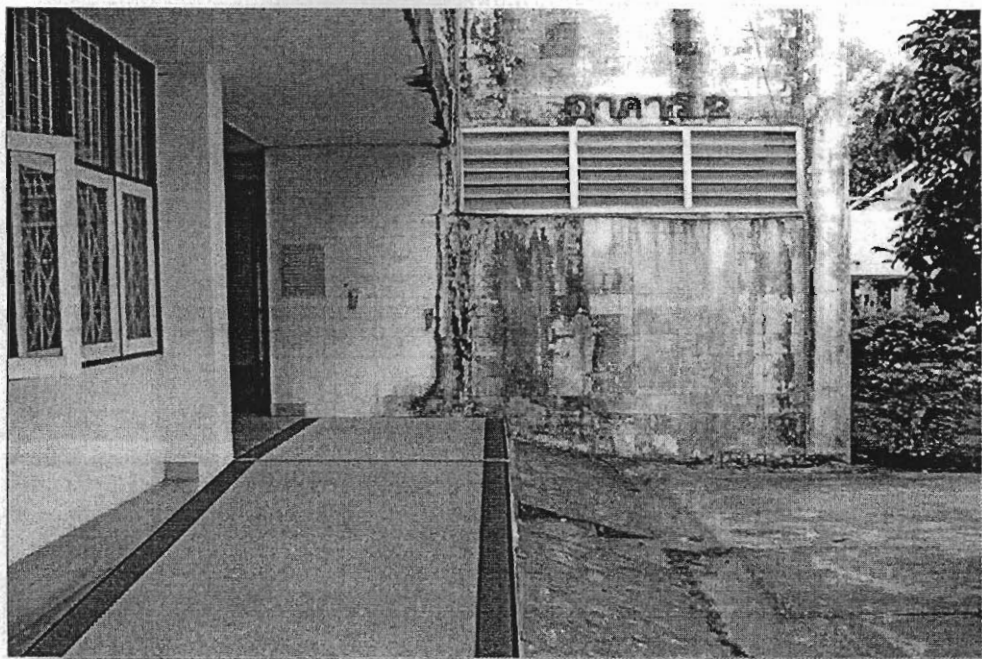

จุดที่ 6 จุดเชื่อมระหว่างทางไปห้องบรรยายคณะสังคมศาสตร์

→ ทางลาดที่จัดไว้ให้ไม่มีความเหมาะสมกับสภาพ Wheelchair ของผู้พิการ โดยมีความระนาบเอียงมากและพื้นผิวของทางลาดไม่สม่ำเสมอ ทำให้ผู้พิการที่ใช้ Wheelchair ไม่สามารถเข็นขึ้นด้วยตนเองได้

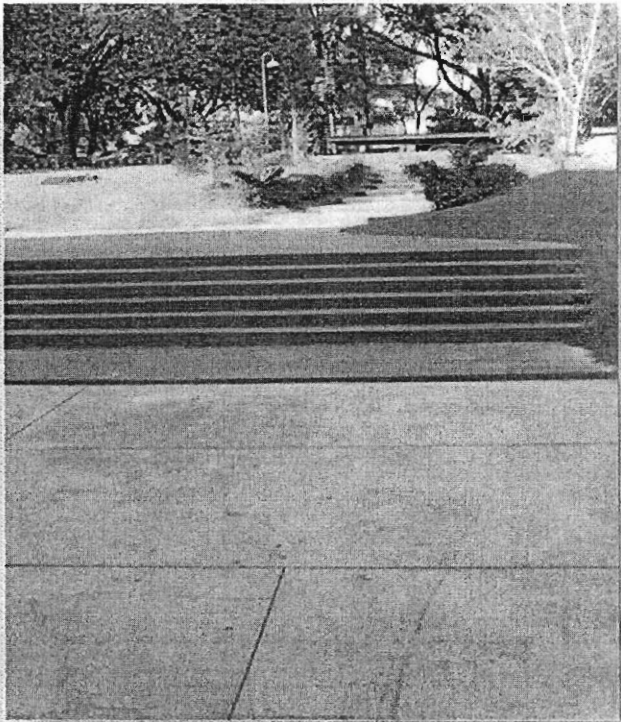
แบบจำลองการปรับปรุงทางลาดจุดที่ 6

จุดที่ 7 หน้าคณะสังคมศาสตร์

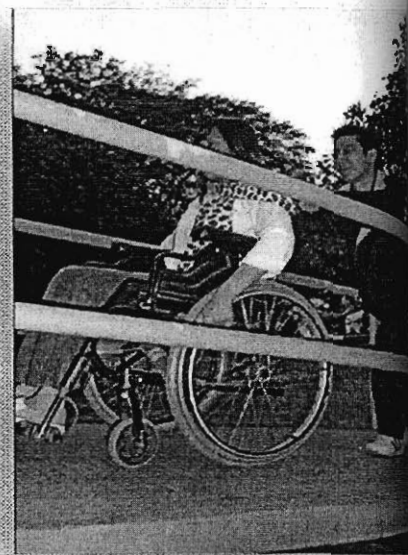
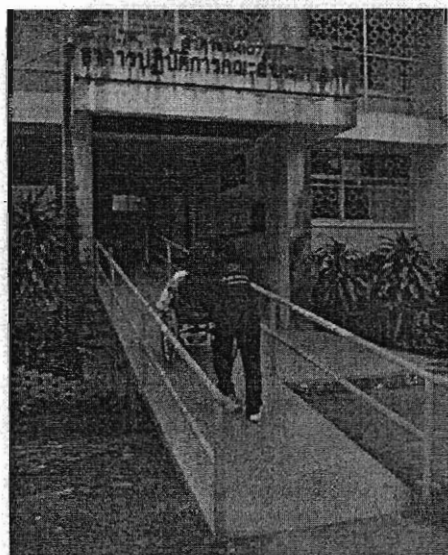
บริเวณบันไดขึ้นลง หน้าห้องบรรยาย SB 4105 คณะสังคมศาสตร์ (จุดต้นแบบ)

→ ไม่มีทางลาดสำหรับผู้พิการที่ใช้ Wheelchair

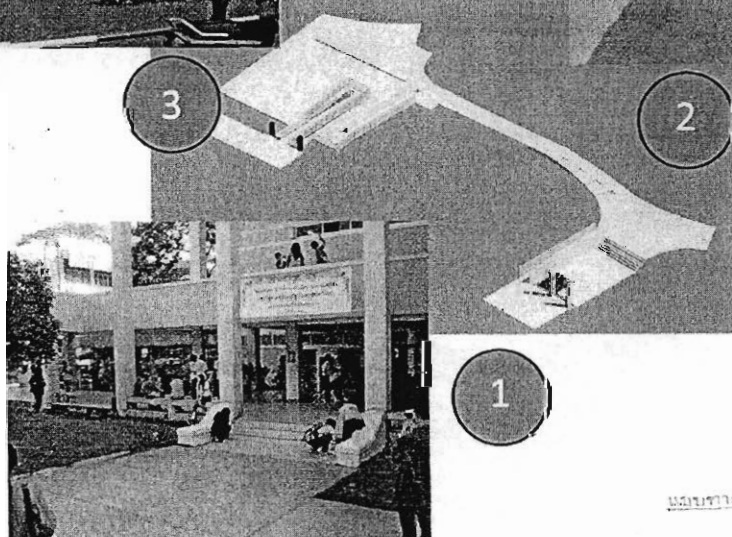
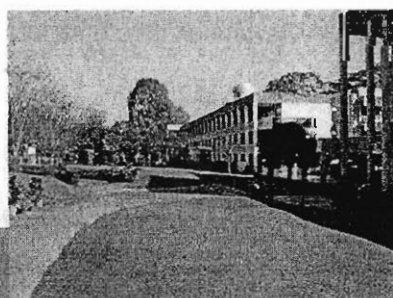
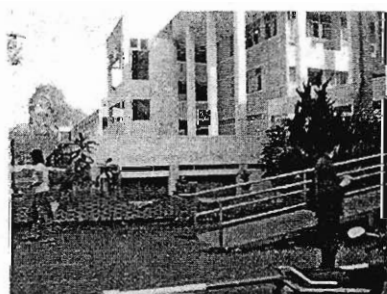

บริเวณทางลาดเข้า - ออกบริเวณอาคารปฏิบัติการ คณะสังคมศาสตร์

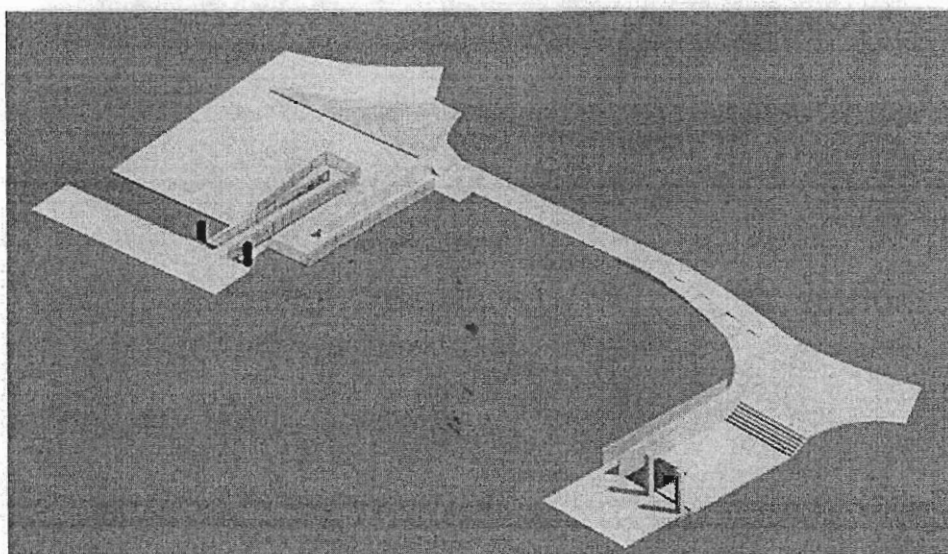
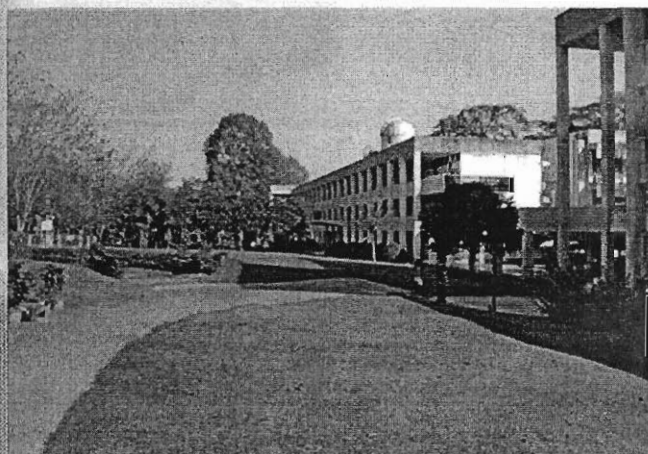
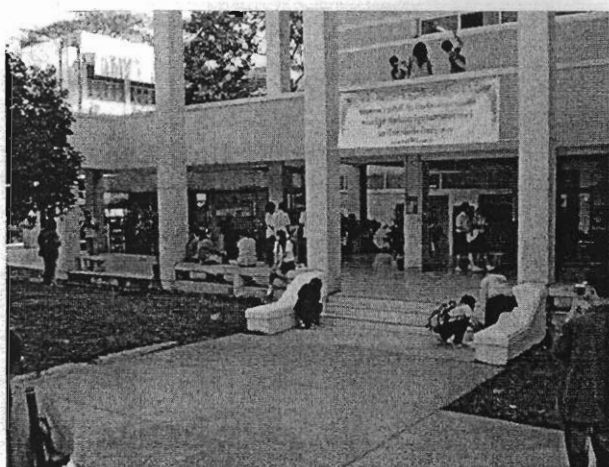
→ ทางลาดมีความลาดชันมากและมีรถยนต์และรถจักรยานยนต์ จอดปิดทางเข้า-ออก ทางลาด ทำให้ผู้พิการมีความลำบากต่อการใช้ทางลาดเป็นอย่างมาก

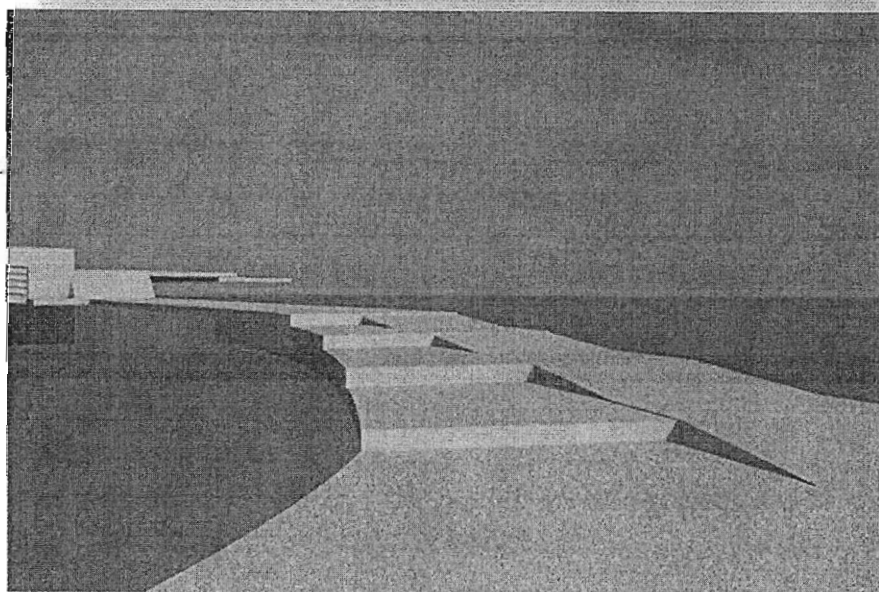
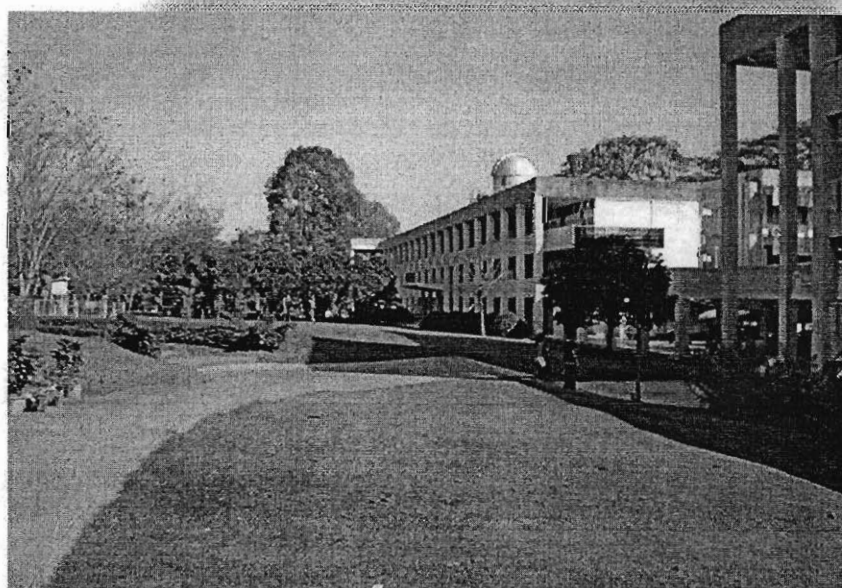
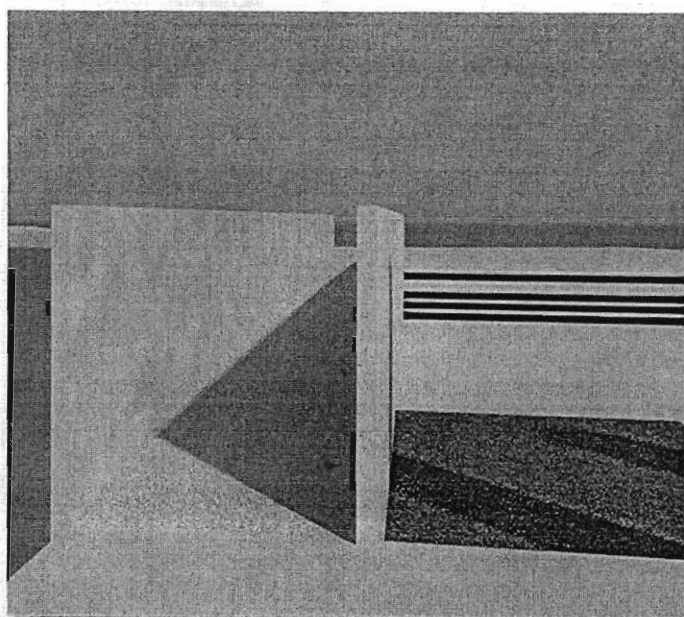
แบบจำลองสำหรับการปรับปรุงทางลาดในจุดที่ 7

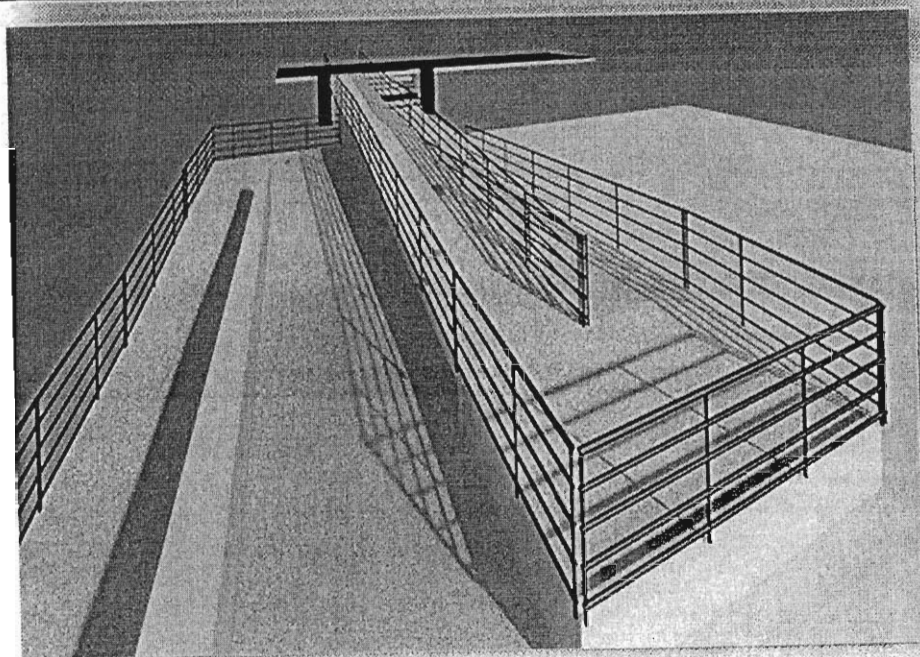
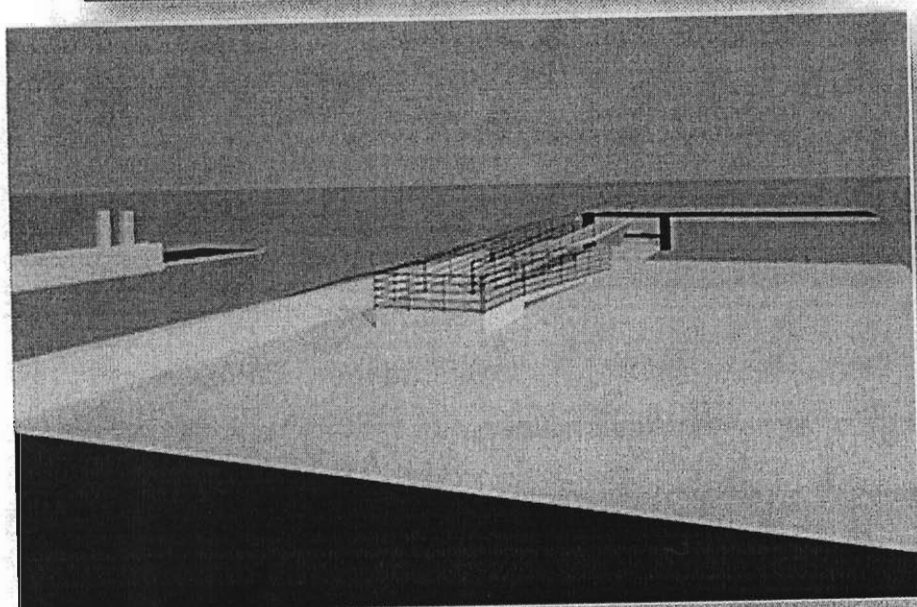

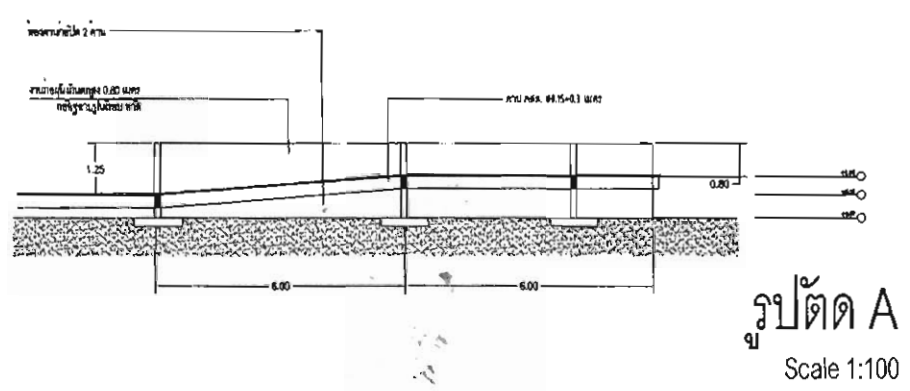
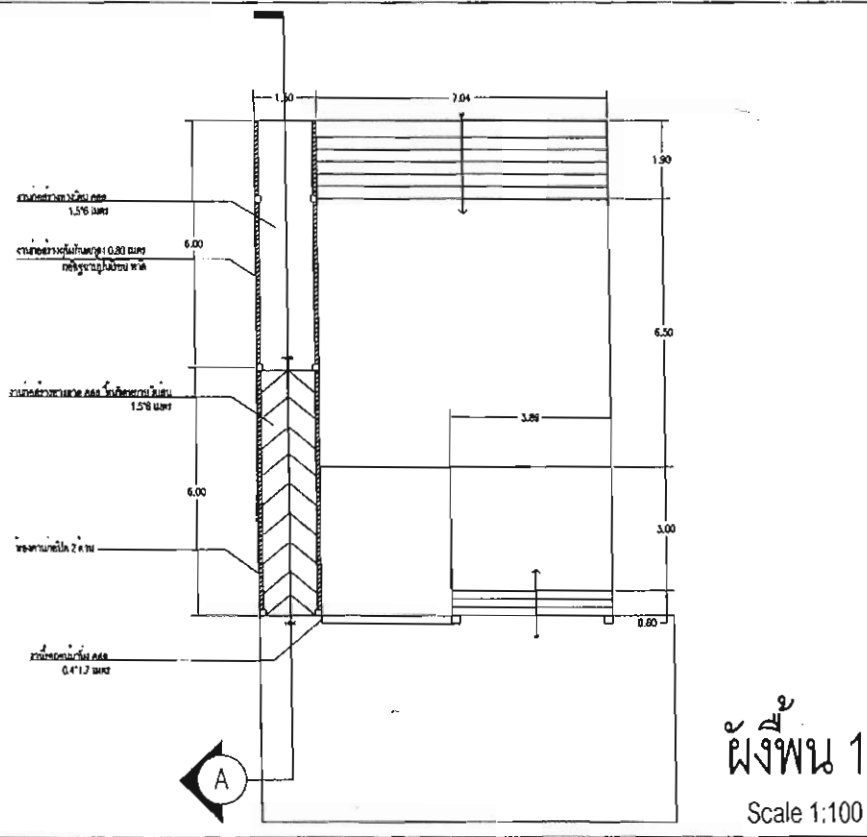
แบบทางลาด จุดที่ 7

การออกแบบ จุดที่ 7 ครั้งแรก

ഭൂമി.

โครงการ : งานก่อสร้างทางลาด ค.ส.ร. ๖๓๓

ผู้ประสานการ : นายศุภชัย กวาวีบุญญา

วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๒

ลำดับ	รายการ	ปริมาณ		ค่าวัสดุซื้อ		ค่าแรงงาน		รวมค่าวัสดุ	หมายเหตุ
		จำนวน	หน่วย	หน่วยละ	เป็นเงิน	หน่วยละ	เป็นเงิน	และค่าแรงงาน	
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)		
1	หมวดงานโครงสร้าง								48,354.50
	งานวางผัง	35.00	ม	20.00	700.00	10.00	350.00	1,050.00	
	งานขุดดิน	6.00	ลบ.ม.	-	-	120.00	720.00	720.00	
	งานถมดิน ถมกลับดิน	4.50	ลบ.ม.	-	-	80.00	360.00	360.00	
	ทาสีขอบบ่อซีเมนต์	0.50	ลบ.ม.	250.00	125.00	60.00	40.00	165.00	
	ยกนํ้าขึ้นบ่อบน (1 : 3)	0.30	ลบ.ม.	1,350.00	405.00	300.00	90.00	495.00	
	ยกนํ้าขึ้นบ่อล่าง (1 : 2.4)	6.00	ลบ.ม.	1,650.00	11,850.00	350.00	2,415.00	13,800.00	
	งานไม้แบบ	55.50	ตร.ม.	185.00	10,287.50	80.00	4,440.00	14,707.50	
	เหล็กเส้นขนาด RB 6 มม.	43.00	เส้น	62.00	2,666.00	7.00	301.00	2,967.00	
	เหล็กเส้นขนาด RB 8 มม.	31.00	เส้น	115.00	3,565.00	13.00	403.00	3,968.00	
	เหล็กเส้นเรื่อรอบ DB 12 มม.	37.00	เส้น	205.00	7,095.00	23.00	851.00	8,547.00	
	ลวดผูกเหล็ก ๖x12	18.00	คณ.	40.00	720.00	5.00	90.00	810.00	
	คาน้ำ	17.00	คณ.	40.00	680.00	5.00	85.00	765.00	
2	หมวดงานสถาปัตยกรรม								21,980.00
	ผนังอิฐโชว์แนว	33.00	ตร.ม.	170.00	5,610.00	60.00	1,980.00	7,590.00	
	ฉาบผนังภายนอก	63.00	ตร.ม.	60.00	3,780.00	55.00	3,465.00	7,245.00	
	เสาเข็มลวดพืดเส้น ๓.๕.๓	32.00	ม	42.00	1,344.00	30.00	960.00	2,240.00	
	ฉาบพื้นปูนบน (ขาวรอง)	18.00	ตร.ม.	-	-	80.00	1,440.00	1,440.00	
	งานสีน้ำ ACRYLIC พื้นภายในนอก	63.00	ตร.ม.	35.00	2,205.00	20.00	1,260.00	3,465.00	
รวม								70,334.50	บาท

வேறு

โครงการ งานก่อสร้างทางลาด ค.ศ.ศ. ชุดที่ 1.

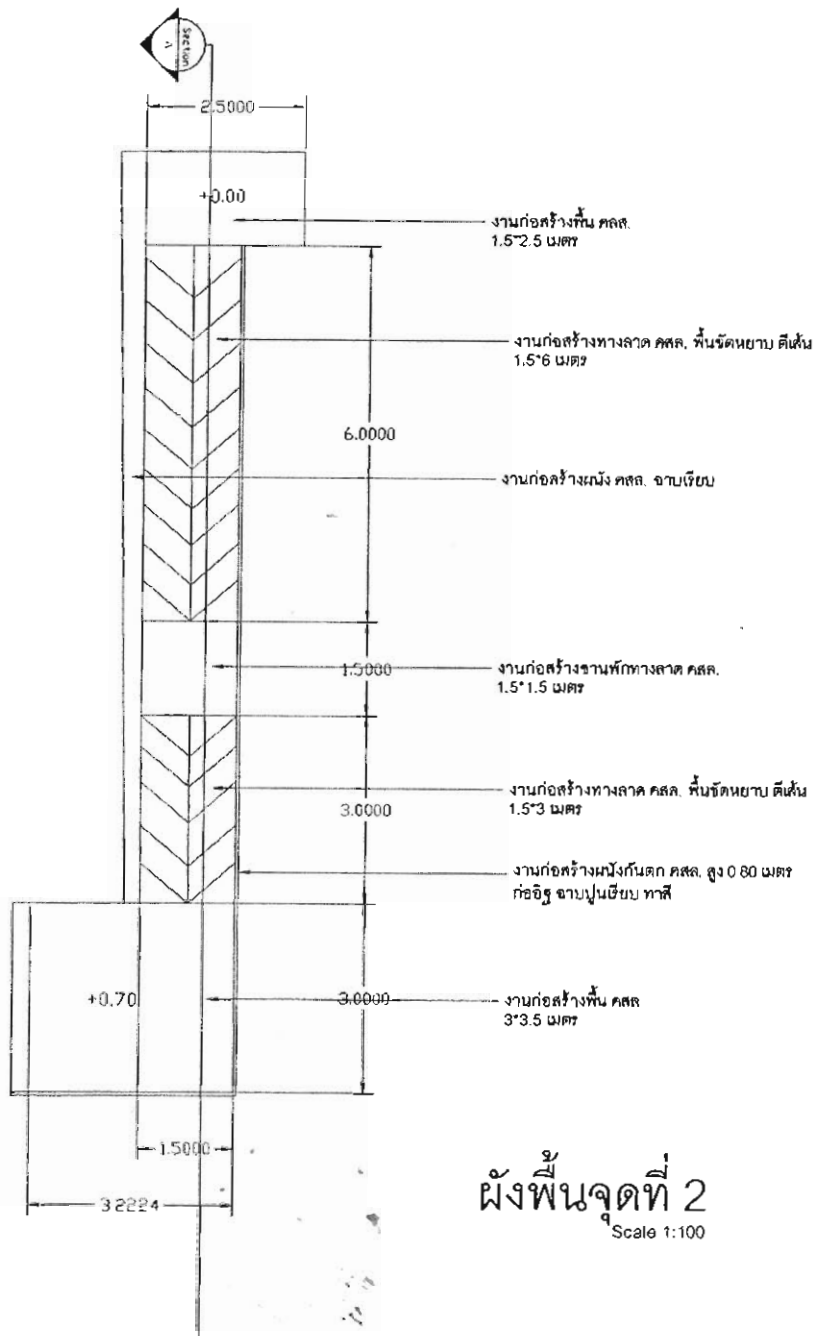
ผู้ประมวลผล : นายสนั่นหกร กวาทปัญญา

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

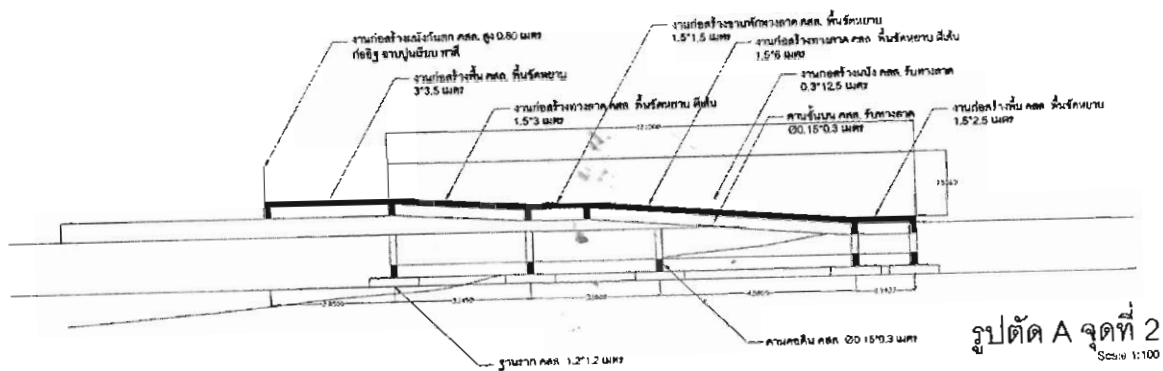
ประเภทการ : นายสมชาย ทวาวินิจญา				วันที่ : 17 พฤษภาคม 2564				หมายเหตุ	
ลำดับ	รายการ	ปริมาณ		ค่าวัสดุสิ้นเปลือง		ค่าแรงงาน			รวมวัสดุ
		จำนวน	หน่วย	หน่วยละ (บาท)	เป็นเงิน (บาท)	หน่วยละ (บาท)	เป็นเงิน (บาท)		และค่าแรงงาน (บาท)
	ค่าดำเนินการ 10%							7,033.45	บาท
	รวมราคาค่าแรงก่อสร้างทั้งสิ้น							77,367.95	บาท

מחזור

1. วัตถุประสงค์การเปลี่ยนแปลง
- วัตถุประสงค์การดำเนินงานที่มีผลต่อการดำเนินงานของหน่วยงาน
- วัตถุประสงค์การดำเนินงานที่มีผลต่อการดำเนินงานของหน่วยงาน
2. วัตถุประสงค์การดำเนินงาน
- วัตถุประสงค์การดำเนินงานที่มีผลต่อการดำเนินงานของหน่วยงาน
- วัตถุประสงค์การดำเนินงานที่มีผลต่อการดำเนินงานของหน่วยงาน

ผังพื้นที่ 2
Scale 1:100

บัญชีแสดงรายละเอียดปริมาณวัสดุและแรงงาน

เจ้าของ

โครงการ งานก่อสร้างทางลาด ค.ส.ล. จุดที่ 2.

ผู้ประมาณการ: นายคณินทร ทวารปัญญญา

วันที่ 11 กันยายน 2552

ลำดับ	รายการ	ปริมาณ		ค่าวัสดุ		ค่าแรงงาน		รวมค่าวัสดุ	หน่วย
		จำนวน	หน่วย	หน่วย (บาท)	เป็นเงิน (บาท)	หน่วย (บาท)	เป็นเงิน (บาท)	และค่าแรงงาน (บาท)	
1	หมวดงานโครงสร้าง								97,530.50
	งานวางผัง	42.00	ม	20.00	840.00	10.00	420.00	1,260.00	
	งานขุดดิน	10.00	ลบ.ม	-	-	120.00	1,200.00	1,200.00	
	งานถมดิน คันโยนดิน	7.00	ลบ.ม	-	-	80.00	560.00	560.00	
	ทรายถมคันโยนดิน	3.00	ลบ.ม	250.00	750.00	80.00	240.00	990.00	
	คอนกรีตพื้น (1:2:5)	0.80	ลบ.ม	1,350.00	810.00	300.00	180.00	990.00	
	คอนกรีตโครงสร้าง (1:2:4)	12.66	ลบ.ม	1,650.00	20,872.50	350.00	4,427.50	25,300.00	
	งานป่นปูน	131.50	ลบ.ม	185.00	24,327.50	80.00	10,520.00	34,847.50	
	เหล็กเส้นขนาด 8B 6 มม	79.00	เส้น	62.00	4,898.00	7.00	563.00	5,451.00	
	เหล็กเส้นขนาด 8B 9 มม	53.00	เส้น	115.00	6,095.00	13.00	689.00	6,784.00	
	เหล็กเส้นโครงสร้าง DB 12 มม	73.00	เส้น	208.00	15,184.00	23.00	1,679.00	16,863.00	
	ลวดผูกเหล็ก เบอร์ 18	33.00	กก	40.00	1,320.00	5.00	165.00	1,485.00	
	คาน	40.00	กก	40.00	1,600.00	5.00	200.00	1,800.00	
2	หมวดงานฮาร์ดแวร์								32,862.00
	บันไดเหล็กตีเหล็ก	54.00	ลบ.ม	170.00	9,180.00	80.00	3,240.00	12,420.00	
	งานเชื่อมฐานปูนโยน	90.00	ลบ.ม	80.00	5,400.00	55.00	4,950.00	10,350.00	
	งานเชื่อมฐานคาน ค.ส.ล.	40.00	ลบ.ม	40.00	1,600.00	30.00	1,200.00	2,800.00	
	งานเชื่อมฐานคาน (หน้าเสา)	28.50	ลบ.ม	-	-	80.00	2,360.00	2,360.00	
	งานสีน้ำ ACRYLIC ที่เสา คานเหล็ก	90.00	ลบ.ม	35.00	3,150.00	20.00	1,800.00	4,950.00	
รวม								130,410.50	บาท

บัญชีแสดงรายละเอียดการคำนวณวัสดุและแรงงาน

เจ้าของ :

ผู้ประมาณการ นายคณิศร ทวาวินัญญา

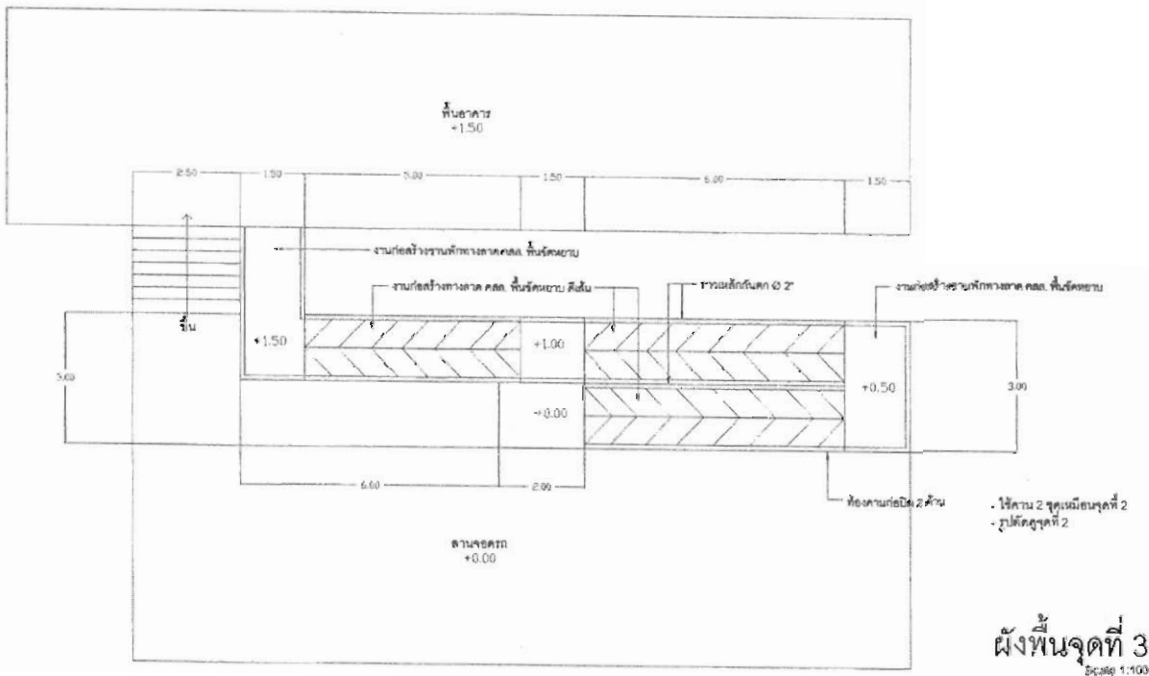
โครงการ : งานก่อสร้างทางลาด ค.ส.ล. จุดที่ 2.

วันที่ : 11 กันยายน 2552

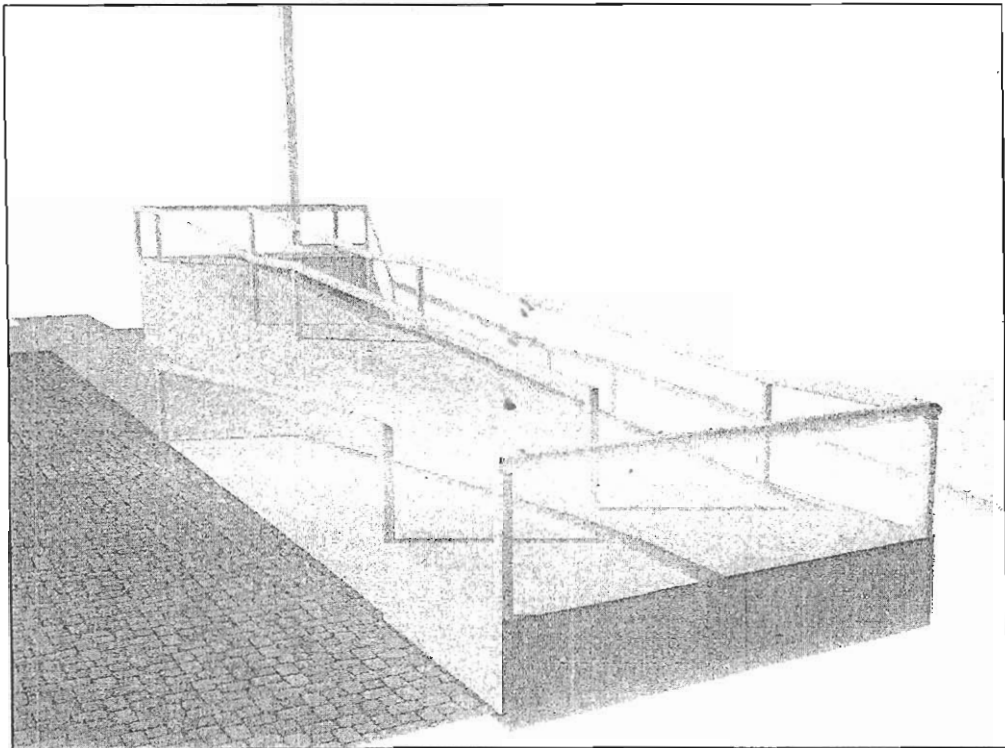
ลำดับ	รายการ	ปริมาณ		ค่าวัสดุของ		ค่าแรงงาน		รวมค่าวัสดุและค่าแรงงาน	หมายเหตุ
		จำนวน	หน่วย	หน่วยละ (บาท)	เป็นเงิน (บาท)	หน่วยละ (บาท)	เป็นเงิน (บาท)		
	ค่าดำเนินการ 10%							13,041.05	บาท
	รวมราคาค่าแรงก่อสร้างทั้งสิ้น							143,451.65	บาท

หมายเหตุ

- ราคาวัสดุเปลี่ยนแปลงได้ดังนี้
 - รายการต่างๆ ตามบัญชีเปลี่ยนแปลงได้ ขึ้นอยู่กับแบบราคามีความเคลื่อนไหวและขึ้นกับวันที่ขึ้นแบบ
- ราคามีได้รวม
 - ภาษีมูลค่าเพิ่ม
 - ภาษีหัก ณ ที่จ่าย
 - งานสายแฉกและนิลหรือไฟฟ้า
 - งานต่อแฉกและนิลหรือไฟฟ้า
 - งานอื่น ๆ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในแบบราคานี้

ผังพื้นที่จุดที่ 3
Scale 1:100

บัญชีแสดงรายละเอียดปริมาณวัสดุและแรงงาน

เจ้าของ

โครงการ งานก่อสร้างอาคาร ค.ศ.ล. ๖

ผู้ประเมินราคา : นายคณิศร ทวาทปัญญา

วันที่ 11 กันยายน 2552

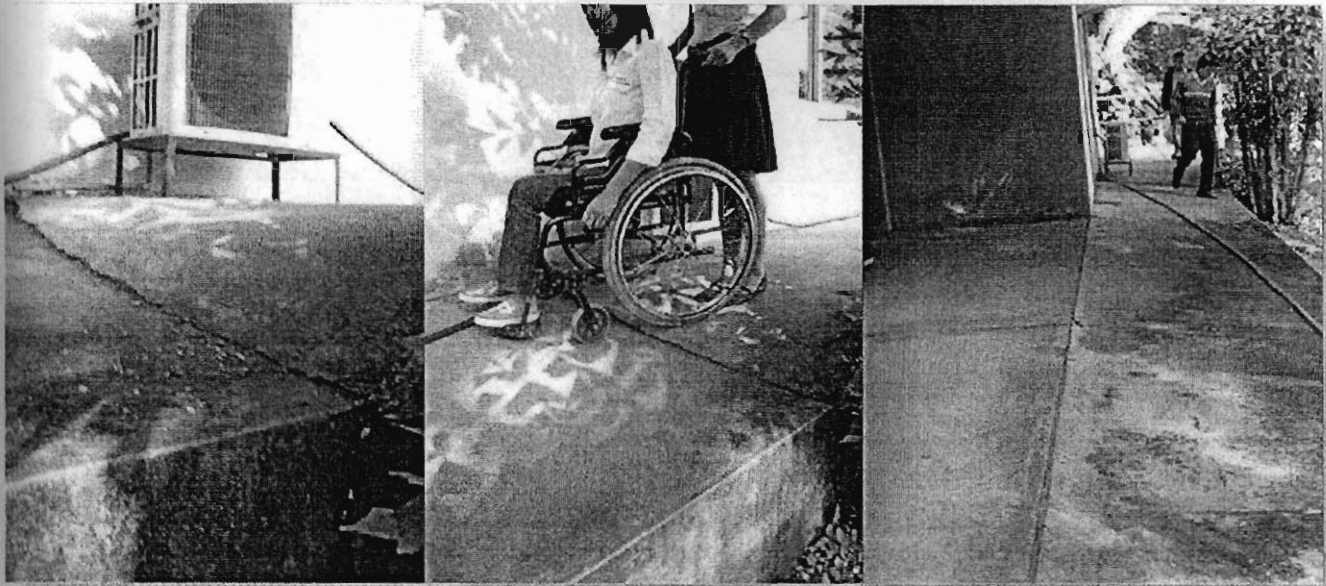
ลำดับ	รายการ	ปริมาณ		ค่าวัสดุซื้อ		ค่าแรงงาน		รวมค่าวัสดุ	หน่วย
		จำนวน	หน่วย	หน่วยละ	เป็นเงิน	หน่วยละ	เป็นเงิน	และค่าแรงงาน	
				(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	
	งานสีน้ำ ACRYLIC สีขาว ขอบนอก	67.00	ตร.ม.	35.00	2,345.00	20.00	1,340.00	3,685.00	
	งานสีน้ำมัน ภายใน	46.50	ม.	40.00	1,860.00	25.00	1,162.50	3,022.50	
รวม								167,991.50	บาท
ค่าดำเนินการ 10%								16,799.15	บาท
รวมราคาค่าแรงก่อสร้างทั้งสิ้น								184,790.65	บาท

หมายเหตุ

- ราคาข้างบนเปลี่ยนแปลงได้ดังนี้
 - ราคาก่อสร้าง หากมีการเปลี่ยนแปลงวัสดุหรือแรงงานที่ใช้ในโครงการให้สอดคล้องกับราคาจริง
- ราคาไม่ได้รวม
 - ค่าผูกมัดเพิ่ม
 - ค่าวัสดุอื่น ๆ ที่จำเป็น
 - งานซ่อมแซมและบำรุงรักษา
 - งานซ่อมแซมและปรับปรุงโครงสร้าง
 - งานอื่น ๆ ที่ไม่ได้อยู่ในขอบเขตของงาน

จุดที่ 8 บริเวณทางเดินด้านข้างห้องสมุดฝั่งตรงข้ามโรงอาหารคณะสังคมศาสตร์

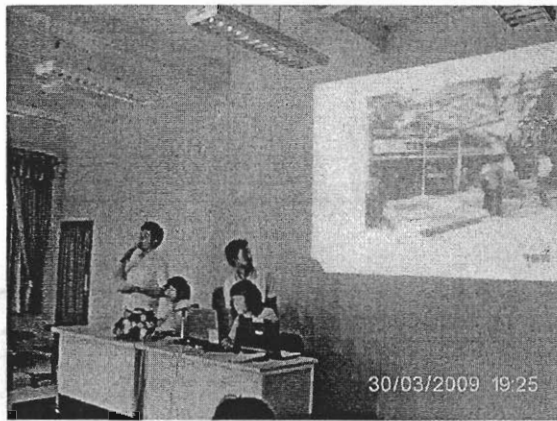
→ ทางเดินเชื่อมมีความลาดชันมาก ทำให้ผู้พิการ ไม่สามารถใช้รถเข็นผ่านไปได้ด้วยตนเอง ซึ่งความลาดชันของจุดเชื่อมต่อ เสี่ยงต่อการพลิกคว่ำของ Wheelchair และอุบัติเหตุอื่นๆ

ภาพการดำเนินงาน ในจุดที่ 1-6

- การนำเสนอแผนการดำเนินงานโครงการฯ ในที่ประชุม วันที่ 30 มีนาคม 52 โดยมีประธานมูลนิธิโกบอล แคมป์สเข้าร่วมรับฟัง และให้คำแนะนำ

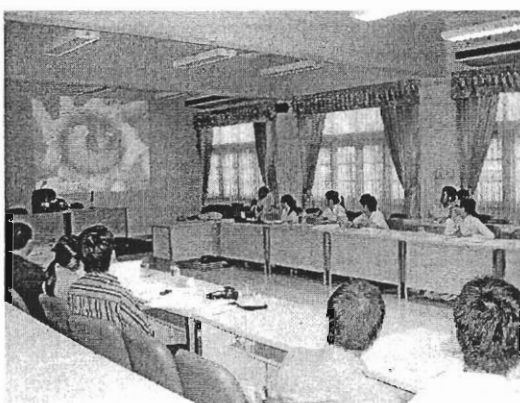

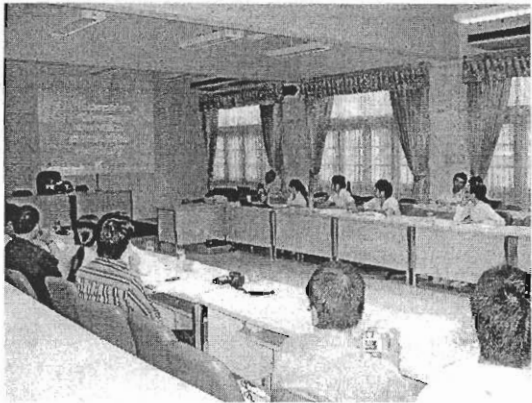
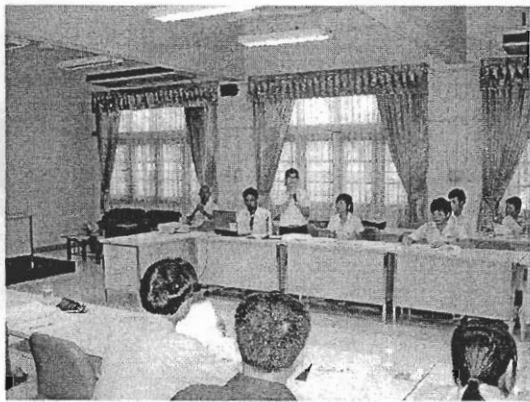

- ภาพการนำเสนอโครงการสานฝันเพื่อนผู้พิการ ให้ที่ประชุมของบริษัท โรตารี วันที่ 2 เมษายน 52

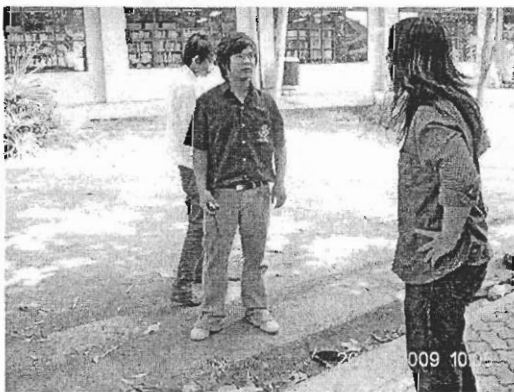

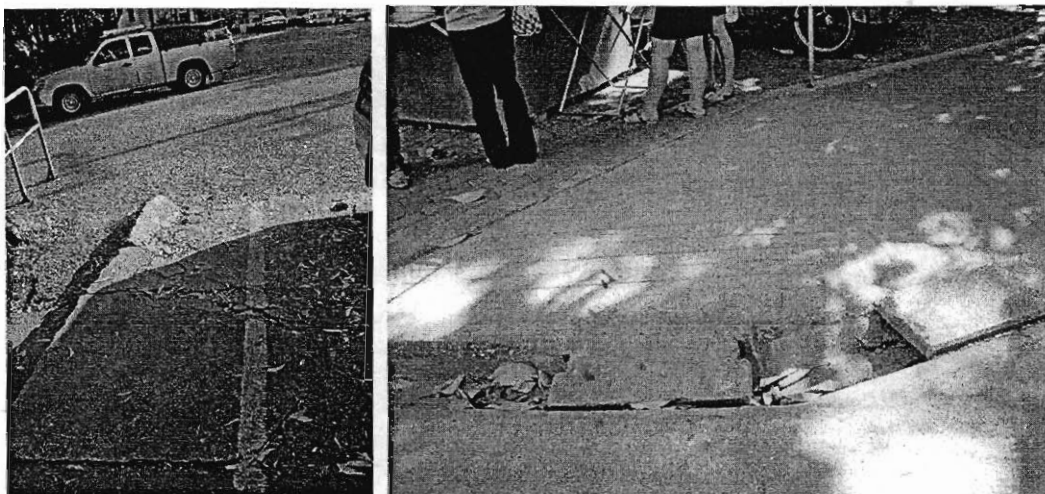
- ภาพการประชุม เพื่อเตรียมแผนการดำเนินงาน ตั้งแต่ วันที่ 20 เมษายน

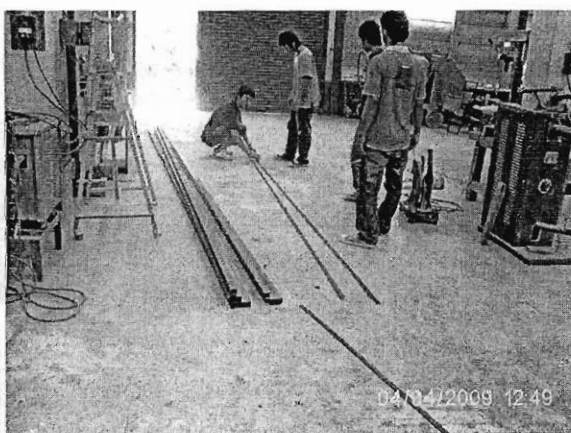

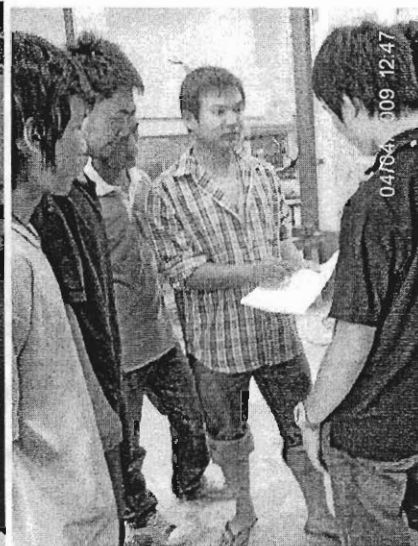
- การลงสำรวจ ตรวจสอบวัดพื้นที่จริงอีกครั้ง ก่อนเริ่มดำเนินงาน วันที่ 26 มีนาคม 52

- เริ่มดำเนินงาน ทำงานเหล็ก ในสตูดิโอ Shop คณะวิจิตรศิลป์ วันที่ 4 เมษายน 52

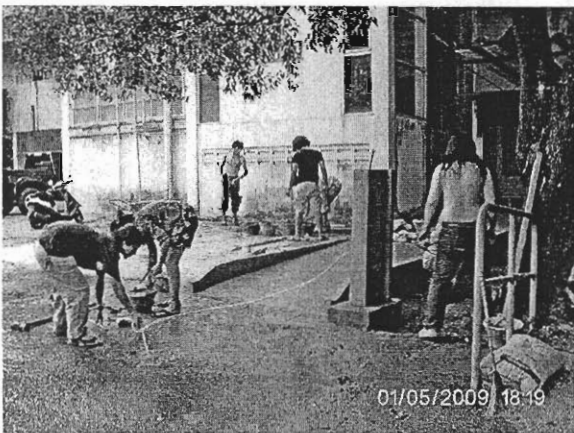

- การดำเนินงานลงพื้นที่ งานปูน ทำทางลาด ที่หน้าคณะสังคมศาสตร์ วันที่ 16,17,18,22,23,24 เม.ย,1,2 พ.ย. 52

*ในจุดที่ 7- 8 ขาดงบประมาณสนับสนุนในส่วนของการก่อสร้าง จึงขอส่งแบบ ที่ทาง
ชมรมเพื่อนผู้พิการและนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ได้ออกแบบไว้ ให้กับทางท่าน
คณบดีคณะสังคมศาสตร์ ท่านคณบดีคณะนิติศาสตร์ และท่านรองอธิการบดีฝ่ายพัฒนา
คุณภาพนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

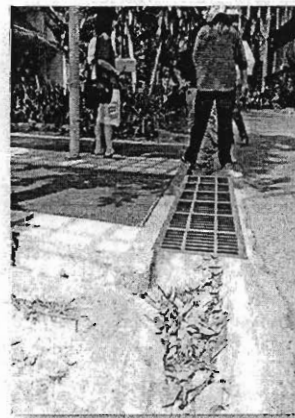
ภาพทางลาดที่ได้ดำเนินการสร้างเสร็จแล้ว ในจุดที่ 1 – 6 ประกอบกับภาพแบบจำลอง

จุดที่ 1 บริเวณร่อนน้ำ ด้านหน้าประตูทางเข้าโรงอาหาร คณะสังคมศาสตร์

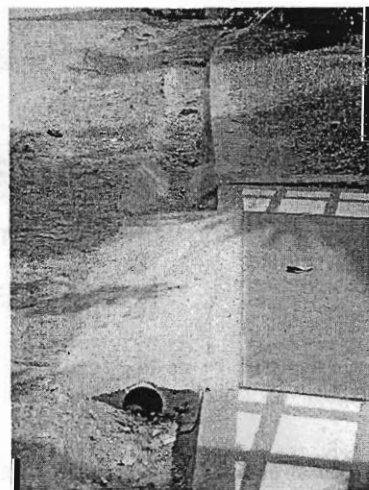
→ มีร่องระบายน้ำ ซึ่งไม่มีฝาดะแกรงปิดเอาไว้ ทำให้ผู้พิการที่ใช้ Wheelchair ไม่สามารถเดินข้ามไปด้วยตนเอง

แบบจำลองสำหรับการปรับปรุงทางลาดจุดที่ 1

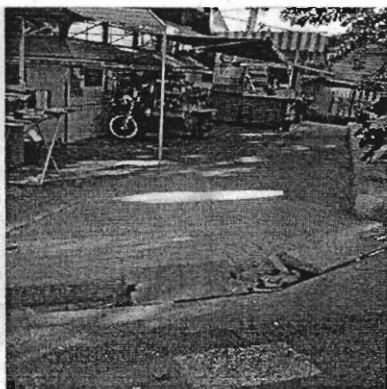
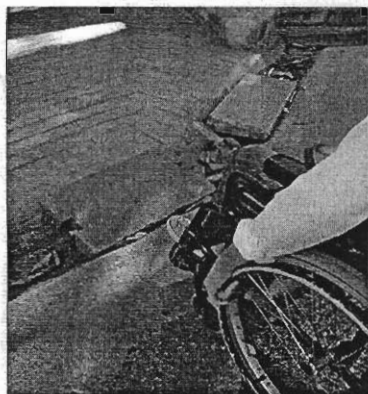

ภาพทางลาดจุดที่ 1 ที่ดำเนินการปรับปรุงแล้ว

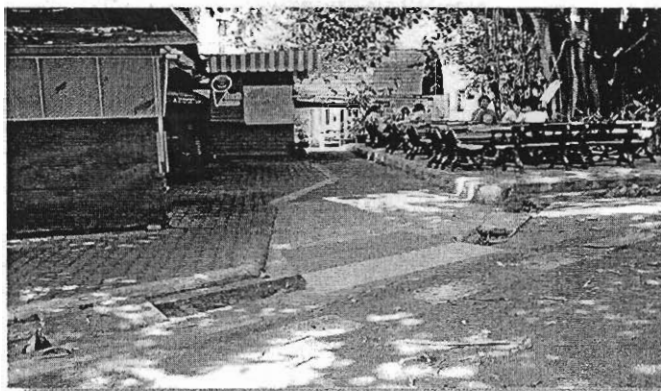

จุดที่ 2 บริเวณทางเข้าร้านขายของ ด้านข้างโรงอาหารสังคมศาสตร์

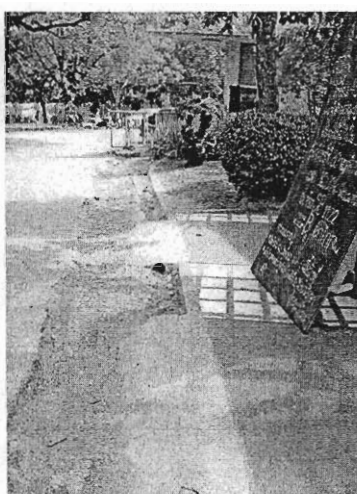
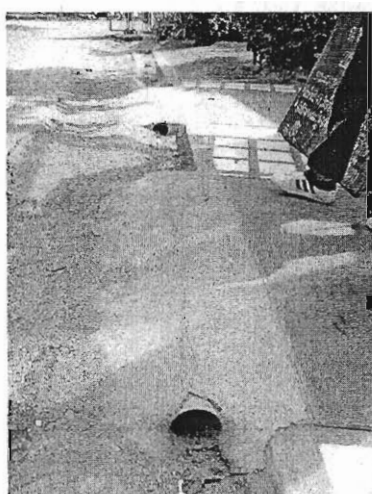
→ ทางเข้ามีร่องระบายน้ำซึ่งมีแผ่นซีเมนต์ปิดท่อนี้ไม่ระนาบกับพื้นผิวทางเดินกับและความกว้างของแผ่นซีเมนต์ไม่เพียงพอต่อ ระยะความกว้างของ Wheelchair ทำให้ผู้พิการไม่สามารถใช้ทางนี้ไปได้โดยสะดวก

แบบจำลองการปรับปรุงทางลาดจุดที่ 2

ภาพทางลาดจุดที่ 2 ที่ดำเนินการปรับปรุงแล้ว

- เนื่องจากในช่วงระยะเวลาดังกล่าว ทางมหาวิทยาลัยมีการขุดถนนบริเวณด้านหน้าโรงอาหาร จึงทำให้ไม่สามารถทำการปรับปรุงทางตามแบบจำลองที่ออกแบบไว้แล้วได้ จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนเป็นการวางท่อแทน

จุดที่ 3 บริเวณประตูทางเข้าโรงอาหารคณะสังคมศาสตร์

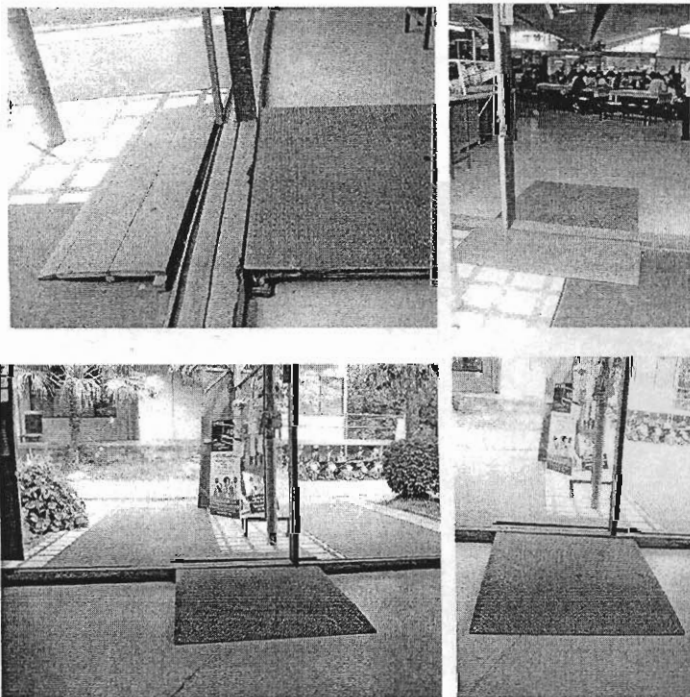
→ ประตูทางเข้ามีรางประตูซึ่งเป็นเหล็กวางกันอยู่บนพื้น ประกอบกับมี step เล็กๆ อยู่ในบริเวณเดียวกัน ทำให้ผู้พิการไม่สามารถขึ้น wheel chair ผ่านไปได้ด้วยตนเอง

แบบจำลองการปรับปรุงทางลาดจุดที่ 3

ภาพทางลาดจุดที่ 3 ที่ดำเนินการปรับปรุงแล้ว

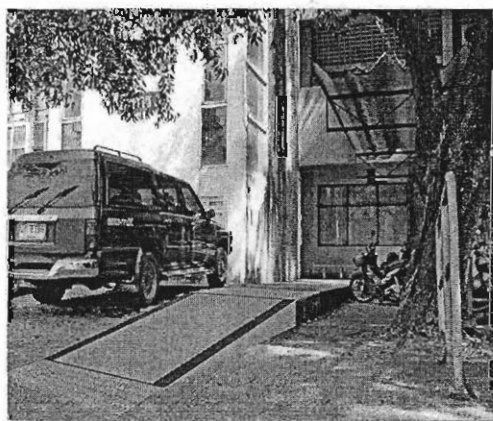
- เนื่องจากต้องมีการปิดเปิดประตูบานเลื่อนเหล็ก จึงต้องแก้ปัญหาโดยการทำทางลาดเป็น 2 ส่วน คือ ด้านใน และด้านนอก

จุดที่ 4 ทางเข้า-ออก บริเวณที่จอดรถ ด้านข้างร้านถ่ายเอกสาร

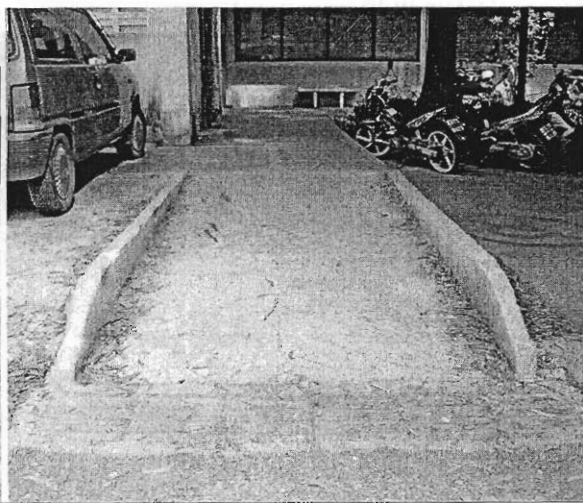
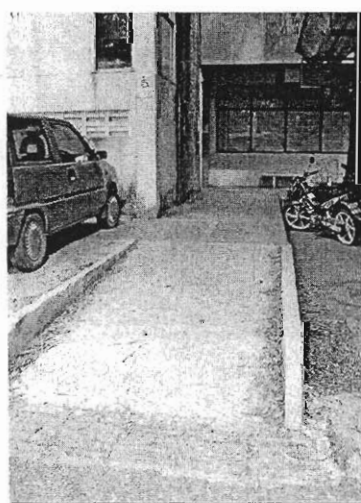
→ ทางลาดมีรอยเชื่อมต่อค่อนข้างขรุขระ และมีรถยนต์จอดล้ำพื้นที่ทางเดินเข้า-ออก จึงทำให้ทางเดินแคบลงอย่างมาก ซึ่งทำให้ผู้พิการที่ใช้ Wheelchair เดินทางลำบาก ประกอบกับพื้นผิวทางเชื่อมส่วนปลายมีความขรุขระมาก

แบบจำลองการปรับปรุงทางลาดจุดที่ 4

ภาพทางลาดจุดที่ 4 ที่ดำเนินการปรับปรุงแล้ว

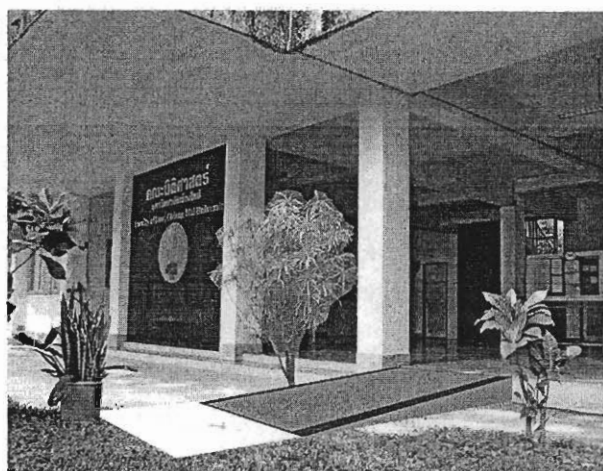
- สัญลักษณ์ที่พื้นทางลาด สีจางลง จะเขียนทับใหม่ให้ชัดเจนกว่านี้

จุดที่ 5 พื้นที่ต่างระดับบริเวณห้อง ป.โท คณะนิเทศศาสตร์

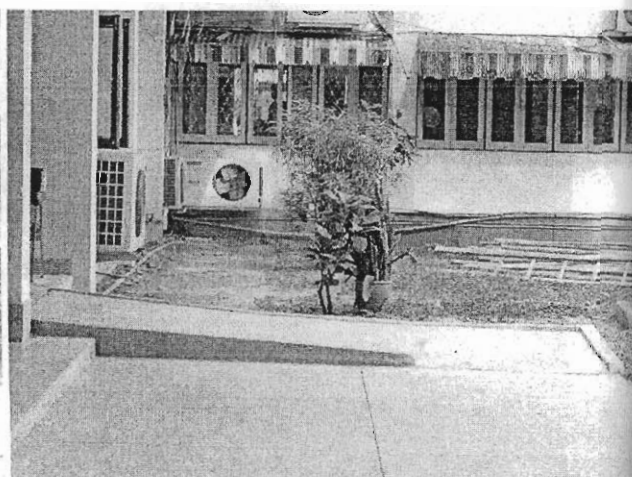
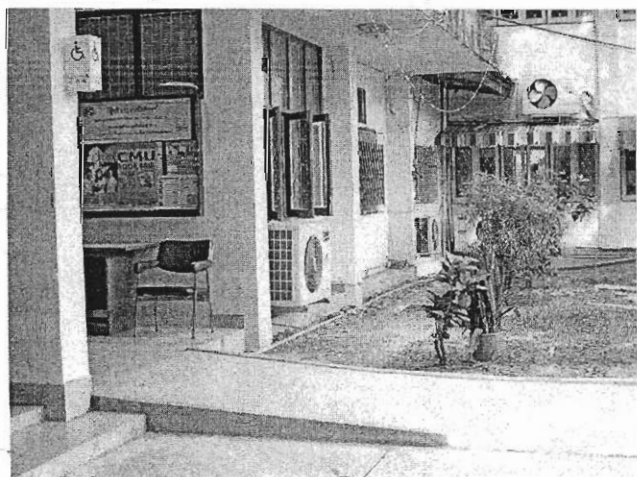
→ มีขั้นบันได (Step) 2/1 ขั้นซึ่งสูงพอสมควร ทำให้ผู้พิการไม่สามารถใช้ Wheelchair เข้าข้ามขึ้นได้ด้วยตนเอง

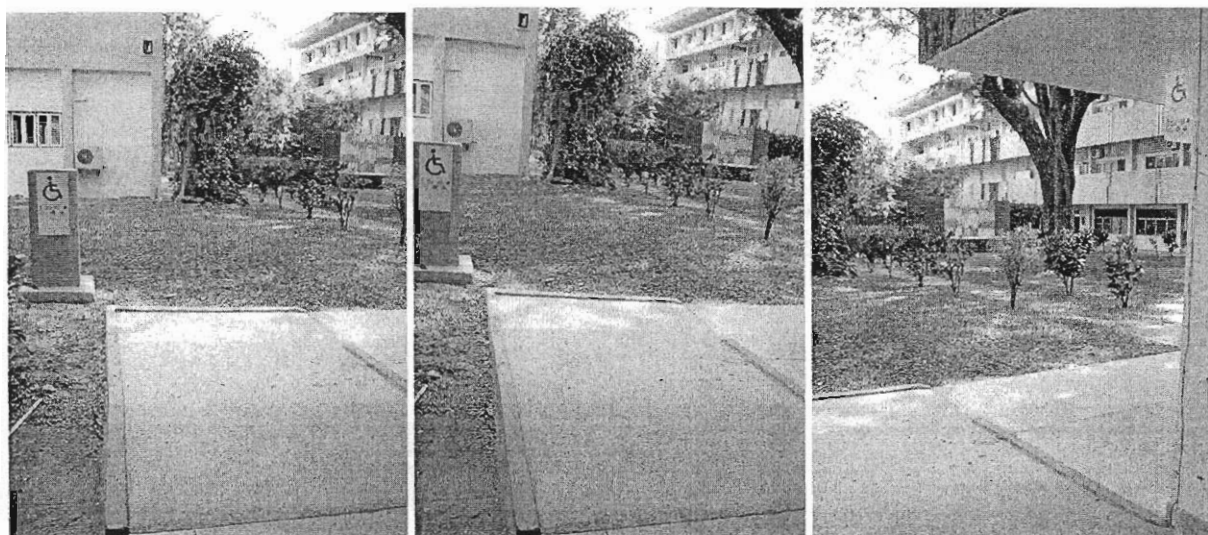

แบบจำลองการปรับปรุงทางลาดจุดที่ 5

ภาพทางลาดจุดที่ 5 ที่ดำเนินการปรับปรุงแล้ว

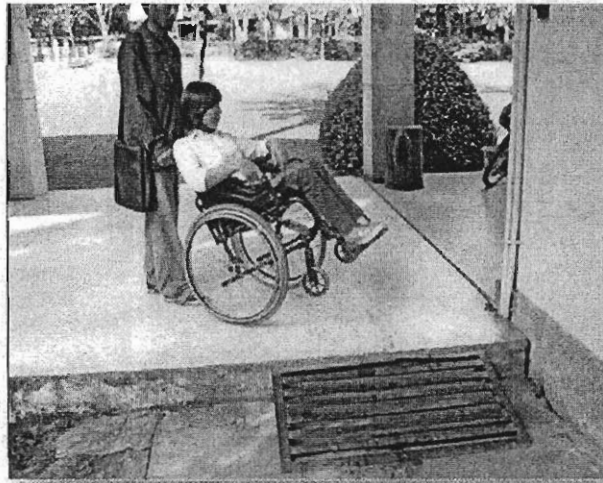

- จุดนี้จะเขียนสัญลักษณ์ที่พื้นทางลาดใหม่

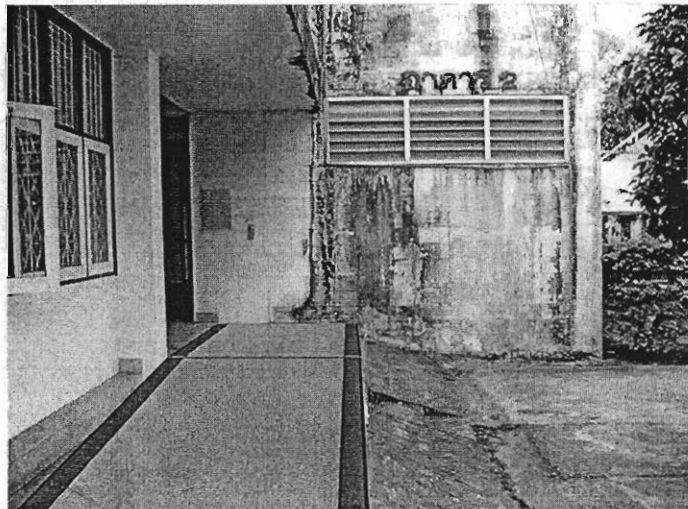
จุดที่ 6 จุดเชื่อมระหว่างทางไปห้องบรรยายคณะสังคมศาสตร์

→ ทางลาดที่จัดไว้ให้ไม่มีความเหมาะสมกับสภาพ Wheelchair ของผู้พิการ โดยมีความระนาบเอียงมากและพื้นผิวของทางลาดไม่สม่ำเสมอ ทำให้ผู้พิการที่ใช้ Wheelchair ไม่สามารถเดินขึ้นด้วยตนเองได้

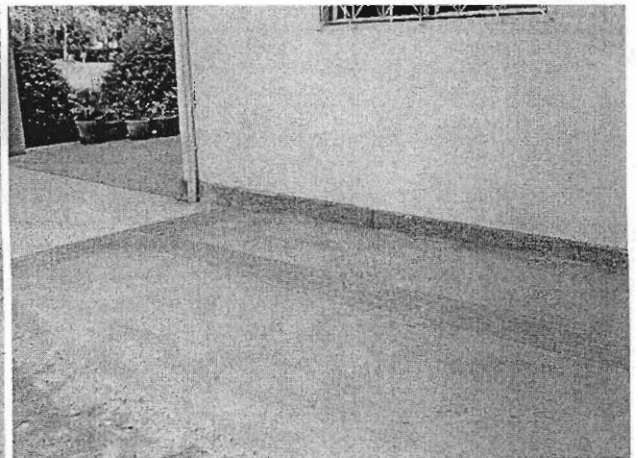

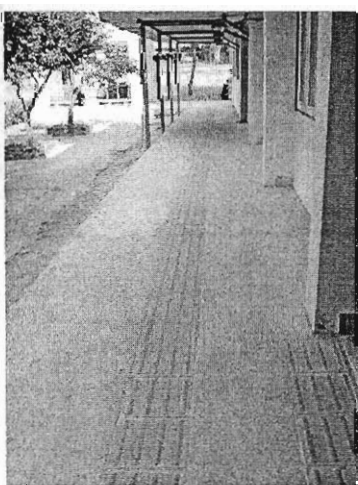
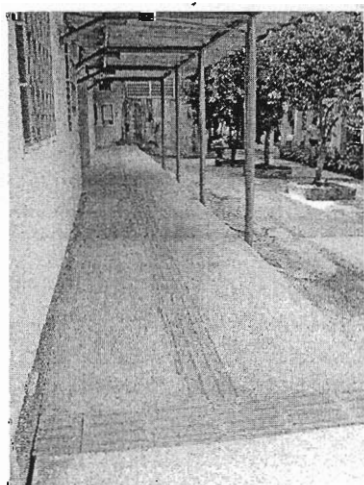
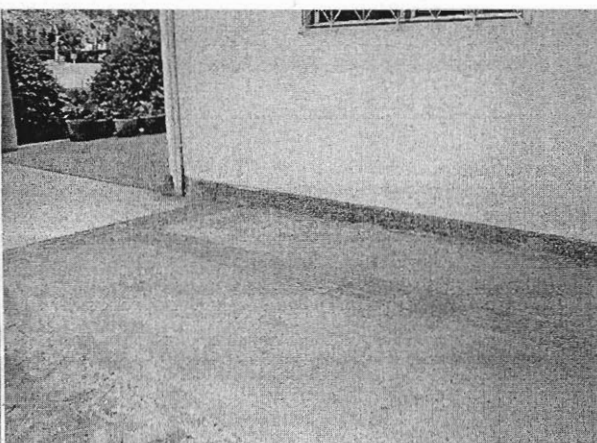
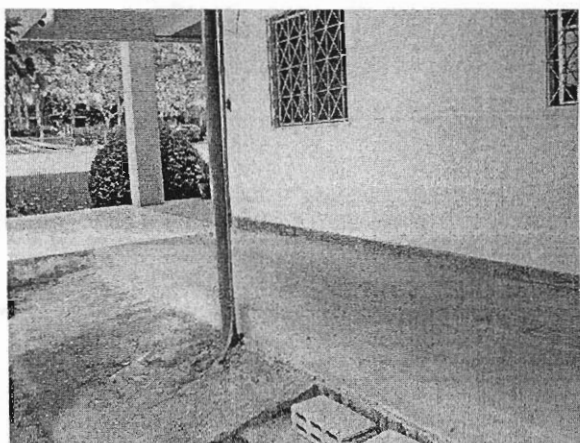
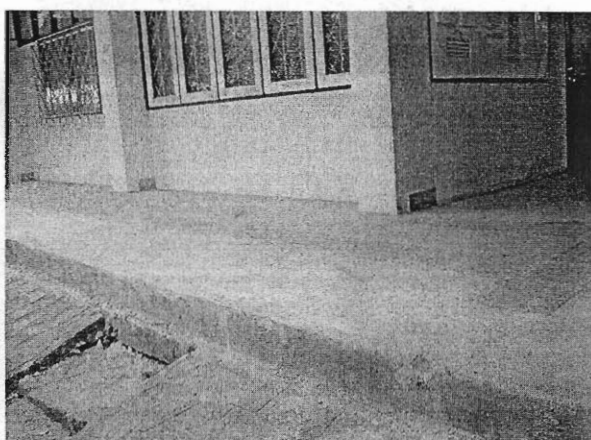
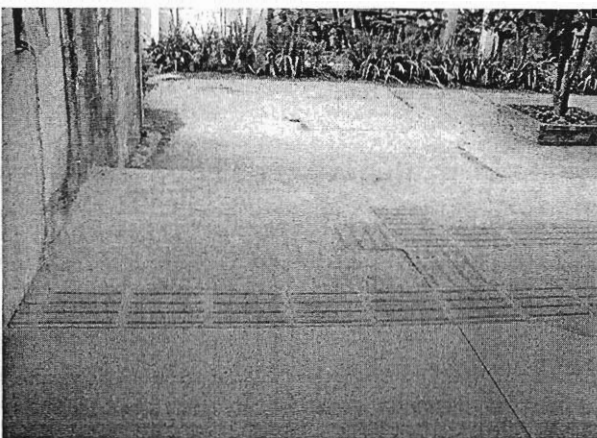
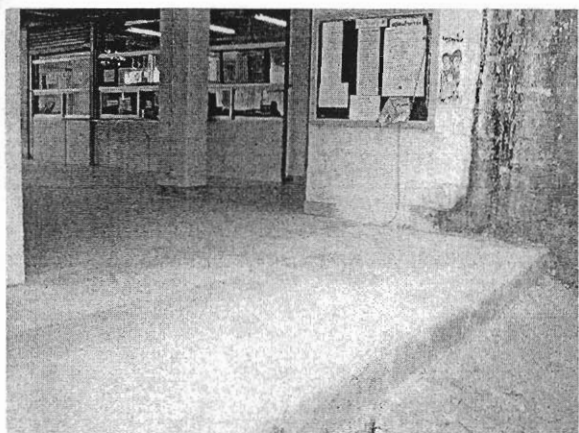

แบบจำลองการปรับปรุงทางลาดจุดที่ 6

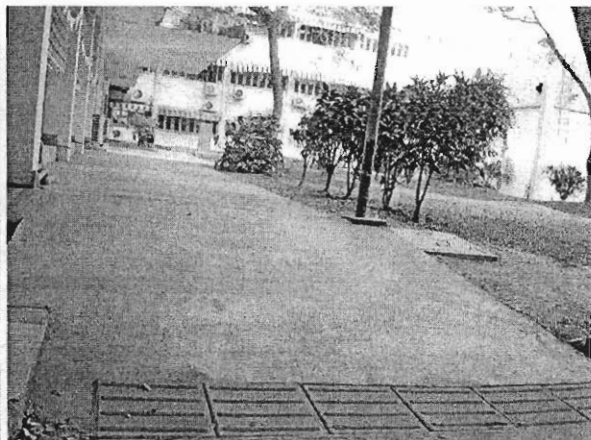
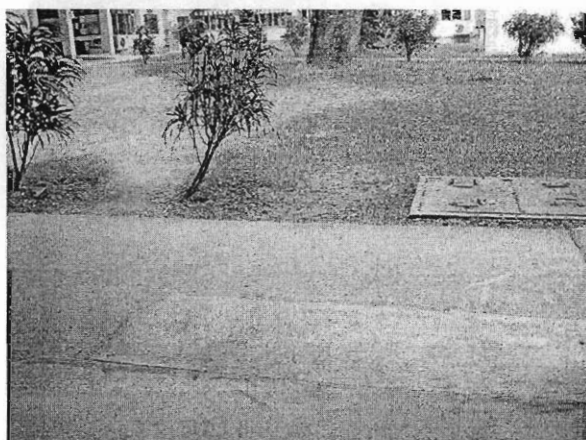
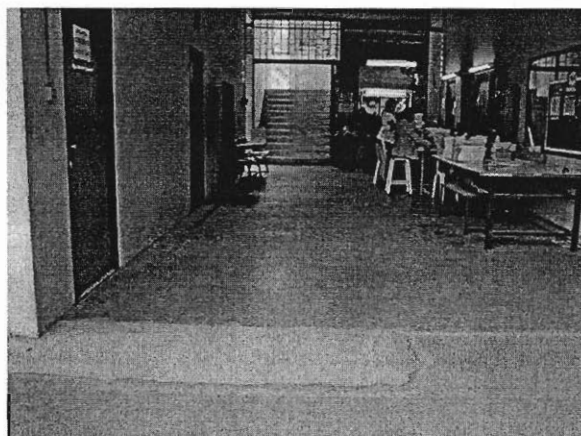
ภาพทางลาดจุดที่ 6 ที่ดำเนินการปรับปรุงแล้ว ปรับปรุงด้วยการเทปูนถมพื้นให้เสมอเป็นระนาบเดียวกันทั้งหมด

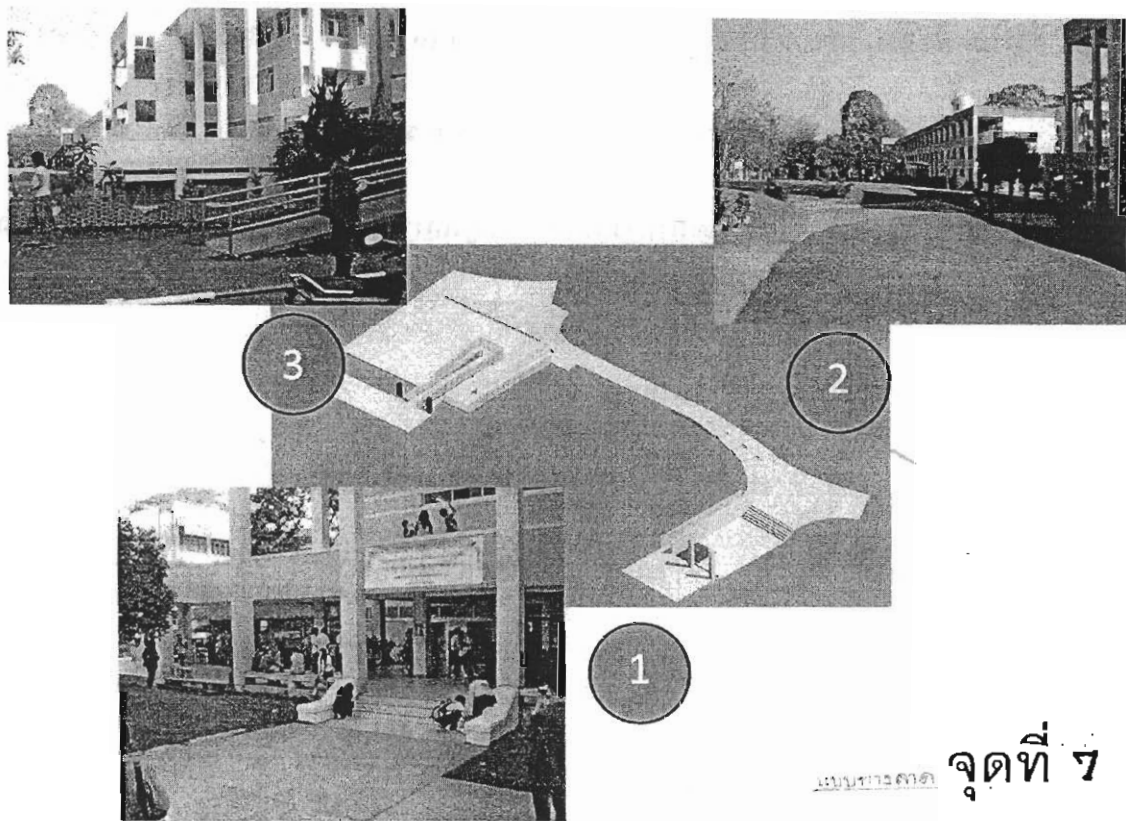

- หลังจากที่ทางชมรมถมพื้นที่เต็มแล้ว ทำให้พื้นสูงขึ้นจากเดิม ทางคณะสังคมศาสตร์จึงได้ช่วยขยับหลังคา กันฝนให้สูงขึ้นอีก ปัจจุบันทางคณะสังคมได้ทำการถมพื้นตรงกลางต่อออกไปด้านข้าง จากจุดนี้จนเต็มพื้นที่ทั้งหมดแล้ว ทำให้ผู้ที่ใช้วิลแชร์ใช้เส้นทางได้สะดวกมากขึ้น

ภาพทางลาดจุดที่ดำเนินการปรับปรุงเพิ่มเติมใหม่ (เป็นจุดที่ชมรมทำเพิ่มเติมเพื่อให้วิลแชร์ใช้ทางได้สะดวกขึ้น)

- จุดทางลาดที่ 7 หน้าคณะสังคมศาสตร์ และจุดที่ 8 บริเวณทางเดินด้านข้างห้องสมุดฝั่งตรงข้ามโรงอาหาร คณะสังคมศาสตร์ ได้มีการออกแบบไว้เรียบร้อยแล้ว แต่ไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากขาดงบประมาณสนับสนุน ในค่าวัสดุก่อสร้าง เป็นเงิน 503,880 บาท

* ในจุดที่ 7-8 ขาดงบประมาณสนับสนุนในส่วนของค่าวัสดุสิ่งก่อสร้าง จึงขอส่งแบบ ที่ทางชมรมเพื่อนผู้พิการและนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ได้ออกแบบไว้ ให้กับทางคณะสังคมศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ และท่านรองอธิการบดีผ่านพัฒนาคุณภาพนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ดำเนินการต่อไป

ประเมินโครงการพัฒนาทางลาดสำหรับผู้พิการ ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ บริเวณคณะสังคมศาสตร์

1.ข้อมูลทั่วไป

1.1 เพศ ชาย 18 คน หญิง 12 คน รวม 30 คน

1.2 ตำแหน่ง สมาชิกชมรม 3 คน อาสาสมัคร/นักศึกษา 16 คน ผู้ใช้ทั่วไป 11 คน รวม 30คน

1.3 ความบกพร่องทางด้านร่างกาย มี 1 คน ไม่มี 29 คน รวม 30 คน

สรุปแบบสอบถามความเห็น โครงการพัฒนาทางลาดสำหรับผู้พิการ ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่บริเวณคณะสังคมศาสตร์ จำนวน 30 ชุด

กำหนดคะแนนความคิดเห็นในการประเมินโครงการ ดังนี้

มากที่สุด=5

มาก=4

ปานกลาง =3

น้อย = 2

น้อยที่สุด =1

ความคิดเห็น/ความเหมาะสม	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	คะแนนเฉลี่ย
1.รูปแบบของกิจกรรม						
1.1 กิจกรรมมีความน่าสนใจ	12	16	2			4.33
1.2 กิจกรรมทำให้นักศึกษาตระหนักถึง ความสำคัญของผู้พิการ	15	12	3			4.4
1.3 กิจกรรมช่วยเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อผู้ พิการ	18	9	3			4.5
1.4 ประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมนี้	13	13	4			4.3
2.ความเหมาะสมของจุดที่สร้างและปรับปรุง ทางลาด	10	16	4			4.2
3.ความเหมาะสมของระยะเวลาในการ ดำเนินการสร้างและปรับปรุง	7	15	7	1		3.93
4.ความร่วมมือของฝ่ายต่างๆ ในการดำเนิน โครงการ (ฝ่ายออกแบบ,ฝ่ายศิลปกรรม,ฝ่าย สวัสดิการ,ฝ่ายก่อสร้าง,ฝ่ายประชาสัมพันธ์ ฯลฯ)	5	12	12	1		3.7
5.ความเหมาะสมของอาหารและเครื่องดื่ม	7	16	7			4
6.ความพึงพอใจโดยภาพจากการทำกิจกรรม	7	18	5			4.06
รวม						4.157

มาตราวัดค่าของไลเกอร์ท

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึงกิจกรรมนั้นๆมีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึงกิจกรรมนั้นๆมีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึงกิจกรรมนั้นๆมีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึงกิจกรรมนั้นๆมีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึงกิจกรรมนั้นๆควรปรับปรุง

จัดอันดับความเหมาะสมของโครงการพัฒนาทางลาด ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่บริเวณคณะสังคมศาสตร์

1.รูปแบบของกิจกรรม

1.1 กิจกรรมมีความน่าสนใจ	4.33 มีความเหมาะสมมาก
1.2 กิจกรรมทำให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของผู้พิการ	4.4 มีความเหมาะสมมาก
1.3 กิจกรรมช่วยเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อผู้พิการ	4.5 มีความเหมาะสมมาก
1.4 ประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมนี้	4.3 มีความเหมาะสมมาก

2.ความเหมาะสมของจุดที่สร้างและปรับปรุงทางลาด 4.2 มีความเหมาะสมมาก

3.ความเหมาะสมของระยะเวลาในการดำเนินการสร้างและปรับปรุง 3.93 มีความเหมาะสมมาก

4.ความร่วมมือของฝ่ายต่างๆ ในการดำเนินโครงการ 3.7 มีความเหมาะสมมาก

(ฝ่ายออกแบบ,ฝ่ายศิลปกรรม,ฝ่ายสวัสดิการ,ฝ่ายก่อสร้าง,ฝ่ายประชาสัมพันธ์ ฯลฯ)

5.ความเหมาะสมของอาหารและเครื่องดื่ม 4 มีความเหมาะสมมาก

6.ความพึงพอใจโดยภาพจากการทำกิจกรรม 4.06 มีความเหมาะสมมาก

ประเมินโครงการพัฒนาทางลาด ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่บริเวณคณะสังคมศาสตร์ โดยรวมจากคะแนนความคิดเห็นในการประเมินโครงการมีค่าเท่ากับ 4.16 หมายถึงโครงการดังกล่าวมีองค์ประกอบสำคัญของเนื้อหาและมีกิจกรรมที่มีความเหมาะสมมาก

ส่วนที่ ๓

๑. การสร้างและปรับปรุงทางลาดสำหรับผู้พิการที่บริเวณอาคารคณะสังคมศาสตร์ สามารถอำนวยความสะดวกกับผู้พิการได้มากน้อยเพียงใด
 - มาก เพราะสามารถทำให้ผู้พิการเดินทางสะดวกขึ้น ไปไหนมาไหนง่ายขึ้น ไม่ต้องคอยให้คนมาช่วยเหลือ
 - ช่วยอำนวยความสะดวกได้มาก
 - ได้ทั้งความสะดวกในการสัญจรไปมาของผู้พิการเองและบุคคลอื่นด้วย
 - ช่วยได้มากเนื่องจากผู้พิการมีความจำเป็นเพื่อความสะดวกในการเดินทาง เพื่อจะได้สามารถไปไหนมาไหนได้ด้วยตนเอง
 - ตรงทางลาดฝั่งร้านค้าจะใช้วัสดุที่มีความลื่นน้อยกว่านี้
 - พอสมควรแต่ยังไม่เพียงพอ และยังไม่บรรลุผลที่แท้จริง ผู้พิการยังคงต้องอาศัยคนคอยช่วยเหลือในการเดินทาง
 - มาก ทำให้ผู้พิการสามารถเข้าอาคารเรียนได้สะดวกยิ่งขึ้น
 - ดีมากครับแต่น่าจะเพิ่มบริเวณหน้าห้อง 4107 ด้วย
 - ควรสร้างให้มากกว่านี้
 - ช่วยลดความลำบากในการเดินทาง
 - เป็นประโยชน์ต่อผู้พิการอย่างยิ่งเพราะเป็นการบริการที่มีความจำเป็นที่ผู้พิการควรจะได้รับ ถือเป็นสิทธิที่ผู้พิการจะได้รับ
 - ความสะดวกได้ปานกลาง เนื่องจากทางลาดยังไม่ค่อยมีการเชื่อมต่อกับถนนหรือพื้นที่รอบนอก
 - สามารถอำนวยความสะดวกได้มากเนื่องจากผู้พิการที่เป็นนักศึกษาคณะนิติศาสตร์และบุคคลทั่วไปสามารถใช้ได้จริง
๒. การสร้างและปรับปรุงทางลาดสำหรับผู้พิการที่บริเวณคณะสังคมศาสตร์ สามารถสร้างความเสมอภาคและความเท่าเทียมในการทำกิจกรรมต่างๆ ให้กับนักศึกษาผู้พิการ มากน้อยเพียงใด
 - ปานกลาง เพราะทางลาดมีจำกัด และบางที่ เช่น บันไดขึ้นไปชั้นสาม ผู้พิการยังไม่สามารถขึ้นไปได้แต่โดยรวมถือว่าดีแล้ว
 - มาก เพราะผู้พิการสามารถไปไหนมาไหนได้เองเหมือนบุคคลทั่วไป
 - มาก เป็นการช่วยให้ผู้พิการเข้าถึงการทำกิจกรรมต่างๆ ได้มากขึ้น เพราะมีความสะดวกในการทำกิจกรรม
 - ได้ในระดับปานกลาง เนื่องจากการสร้างและปรับปรุงทางลาดบริเวณดังกล่าวอยู่ในบริเวณที่เชื่อมต่อระหว่างเส้นทางเดินกับตัวอาคารที่ใช้สำหรับการทำกิจกรรมการสอนและการทำกิจกรรมของคณะนิติศาสตร์ แต่ในการทำกิจกรรมนั้นมีส่วนที่ต้องจัดนอกสถานที่ ซึ่งมักไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ
 - นอกจากเป็นประโยชน์ต่อผู้พิการในการไปร่วมทำกิจกรรมต่างๆ แล้ว นักศึกษาและบุคคลทั่วไปยังสามารถใช้อย่างสะดวกสบาย ในช่วงที่มีอาการบาดเจ็บ
 - มาก แม้จะยังไม่บรรลุผลที่แท้จริง แต่ก็เป็นการสร้างโอกาสให้ผู้พิการได้เข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น
 - นักศึกษาผู้พิการ มีสิทธิในสวัสดิการอย่างเท่าเทียมกัน
 - ช่วยให้เกิดความตระหนักในเรื่องของความเสมอภาคและความเท่าเทียมช่วยเสริมสร้างและก่อให้เกิดความเสมอภาคและความเท่าเทียมกัน

- ช่วยสร้างความเสมอภาคได้มากขึ้น แต่ควรมีจุดในการสร้างที่มากขึ้น
- เป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมเนื่องจากไม่ติดปัญหาในเรื่องของการเดินทางมาร่วมกิจกรรม
- อาจจะไม่เท่าเทียมกัน แต่ก็สามารถสร้างความเสมอภาคได้ในระดับหนึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าผู้พิการไม่ได้ถูกละเลยจากสังคมแต่อย่างใด
- ได้บ้างแต่ก็ยัง ไม่ก่อให้เกิดความเท่าเทียม
- สามารถสร้างความเท่าเทียมได้ในระดับหนึ่ง

๓. การสร้างและปรับปรุงทางลาดสำหรับผู้พิการที่บริเวณคณะสังคมศาสตร์เป็นการเปิดโอกาสให้สมาชิกชมรมเพื่อนผู้พิการและนักศึกษาอาสาสมัครได้ร่วมกันทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม หรือไม่อย่างไร

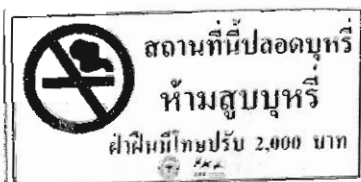
- เป็น เพราะได้ทำประโยชน์ต่อผู้อื่นและคนในสังคม
- เป็น เพราะเปิดโอกาสให้ผู้พิการและนักศึกษาได้พบปะกันมากขึ้น
- เป็น เพราะทำให้เข้าใจผู้อื่นมากขึ้นและเห็นคุณค่าของผู้พิการ
- เป็น เพราะช่วยทำให้เห็นถึงความลำบากของผู้พิการ
- เป็น เพราะได้ทำกิจกรรมร่วมกัน แต่ก็ยังไม่มีความเหมาะสมในการก่อสร้างทางลาดจึงต้องอาศัยผู้ที่มีความชำนาญในการก่อสร้าง
- เป็น เพราะทุกฝ่ายได้ได้เห็นคุณค่าของผู้พิการอีกทั้งยังช่วยสร้างความตระหนักในเรื่องความเท่าเทียม
- เป็น เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้ได้ร่วมกันทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม คือ เป็นการระดมกำลังความคิด กำลังกาย และกำลังใจของสมาชิกชมรมและนักศึกษาอาสาสมัคร ในการคิดวางแผน และร่วมกันทำสิ่งที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้พิการซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสังคมบนพื้นฐานความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับคนพิการ

๔. การสร้างและปรับปรุงทางลาดสำหรับผู้พิการที่บริเวณคณะสังคมศาสตร์เป็นการสร้างความเข้าใจและทัศนคติที่ดีต่อกันระหว่างผู้พิการและบุคคลทั่วไป หรือไม่ อย่างไร

- ทำให้ตระหนักถึงความสำคัญของผู้พิการมากขึ้น
- ทำให้รู้สึกว่าคุณพิการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมมากขึ้น
- ทำให้เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- ช่วยทำให้ผู้พิการมองเห็นคุณค่าของตัวเองมากขึ้น
- ทำให้บุคคลทั่วไปเห็นว่ายังมีผู้พิการในสังคม ไม่ละเลยปัญหาด้านการเดินทางของผู้พิการ และยังทำให้เห็นปัญหาอื่นๆของผู้พิการอีกด้วย
- ช่วยสร้างทัศนคติที่ดีต่อผู้พิการมากขึ้น
- ช่วยให้ตระหนักถึงความเท่าเทียมมากขึ้น
- เป็นการสร้างความเข้าใจและทัศนคติที่ดีต่อกัน กล่าวคือ ก่อนที่จะลงมือสร้างและปรับปรุงทางลาด จะมีขั้นตอนการปรับทัศนคติ ซึ่งจะเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ทำความรู้จัก ค้นหา แลกเปลี่ยนกันกับผู้พิการ ทำให้นักศึกษามีความเข้าใจที่ถูกต้องและทัศนคติที่ดีต่อผู้พิการ และทำงานด้วยความเต็มใจและมีความสุขท่ามกลางมิตรภาพที่ดีกับผู้พิการ

๕. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- เป็นโครงการที่ดี น่าสนับสนุน
- การทำงานเกี่ยวกับผู้พิการ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ จิตอาสา
- ควรมีกิจกรรมอื่นๆอย่างต่อเนื่อง ไม่ให้ทิ้งช่วงมากเกินไป
- ควรทำทางลาดเพิ่มเติมหลายจุด
- มองกว้างเปิดโอกาสให้ซึ่งกันและกันไม่มีอคติ ขอชมว่าเป็นสิ่งที่ดีมาก
- ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้มากกว่านี้ ให้มีผู้ร่วมกิจกรรมมากกว่านี้
- ควรทำเป็นโครงการต่อเนื่องสร้างและปรับปรุงทางลาดในจุดอื่นที่มีความจำเป็น
- นอกจากการทำทางลาดแล้ว ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างอื่นให้ผู้พิการด้วย เช่น รถรับส่ง ห้องน้ำ ทางขึ้นอาคารเรียน และหอพัก
- อยากให้มีการทำทางลาดเพิ่มเติม เช่นบริเวณหน้าห้อง 4105
- อยากให้ทำทุกคณะเลย

โครงการ สถานฝึกเพื่อนผู้พิการ

กิจกรรมที่ 2

การแนะแนวการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

ให้แก่นักเรียนผู้พิการ ในจังหวัดเชียงใหม่

โดย ชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

(มกราคม 2552 - มิถุนายน 2553)

กิจกรรมที่ 2 การแนะแนวการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาให้นักเรียนผู้พิการ ในจังหวัดเชียงใหม่

1. ชื่อกิจกรรม การแนะแนวการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาให้นักเรียนผู้พิการ

2. ผู้รับผิดชอบกิจกรรม

2.1 องค์กร ชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2.2 อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม อ.ดร. ชรินทร์ มั่งคั่ง รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

2.3 นักศึกษาผู้รับผิดชอบกิจกรรม นางสาวพัชรินทร์ อินตา นักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์

นายภาณุวัฒน์ นาวิพัฒนา นักศึกษาคณะนิติศาสตร์

นางสาวศรัญญา มั่งนิมิตร นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์

3. หลักการและเหตุผล

ในปัจจุบัน ระบบการศึกษาของประเทศไทยได้รับการพัฒนามากขึ้น ทั้งยังมีการเปิดโอกาสให้ผู้พิการสามารถเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ซึ่งก็ยังมีผู้พิการอีกจำนวนไม่น้อยที่สนใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแต่ยังขาดการประชาสัมพันธ์เป็นเหตุให้ผู้พิการบางกลุ่มยังไม่รับรู้ถึงสิทธิและโอกาสที่จะได้รับ นอกจากนี้ผู้พิการบางส่วน แม้จะได้รู้ถึงโอกาสที่ตนมีแต่ก็ยังขาดแรงบันดาลใจและความเชื่อมั่นในศักยภาพที่ตนมี เนื่องด้วยสังคมที่ค่อนข้างปิดกั้นที่จะให้ความยอมรับในเรื่องความพิการและคนพิการ ด้วยเหตุนี้ทางชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จึงอยากทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการประชาสัมพันธ์รวมทั้งเพิ่มโอกาสและสร้างแรงบันดาลใจทางการศึกษาให้กับผู้พิการในจังหวัดเชียงใหม่

แม้ว่าสังคมมีการพัฒนามากขึ้น แต่คนในสังคมกลับมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกันน้อยลง ในฐานะที่นักศึกษาถือเป็นพลังอันสำคัญในการพัฒนาสังคมต่อไปในอนาคต จึงจำเป็นต้องได้รับการปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม เพื่อนำไปพัฒนาสังคมต่อไป

ด้วยเหตุนี้โครงการแนะแนวการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ให้นักเรียนผู้พิการจึงเกิดขึ้น โดยทางชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้เล็งเห็นว่า กิจกรรมดังกล่าวจะให้ประโยชน์ทั้งนักเรียนผู้พิการและตัวนักศึกษาเอง กล่าวคือ นักเรียนผู้พิการได้รับรู้ถึงสิทธิและโอกาสที่พึงได้รับ กระตุ้นให้เกิดแรงบันดาลใจและเรียนรู้ที่จะพัฒนาตนเองต่อไป ส่วนตัวนักศึกษาเองก็จะได้รับการปลูกฝังในเรื่องของจิตอาสาต่อสังคม และที่สำคัญจะก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน อันนำมาสู่การมีทัศนคติที่ดีต่อกัน

4.วัตถุประสงค์

- 4.1 เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้พิการได้ทราบถึงสิทธิทางการศึกษาและได้รับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา
- 4.2 เพื่อแนะแนวทางการศึกษาให้กับผู้พิการที่มีความสนใจในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา
- 4.3 ให้ผู้พิการได้ทราบถึงศักยภาพ และความสามารถที่มีอยู่ของตนเอง ซึ่งเป็นการสร้างโอกาสในการทำงานในอนาคตให้แก่ผู้พิการ
- 4.4 เพื่อสร้างความตระหนักในคุณค่าของการศึกษา ให้แก่ผู้พิการและครอบครัว รวมถึงชุมชนในสังคม อันจะเป็นส่วนหนึ่งในการเสริมสร้าง และพัฒนาศักยภาพของผู้พิการ ในจังหวัดเชียงใหม่ ในการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของผู้พิการ
- 4.5 เพื่อให้นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้เข้าร่วมกิจกรรม ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ร่วมกัน กับนักเรียนผู้พิการ ซึ่งเป็นการปลูกฝังจิตสำนึกที่ดี ในลักษณะของความเป็นจิตอาสา ให้กับนักศึกษา
- 4.6 เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อผู้พิการให้เข้าไปในเชิงบวกมากยิ่งขึ้น

5. เป้าหมายและดัชนีชี้วัดความสำเร็จ

- เป้าหมายเชิงคุณภาพ

นักเรียนผู้พิการในจังหวัดเชียงใหม่ ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารทางด้านการศึกษาอย่างทั่วถึง และสามารถเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยได้ ตามสาขาวิชาที่ตนมีความสนใจ โดยโอกาสทางการศึกษาดังกล่าวมีส่วนช่วยส่งเสริมศักยภาพ และเพิ่มโอกาสในการทำงานให้ผู้พิการได้ในอนาคต รวมทั้งครอบครัวผู้พิการได้ทราบถึงความสำคัญและ โอกาสของการศึกษาของนักเรียนผู้พิการ

นอกจากนี้ ยังเป็นการทำให้นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ผู้เข้าร่วมกิจกรรม ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ร่วมกันกับนักเรียนผู้พิการ ซึ่งจะเป็นการปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีในลักษณะของความเป็นจิตอาสาให้กับนักศึกษา และยังเป็นการปรับเปลี่ยนทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อผู้พิการ ให้เข้าไปในเชิงบวกมากยิ่งขึ้น

- เป้าหมายเชิงปริมาณ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	จำนวน	126	คน
-โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือจังหวัดเชียงใหม่		16	คน
-โรงเรียนโสตศึกษาอนุสารสุนทร จังหวัดเชียงใหม่		90	คน
-โรงเรียนศรีสว่างาลจังหวัดเชียงใหม่		20	คน
นักศึกษา	จำนวน	70	คน

อาจารย์และเจ้าหน้าที่

จำนวน 20 คน

รวมจำนวนทั้งหมด 216 คน

- ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ

- นักเรียนผู้พิการ ร้อยละ 80 ได้รับทราบถึงสิทธิในการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา
- ” ร้อยละ 60 มีความสนใจที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา
- ” ร้อยละ 10 สามารถเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาได้
- นักศึกษา ร้อยละ 80 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องความพิการ/คนพิการ
- ” ร้อยละ 80 มีทัศนคติเชิงบวกต่อผู้พิการ
- ” ร้อยละ 80 เกิดกระบวนการคิดมีจิตอาสา, จิตสาธารณะ

6. วิธีการดำเนินงาน

- 6.1 ประชุมวางแผนและแบ่งหน้าที่ในการดำเนินงาน โดยมีอาจารย์และเจ้าหน้าที่ให้การปรึกษา
- 6.2 ติดต่อประสานงานกับแหล่งสถานศึกษาของนักเรียนผู้พิการอันได้แก่ โรงเรียนสอนคนตาบอด ภาคนือ จังหวัดเชียงใหม่ โรงเรียนโสตศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ โรงเรียนศรีสังวาล จังหวัด เชียงใหม่
- 6.3 ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอันได้แก่ (1) ศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ; ในเรื่องการอบรม Work Shop, ติดต่อขอนำนักศึกษาผู้พิการมาช่วยในการ แนะนำนักเรียนผู้พิการ (2) ชมรม Global Campus ; การอบรม Work Shop (3) ชมรม ศึกษาศาสตร์สัมพันธ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ; ในเรื่องนักศึกษาแกนนำในการ ทำแผนการสอนและเริ่มดำเนินการตามแผนงานที่กำหนดไว้
- 6.4 ดำเนินกิจกรรมตามวันเวลาที่กำหนด
- 6.5 สรุปผลการจัดกิจกรรมและร่วมติดตามผลว่ามีนักเรียนผู้พิการที่ผ่านการแนะนำสามารถ เข้าศึกษาต่อ ในมหาวิทยาลัยจำนวนกี่ท่าน คณะใดบ้าง อีกทั้งยังติดต่อสื่อสารกับกลุ่มผู้พิการ ดังกล่าวเพื่อเป็นส่วน หนึ่งในการสร้างเครือข่ายของชมรมเพื่อนผู้พิการต่อไป

หมายเหตุ 1: บทบาทหน้าที่ในชุดคณะทำงาน

การดำเนินกิจกรรมแนะแนว จะมีสมาชิกชมรมเพื่อนผู้พิการเป็นแกนนำหลักในการจัดกิจกรรม โดยภาพรวมหรือเป็นกองอำนวยการนั่นเอง นักศึกษาจากคณะศึกษาศาสตร์จะเป็นแกนนำหลักใน

เรื่องการจัดเตรียมการสอน แผนการสอนน้องนักเรียนผู้พิการ ส่วนนักศึกษาอาสาสมัครจากคณะอื่นๆจะคอยดูแลน้องๆอย่างใกล้ชิด นอกจากนี้ยังมีนักศึกษาฝ่ายสนับสนุนการที่จะจัดกิจกรรมในส่วนของการละลายพฤติกรรม, เกมสัมพันธ์ นักศึกษาฝ่ายสวัสดิการที่จะคอยดูแลในเรื่องของอาหารและอาหารว่างในแต่ละสัปดาห์ด้วย

หมายเหตุ 2 : ขอบเขตเนื้อหาที่จะสอน

จะเป็นเนื้อหาวิชาพื้นฐานในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย สังคม วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ยังมีวิชาเฉพาะที่ใช้สำหรับการสอบเข้าโครงการพิเศษ เช่น การวาดเส้นของคณะจิตรศิลป์ แต่ทั้งนี้ ต้องสำรวจจากความสนใจของน้องๆนักเรียนผู้พิการก่อน

7. การกำกับติดตามและประเมินผล

- สอบถามความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมกิจกรรม ทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม
- เป็นแบบสอบถามและบันทึกเทปสัมภาษณ์จากผู้เข้าร่วมกิจกรรม
- บันทึกภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวตลอดการจัดกิจกรรม เพื่อนำมาจัดทำเป็นวีดิทัศน์โครงการ
- ติดตามประเมินผลการดำเนินงาน จากการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จากกลุ่มนักเรียน นักศึกษา คณาจารย์ และบุคคลทั่วไป ถึงประโยชน์หรือสิ่งที่ได้รับจากการจัดกิจกรรม

8. ขอบเขตการดำเนินงาน

8.1 แนะนำแนวทางการศึกษาแก่นักเรียนผู้พิการ โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ โรงเรียนโสตศึกษาอนุสารสุนทร และ โรงเรียนศรีสังวาลย์ ในจังหวัดเชียงใหม่ ให้ได้รับทราบถึงข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งสิทธิทางด้านการ ศึกษาอย่างทั่วถึง

9. ระยะเวลาและสถานที่ในการดำเนินการ

ตารางเวลาการดำเนินการ กิจกรรมที่ 2 การแนะนำการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาให้แก่ นักเรียนผู้พิการ เริ่มตั้งแต่ เดือนมกราคม 2552 ถึง เดือน มกราคม 2553 (ขอขยายเวลาเพื่อสอนแนะน้องต่อ รวมทั้งเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับน้องที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้)

ปี	พ.ศ. 2552												พ.ศ.2553					
เดือน	มค.	กพ.	มีค.	เมย.	พค.	มิย.	กค.	สค.	กย.	ตค.	พย.	ธค.	มค.	กพ.	มีค.	เมย.	พค.	มิย.
กิจกรรมที่ 2 การ แนะแนวการ ศึกษาต่อ																		

10. งบประมาณค่าใช้จ่าย

ขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากสถาบันสร้างเสริมสุขภาพคนพิการ (ศสพ.)

11. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 11.1 สามารถแนะแนวทางการศึกษา ให้กับผู้พิการที่มีความสนใจในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้ โดยสามารถทำให้ผู้พิการ สามารถเข้าศึกษาในคณะและสถาบันที่ตนมีความสนใจ
- 11.2 สามารถสร้างโอกาสให้กับผู้พิการได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น และมีอาชีพที่ดีเป็นที่ต้องการ ของตลาดแรงงาน และสามารถประกอบอาชีพในอนาคตได้
- 11.3 ชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สามารถเป็นส่วนหนึ่งในการเสริมสร้าง และพัฒนา ศักยภาพของผู้พิการในจังหวัดเชียงใหม่

รายงานผลการดำเนินงาน

กิจกรรมที่ 2 การแนะแนวการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา แก่นักเรียนผู้พิการในจ.เชียงใหม่

ตารางการดำเนินกิจกรรม

ช่วงเวลา	กิจกรรม
มกราคม 2552 (วันที่ 14, 31 ม.ค. 52)	ออกแนะแนวเพื่อเป็นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ประชาสัมพันธ์ เรื่องการรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยจะแนะนำคณะต่างๆ ในมหาวิทยาลัย รวมถึงการสอบถามความสนใจของน้องๆ ผู้พิการ ทั้งสามแห่ง ได้แก่ 1. โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ 2. โรงเรียนโสตศึกษาอนุสารสุนทร จังหวัดเชียงใหม่ 3. โรงเรียนศรีสังวาล จังหวัดเชียงใหม่
กุมภาพันธ์ 2552 (วันที่ 5 - 6 ก.พ. 52)	- นำน้องๆ ผู้พิการที่สนใจเข้าร่วมงาน ตลาดนัดหลักสูตรอุดมศึกษา ณ หอประชุม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อเปิดโลกทัศน์ของน้องๆ ผู้พิการ - แบ่งกลุ่มนักเรียน ตามกลุ่มสาขาวิชาที่สนใจ ติดต่อสโมสรมักศึกษาแต่ละคณะ
มีนาคม-พฤษภาคม 52	- เปิดรับสมัครนักศึกษาผู้สนใจเข้าร่วมโครงการ - รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนนักเรียนผู้พิการและวิธีการจัดการเรียนการสอนของแต่ละโรงเรียน รวมทั้งขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเพื่อนำมาสู่รูปแบบของกิจกรรมการสอนต่อไป
มิถุนายน-สิงหาคม 52	- จัด Work shop ให้นักศึกษาผู้เข้าร่วมทุกคน เพื่อทำความรู้ความเข้าใจในเรื่องของความพิการและคนพิการ โดยชมรม Global Campus เชียงใหม่ - จัด Work shop ครั้งที่ 2 เกี่ยวกับความรู้พื้นฐานในการสื่อสารกับผู้พิการอย่างเหมาะสม โดย ศูนย์นักศึกษาพิเศษ มช. - ประชุมนักศึกษาผู้เข้าร่วมเพื่อทำความเข้าใจร่วมกันถึงภาพรวมของกิจกรรมให้กันไปทิศทางเดียวกัน รวมทั้งแบ่งหน้าที่ของแต่ละคน - การแนะแนวรวมใหญ่ครั้งแรกวันที่ 13 มิถุนายน 2552 จะเป็นการไปพบน้องๆ ทั้ง 3 โรงเรียน โดยมีนักศึกษาอาสาสมัครทั้งหมดรวมกับนักศึกษาสมาชิกชมรมเพื่อนผู้พิการและนักเรียนผู้พิการ ไปแนะนำน้องๆ โดยแนะนำคณะต่างๆ แนะนำมหาวิทยาลัย อาจมีการเปิดวิดิทัศน์ เกี่ยวกับมหาวิทยาลัย - การแนะแนวในครั้งที่ 2 จะเป็นการให้นักเรียนผู้พิการได้ทำแบบทดสอบความถนัด

	และเลือกสาขาวิชาที่คนสนใจจะเรียน เพื่อให้คณะผู้จัดทำได้จัดเตรียมแผนการสอนต่อไป -จัดให้มีการทวนวิชาพื้นฐาน และวิชาเฉพาะ ตามความสนใจของน้องแต่ละคน โดยจะจัดให้มีการทวนสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง(รูปแบบการทวนอาจปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม) *หมายเหตุ ในช่วงเวลา 2-3 สัปดาห์แรก จะยังไม่เป็นการทวน แต่จะเป็นการพูดคุย แลกเปลี่ยน สร้างความสัมพันธ์สนมระหว่างนักศึกษาและผู้ฝึกการ โดยจะมีรุ่นพี่นักศึกษา ผู้ฝึกการใน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ร่วมด้วยเพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้กันน้องๆ
กันยายน-ธันวาคม 52	อยู่ในช่วงเวลาที่มหาวิทยาลัยเปิดรับสมัครและสอบวิชาเฉพาะ โควตาภาคเหนือ ทางชมรมจะคอยช่วยติดต่อประสานงานดูแลน้องๆผู้ฝึกการจนการสอบแล้วเสร็จ
มกราคม 2553	- ดูแลติดตามวัดผลการสอบของน้องผู้ฝึกการ รวมทั้งดูแลน้องๆที่ต้องการสอบแอดมิชชั่น จนกระทั่งเสร็จสิ้น
กุมภาพันธ์-มิถุนายน 53	- ช่วยเตรียมความพร้อมสอนพิเศษเพิ่มเติมให้กับน้องที่สอบเข้าได้ และกำลังจะเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย รวมทั้งไปแนะแนวน้องๆ 3 รร.พร้อมกับพี่ที่สอบได้แล้ว เพื่อให้มีกำลังใจ ให้ความสำคัญกับเรื่องการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย

ตัวอย่างปฏิทินกิจกรรม

การดำเนินงาน

มกราคม 2552

Sun	Mon	Tue	Wed	Thu	Fri	Sat
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31 วันเสาร์ เช้า

การดำเนินงาน (ต่อ)

กุมภาพันธ์ 2552

Sun	Mon	Tue	Wed	Thu	Fri	Sat
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19 ประชุม คณะ ผู้บริหาร และ คณาจารย์	20	21
22	23	24	25	26	27 ประชุม คณาจารย์	28 ประชุม คณาจารย์ Global Campus

การดำเนินงาน (ต่อ)

มีนาคม 2552

Sun	Mon	Tue	Wed	Thu	Fri	Sat
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

การดำเนินงาน (ต่อ)

เมษายน 2552

Sun	Mon	Tue	Wed	Thu	Fri	Sat
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

การดำเนินงาน (ต่อ)

พฤษภาคม 2552

Sun	Mon	Tue	Wed	Thu	Fri	Sat
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

การดำเนินงาน (ต่อ)

มิถุนายน 2552

Sun	Mon	Tue	Wed	Thu	Fri	Sat
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

หมายเหตุ: วันที่ 3 มิถุนายน 2552 เป็นวันหยุดราชการ (วันวิสาขบูชา) และมีการประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ในวันที่ 1 มิถุนายน 2552

การดำเนินงาน (ต่อ)

กรกฎาคม 2552

Sun	Mon	Tue	Wed	Thu	Fri	Sat
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

← ช่วงสอบ

การดำเนินงาน (ต่อ)

สิงหาคม 2552

Sun	Mon	Tue	Wed	Thu	Fri	Sat
						กลางภาค
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

← ช่วงสอบ

การดำเนินงาน (ต่อ)

กันยายน 2552

Sun	Mon	Tue	Wed	Thu	Fri	Sat
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

← ช่วงสอบ

การดำเนินงาน (ต่อ)

ตุลาคม 2552

Sun	Mon	Tue	Wed	Thu	Fri	Sat
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

← ช่วงสอบ

การดำเนินงาน (ต่อ)

พฤศจิกายน 2552

Sun	Mon	Tue	Wed	Thu	Fri	Sat
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

การดำเนินงาน (ต่อ)

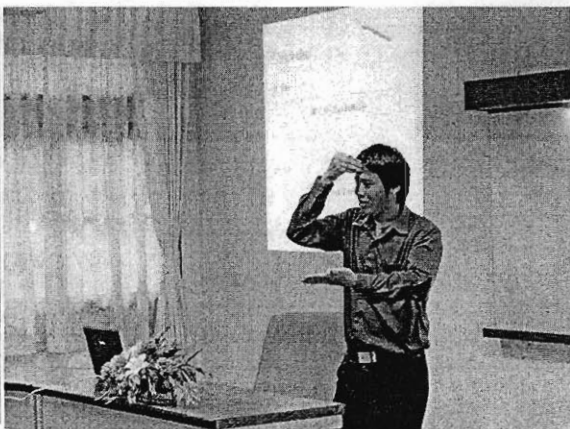
ธันวาคม 2552

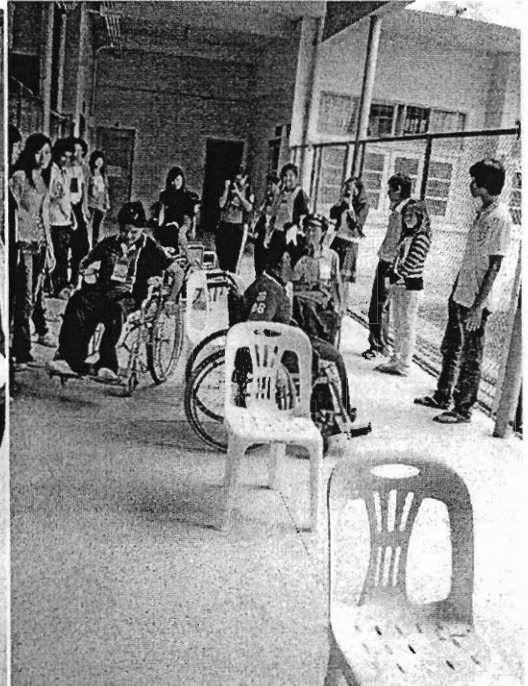
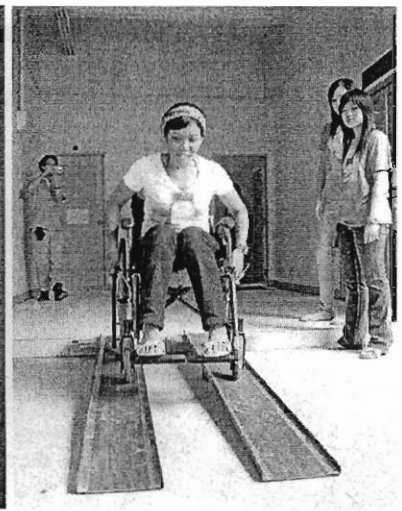
Sun	Mon	Tue	Wed	Thu	Fri	Sat
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

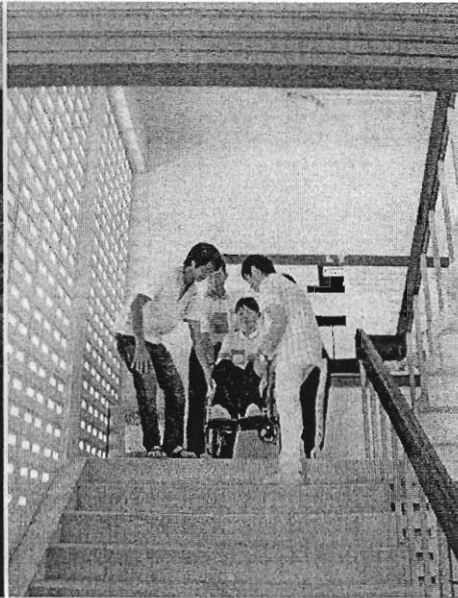
ตัวอย่างตารางการแนะแนว

โรงเรียนโสตศึกษาอนุสารสุนทร				โรงเรียนศรีสังวาลย์				
วัน	วันที่	เวลา/วิชา		วัน	วันที่	เวลา/วิชา		
วันธรรมดา		17.30-18.30 น.	18.30-20.00 น.	วันหยุด		09.30-11.30 น.	13.00-16.00	
จันทร์	2/11/52	คณิต	ภาษาไทย	เสาร์	7/11/52	ภาษาอังกฤษ	คณิต	
	9/11/52				14/11/52			วิทยาศาสตร์
	16/11/52				21/11/52			
	23/11/52	28/11/52	ศิลปศึกษา					
	30/11/52	5/12/52			สังคม			
	7/12/52	12/12/52						
	14/12/52	คณิต	ภาษาไทย					
พฤหัสบดี	5/11/52	สังคมศึกษา	ภาษาอังกฤษ	อาทิตย์	8/11/52	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	
	12/11/52	สังคมศึกษา	ภาษาอังกฤษ		15/11/52	ภาษาไทย	คณิต	
	19/11/52	สังคมศึกษา	ภาษาอังกฤษ		22/11/52	สังคมศึกษา	วิทยาศาสตร์	
	26/11/52	สังคมศึกษา	ภาษาอังกฤษ		29/11/52	ภาษาไทย	ศิลปศึกษา	
	3/12/52	สังคมศึกษา	ภาษาอังกฤษ		6/12/52	ภาษาไทย	ศิลปศึกษา	
	10/12/52	สังคมศึกษา	ภาษาอังกฤษ		13/12/52	ศิลปศึกษา	อังกฤษ	
	วันหยุด		09.30-11.30 น.		13.00-16.00 น.			
เสาร์	7/11/52		ศิลปศึกษา	หมายเหตุ				
	21/11/52			ผู้รับผิดชอบรายวิชา		เบอร์ติดต่อ		
	28/11/52							
	5/12/52			คณิตศาสตร์	พี่เจษ	0857377407		
	12/12/52			วิทยาศาสตร์	พี่เต๋, พี่ดิน	0867373728, 0855		
อาทิตย์	8/11/52	ภาษาไทย	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	พี่เอม	414552		
	15/11/52			ภาษาอังกฤษ	พี่นุค	0897554719		
	22/11/52			สังคมศึกษา	พี่บิก	0810369927		
	29/11/52	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	ศิลปศึกษา	พี่อรุณ	0861866263		
	6/12/52					0898578600		
	13/12/52							

การประชุมเตรียมความพร้อม พี่ๆชมรมเพื่อนผู้พิการ
อบรมให้ความรู้เรื่องความพิการ และการสอนนักศึกษาพิการ

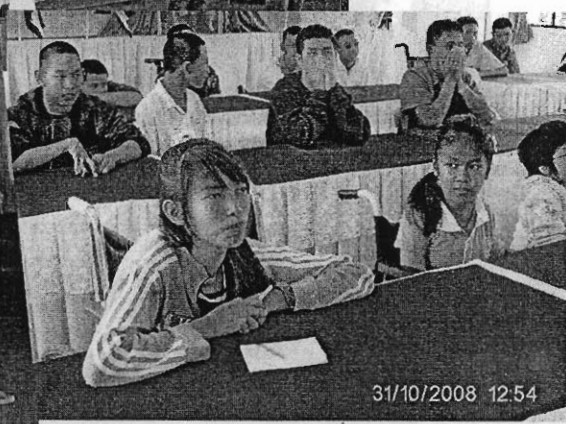

ภาพกิจกรรมการแนะแนวการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาให้แก่ นักเรียนผู้พิการ

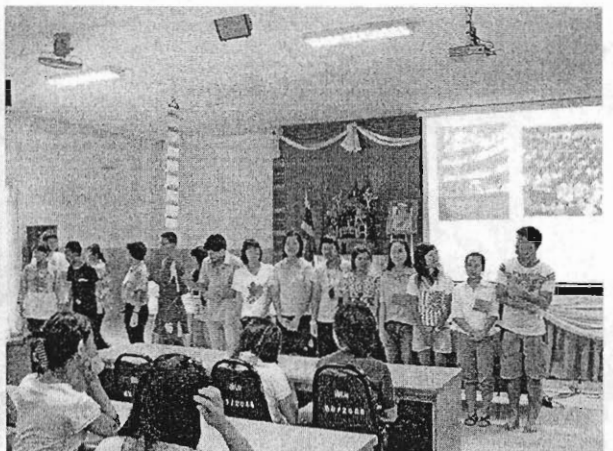
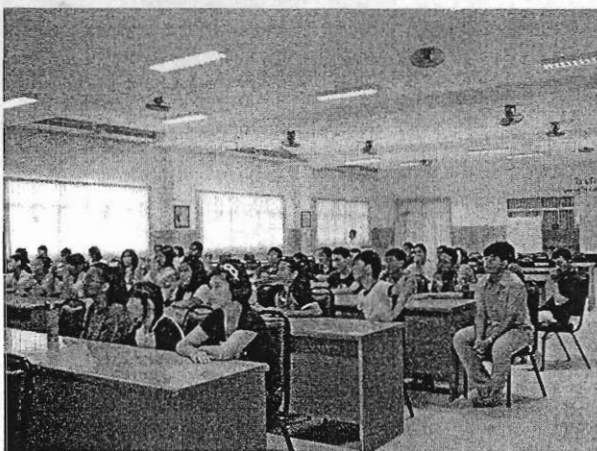
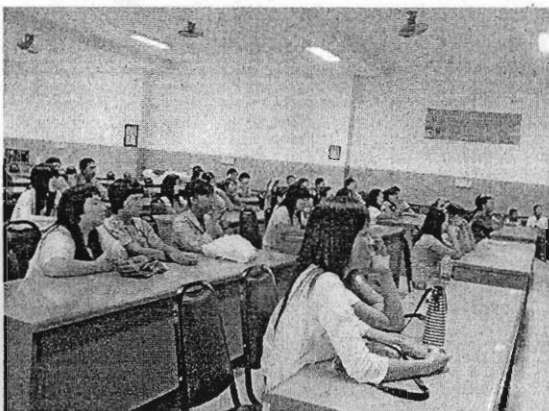
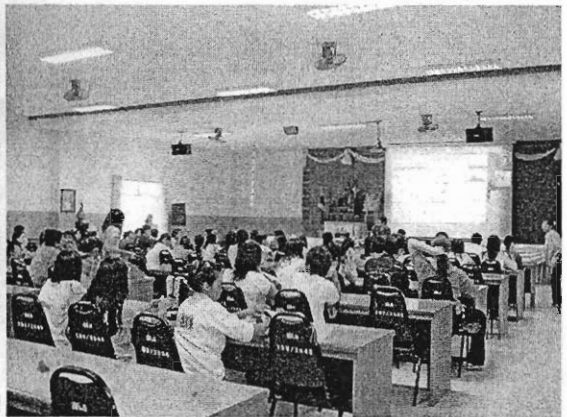
โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่

โรงเรียนศรีสังวาล จังหวัดเชียงใหม่

โรงเรียนโสตถูศาสนธร จ.เชียงใหม่

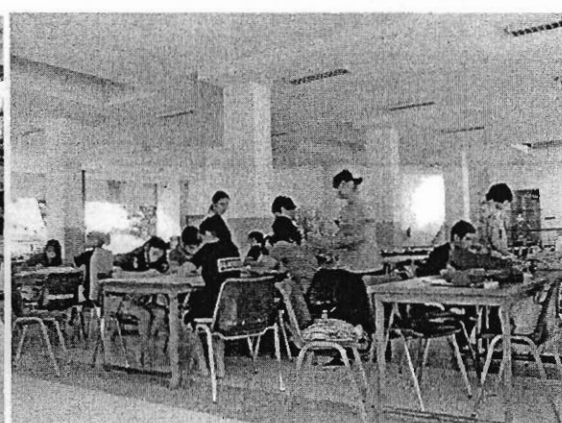
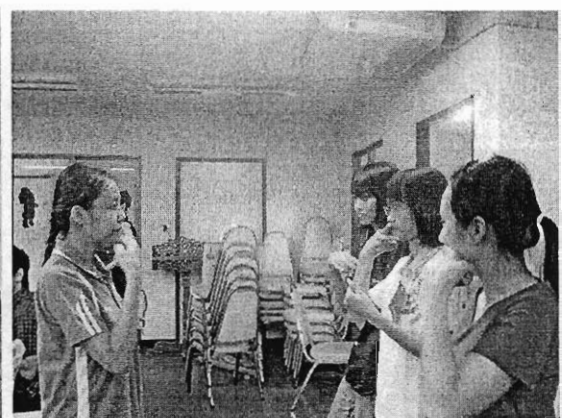
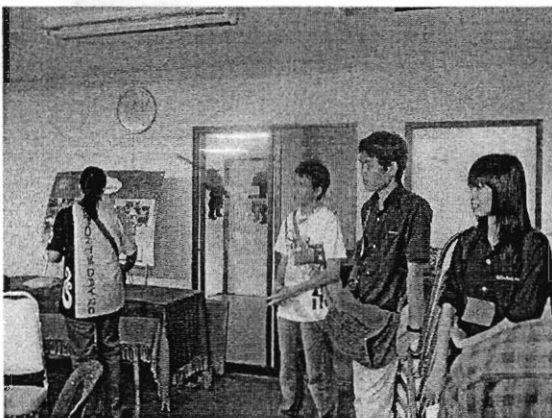
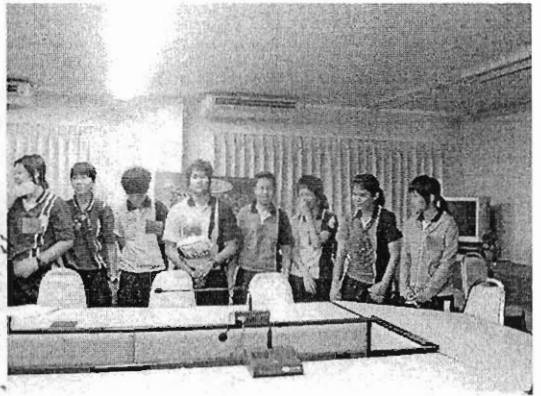
ประมวลภาพกิจกรรมช่วงสอนแนะน้องๆ

แนะนำมหาวิทยาลัยและพูดคุยกับน้องๆ เกี่ยวกับการศึกษา

มีการประชุมเตรียมความพร้อม ของรุ่นพี่ก่อนจัดกิจกรรมการแนะแนวในแต่ละครั้ง

ประชุมเพื่อเตรียมจัดตารางสอนสอนน้องๆ

แนะแนวครั้งที่ 1

เตรียมตัวขึ้นรถไปแนะแนว
น้องๆ ที่โรงเรียนสอนคนตา
บอดภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่

สมาชิกชมรมเพื่อนผู้พิการเดินทางมาถึง
โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ
จังหวัดเชียงใหม่

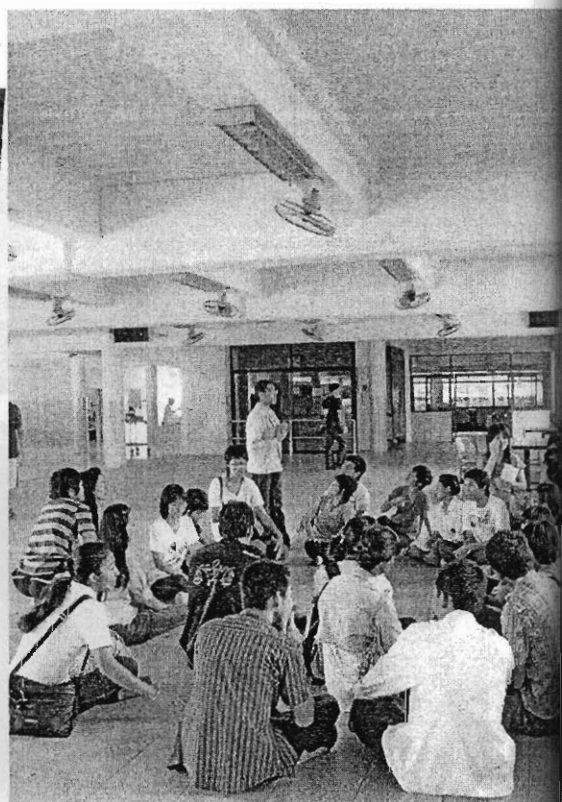
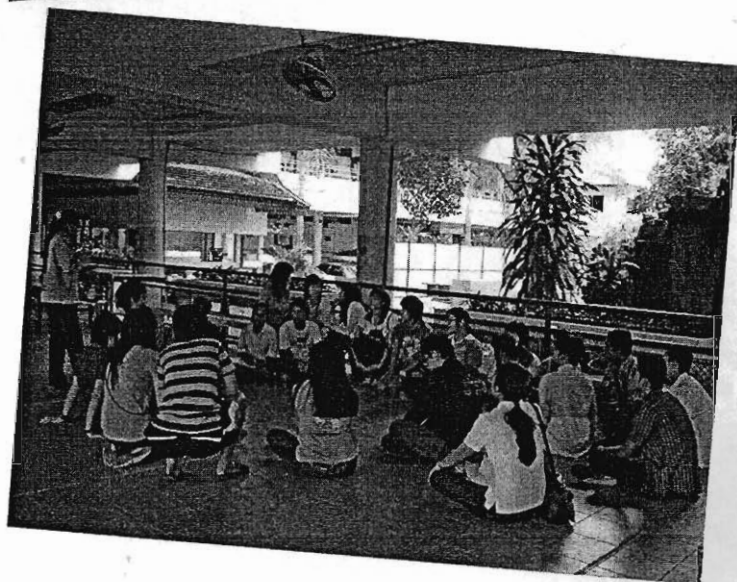
น้องๆ โรงเรียนสอนคนตาบอด
ภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ เข้าฟัง
การแนะแนวการเข้าศึกษาต่อใน
ระดับอุดมศึกษา

แนะแนวครั้งที่ 2

แนะแนวน้องๆครั้งที่ 2 ที่โรงเรียนสอนคนตาบอด
ภาคเหนือจังหวัดเชียงใหม่

ก่อนแนะแนวน้อง ได้มีการจับบัดดี้
ระหว่างสมาชิกชมรมกับน้องๆผู้บกพร่อง
ทางการได้ยินที่เป็นนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อเป็นการสร้าง
สัมพันธภาพที่ดีและได้ช่วยเหลือซึ่งกัน
และกัน

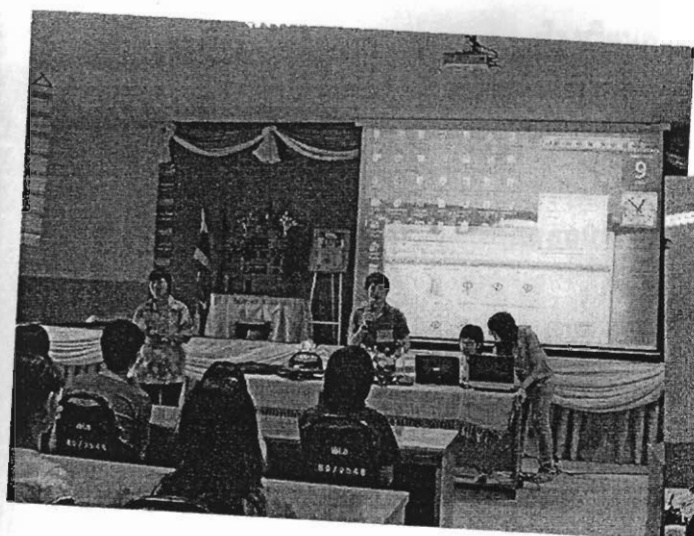

แนะนำมหาวิทยาลัยและคณะ
ต่างๆใน มหาวิทยาลัยโดยรุ่นพี่ใน
ชมรม

สอบถามข้อมูลจากน้องๆ
โรงเรียนสอนคนตาบอด
ภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่
เกี่ยวกับคณะและอาชีพที่น้องๆ
มีความสนใจ

แนะนำมหาวิทยาลัยและคณะต่างๆในมหาวิทยาลัยโดยรุ่นพี่ในชมรม ที่โรงเรียนโสตศึกษาอนุสารสุนทร

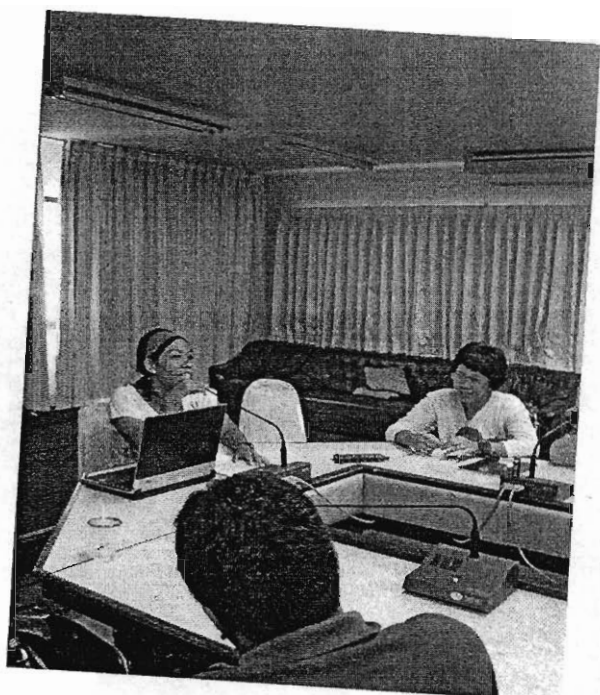

สมาชิกชมรมร่วมกันทำกิจกรรมสันทนาการกับน้องๆ ที่โรงเรียนโสตศึกษาอนุสารสุนทร

สมาชิกชมรม อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม และอาจารย์ฝ่ายแนะแนวของโรงเรียนโสตศึกษาอนุสารสุนทร ร่วมกันถ่ายภาพเป็นที่ระลึก

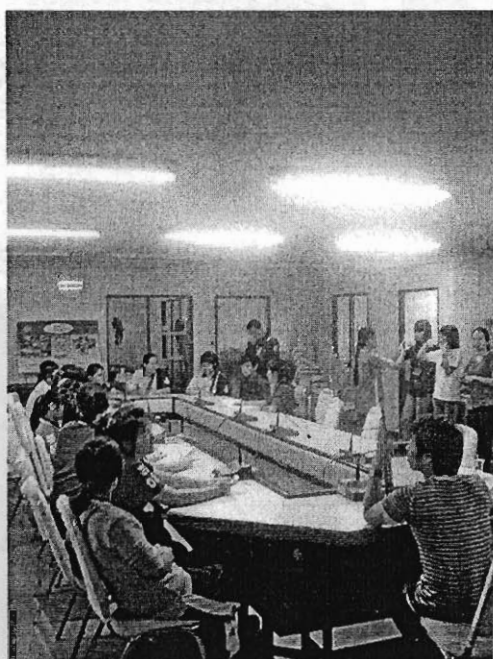

แผนะแนวครั้งที่ 3 โดยในครั้งนี้ได้น้องๆนักเรียนจากโรงเรียนเรีนามาเข้าร่วมกิจกรรมกับชมรมด้วย

โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือจังหวัดเชียงใหม่

สมาชิกชมรมอธิบายขอบเขตในการสอนของแต่ละวิชาให้น้องๆโรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือจังหวัดเชียงใหม่ทราบก่อนที่จะมีการเรียนในครั้งต่อไป

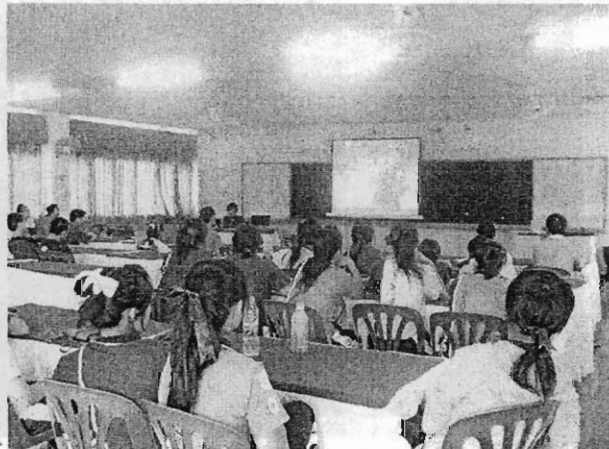

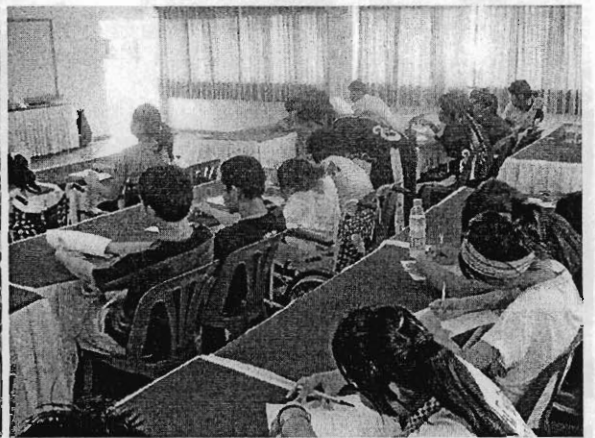
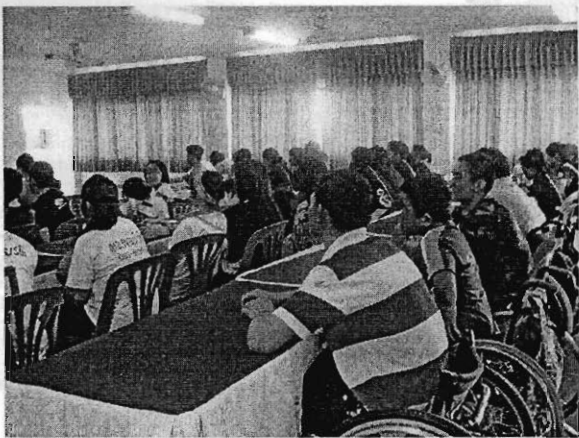
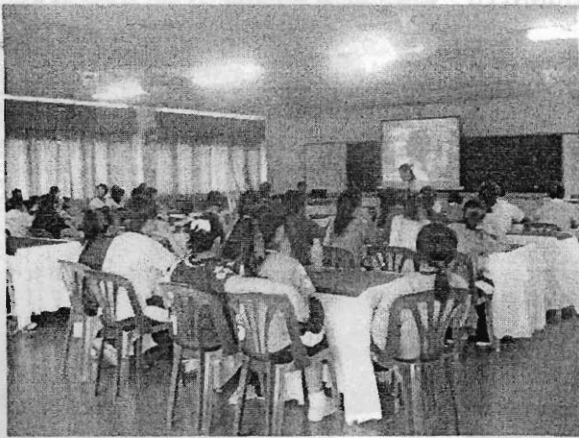
โรงเรียนศรีสังวาลย์ จังหวัดเชียงใหม่

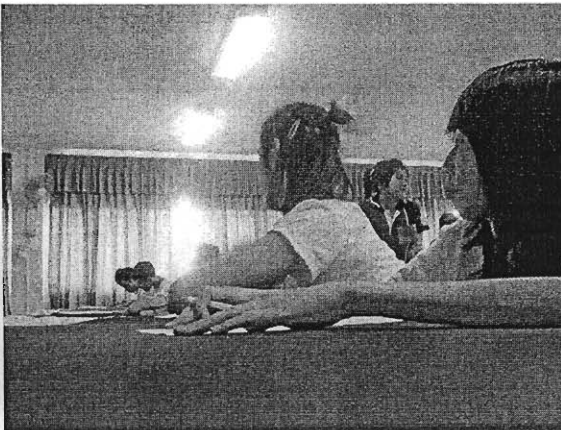
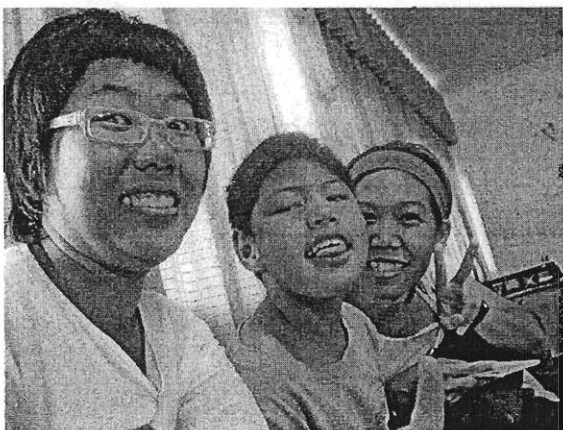
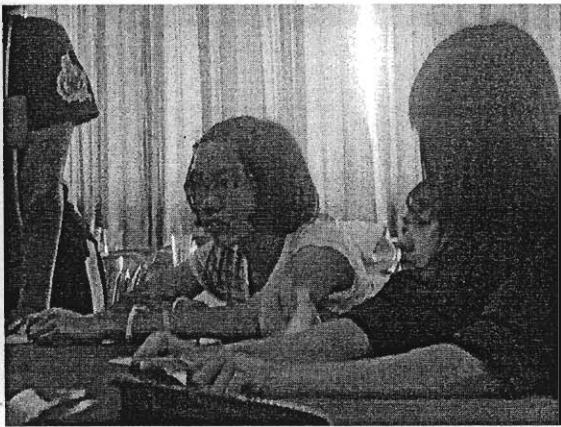
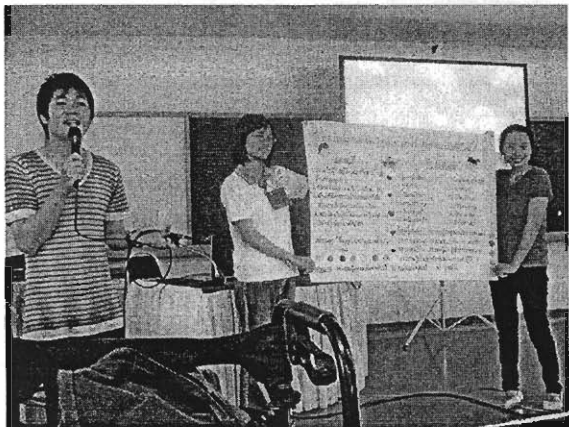
แนะนำมหาวิทยาลัยและคณะต่างๆในมหาวิทยาลัย
โดยรุ่นพี่ในชมรม และอธิบายขอบเขตในการสอนของ
แต่ละวิชาให้น้องๆโรงเรียนศรีสังวาลย์ จังหวัดเชียงใหม่
ทราบก่อนที่จะมีการเรียนในครั้งต่อไป

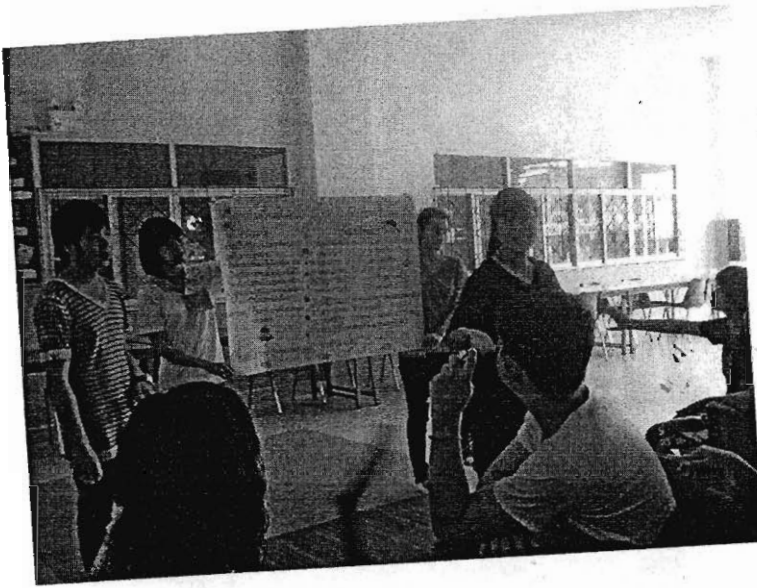

รุ่นพี่ในชมรมสอบถามข้อมูลจากน้องๆ โรงเรียน
ศรีสังวาลย์ จังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับคณะและอาชีพที่
น้องๆมีความสนใจ

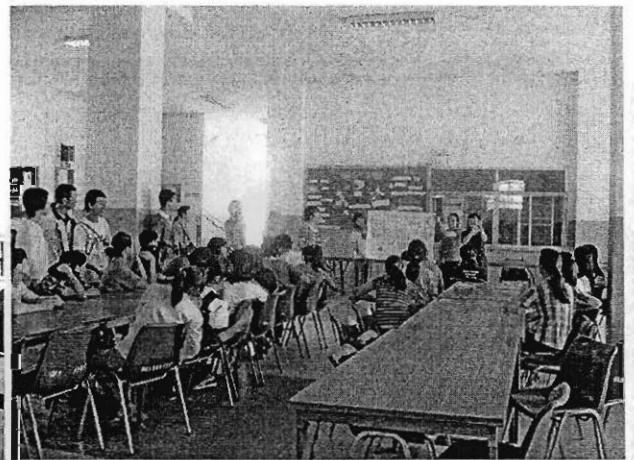
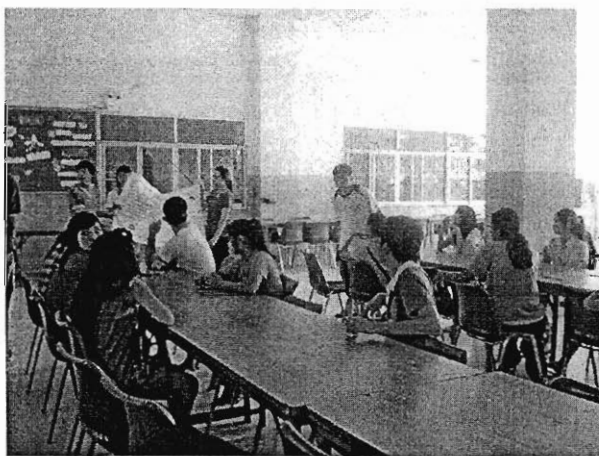

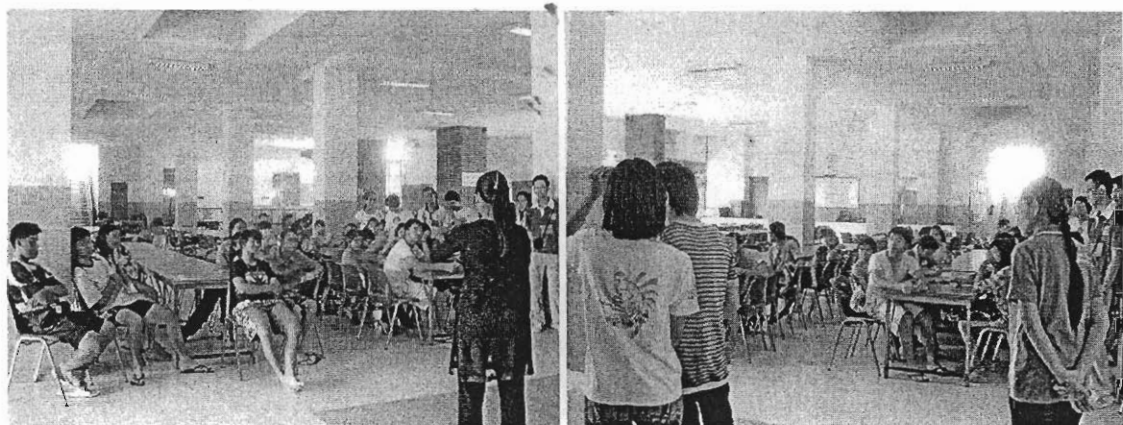
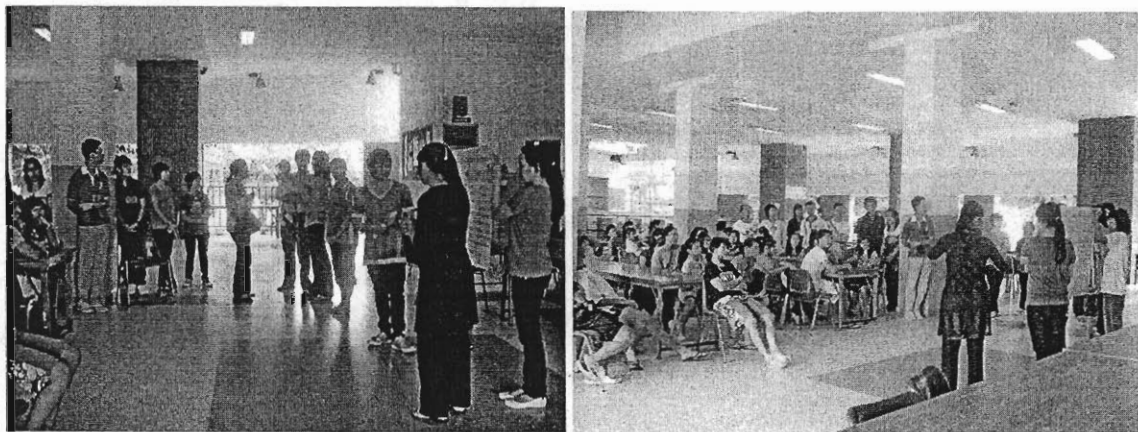
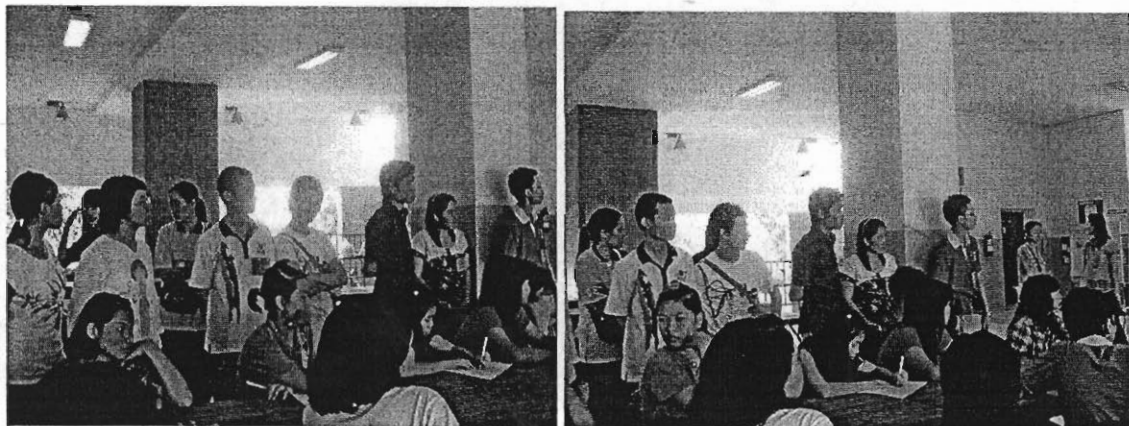
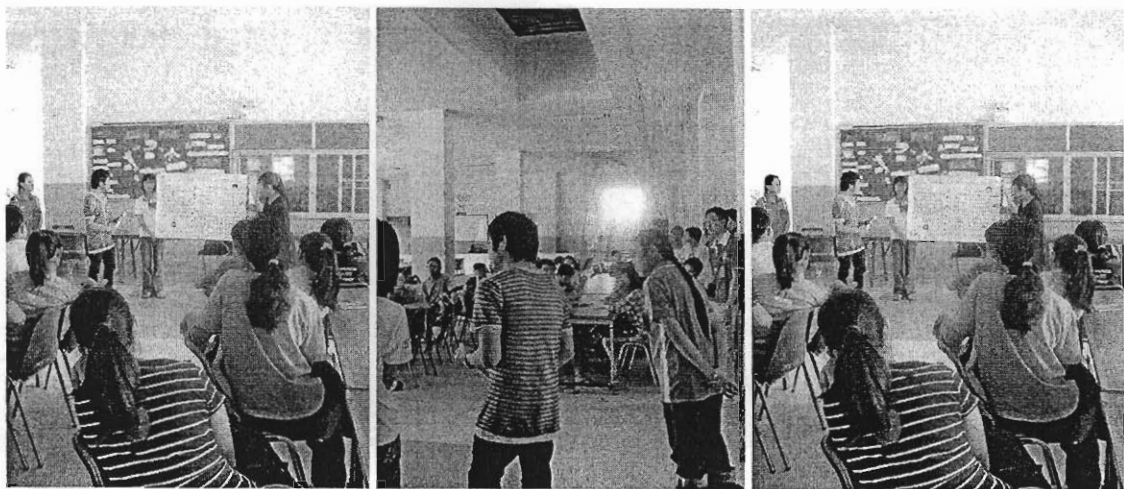

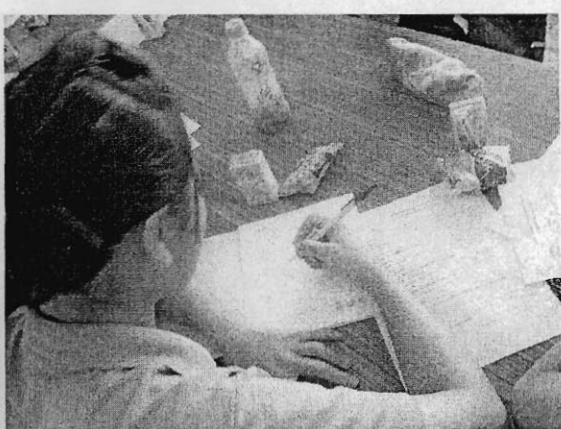
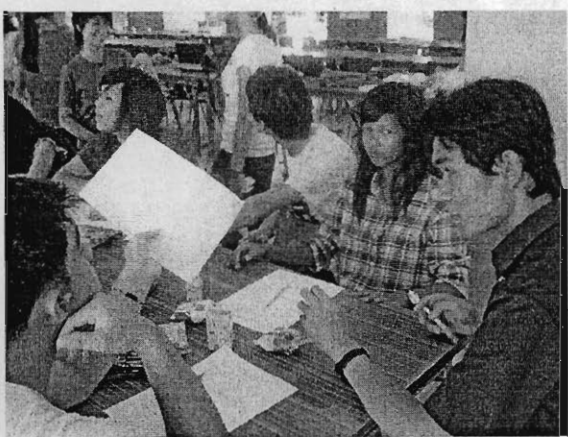
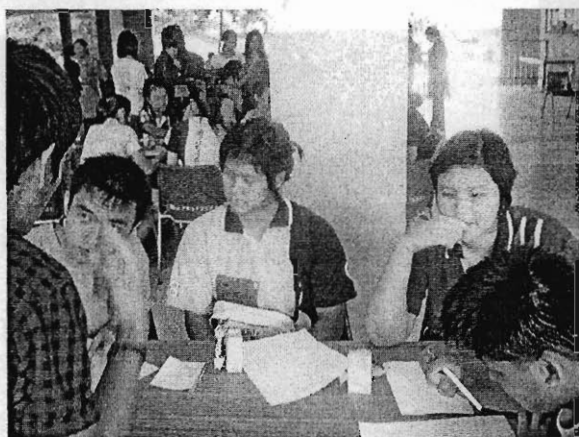
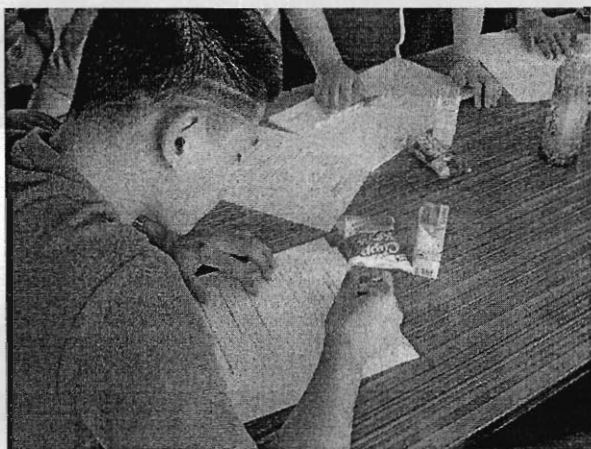
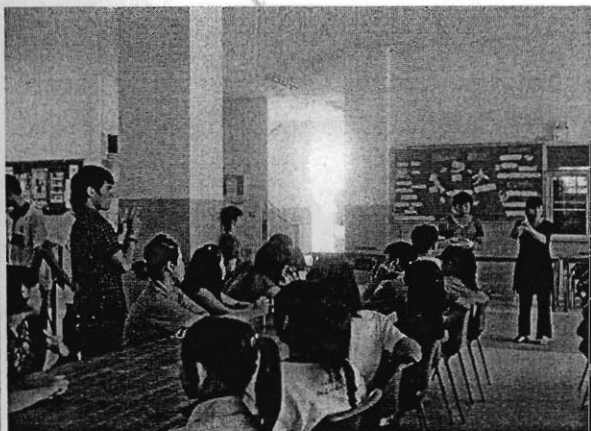
โรงเรียนโสตศึกษาอนุสารสุนทร

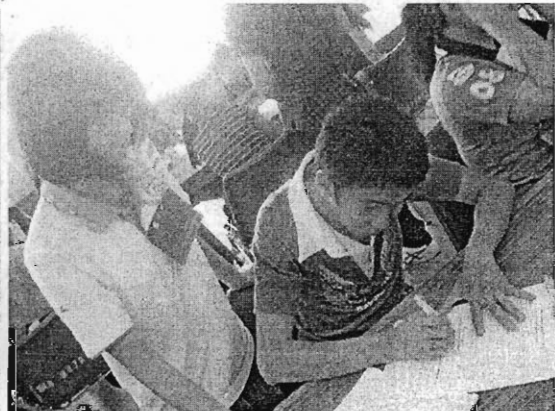
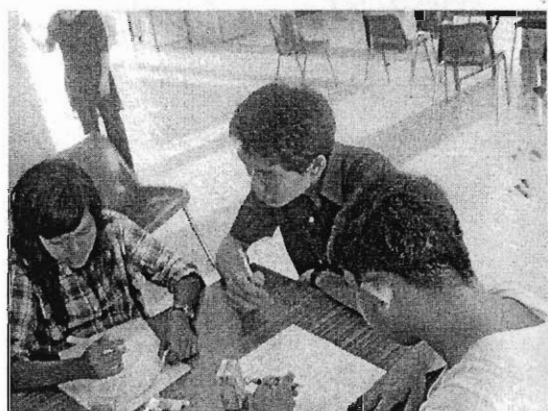
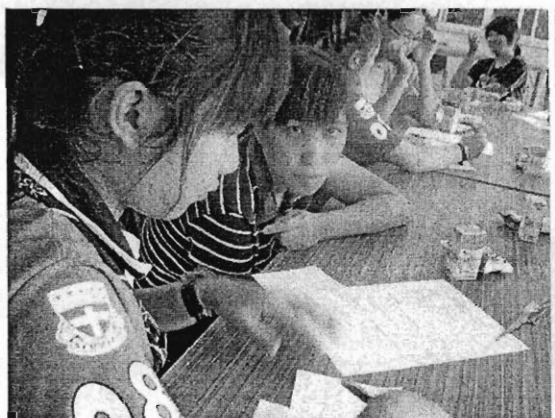
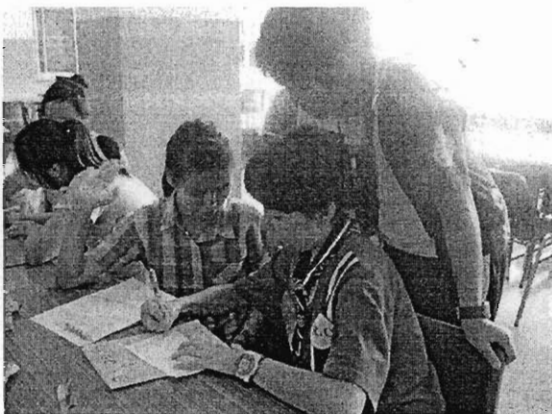
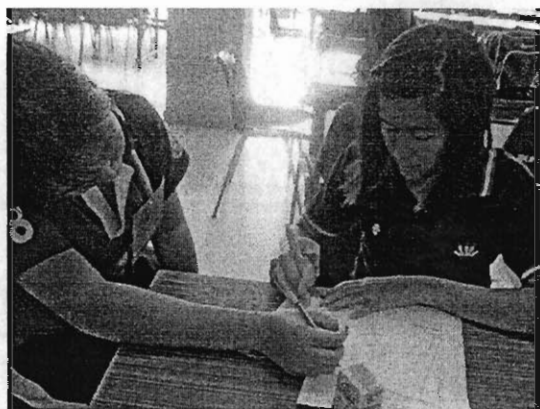
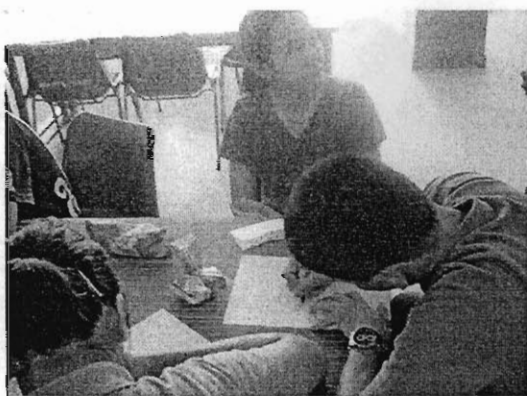
สมาชิกชมรมอธิบายขอบเขตในการสอน
ของแต่ละวิชาให้น้องๆ โรงเรียนโสตศึกษา
อนุสารสุนทร ทราบก่อนที่จะมีการเรียน
ในครั้งต่อไป

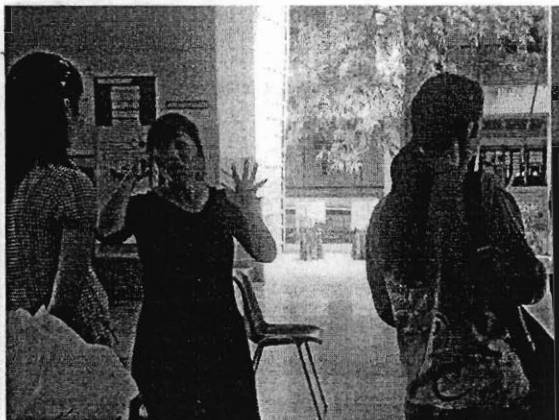
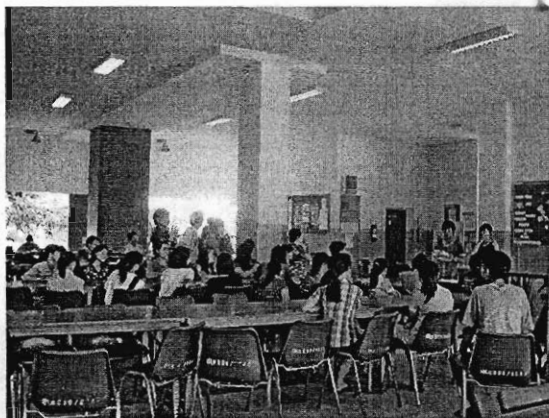
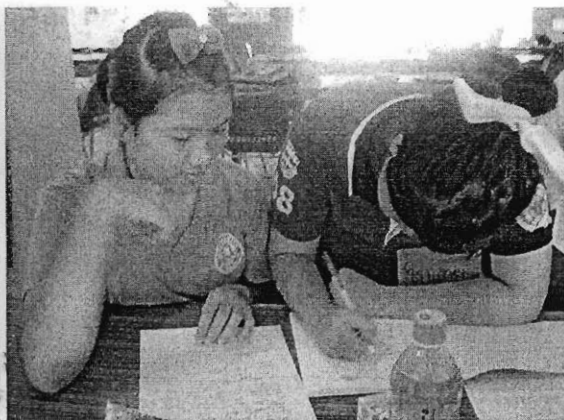
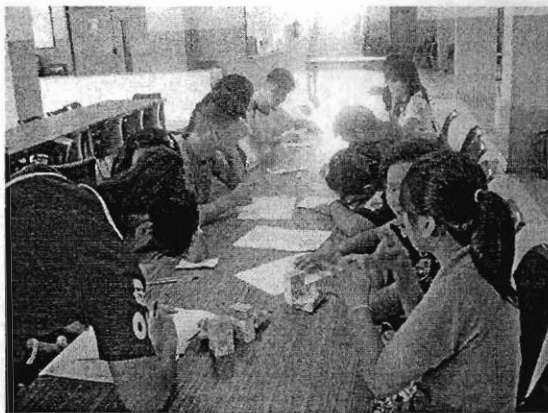
น้องๆนักเรียนจากโรงเรียนเรืยนร่วมทำกิจกรรม
เข้าจังหวะกับน้องๆโสตศึกษาอนุสารสุนทร

ประชุมเตรียมการสอน

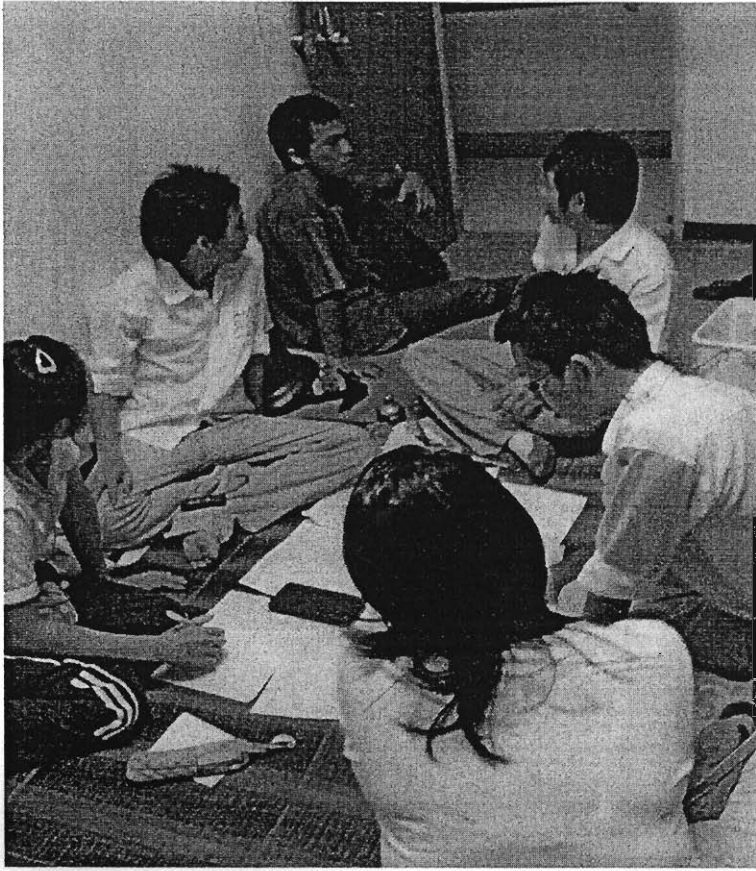
ประชุมแบ่งงานและลงตารางวันที่ในการไปสอนของแต่ละวิชาช่วงเดือน สิงหาคม-กันยายน

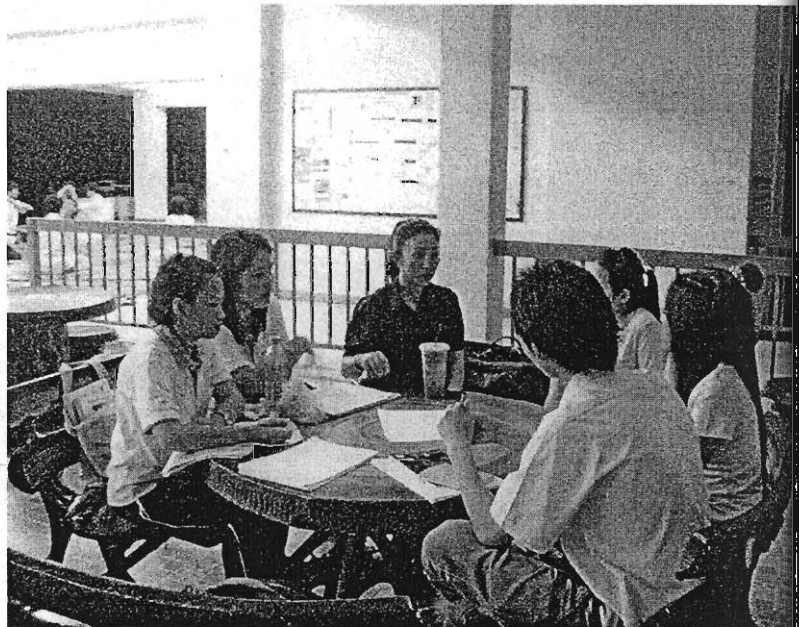
14/08/2009

27/08/2009

04/09/2009

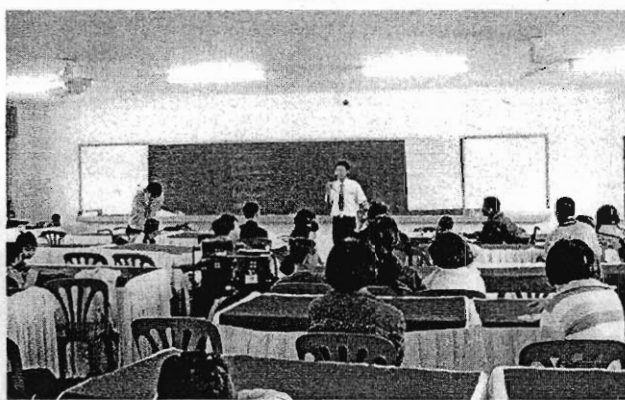
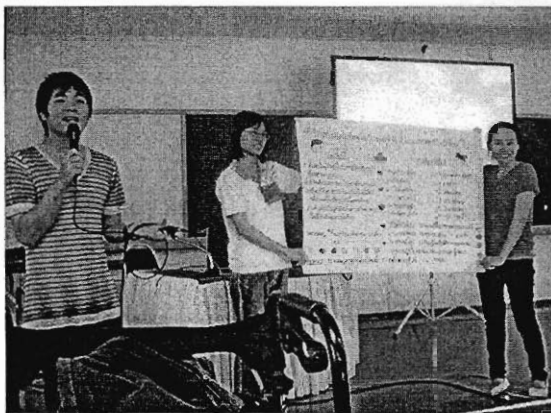

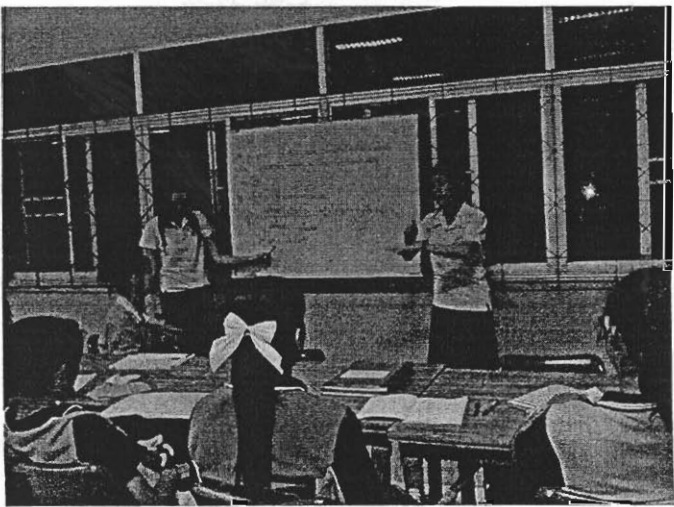
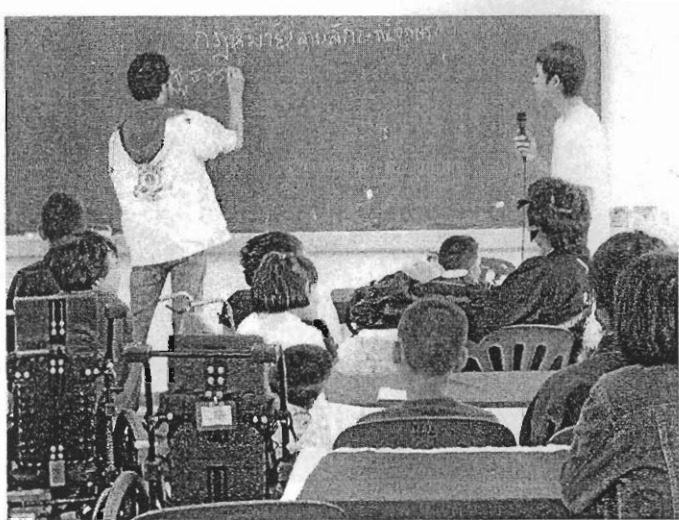
11/09/2009

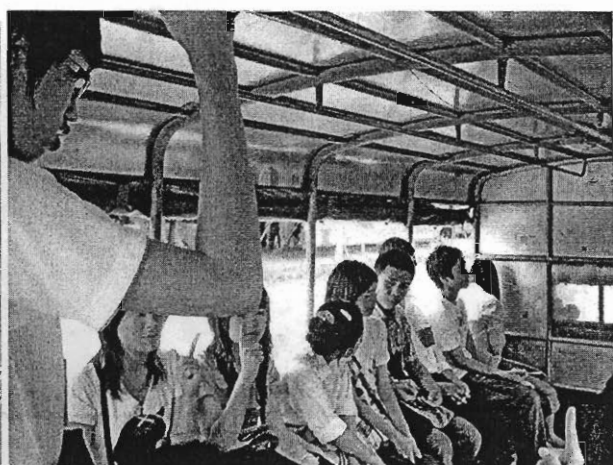
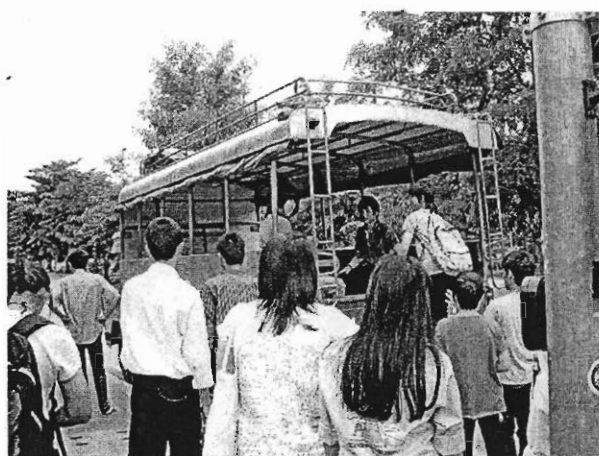
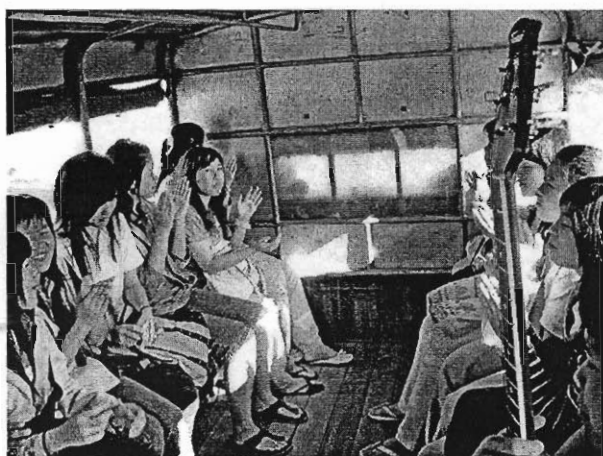
รูปการเรียนการสอน ที่ทางชมรมได้ไปสอนน้อง

รูปการเรียนการสอน ที่ทางชมรมได้ไปสอนน้อง

พีนั่งรถ 6 ล้อและรถ 2 แถว (รถแดง) ไปต๋วน้อง ตามรร.ต่างๆ

โรงเรียน สอนคนตาบอด ภาคนเหนือ จ.เชียงใหม่

โรงเรียน โสตนอนุสารสุนทร จ.เชียงใหม่

โรงเรียนศรีสังวาล จังหวัดเชียงใหม่

รายชื่อนักเรียนผู้พิการ ที่สามารถสอบผ่าน เข้ามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2553

รายชื่อนักศึกษาผู้พิการในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2553 มีทั้งหมดจำนวน 9 คน						
ที่	ชื่อ-นามสกุล	รหัส	คณะ/สาขาวิชา	ชั้น ปี	ความบกพร่อง	เบอร์โทรศัพท์
1	นางสาวลลิตา ดันมา	530310055	วิจิตรศิลป์/จิตรกรรม	1	หูหนวก	088-4122056
2	นายชาติ แสนช้าง	530310070	วิจิตรศิลป์/ประติมากรรม	1	หูหนวก	089-8857410
3	นางสาวณัฏฐา จันทร์เปียง	530310071	วิจิตรศิลป์/ประติมากรรม	1	หูหนวก	084-9289616
4	นางสาวอันธิกา สุขะ	530310033	วิจิตรศิลป์/ภาพพิมพ์	1	หูหนวก	084-3676056
5	นางสาววลัยลักษณ์ แสงส่อง	530110334	มนุษยศาสตร์/ปรัชญา	1	สายตาเลือนราง	086-1822481
6	นายสุริยา แสงแก้วผืน	532010071	นิติศาสตร์	1	บกพร่องทางร่างกาย	083-9489946
7	นางสาววาสนา เผ่าปัญญา	531510224	บริหารธุรกิจ	1	บกพร่องทางร่างกาย	087-1785645
8	นายคมกริช เทพา	532110013	วิทยาลัยศิลปะ สื่อ ฯ	1	บกพร่องทางร่างกาย	084-3742643
9	นางสาวโสภภาพรรณ แซ่อู่	531310230	อุตสาหกรรมและการเกษตร	1	บกพร่องทางร่างกาย	084-4835061

รายชื่อนักเรียน ที่ผ่านกิจกรรมการแนะแนว ของชมรมเพื่อนผู้พิการ

สามารถสอบผ่านเข้ามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้ จำนวน 6 คน

รายชื่อนักศึกษาผู้พิการ ที่ผ่านกิจกรรมการแนะแนว ของชมรมเพื่อนผู้พิการ						
แล้วสามารถสอบผ่านเข้าในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2553 มีทั้งหมดจำนวน 6 คน						
ที่	ชื่อ-นามสกุล	รหัส	คณะ/สาขาวิชา	ชั้น ปี	ความบกพร่อง	เบอร์โทรศัพท์
1	นางสาวลลิตา ดันมา	530310055	วิจิตรศิลป์/จิตรกรรม	1	หูหนวก	088-4122056

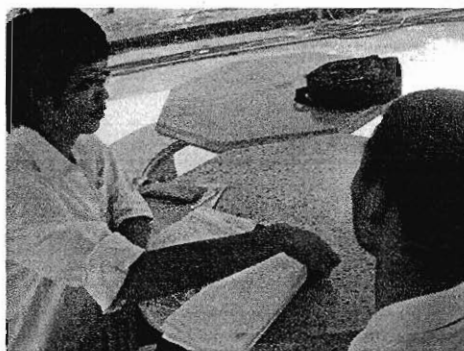
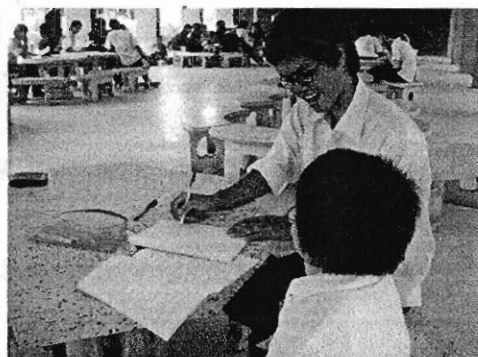
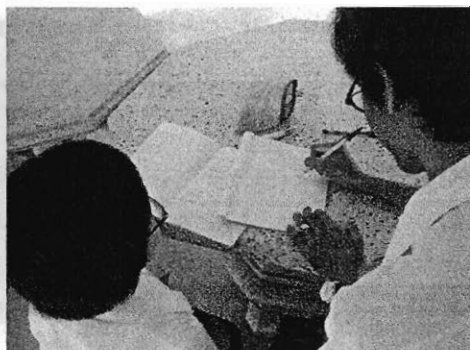
2	นางสาวณัฏฐา จันทร์เปียง	530310071	วิจิตรศิลป์/ประติมากรรม	1	หูหนวก	084-9289616
3	นางสาววลัยลักษณ์ แสงส่อง	530110334	มนุษยศาสตร์/ปรัชญา	1	สายตาเลือนราง	086-1822481
4	นายสุริยา แสงแก้วผืน	532010071	นิติศาสตร์	1	บกพร่องทางร่างกาย	083-9489946
5	นางสาววาสนา เผ่าปัญญา	531510224	บริหารธุรกิจ	1	บกพร่องทางร่างกาย	087-1785645
6	นายคมกริช เทพา	532110013	วิทยาลัยศิลปะ สื่อ ฯ	1	บกพร่องทางร่างกาย	084-3742643

การเตรียมความพร้อมให้น้องนักศึกษาพิการ ในการเข้าศึกษาต่อใน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2553

1. แนะนำมหาวิทยาลัยและพูดคุยกับน้องๆเกี่ยวกับการศึกษา ในเทอม 1 ของแต่ละคณะ
2. ตรวจสอบวิชาเรียนตามสาขาวิชาต่างๆที่น้องนศ.พิการจะต้องลงทะเบียนเรียนใน เทอม 1 ปี1
3. กำหนดเวลาร่วมกันทำตารางสอนคือน้อง โดยให้พี่ๆชมรมไปติดต่อเพื่อนๆในคณะที่น้องเรียน และมี
ความสามารถนัดในวิชานั้นๆ รวมทั้งยินดีที่จะสละเวลามาเพื่อช่วยคือน้องให้
4. กำหนดตารางเวลาเรียน ให้น้องและพี่ที่จะเป็นผู้คิว โดยใช้สถานที่ได้อาคารหอพักนักศึกษา ภายใน
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อให้น้องๆเดินทางมาเรียนได้สะดวกและมีความคุ้นเคยกับการเดินทางใน
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ก่อนเปิดเทอม (เดือนมีนาคม-มิถุนายน 53)

ภาพกิจกรรมการติวน้อง นักศึกษาพิการที่สอบเข้ามข.ได้ (เดือนมีนาคม-มิถุนายน 53)

โครงการ สานฝันเพื่อนผู้พิการ

กิจกรรมที่ 3

เส้นทางพิชิตฝัน

โดย ชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

(ธันวาคม 2552 - มิถุนายน 2553)

กิจกรรมที่ 3 เส้นทางพิชิตฝัน

1. ชื่อกิจกรรม เส้นทางพิชิตฝัน

2. ผู้รับผิดชอบกิจกรรม

2.1 องค์กร ชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2.2 อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม อาจารย์อารีรัตน์ นิรันดร์สิทธิรัชต์ อาจารย์คณะทันตแพทยศาสตร์

2.3 นศ.ผู้รับผิดชอบกิจกรรม นายบุญทริก นิยติวัฒน์ชาญชัย นศ.คณะทันตแพทยศาสตร์

น.ส.พัชรินทร์ อินตา นศ.คณะเทคนิคการแพทย์

3. หลักการและเหตุผล

การศึกษานับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญ ในการนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น แต่ผู้พิการจำนวนมากยังคงไม่สามารถเข้าถึงการศึกษาได้ โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา ถึงแม้ว่าปัจจุบันจะมีโครงการต่างๆ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อแก้ปัญหาเหล่านี้แล้วก็ตาม แต่ปัญหาเหล่านี้ก็ยังไม่มียุทธศาสตร์ที่จะหมดไป เนื่องจากปัญหาความพิการนั้น มีปัจจัยหลายมิติที่เกี่ยวเนื่อง ทำให้เป็นอุปสรรคในการศึกษาต่อ ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยทางกายภาพ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยเกี่ยวกับทัศนคติของครอบครัวต่อการศึกษา รวมไปถึงทัศนคติของชุมชนที่มีต่อความพิการ ปัจจัยเหล่านี้มีความเชื่อมโยงกันและทำให้นักเรียนผู้พิการจำนวนหนึ่งไม่มีโอกาสที่จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้

กิจกรรมเส้นทางพิชิตฝัน เป็นกิจกรรมที่ต้องการให้นักศึกษาและผู้เข้าร่วมโครงการเห็นความสำคัญของการศึกษา ว่าเป็นสิ่งที่สำคัญ ช่วยพัฒนาทางด้านความรู้ การช่วยเหลือตนเอง รวมทั้งสามารถช่วยพัฒนาศักยภาพความเป็นมนุษย์ให้ดีขึ้นได้ นักศึกษาและผู้เข้าร่วมโครงการจะเรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยการปฏิบัติจริง จากการทำงานร่วมกัน ทั้งนักศึกษา นักเรียนพิการ ครอบครัวคนพิการและชุมชน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่มีในตำราหรือในชั้นเรียน การที่นักศึกษาได้เข้าไปสัมผัสเรียนรู้การใช้ชีวิตของคนพิการ จะทำให้เกิดประสบการณ์โดยตรง ซึ่งนักศึกษาและผู้เข้าร่วมโครงการจะเข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิด รวมทั้งอุปสรรคในการดำเนินชีวิตของคนพิการ

ในสังคมปัจจุบัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องความพิการ และมีทัศนคติที่ดีต่อคนพิการ นอกจากนี้นักศึกษาจะได้เรียนรู้คุณค่าของชีวิตและความเป็นมนุษย์ที่มีเท่าเทียมกัน เรียนรู้รูปแบบการดำรงชีวิตของคนในสังคมที่แตกต่าง เข้าใจถึงปัญหาสังคมที่มีอยู่ เพื่อให้เกิดสำนึกในการที่จะทำความดี สามารถพัฒนาสู่การมี “ จิตอาสา ” รู้จักช่วยเหลือ เข้าใจสังคมของการอยู่ร่วมกัน รวมทั้งเกิดความรักชอบต่อสังคม และมองถึงการช่วยเหลือสังคมมากขึ้น เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยพัฒนาให้เกิดความเท่าเทียมและสงบสุขขึ้นในสังคมต่อไปในอนาคต

นอกจากนั้นยังเป็นการฝึกให้นักศึกษาได้ใช้ความคิดพิจารณา วิเคราะห์แก้ไขปัญหา รู้จักการคิดอย่างมีเหตุผล บนหลักการของความเป็นจริงในสังคม การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม จะช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ในการทำงานร่วมกัน ได้สัมผัสกับความคิดเห็นและวิธีการทำงานที่แตกต่าง เป็นการขยายมุมมองและประสบการณ์ให้กว้างขึ้น เมื่อการทำงานประสบความสำเร็จ นักศึกษาจะเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง ว่าความตั้งใจจริงและความสามัคคีในการทำสิ่งดี ๆ ร่วมกันนั้น เป็นพลังที่สามารถขับเคลื่อนสังคมให้ดีขึ้นได้

กิจกรรมเส้นทางพิชิตฝัน จึงเป็นโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการมีจิตอาสา รู้จักการช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน การให้โอกาสทางการศึกษาจะช่วยพัฒนาศักยภาพให้แก่นักเรียนผู้พิการ ถือเป็นการช่วยเหลือแบบยั่งยืน มากกว่าการให้ทางวัตถุสิ่งของที่มีราคา ซึ่งจะทำให้ นักศึกษาและผู้เข้าร่วมโครงการ ได้สัมผัสถึงความสุขของการให้ว่าเป็นความสุขที่แท้จริงที่อยู่เหนือความสุขทางวัตถุ

4.วัตถุประสงค์

4.1 เพื่อให้นักศึกษาและผู้เข้าร่วมโครงการ เห็นความสำคัญของการศึกษา ว่าเป็นสิ่งที่สำคัญ ช่วยพัฒนาทางด้านความรู้ การช่วยเหลือตนเอง รวมทั้งช่วยพัฒนาศักยภาพความเป็นมนุษย์ให้ดีขึ้นได้

4.2 เพื่อให้นักศึกษาและผู้เข้าร่วมโครงการ เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องความพิการ และมีทัศนคติที่ดีต่อคนพิการ โดยเรียนรู้จากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกัน กับนักเรียนพิการ ครอบครัวคนพิการและชุมชน

4.3 เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้คุณค่าของชีวิต และความเป็นมนุษย์ที่มีเท่าเทียมกัน เรียนรู้รูปแบบการดำรงชีวิตของคนในสังคมที่แตกต่าง และเข้าใจถึงปัญหาสังคมที่มีอยู่

4.4 เพื่อให้นักศึกษาและผู้เข้าร่วมโครงการได้มีจิตอาสา เรียนรู้ที่จะช่วยเหลือผู้อื่น เข้าใจสังคมของการอยู่ร่วมกัน เกิดความรับผิดชอบต่อสังคม และมองถึงการช่วยเหลือสังคมมากขึ้น

4.5 เพื่อฝึกให้นักศึกษาได้ใช้ความคิดพิจารณา วิเคราะห์แก้ไขปัญหา รู้จักการคิดอย่างมีเหตุผลบนหลักการของความเป็นจริงในสังคม เรียนรู้ในการทำงานร่วมกัน ได้สัมผัสกับความคิดเห็นและวิธีการทำงานที่แตกต่าง เพื่อการขยายมุมมองและประสบการณ์ให้กว้างขึ้น

4.6 เพื่อให้นักศึกษาเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง ว่าความตั้งใจจริงและความสามัคคีในการทำสิ่งๆ ร่วมกันนั้น เป็นพลังที่สามารถขับเคลื่อนสังคมให้ดีขึ้นได้ และการช่วยเหลือผู้อื่น โดยไม่หวังผลตอบแทนเป็นความสุขที่แท้จริงที่อยู่เหนือความสุขทางวัตถุ

4.7 เพื่อสร้างเสริมทัศนคติที่ดีและสร้างความตระหนักในคุณค่าของการศึกษา ให้แก่ผู้พิการและครอบครัวรวมถึงชุมชนในสังคม และเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการเสริมสร้างพัฒนาศักยภาพของผู้พิการในจังหวัดเชียงใหม่ ให้ขยายผลต่อไปยังระดับชุมชนและองค์กรส่วนท้องถิ่น เพื่อความเท่าเทียม ความเข้าใจซึ่งกันและกัน อันจะนำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในสังคมต่อไป

5. เป้าหมาย และดัชนีชี้วัดความสำเร็จ

5.1 เป้าหมายเชิงคุณภาพ

- นักศึกษาชมรมเพื่อนผู้พิการได้รับประสบการณ์และเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกับชุมชน ได้เห็นแง่มุมของความคิดที่แตกต่างกันไปของคนในสังคม และเพิ่มพูนทักษะในการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา

- นักศึกษามีทัศนคติที่ดีในการช่วยเหลือผู้อื่น ได้สัมผัสถึงความสุขของการให้ เชื่อมั่นในความสามารถของตน ว่าตนเองสามารถสร้างสรรค์สิ่งที่ดีให้กับสังคมได้ รู้จักการคิดอย่างมีเหตุผล ร่วมกับการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ เพื่อประโยชน์แก่สังคม รวมทั้งได้สัมผัสชีวิตของผู้พิการและเรียนรู้การใช้ชีวิตร่วมกับผู้พิการอย่างเหมาะสม

- นักศึกษาชมรมเพื่อนผู้พิการ ได้ร่วมเรียนรู้แลกเปลี่ยนทัศนคติ กับเยาวชนผู้พิการและครอบครัว รวมทั้งครอบครัวผู้พิการ จะได้ทราบถึงความสำคัญของการศึกษา

- นักเรียนผู้พิการได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นเพื่อลดอุปสรรคในการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

5.2 เป้าหมายเชิงปริมาณ

— นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม

60 คน

— อาจารย์และเจ้าหน้าที่	10	คน
— นักเรียนผู้พิการในจังหวัดเชียงใหม่	5	คน
— ครอบครัวผู้พิการใน จ.เชียงใหม่	10	คน

รวม 85 คน

(คัดเลือกนักเรียนผู้พิการจากรร. โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่, โรงเรียน โสดศึกษาอนุสารสุนทร จังหวัดเชียงใหม่, โรงเรียนศรีสังวาล จังหวัดเชียงใหม่)

5.3 ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ

- นักศึกษาได้รับประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับชุมชน การวิเคราะห์ปัญหาและแก้ไขปัญหาภายในชุมชน ได้เรียนรู้ความคิดที่แตกต่างกันไปของคนในสังคม นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการมีจิตอาสา ได้เรียนรู้ความสุขจากการให้ โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ไม่คิดถึงประโยชน์ของตนเองเป็นหลัก และมีศักยภาพในการคิดแก้ปัญหามากขึ้น ครอบครัวผู้พิการมีทัศนคติที่ดีต่อการศึกษาอุปสรรคในการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนผู้พิการลดลง ชุมชนมีทัศนคติต่อความพิการที่ดีขึ้น

- รวมทั้งการจัดพิมพ์บทความและจัดทำวีดิทัศน์เรื่องเล่าจากกิจกรรม 5 เรื่อง จะเป็นตัวอย่างสื่อชุดความรู้เพื่อการศึกษาเรียนรู้ที่สามารถขยายผลให้แก่ผู้สนใจต่อไป

6. วิธีการดำเนินงาน

กิจกรรมเส้นทางพิชิตฝัน เป็นกิจกรรมต่อเนื่องจาก กิจกรรมแนะแนวการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาแก่นักเรียนผู้พิการ(กิจกรรมที่ 2 ของโครงการสานฝันเพื่อนผู้พิการ) โดยจะเริ่มเก็บข้อมูลของนักเรียนผู้พิการ และทำการสำรวจปัญหาของนักเรียนเหล่านี้ร่วมไปกับการทำกิจกรรมแนะแนวการศึกษาต่อ เมื่อได้รับข้อมูลที่มากเพียงพอ จึงจะทำการคัดกรองนักเรียน ที่ผ่านการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ ในระดับอุดมศึกษา และมีปัญหาที่ทำให้ไม่สะดวกที่จะศึกษาต่อ หลังจากนั้นจะมีการสำรวจชุมชนของนักเรียนผู้พิการสำรวจพื้นที่มหาวิทยาลัยเรียนเชิญ อาจารย์,วิทยากรคนพิการและองค์กรหน่วยงานในชุมชน มาร่วมพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์เพื่อปรับทัศนคติของครอบครัวและชุมชนของนักเรียนผู้พิการ แล้วจัดทำแผนแนวทางในการแก้ปัญหา ร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาและที่ปรึกษาวิทยากรคนพิการ เพื่อส่งต่อไปยังมหาวิทยาลัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

6.1	ชมรมเพื่อนผู้พิการ ประชุมพิจารณาคัดเลือกจากนักเรียนผู้พิการ ที่ผ่านการอบรมแนะแนวการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา(จากกิจกรรมที่ 2 ของชมรมเพื่อนผู้พิการ มช.) มี 3 โรงเรียน
-----	--

	ดังนี้ -โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ -โรงเรียนโสตศึกษาอนุสารสุนทร จังหวัดเชียงใหม่ -โรงเรียนศรีสังวาล จังหวัดเชียงใหม่
6.2	เก็บข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียนผู้พิการ ทั้งข้อมูลทางกายภาพ และข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาเบื้องต้น และทัศนคติของนักเรียนและครอบครัวที่มีต่อการศึกษาต่อ
6.3	สำรวจรายชื่อของนักเรียนผู้พิการได้สอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อผ่าน และทำการคัดกรองนักเรียนผู้พิการที่มีปัญหาและต้องการได้รับการแก้ไข
6.4	ติดต่อประสานงานกับฝ่ายกองกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัย เพื่อขอแจ้งนัดเวลาพบกับ นักศึกษาผู้พิการ โดยชมรมเพื่อนช่วยเพื่อนผู้พิการ
6.5	นัดประชุมสมาชิกชมรมร่วมกับนักศึกษาผู้พิการ เพื่อพูดคุยชี้แจงถึงวัตถุประสงค์หลักของ กิจกรรม และแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างนักเรียนผู้พิการกับนักศึกษาของชมรมเพื่อนผู้พิการ
6.6	ประชุมนักศึกษาในชมรมเพื่อเตรียมวางแผนการทำงาน ในการสัมภาษณ์พูดคุยกับนักศึกษาพิการ และทำการสำรวจพื้นที่ในชุมชนของนักศึกษาผู้พิการและในมหาวิทยาลัย รวมทั้งเชิญวิทยากร มาบรรยายให้ความรู้
6.7	พบและพูดคุยกับนักเรียนผู้พิการ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน สอบถามความถึงต้องการ ในการช่วยเหลือ รวมทั้งทำการสำรวจสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัย ทัศนคติของชุมชนที่มี ต่อความพิการ
6.8	ศึกษาเส้นทาง สำรวจสภาพที่พักอาศัยของนักเรียนผู้พิการ และการเดินทางของนักศึกษา ผู้พิการ โดยจะทำการถ่ายภาพบันทึกข้อมูลจุดที่เป็นปัญหาต่อการเดินทาง พร้อมทั้งวางแผนการ ดำเนินงาน
6.9	สรุปผลและประเมินผลถึงปัญหาของนักเรียนผู้พิการและแนวทางการแก้ไข
6.10	ติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหา และหาแนวทางในการปรับทัศนคติต่อไป
6.11	เตรียมความพร้อมทางด้านการศึกษา ให้น้องนักศึกษาพิการชั้นปีที่ 1 โดยพี่ๆในชมรมเพื่อนผู้

	พิการช่วยจัดตารางติววิชาต่างๆ ให้น้อง
6.12	ทำวีดิทัศน์และหนังสือเรื่องเล่าเกี่ยวกับปัญหาของนักเรียนผู้พิการที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ จำนวน 5 คน

ตารางดำเนินงานกิจกรรม

ช่วงเวลา	กิจกรรม
สิงหาคม-กันยายน 2552	เก็บข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียนผู้พิการ ทั้งข้อมูลทางกายภาพ และข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาเบื้องต้น และทัศนคติของนักเรียนและครอบครัวที่มีต่อการศึกษาต่อ ด้วยการไปแบบสอบถามร่วมกับการพูดคุย โดยจะเริ่มเก็บข้อมูลพร้อมๆ กับการติวหนังสือของนักเรียนผู้พิการของโครงการแนะแนว พร้อมทั้งมีการประชุมเพื่อพูดคุยและวางแผนการแก้ปัญหาของนักเรียนผู้พิการอย่างคร่าวๆ
ตุลาคม-ธันวาคม 2552	จัดทำ work shop โดยเชิญวิทยากรจากหน่วยงานต่างๆ เช่น global campus เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ชีวิตของผู้พิการ และเพื่อเรียนรู้ถึงแนวทางการช่วยเหลือนักเรียนผู้พิการ
มกราคม 2553	เมื่อทางมหาวิทยาลัยประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษาต่อ จัดทำการประชุมย่อยเพื่อสำรวจรายชื่อของนักเรียนผู้พิการ ได้สอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อผ่าน และทำการคัดกรองนักเรียนผู้พิการที่มีปัญหาและต้องการได้รับการแก้ไข รวมถึงวางแผนการทำงานในการสัมภาษณ์นักเรียนผู้พิการ
มกราคม-มีนาคม 2553	ออกพื้นที่พบปะกับนักเรียนผู้พิการ เพื่อเรียนรู้การใช้ชีวิตของนักเรียนผู้พิการ รวมทั้งแลกเปลี่ยนทัศนคติกับครอบครัวของนักเรียนผู้พิการ โดยเน้นในเรื่องของการศึกษาต่อ สำรวจความพร้อมในการศึกษาต่อของนักเรียนผู้พิการ รวมถึงเรียนรู้นักเรียนผู้พิการ โดยเน้นในเรื่องของทัศนคติที่มีต่อความพิการ รวมถึงการวางแผนการแก้ไขปัญหาและแนวทางการปรับทัศนคติ โดยอาจมีการเชิญวิทยากรหรือ ผู้เกี่ยวข้องมาร่วมในการพูดคุยถึงปัญหาด้วย
มีนาคม-เมษายน 2553	ทำการประชุมเพื่อสรุปผลปัญหาของนักเรียนผู้พิการ รวมทั้งหาแนวทางการแก้ปัญหาและปรับทัศนคติ และติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อทำการแก้ไข

	ปัญหา และหาแนวทางในการปรับทัศนคติของชุมชน โดยจัดทำสื่อต่างๆ เช่น แผ่นพับ วิดีทัศน์ หรือ หนังสือเรื่องเล่าของนักเรียนผู้พิการ
พฤษภาคม-มิถุนายน 53	จัดทำสื่อต่างๆในการแลกเปลี่ยนทัศนคติ และติดตามการแก้ปัญหาของนักเรียนผู้พิการ และทำการประชุมสรุปผลเพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหาต่อไป

7. การกำกับติดตามและประเมินผล

- สอบถามความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมกิจกรรม ทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม เป็นแบบสอบถามและบันทึกเทปสัมภาษณ์จากผู้เข้าร่วมกิจกรรม
- บันทึกภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวตลอดการจัดกิจกรรม เพื่อนำมาจัดทำเป็นวิดิทัศน์โครงการ
- ติดตามประเมินผลการดำเนินงาน จากการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จากกลุ่มนักเรียน นักศึกษา คณาจารย์ และบุคคลทั่วไปในชุมชน ถึงประโยชน์หรือสิ่งที่ได้รับจากการจัดกิจกรรม
- อาจมีการไปสำรวจทัศนคติของชุมชนอีกครั้งหลังเสร็จสิ้นกิจกรรม
- จัดประชุมเพื่อประเมินสิ่งที่ได้รับหลังจากการร่วมกิจกรรม รวมถึงการแก้ปัญหาของนักเรียนผู้พิการ และทัศนคติของชุมชนว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

8. ขอบเขตการดำเนินงาน

- พื้นที่ชุมชนของนักศึกษาผู้พิการ ในจังหวัดเชียงใหม่ รวมทั้งขยายผลต่อไปยังองค์กรส่วนท้องถิ่นต่างๆ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพ คุณภาพชีวิตของผู้พิการให้ดียิ่งขึ้น

9. ระยะเวลาดำเนินงาน

กิจกรรมเส้นทางพิชิตฝัน เริ่มตั้งแต่ เดือนพฤษภาคม 2552 ถึง เดือนมิถุนายน 2553

ปี พ.ศ.	2552		2553					
เดือน	พย.	ธค.	มค.	กพ.	มีค.	เมย.	พค.	มิย.
กิจกรรมที่ 3 เส้นทาง พิชิตฝัน								

10. งบประมาณค่าใช้จ่าย

ขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากสถาบันสร้างเสริมสุขภาพคนพิการ (สสพ.)

11. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 11.1 นักศึกษาชมรมเพื่อนผู้พิการได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้ร่วมกับชุมชน นำมาพัฒนาทักษะในการวิเคราะห์ปัญหาในชุมชน และเกิดการวางแผนการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน

11.2 นักศึกษาชมรมเพื่อนผู้พิการ ได้ร่วมเรียนรู้แลกเปลี่ยนทัศนคติ กับเยาวชนผู้พิการและครอบครัว รวมทั้งครอบครัวผู้พิการ มีทัศนคติต่อการศึกษาในทางที่ดีขึ้น นักศึกษาได้เรียนรู้ถึงการมีจิตอาสา รู้จักการคิดถึงผู้อื่นมากกว่าตนเอง ได้สัมผัสถึงความสุขในการให้ รวมทั้งได้รับการพัฒนาทักษะในการคิดอย่างมีเหตุผล

11.3 เยาวชนผู้พิการมีความหวังและกำลังใจในการต่อสู้กับอุปสรรค เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการเสริมสร้าง และพัฒนาศักยภาพ คุณภาพชีวิตของผู้พิการให้ดียิ่งขึ้น

11.4 คนในชุมชนของนักเรียนผู้พิการมีทัศนคติเกี่ยวกับความพิการในทางที่ดีขึ้น นักเรียนผู้พิการและชุมชนมีความเข้าใจกันและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

11.5 นักเรียนผู้พิการมีอุปสรรคในการศึกษาต่อที่ลดลง ปัญหาเบื้องต้นของนักเรียนผู้พิการได้รับการแก้ไข นักเรียนผู้พิการสามารถเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีความสุขมากขึ้น

รายงานการดำเนินกิจกรรม เส้นทางพิชิตฝัน

โครงการเส้นทางพิชิตฝัน นั้นเริ่มแรกได้มีวัตถุประสงค์หลัก คือ การสำรวจปัญหาของนักเรียนผู้พิการในการศึกษาต่อ ปรับทัศนคติของชุมชนและครอบครัว และส่งต่อข้อมูลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แต่หลังจากที่ทางชมรมได้เริ่มทำกิจกรรมไม่ว่าจะเป็น กิจกรรมทางลาด และกิจกรรมแนะแนว ซึ่งชมรมได้เรียนรู้ และ เข้าใจผู้พิการมากขึ้น ทำให้พบว่า จริงๆแล้วนักเรียนผู้พิการไม่ได้มีอุปสรรคในการศึกษาต่อที่มาจากครอบครัวและชุมชน กลับกลายเป็นครอบครัวของนักเรียนผู้พิการส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อการศึกษา และอยากให้นักเรียนผู้พิการเข้าเรียนต่อในระดับสูงสุดเท่าที่จะทำได้

ทางชมรมจึงได้คิดปรับแนวทางการทำกิจกรรมใหม่ จากเดิมที่เป็นการมุ่งเน้นมองถึงปัญหาให้กลายเป็นมองว่า ทำอย่างไร น้องๆผู้พิการจะเข้ามาเรียนได้อย่างมีความสุขที่สุด ซึ่งแผนการทำงานของชมรมจะแบ่งเป็นสองส่วนคือ การพัฒนาศักยภาพของผู้พิการ หรือ การเติมเต็มในส่วนที่ผู้พิการยังด้อยอยู่ ซึ่งในกรณีนี้ได้แก่การสอนน้องนักเรียนผู้พิการเพิ่มเติม เพื่อปรับพื้นฐานส่วนที่ด้อยอยู่ ในการเข้ามาศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เพราะน้องนักเรียนบางคนไม่ได้เรียนหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายเหมือนนักเรียนทั่วไป การทำงานอีกส่วนหนึ่งได้แก่ การพยายามปรับทัศนคติของสังคมที่มีต่อความพิการ เพื่อให้คนทั่วไปในมหาวิทยาลัยได้เข้าใจถึงความพิการ ซึ่งจะให้นักเรียนผู้พิการและนักศึกษาเข้าใจกัน และอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

เริ่มแรกทางชมรมจึงได้จัดกิจกรรมแนะแนวก่อนเข้าสู่มหาวิทยาลัย ซึ่งจะแตกต่างจากกิจกรรมก่อนหน้า เพราะกิจกรรมครั้งนี้มุ่งเน้น ถึงการเรียนรู้ชีวิตในมหาวิทยาลัย เพื่อให้นักเรียนผู้พิการ ได้มองเห็นภาพชีวิตการเรียนในมหาวิทยาลัยอย่างคร่าวๆว่าเป็นอย่างไร และต้องเตรียมตัวอะไรบ้าง ซึ่งกิจกรรมนี้น้องๆนักเรียนได้ให้ความสนใจ และกระตือรือร้นเป็นอย่างมาก

กิจกรรมต่อมาได้แก่กิจกรรมเตรียมความพร้อมก่อนเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งนักศึกษาของชมรมได้จัดตัวให้กับน้องๆนักเรียนผู้พิการ เพื่อปรับพื้นฐานก่อนเข้าเรียนมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นการพัฒนาศักยภาพของน้องๆอย่างหนึ่ง

เพื่อทำการปรับทัศนคติของสังคมที่มีต่อความพิการ ทางชมรมคิดว่า การเรียนรู้และใช้ชีวิตร่วมกัน เป็นวิธีการที่ดีที่สุดที่จะสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกัน ทางชมรมจึงจัดทำค่ายสร้างเพื่อน

ซึ่งเป็นค่ายที่มีนักเรียนผู้พิการและนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้มาเข้าค่ายร่วมกัน และเรียนรู้วิถีชีวิตซึ่งกันและกัน

แต่อย่างไรก็ตามเพื่อไม่ให้กิจกรรมของโครงการเส้นทางพิชิตฝันแตกต่างไปจากที่ร่างไว้จนเกินไป ทางชมรมได้ทำการสำรวจปัญหาและอุปสรรคของน้องๆนักเรียนทั้ง 5 คน โดยได้ให้น้องๆทั้ง 5 คนทำการเขียนสรุปมา รวมทั้งทำการสัมภาษณ์น้องๆนักเรียนทั้ง 5 คนถึงปัญหาและอุปสรรคในการเรียนในระดับอุดมศึกษา รวมทั้งจะทำการแก้ปัญหาในเบื้องต้นให้กับน้องนักเรียน อันได้แก่ปัญหาหอพัก ซึ่งจะทำการปรับปรุงห้องพัก และ ห้องสุขา ของหอห้าชายให้กับน้องนักเรียนผู้พิการ เพื่อให้น้องมีความสะดวกในการดำรงชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยได้มากขึ้น ซึ่งปัญหาที่เราทำการสำรวจได้ ก็จะมีการส่งต่อให้กับมหาวิทยาลัย เพื่อทำการปรับแก้ไขต่อไป

ตารางดำเนินงานกิจกรรม

1.	ชมรมเพื่อนผู้พิการ ประชุมพิจารณาคัดเลือกจากนักเรียนผู้พิการ ที่ผ่านการอบรมแนะแนวการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา (จากกิจกรรมที่ 2 ของชมรมเพื่อนผู้พิการ มช.) มี 3 โรงเรียนดังนี้ -โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ -โรงเรียนโสตศึกษาอนุสารสุนทร จังหวัดเชียงใหม่ -โรงเรียนศรีสังวาล จังหวัดเชียงใหม่
2.	เก็บข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียนผู้พิการ ทั้งข้อมูลทางกายภาพ และข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาเบื้องต้น และทัศนคติของนักเรียนและครอบครัวที่มีต่อการศึกษาต่อ
3.	สำรวจรายชื่อของนักเรียนผู้พิการ ได้สอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อผ่าน และทำการคัดกรองนักเรียนผู้พิการที่มีปัญหาและต้องการได้รับการแก้ไข
4.	ติดต่อบริษัทงานกับฝ่ายกองกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัย เพื่อขอแจ้งนัดเวลาพบกับนักศึกษาผู้พิการ โดยชมรมเพื่อนช่วยเพื่อนผู้พิการ
5.	นัดประชุมสมาชิกชมรมร่วมกับนักศึกษาผู้พิการ เพื่อพูดคุยชี้แจงถึงวัตถุประสงค์หลักของกิจกรรมและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างนักเรียนผู้พิการกับนักศึกษาของชมรมเพื่อนผู้พิการ

6.	ประชุมนักศึกษาในชมรมเพื่อเตรียมวางแผนการทำงาน ในการสัมภาษณ์พูดคุยกับนักศึกษาพิการและทำการสำรวจพื้นที่ในชุมชนของนักศึกษาผู้พิการและในมหาวิทยาลัย รวมทั้งเชิญวิทยากรมาบรรยายให้ความรู้
7.	พบและพูดคุยกับนักเรียนผู้พิการ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน สอบถามความต้องการ ในการช่วยเหลือ รวมทั้งทำการสำรวจสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัย ทักษะคติของชุมชนที่มีต่อความพิการ
8.	ศึกษาเส้นทาง สำรวจสภาพที่พักอาศัยของนักเรียนผู้พิการ และการเดินทางของนักศึกษาผู้พิการ โดยจะทำการถ่ายภาพบันทึกข้อมูลจุดที่เป็นปัญหาต่อการเดินทาง พร้อมทั้งวางแผนการดำเนินงาน
9.	สรุปผลและประเมินผลถึงปัญหาของนักเรียนผู้พิการและแนวทางการแก้ไข
10.	ติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหา และหาแนวทางในการปรับทัศนคติต่อไป
11.	เตรียมความพร้อมทางด้านการศึกษา ให้น้องนักศึกษาพิการชั้นปีที่ 1 โดยพี่ๆในชมรมเพื่อนผู้พิการช่วยจัดตารางติววิชาต่างๆให้น้อง
12.	ทำวีดิทัศน์และหนังสือเรื่องเล่าเกี่ยวกับปัญหาของนักเรียนผู้พิการที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้จำนวน 5 คน

ระยะเวลาการดำเนินงาน

ช่วงเวลา	กิจกรรม
สิงหาคม-กันยายน2552	เก็บข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียนผู้พิการ ทั้งข้อมูลทางกายภาพ และข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาเบื้องต้น และทัศนคติของนักเรียนและครอบครัวที่มีต่อการศึกษาคือ ด้วยการใช้แบบสอบถามร่วมกับการพูดคุย โดยจะเริ่มเก็บข้อมูลพร้อมๆกับการติวหนังสือของนักเรียนผู้พิการของโครงการแนะแนว พร้อมทั้งมีการประชุมเพื่อพูดคุยและวางแผนการแก้ปัญหานักเรียนผู้พิการอย่างคร่าวๆ
ตุลาคม-ธันวาคม2552	จัดทำ work shop โดยเชิญวิทยากรจากหน่วยงานต่างๆ เช่น global campus เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ชีวิตของผู้พิการ และเพื่อเรียนรู้ถึงแนวทางการช่วยเหลือ

	นักเรียนผู้พิการ
มกราคม 2553	เมื่อทางมหาวิทยาลัยประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษาต่อ จัดทำการประชุมย่อยเพื่อสำรวจรายชื่อของนักเรียนผู้พิการได้สอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อผ่าน และทำการคัดกรองนักเรียนผู้พิการที่มีปัญหาและต้องการได้รับการแก้ไข รวมถึงวางแผนการทำงานในการสัมภาษณ์นักเรียนผู้พิการ
มกราคม-มีนาคม 2553	ออกพื้นที่พบปะกับนักเรียนผู้พิการ เพื่อเรียนรู้การใช้ชีวิตของนักเรียนผู้พิการ รวมทั้งแลกเปลี่ยนทัศนคติกับครอบครัวของนักเรียนผู้พิการ โดยเน้นในเรื่องของการศึกษาต่อ สำรวจความพร้อมในการศึกษาต่อของนักเรียนผู้พิการ รวมถึงเรียนรู้นักเรียนผู้พิการ โดยเน้นในเรื่องของทัศนคติที่มีต่อความพิการ รวมถึงการวางแผนการแก้ไขปัญหาและแนวทางการปรับทัศนคติ โดยอาจมีการเชิญวิทยากรหรือ ผู้เกี่ยวข้องมาร่วมในการพูดคุยถึงปัญหาด้วย
มีนาคม-เมษายน 2553	ทำการประชุมเพื่อสรุปผลปัญหาของนักเรียนผู้พิการ รวมทั้งหาแนวทางการแก้ปัญหาและปรับทัศนคติ และติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อทำการแก้ไขปัญหา และหาแนวทางในการปรับทัศนคติของชุมชน โดยจัดทำสื่อต่างๆ เช่น แผ่นพับ วีดิทัศน์ หรือ หนังสือเรื่องเล่าของนักเรียนผู้พิการ
พฤษภาคม-มิถุนายน 53	จัดทำสื่อต่างๆ ในการแลกเปลี่ยนทัศนคติ และติดตามการแก้ปัญหาของนักเรียนผู้พิการ และทำการประชุมสรุปผลเพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหาต่อไป

1. กิจกรรมพบปะกับนักเรียนผู้พิการ วันที่ 4 มีนาคม 2553 ที่โรงเรียนศรีสังวาลย์

13 :00 - 15 : 00 พบกันที่ อมช เตรียมความพร้อมเรื่องของกิจกรรมต่างๆ ชักซ้อมความเข้าใจ

15 : 00 - 15 :40 ออกเดินทางไปโรงเรียนศรีสังวาลย์

15 : 40 เดินทางถึง รร ศรีสังวาลย์ เตรียมอุปกรณ์ทำกิจกรรมที่ห้องประชุม รอน้องๆ กลับมาจากโรงเรียนที่ไปเรียนร่วม

17 : 00 พี่ๆ แต่ละคนแนะนำตนเอง พูดถึงที่มาที่ไปของกิจกรรม

17 : 15 เริ่มกิจกรรมแรกคือ แนะนำมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ แบ่งออกเป็น

ภาพรวมของมหาวิทยาลัย

การรับน้องรวม

การรับน้องขึ้นตอย

กีฬาภายใน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ sportday

17 : 45 พี่ๆเล่าชีวิตในมหาวิทยาลัย แบ่งปันกันเล่า

มีแกนหลักแนะนำเรื่องการเรียนคือ น้องเบงค์ น้องกลอย อรุณ

18 : 00 สันทนาการ เล่นเกมส์ จากคณะวิศวะ

18 : 15 แนะนำชีวิตหอใน

18 : 30 แนะนำเรื่องการศึกษาศาพิเศษ

18 : 45 ชมรมต่างๆในมหาวิทยาลัย

19 : 00 พุดคุย อิสระ กับน้องๆ เน้นที่น้องที่สอบติดเข้ามา มช เพื่อวางแผนเตรียมดำเนิน งานต่อ

19 : 15 เดินทางกลับ

2. เก็บข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียนผู้พิการ ทั้งข้อมูลทางกายภาพ และข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาเบื้องต้น

และทัศนคติของนักเรียนและครอบครัวที่มีต่อการศึกษาคือ

3. สำรวจรายชื่อนักเรียนผู้พิการ ที่สามารถสอบผ่าน เข้ามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2553

รายชื่อนักศึกษาผู้พิการในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2553 มีทั้งหมดจำนวน 9 คน						
ที่	ชื่อ-นามสกุล	รหัส	คณะ/สาขาวิชา	ชั้น ปี	ความบกพร่อง	เบอร์โทรศัพท์
1	นางสาวลลิตา ตันมา	530310055	วิจิตรศิลป์/จิตรกรรม	1	หูหนวก	088-4122056
2	นายชาติ แสนซึ้ง	530310070	วิจิตรศิลป์/ประติมากรรม	1	หูหนวก	089-8857410
3	นางสาวณัฏฐา จันทร์เปียง	530310071	วิจิตรศิลป์/ประติมากรรม	1	หูหนวก	084-9289616
4	นางสาวอรริกา สุขะ	530310033	วิจิตรศิลป์/ภาพพิมพ์	1	หูหนวก	084-3676056
5	นางสาววลัยลักษณ์ แสงส่อง	530110334	มนุษยศาสตร์/ปรัชญา	1	สายตาเลือนราง	086-1822481
6	นายสุริยา แสงแก้วฝั้น	532010071	นิติศาสตร์	1	บกพร่องทางร่างกาย	083-9489946
7	นางสาววาสนา เผ่าปัญญา	531510224	บริหารธุรกิจ	1	บกพร่องทางร่างกาย	087-1785645
8	นายคมกริช เทพา	532110013	วิทยาลัยศิลปะ สื่อ ฯ	1	บกพร่องทางร่างกาย	084-3742643
9	นางสาวโสภารรณ แซ่อู่	531310230	อุตสาหกรรมเกษตร	1	บกพร่องทางร่างกาย	084-4835061

รายชื่อนักเรียน ที่ผ่านกิจกรรมการแนะแนว ของชมรมเพื่อนผู้พิการ

แล้วสามารถสอบผ่านเข้ามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้ มีทั้งหมดจำนวน 6 คน

รายชื่อนักศึกษาผู้พิการ ที่ผ่านกิจกรรมการแนะแนว ของชมรมเพื่อนผู้พิการ						
แล้วสามารถสอบผ่านเข้ามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2553 มีทั้งหมดจำนวน 6 คน						
ที่	ชื่อ-นามสกุล	รหัส	คณะ/สาขาวิชา	ชั้น ปี	ความบกพร่อง	เบอร์โทรศัพท์
1	นางสาวลลิตา ตันมา	530310055	วิจิตรศิลป์/จิตรกรรม	1	หูหนวก	088-4122056

2	นางสาวณัฏฐา จันทร์เปียง	530310071	จิตรศิลป์/ประติมากรรม	1	หูหนวก	084-9289616
3	นางสาววลัยลักษณ์ แสงส่อง	530110334	มนุษยศาสตร์/ปรัชญา	1	สายตาเลือนราง	086-1822481
4	นายสุริยา แสงแก้วผืน	532010071	นิติศาสตร์	1	บกพร่องทางร่างกาย	083-9489946
5	นางสาววาสนา เผ่าปัญญา	531510224	บริหารธุรกิจ	1	บกพร่องทางร่างกาย	087-1785645
6	นายคมกริช เทพา	532110013	วิทยาลัยศิลปะ สื่อ ฯ	1	บกพร่องทางร่างกาย	084-3742643

4. ติดต่อประสานงานกับสำนักงานการศึกษานักศึกษาพิการของมหาวิทยาลัย เพื่อขอแจ้งนัดเวลาพบ
กับนักศึกษาผู้พิการ โดยชมรมเพื่อนช่วยเพื่อนผู้พิการ

5. นัดประชุมสมาชิกชมรมร่วมกับนักศึกษาผู้พิการ เพื่อพูดคุยชี้แจงถึงวัตถุประสงค์หลักของกิจกรรม
และแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างนักเรียนผู้พิการกับนักศึกษาของชมรมเพื่อนผู้พิการ

* ทางชมรมได้จัดกิจกรรม “ค่ายสร้างเพื่อน” โดยมีน้องนักศึกษาพิการ ชั้นปีที่ 1 เข้าร่วมกิจกรรม
กับนักศึกษาชมรมเพื่อนผู้พิการ ในวันที่ 16-17 พฤษภาคม 53 ที่เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี

สรุปผลการดำเนินงาน ค่ายสร้างเพื่อน โดย ชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

วันที่ 16-17 พฤษภาคม 2553 ณ เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี

ชื่อโครงการ	ค่ายสร้างเพื่อน
กำหนดการ (ว/ด/ป ของ วันดำเนินโครงการ ไม่รวม ช่วงเวลาเตรียมงาน)	16 พฤษภาคม 2553 เวลา 08:00 น. ถึง 17 พฤษภาคม 2553 เวลา 12:00 น.
ข้อมูลเพิ่มเติม	ไม่มี
สถานที่	ภายในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ภายนอกมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี
หลักการและเหตุผล	เนื่องด้วยชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้มีบทบาทในการจัดกิจกรรมเพื่อคนพิการ มาอย่างต่อเนื่องตามวัตถุประสงค์ของชมรม โดยมุ่งเน้นไปที่การให้นักศึกษาได้มีโอกาสสร้างประโยชน์แก่สังคม ดังนั้นการที่นักศึกษาจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ตามวัตถุประสงค์ของชมรมอย่างเต็มที่ได้นั้น จำต้องมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ต่างๆของชมรม ตลอดจนรวมถึงการมีทัศนคติที่ดีต่อคนพิการ ในการนี้ชมรมเพื่อนผู้พิการ ได้จัดทำโครงการนี้ขึ้นเพื่อเป็นการสร้างนักศึกษาชมรมเพื่อนผู้พิการให้ความเข้าใจไปในทางเดียวกัน
วัตถุประสงค์ของกิจกรรม	1. เพื่อให้นักศึกษาชมรมเพื่อนผู้พิการได้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของชมรมเพื่อนผู้พิการมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2. เพื่อให้นักศึกษาชมรมเพื่อนผู้พิการผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ร่วมกันกับนักเรียนผู้พิการ ซึ่งเป็นการปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีในลักษณะของความเป็นจิตอาสาให้กับนักศึกษา 3. เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อผู้พิการให้

	เป็นไปในเชิงบวกมากยิ่งขึ้น 4.เพื่อให้นักศึกษาชมรมเพื่อนผู้พิการ ได้ทราบถึงบทบาทหน้าที่ของตน 5.เพื่อให้นักศึกษาชมรมเพื่อนผู้พิการ ได้มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน										
เป้าหมาย											
เป้าหมายเชิงปริมาณ	ผู้เข้าร่วม โครงการ <table> <tr> <td>อาจารย์</td><td>2 คน</td></tr> <tr> <td>เจ้าหน้าที่</td><td>2 คน</td></tr> <tr> <td>นักศึกษา</td><td>30 คน</td></tr> <tr> <td>บุคคลภายนอก</td><td>3 คน</td></tr> <tr> <td>รวม</td><td>37 คน</td></tr> </table>	อาจารย์	2 คน	เจ้าหน้าที่	2 คน	นักศึกษา	30 คน	บุคคลภายนอก	3 คน	รวม	37 คน
อาจารย์	2 คน										
เจ้าหน้าที่	2 คน										
นักศึกษา	30 คน										
บุคคลภายนอก	3 คน										
รวม	37 คน										
เป้าหมายเชิงคุณภาพ	1. นักศึกษาชมรมสามารถทราบและเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2. นักศึกษาชมรมเพื่อนผู้พิการผู้เข้าร่วมกิจกรรมสามารถ ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ร่วมกันกับนักเรียนผู้พิการ ซึ่งเป็นการปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีในลักษณะของความเป็นจิตอาสาให้กับนักศึกษา 3. นักศึกษาสามารถปรับเปลี่ยนทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อผู้พิการให้เป็นไปในเชิงบวกมากยิ่งขึ้น 4. นักศึกษาชมรมเพื่อนผู้พิการ ได้ทราบถึงบทบาทหน้าที่ของตน 5. นักศึกษาชมรมเพื่อนผู้พิการมีความสัมพันธ์อันดีซึ่งกันและกัน										
ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ	น.ศ.ชมรมเพื่อนผู้พิการมีความคิดและทัศนคติในทางบวกต่อผู้พิการและเข้าใจในความพิการและกลุ่มคนพิการมากขึ้น										

	นอกจากนี้แล้วยังได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ร่วมกันระหว่างน.ศ.ด้วยกันเองกับผู้ฝึกการทำให้มีความสัมพันธ์ที่ดีและเข้าใจกันมากขึ้น
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	1. นักศึกษาชมรมสามารถทราบและเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของชมรมเพื่อนผู้ฝึกการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2. นักศึกษาชมรมเพื่อนผู้ฝึกการผู้เข้าร่วมกิจกรรมสามารถได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ร่วมกันกับนักเรียนผู้ฝึกการ ซึ่งเป็นการปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีในลักษณะของความเป็นจิตอาสาให้กับนักศึกษา 3. นักศึกษาสามารถปรับเปลี่ยนทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อผู้ฝึกการให้เป็นไปในเชิงบวกมากยิ่งขึ้น 4. นักศึกษาชมรมเพื่อนผู้ฝึกการได้ทราบถึงบทบาทหน้าที่ของตน 5. นักศึกษาชมรมเพื่อนผู้ฝึกการมีความสัมพันธ์อันดีซึ่งกันและกัน
วิธีดำเนินงาน	1 ประชุมวางแผนการดำเนินงาน และแบ่งหน้าที่นักศึกษาแต่ละฝ่าย เพื่อรวบรวมหาข้อมูลในแต่ละกิจกรรม โดยมีคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษา 2 ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานและองค์กรต่างๆที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประสานงานกับ เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบสถานที่ที่จะไปจัดกิจกรรม 3 เริ่มดำเนินงานกิจกรรมต่างๆตาม วัน เวลา และสถานที่ ที่ได้กำหนดไว้ในแผนการดำเนินงาน 4 สรุปผลการดำเนินงาน โครงการจากการประเมินผลผ่านแบบสอบถามและสัมภาษณ์

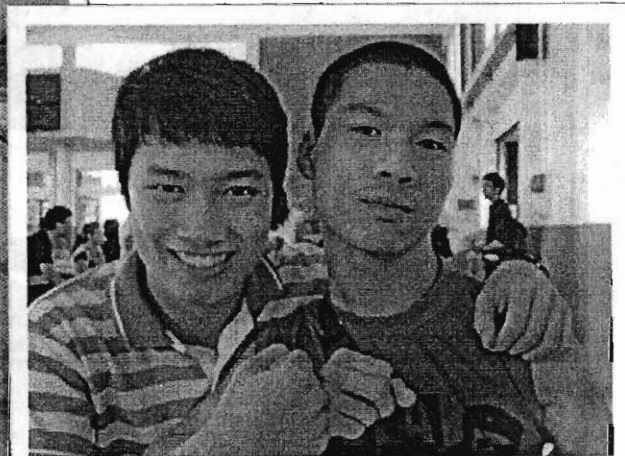
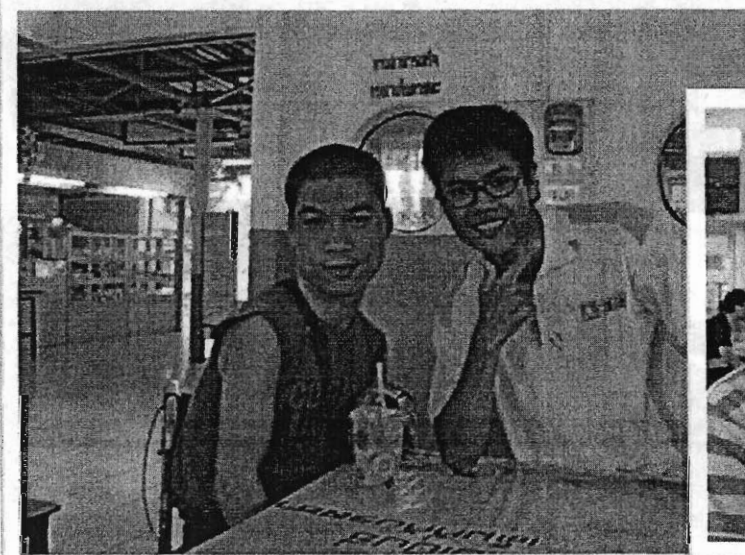
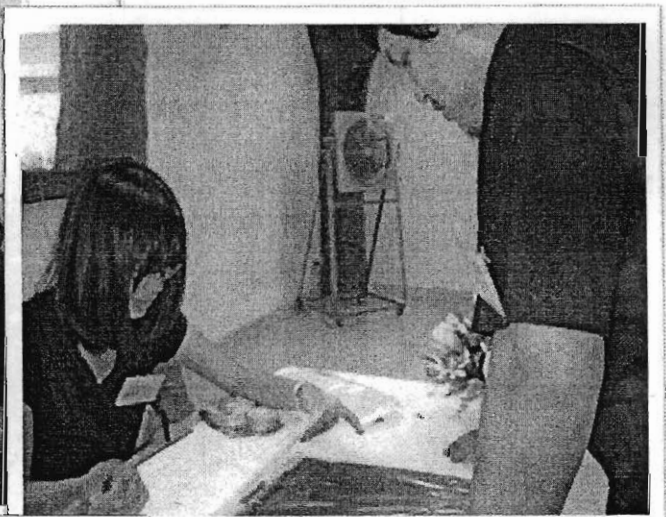
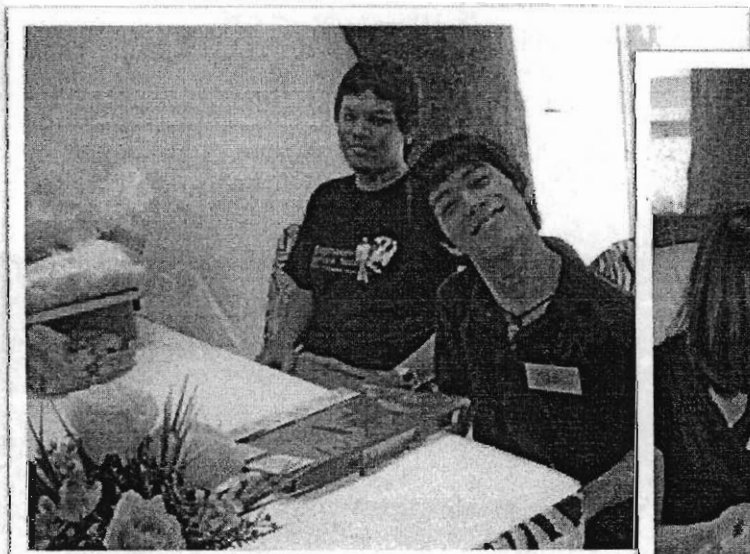
กิจกรรม ค่ายสร้างเพื่อน

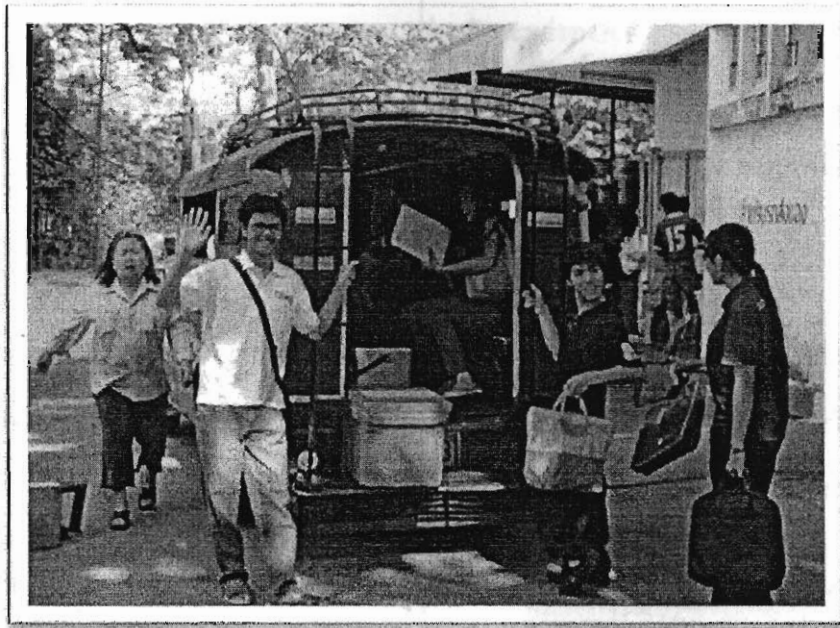
ชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ระหว่างวันที่ 16 - 17 พฤษภาคม 2553

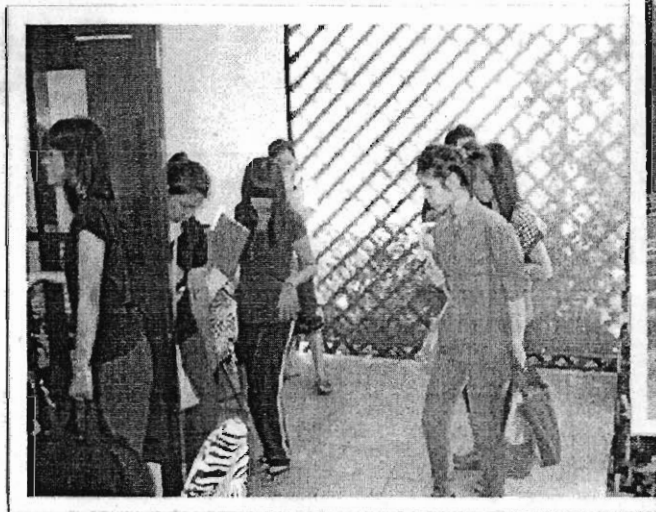
ณ เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี

08.00 - 08.30 น. ลงทะเบียน ณ อมช. โดยมี นายคมกริช เทพา , นางสาววาสนา เผ่าปัญญา และ นายสุริยา
แสงแก้วผัน เป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งมีผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งสิ้น 31 คน โดยผู้ลงทะเบียนจะได้รับกำหนดการ ,
โปสเตอร์ , สมุดจดบันทึกชมรม , สมุดจดบันทึกโครงการหนังสือ , ปากกา และ แฟ้ม

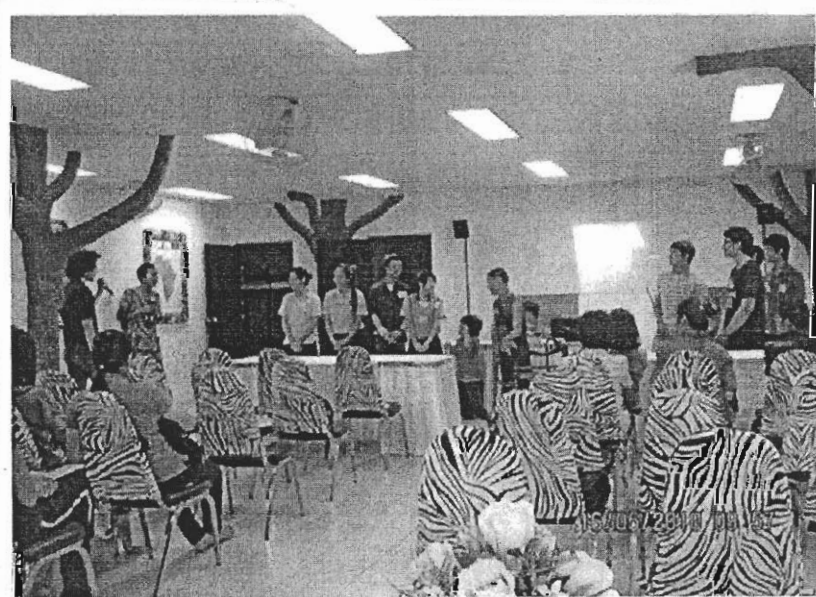
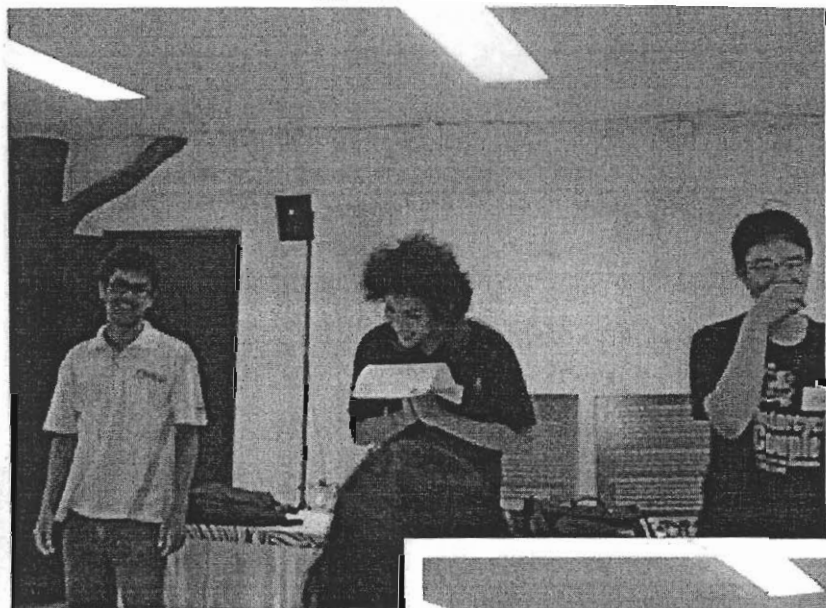

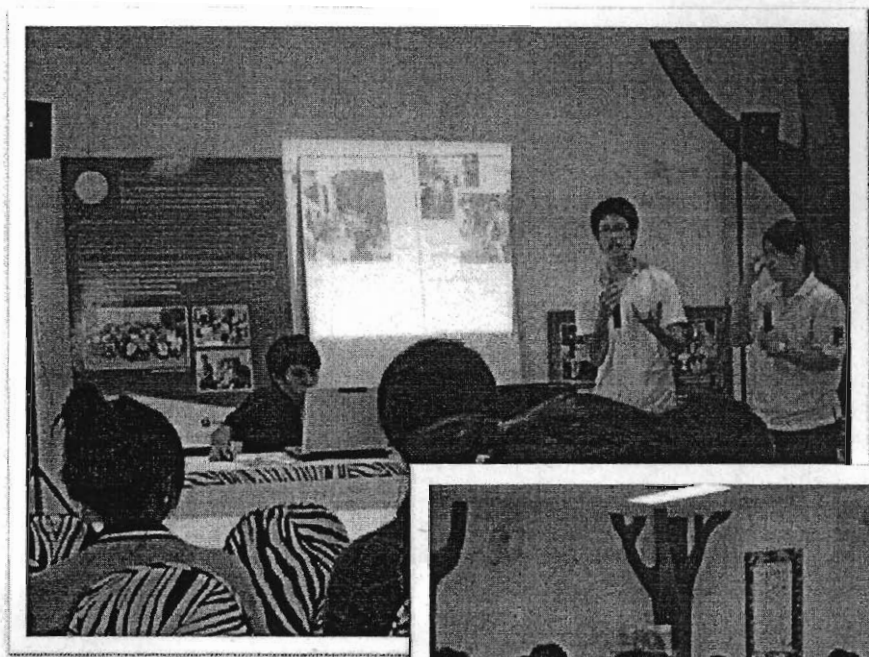
8.30 – 09.00 น. เดินทางมาถึงเชียงใหม่ไนท์ซาฟารี จากนั้นนายภาณุวัฒน์ นาวีพัฒนา ชี้แจงเรื่อง
วัตถุประสงค์ของ โครงการค่ายสร้างเพื่อนและการใช้สถานที่และผศ.ดร.เพื่อนใจ รัตตากร กล่าว
เปิดกิจกรรมค่ายสร้างเพื่อน

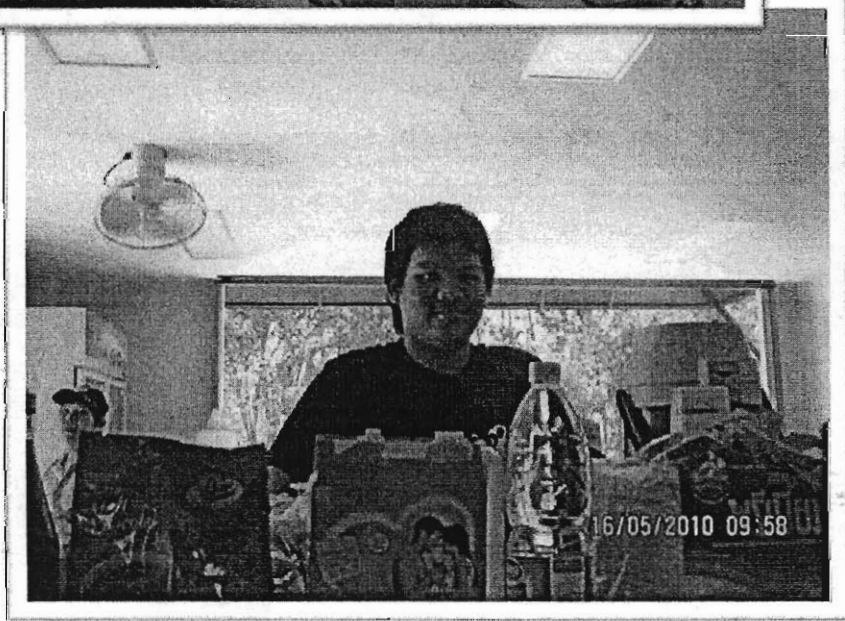
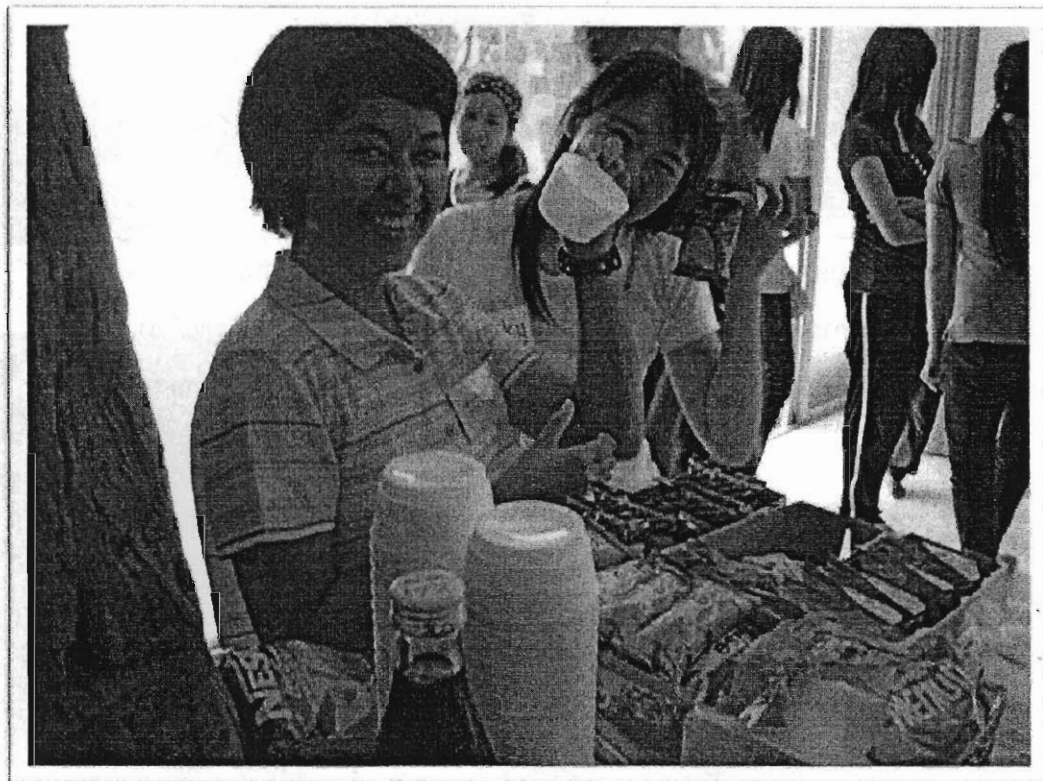
09.00 – 09.30 น. กิจกรรมละลายพฤติกรรมโดย นายวุฒิชัย พากดวงใจ , นายโอภาส แต้รัตนชัย และ นายเฉลิมพร อ้วน โพธิ์กลาง โดยใช้กิจกรรมที่มีชื่อว่า “ฉันชื่ออะไร” เป็นกิจกรรมแนะนำตัวพร้อมทำประจำตัว เพื่อสร้างความคุ้นเคยระหว่างสมาชิกภายในค่าย

09.30 – 10.45 น. กิจกรรมแนะนำชมรมและโครงการที่ทางชมรมได้ดำเนินการจัดทำในช่วงปีที่ผ่านมา
พร้อมทั้งแนะนำบุคลากร โดย นายภาณุวัฒน์ นาวิพัฒนา และ นางสาวพัชรินทร์ อินตา บรรยาย
ประกอบ power point

10.45 – 11.00 น. รับประทานอาหารว่าง โดยฝ่ายโภชนาการคือ นางสาวปาริย์ จิตรา และ นายวรุณ ฐานะ
 ชุมภู ในระหว่างการรับประทานอาหารมีการเปิดหนังสือเพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อผู้พิการ เรื่อง.....โดย
 นายคมกริช เทพา และวิดีโอเกี่ยวกับเรื่อง ความพิการ....ของผู้พิการ

11.00 – 12.00 น. กิจกรรมบรรยาย เรื่อง การสร้างทัศนคติที่ดีต่อคนพิการ โดย พี่นนท์ จากกลุ่มโกลบอลแคมปัส เชียงใหม่

-บทนำความพิการ ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน

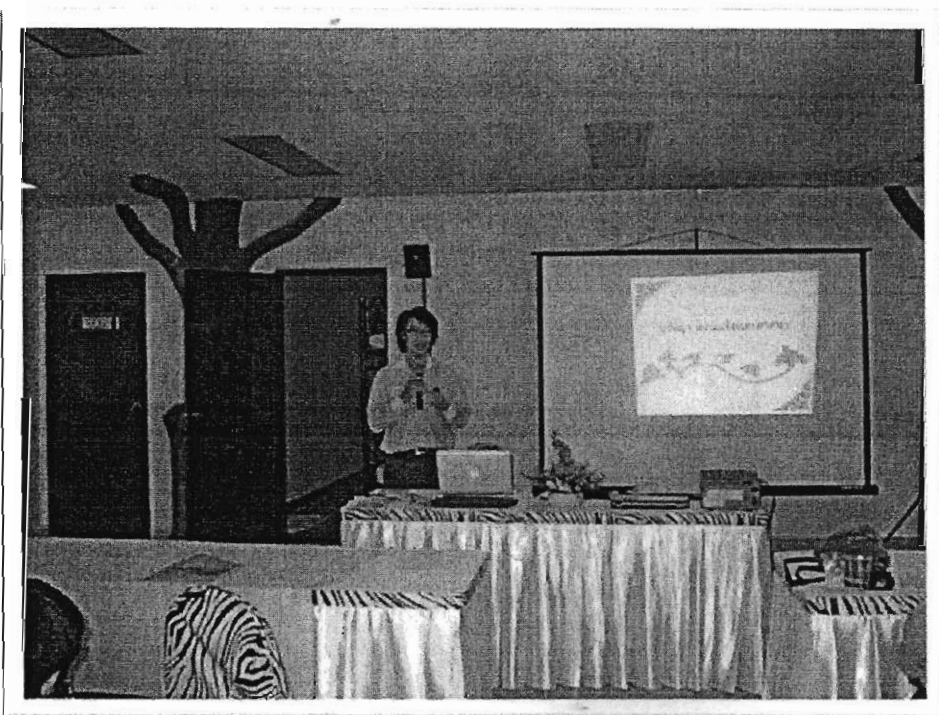
-อธิบายเกี่ยวกับความเป็นมาของคณพิการตั้งแต่ในสมัยอียิปต์และกรีกโบราณรวมถึงในประเทศอินเดียในสมัยนั้น ที่มีทัศนคติต่อคณพิการในแง่ลบ เพราะคนอินเดียในสมัยนั้นเชื่อว่าทารกที่เกิดมาต้องมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง และสมบูรณ์ ถ้าใครเกิดมามีร่างกายไม่ครบตามปกติก็จะถูกนำไปตากแดดให้ตาย สำหรับทัศนคติของคนไทยที่มีในยุคนั้นเชื่อว่าเรื่องความพิการนั้นเป็นสิ่งที่เกิดจากเวรกรรม ส่วนในบันทึกประวัติตำนานของประเทศจีนที่เกี่ยวกับเทพเจ้าทั้ง 8 เขียน ก็มี 1 ในนั้นที่เป็นคณพิการ ชื่อว่าเทพเจ้าไผ่เขียน

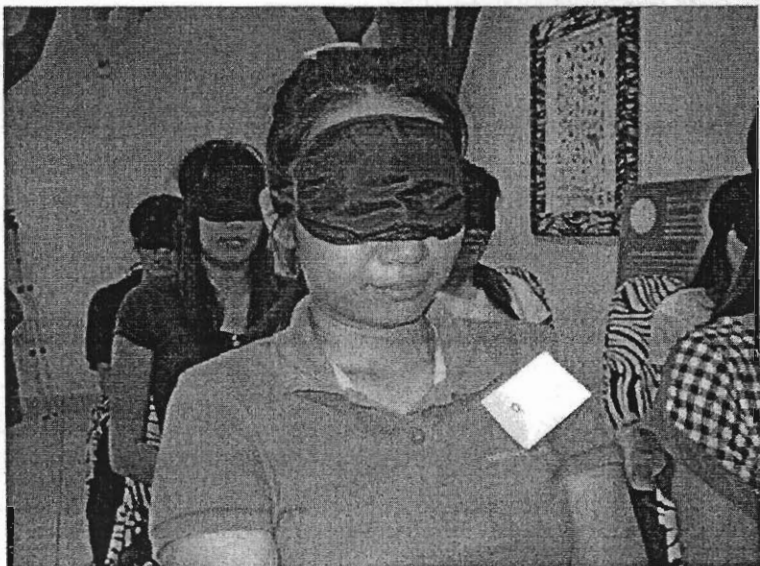
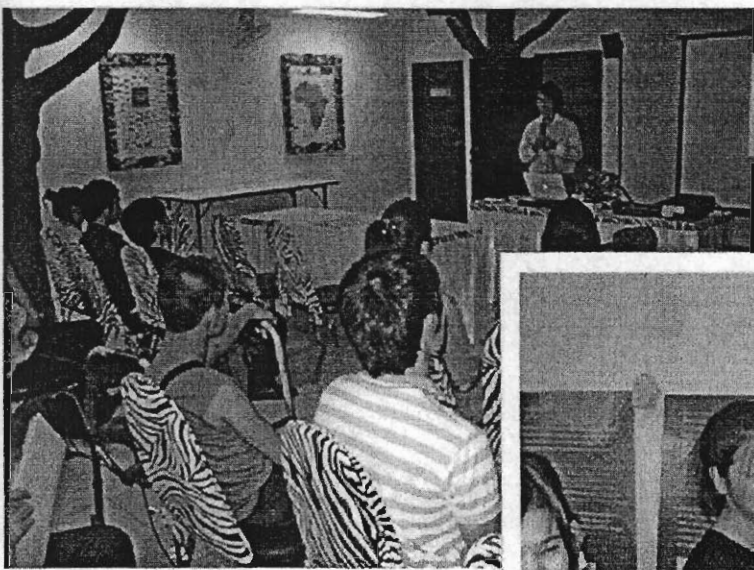
-วิทยากรยกตัวอย่างตำนานสุภาษิตและคำแสลงที่ต่อยอดความพิการ เช่น เป่ บื้อ ไข่ ความรักทำให้คนตาบอด เล่นเหมือนเด็กปัญญาอ่อน พูดเสียงดังขนาดนี้หูหนวกรีไร้ง รดติดเป็นอัมพาต

-ให้ดูรูปบุคคลที่มีชื่อเสียงที่มีความพิการ เช่น อัลเบิร์ต ไอสไตน์ มีความบกพร่องทางการอ่านและเขียน ทอม ครูซ มีความบกพร่องในการเรียนรู้(LD) และประธานาธิบดีคนหนึ่งของประเทศสหรัฐอเมริกา มีความบกพร่องทางร่างกาย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้พิการมีศักยภาพเท่าเทียมกับคนปกติ ถ้ามีโอกาสให้ได้แสดงความสามารถนั้นออกมา

-ให้ดูภาพลวงตาเพื่อให้เราเห็นว่าสิ่งที่เราเห็นนั้นไม่ได้เป็นอย่างที่เราคิด และภาพล่องกับรูปดาวที่แสดงถึงการจัดกลุ่มของสังคมเหมือนการจำกัดสิทธิของผู้พิการ ถ้าทุกคนให้การยอมรับความพิการเหล่านั้นก็จะทำให้ผู้พิการสามารถเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมได้

-“ถ้าคุณให้ปลาฉัน 1 ตัว ฉันมีกินแค่ 1 วัน สอนฉันหาปลา ฉันมีกินตลอดไป” จากประโยคนี้ชี้ให้เห็นการเปลี่ยนมุมมองการช่วยเหลือผู้พิการโดยการสอนหรือแนะนำวิธีการแทนการให้ในสิ่งของที่ผู้พิการต้องการซึ่งให้ผู้พิการเป็นผู้รับเพียงฝ่ายเดียวนี้ ทำให้ผู้พิการขาดความกระตือรือร้น ความพยายาม คอยเฝ้าขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นตลอดเวลา

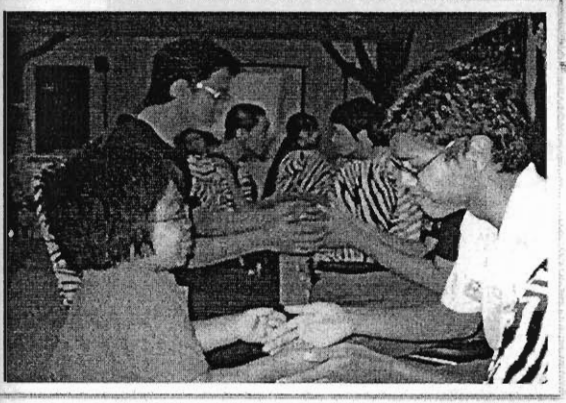
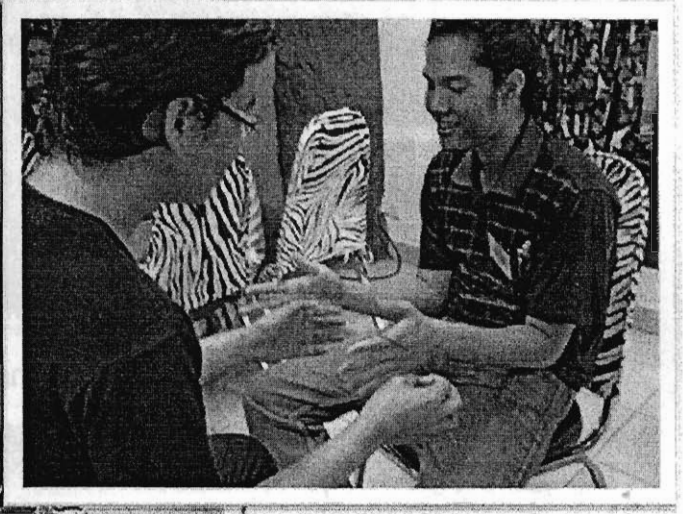
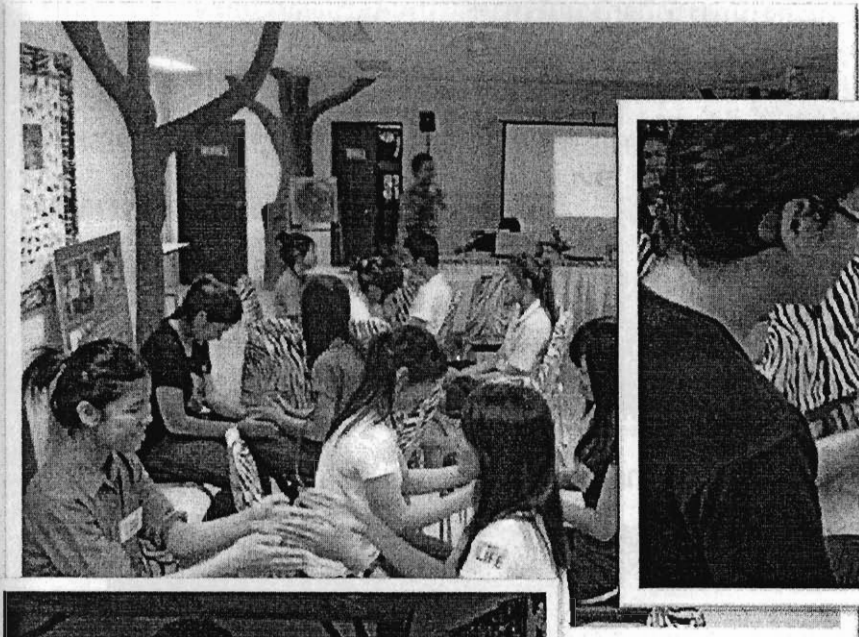
12.00 – 13.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน พร้อมทั้งเปิดหนังสือเพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อผู้พิการ โดยฝ่ายเดิม

13.00 – 13.30 น. กิจกรรมสนทนาการใช้ชื่อเกมว่า พระกับผี โดยนาย เฉลิมพร อ้วนโพธิ์กลาง
เกมผี กับพระ

- 1.ให้จับคู่กัน แล้วแบ่งเป็นสองฝ่าย คนหนึ่งเป็นพระ อีกคนหนึ่งเป็นผี
- 2.ให้ทั้งคู่ ทำท่าจะคมมือ แล้วให้สอคมมือเข้าด้วยกัน

3.จากนั้น ผู้ดำเนินรายการคือ อรุณ จะเล่าเรื่อง โดยจะมีคำว่าพระกับผีด้วย ถ้าอรุณพูดคำว่า พระ คนที่เป็นฝ่ายพระก็จะต้องคมมือฝ่ายที่เป็นผี แต่ถ้าผู้ดำเนินรายการพูดคำว่าผี ฝ่ายที่เป็นผีจะต้อง คมมือของฝ่ายที่เป็นพระ ซึ่งเกมนี้นี้สามารถสรุปได้ว่า สอนให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรม มีสมาธิอยู่กับการฟัง ซึ่งจะต้องมีการตั้งใจฟัง ตั้งใจรับรู้ และเกมนี้นี้สามารถสร้างความสนุกสนานเป็นอย่างดี

13.30 – 14.30 น. กิจกรรมบรรยายเรื่องความพิการ 5 ประเภท และการช่วยเหลือที่ถูกต้องโดย ผศ.ดร. เพื่อนใจ รัตนกร ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ก่อนอื่นอาจารย์เปิดวิดีโอให้ดูตัวอย่างผู้พิการในต่างประเทศที่ไม่มีแขนทั้งสองข้าง เมื่อดูเสร็จแล้ว อาจารย์ได้ถามถึงความรู้สึของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ต่อมาอาจารย์ได้อธิบายถึงความพิการซึ่งมีความหมายคือ บุคคลที่มีความบกพร่องในการทำกิจกรรมทั้งทางร่างกาย สติปัญญา และจิตใจ ส่งผลทำให้การใช้ชีวิตประจำวันมีความยุ่งยากมากขึ้น โดยอาจารย์ได้บรรยายประกอบ power point จากนั้นอาจารย์ได้อธิบายถึงมุมมอง 2 มุมมอง คือ 1. มุมมอง ก. เป็นมุมมองในแง่ลบ และมุมมองทางสังคม ซึ่งมองคนพิการในแง่ลบ 2. มุมมอง ข. เป็นมุมมองในแง่บวก และมุมมองทางการแพทย์ หลังจากนั้นอาจารย์ให้ดูภาพเป็นวงกลมหลายภาพซึ่งเมื่อเราวาดสายตาไปรอบรูปรูปแล้วจะเห็นว่าภาพสามารถเคลื่อนไหวได้ เพื่อแสดงให้เห็นว่าคนปกติกับคนพิการเมื่อมองภาพเดียวกันก็เห็นภาพเคลื่อนไหวเหมือนกัน หลังจากนั้นอาจารย์ได้อธิบายถึงความพิการ 5 ประเภท 1.ตา คือผู้บกพร่องทางทรงมองเห็น เช่น ตาบอด สายตาเลือนราง คนสายตาสั้น สายตาวาว และได้อธิบายถึงวิธีการอ่านหนังสือเสียงที่ถูกต้อง วิธีการช่วยเหลือผู้บกพร่องทางสายตาที่ถูกต้อง

2. หู ผู้บกพร่องทางการได้ยิน จะใช้ภาษามือทางการสื่อสาร

3. สติปัญญา ผู้บกพร่องในการเรียนรู้ เช่น LD ออทิสติก สมาธิสั้น

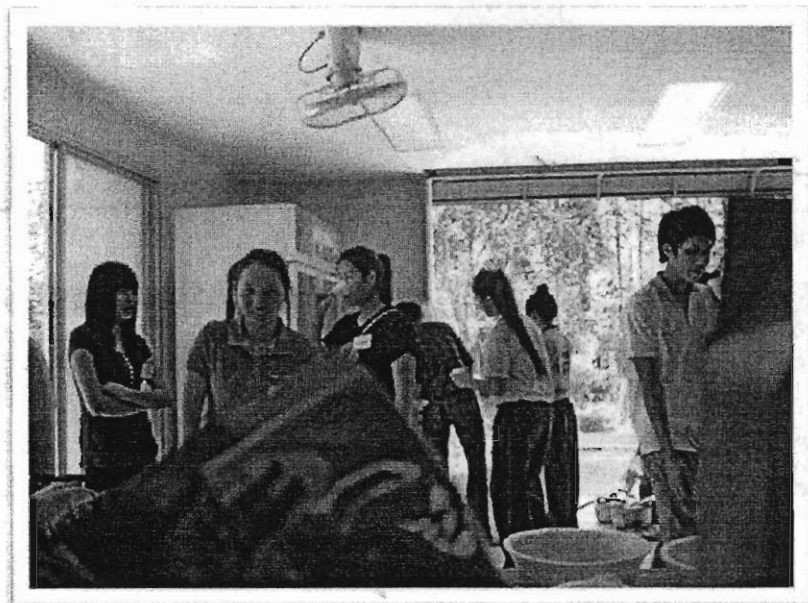
4. การเคลื่อนไหว ใช้วอล์กเกอร์ วีวีแชร์ รวมทั้งอธิบายส่วนประกอบต่างๆของวีวีแชร์ และอัตราส่วนของทางลาด และวิธีการขึ้นวีวีแชร์ในลักษณะต่างๆกัน

5.จิตใจ เช่นคนโรคจิต เห็นภาพหลอน

และสุดท้ายอาจารย์ได้นำเอาอุปสรรคแวดล้อมที่ควรจะมี เช่น รถเมล์ที่มีลิฟต์ รถไฟที่มีที่นั่งสำหรับคนพิการ ทางลาดที่เข้าไปในบ้าน ตู้ในครัวที่สามารถปรับระดับความสูงได้

14.30 – 14.45 น. รับประทานอาหารว่างพร้อมทั้งเปิดหนังสือเรื่อง เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อผู้พิการ
ดำเนินการโดยฝ่ายเดิม

14.45 – 16.00 น. กิจกรรมติดต่อเพื่อก้าวใหม่ โดย ผศ.อัศวินย์ หวานจริง เป็นผู้อธิบายกิจกรรมพร้อม
ทั้งแนะแนวการดำเนินกิจกรรม ซึ่งมีวิธีการดำเนินกิจกรรมดังนี้

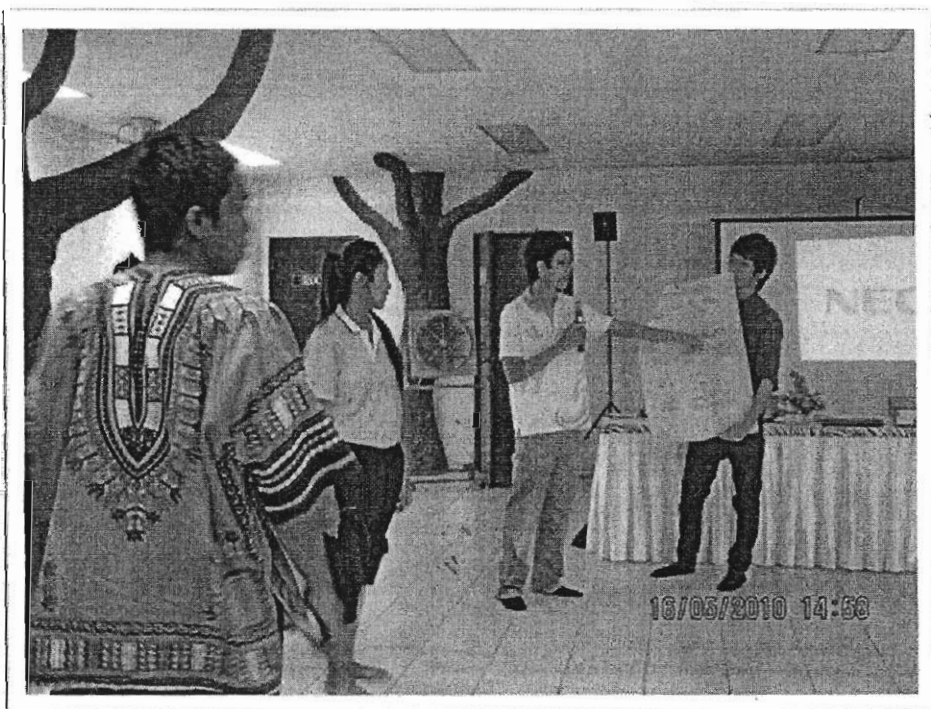
1. จัดกลุ่ม 5 กลุ่ม

กิจกรรม ติดต่อเพื่อก้าวใหม่

กลุ่มที่1	น.ส.วรฤทัย ศิลารัตน์	น.ส.นภาพร กองเงิน
	นายรัชชัย เขียวแสงใส	น.ส.รัชณี ไชยกาญจน์
	นาย โอภาส แต้รัตนชัย	
กลุ่มที่2	น.ส.วิภาวี แก้วคำ	นายอลงกรณ์ เภาแก้ว
	น.ส.พิยากรณ์ เชื้อเจ็ดคน	นายสุริยา แสงแก้วฝัน
	น.ส.ภริชญา พุ่มพวง	น.ส.พัชรินทร์ อินตา
กลุ่มที่3	น.ส.ปาริย์ จิตรา	นายอรรถพล วงศ์ตาเขียว

	น.ส.ญาดา โอพารัตนชัย	น.ส.วาสนา เผ่าปัญญา
	นายวุฒิชัย พากดวงใจ	นายวรุณ ฐานะชุมภู
กลุ่มที่4	น.ส.ศลธรณกร เอมเจริญ	นายภาณุวัฒน์ นาวิพัฒนา
	นายคมกริช เทพา	น.ส.ปวีณสุดา ปัญญาจันทร์
	นายรัชชัย คำเพียร	
กลุ่มที่5	น.ส.นัญญา กันทวี	น.ส.ปริยานุช แก้วบริสุทธิ
	นายอภิวัฒน์ องค์วิเศษไพบูลย์	น.ส.ศรณญา อาคะโรจน์
	นายทิวากร รุ่งรักษา	นายเฉลิมพร อ้วนโพธิ์กลาง

2. แจกอุปกรณ์ กระดาษบุรุษ ปากกาเมจิก

3. อาจารย์ได้อธิบายถึงประสบการณ์ของตนเองที่เกี่ยวข้องกับผู้พิการซึ่งเป็นผลให้เกิดโครงการ
จริยธรรมขึ้นที่คณะวิจิตรศิลป์และมีคณะอื่นๆเข้าร่วมกิจกรรมส่งผลให้เกิดเป็นชมรมเพื่อนผู้พิการ
ในเวลาต่อมา

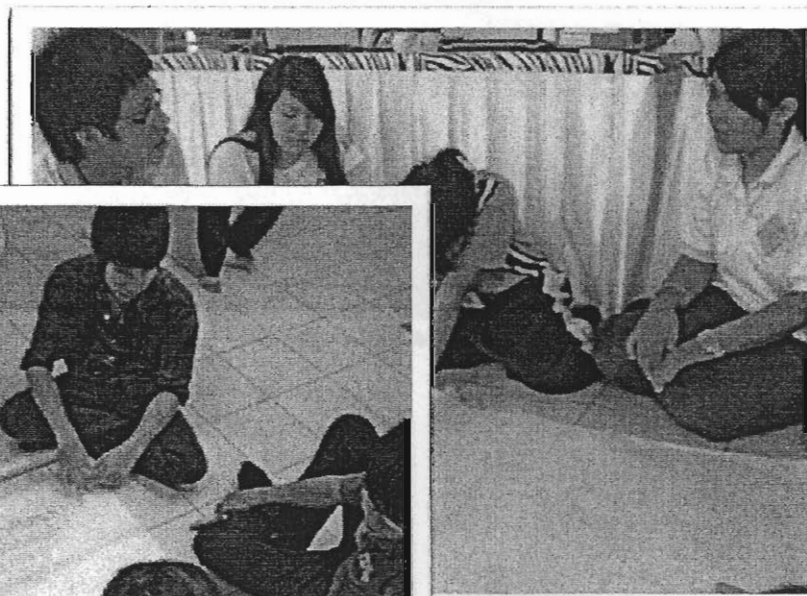
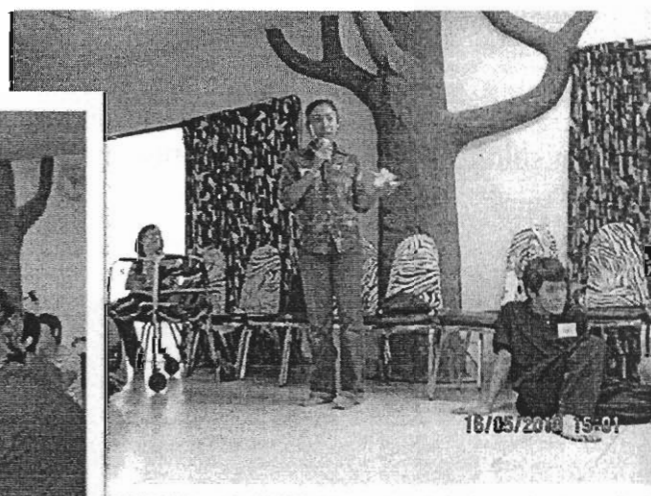
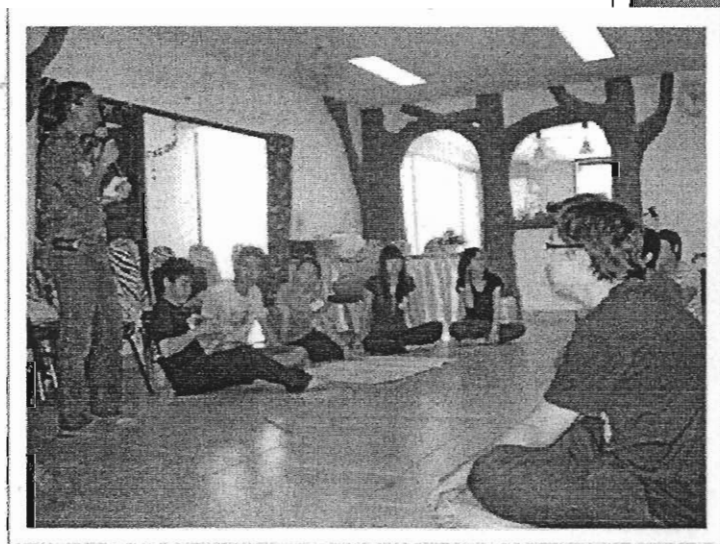
4. อาจารย์ให้หัวข้อในการทำกิจกรรมคิดต่อเพื่อก้าวใหม่ เพื่อนำมาพัฒนาโครงการต่อไป

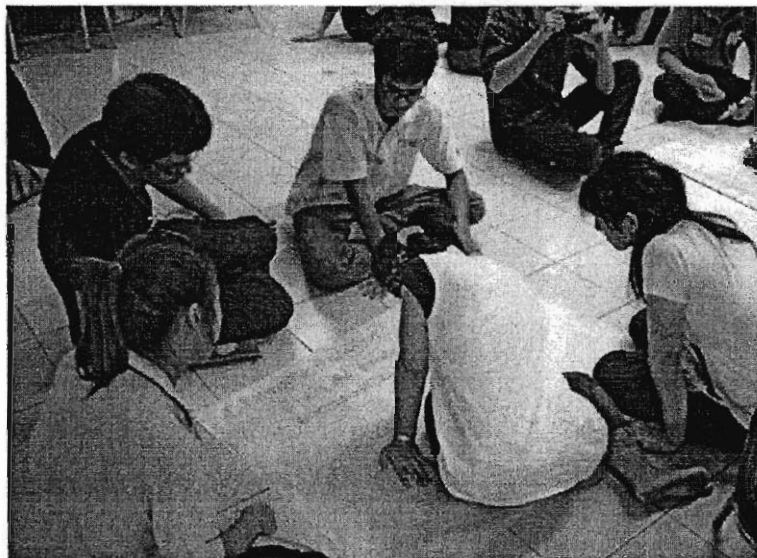
1. ในชีวิตเคยช่วยเหลือผู้พิการอย่างไรบ้าง

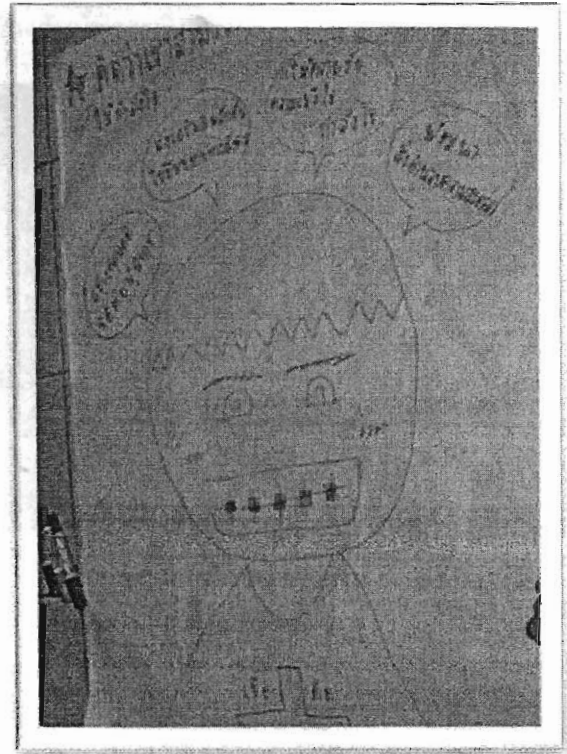
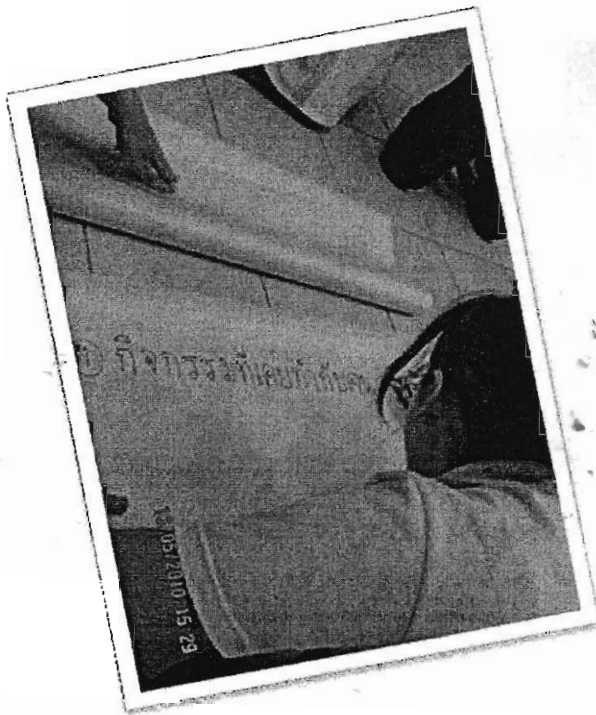
2. อยากให้สังคมเป็นอย่างไร

3. เราสามารถทำอะไรได้บ้างหรือกิจกรรมที่อยากทำ

4. ให้คิดโครงการที่จะทำในอนาคตเพื่อเป็นแนวทางในการจัดโครงการต่อไป

16.00 – 19.30 น. จัดกลุ่มประกอบอาหารเย็น 3 กลุ่ม มีกาประกอบอาหารเย็นพร้อมทั้งรับประทาน
อาหารร่วมกัน โดย น.ส.นัฐยา กันทวิ น.ส.พัชรินทร์ อินตา

กิจกรรม ทำอาหาร

<u>กลุ่มที่1</u>	น.ส.นัฐยา กันทวิ	นายรัชชัย คำเพียร
	น.ส.ปริยานุช แก้วบริสุทธิ	น.ส.วรฤทัย ศิลารัตน์
	น.ส.พิยากรณ์ เชื้อเจ็ดตน	น.ส.จิรดา นันดาเวียง
	นายคมกริช เทพา	น.ส.ปวีณ์สุดา ปัญญาจันทร์
	น.ส.อังคณา ตาไฟ	นายอภิวัฒน์ องค์กรวิเศษไพบูลย์
	นายวุฒิชัย พากดวงใจ	
<u>กลุ่มที่2</u>	น.ส.ชลธมณกร เอมเจริญ	น.ส.วิภาวี แก้วก้า
	นายอลงกรณ์ เชาแก้ว	น.ส.วาสนา เผ่าปัญญา

น.ส.นภาพร กองเงิน

นายรัชชัย เขียวแสงใส

นายวรุณ ฐานะบุญ

น.ส.ภริชญา พุ่มพวง

น.ส.ญาดา โอพารัตนชัย

กลุ่มที่3

น.ส.ปาจารีย์ จิตรา

น.ส.รัชณี ไชยกาญจน์

น.ส.ศรัณยา อาคะโรจน์

นายภาณุวัฒน์ นาวิพัฒนา

น.ส.พัชรินทร์ อินตา

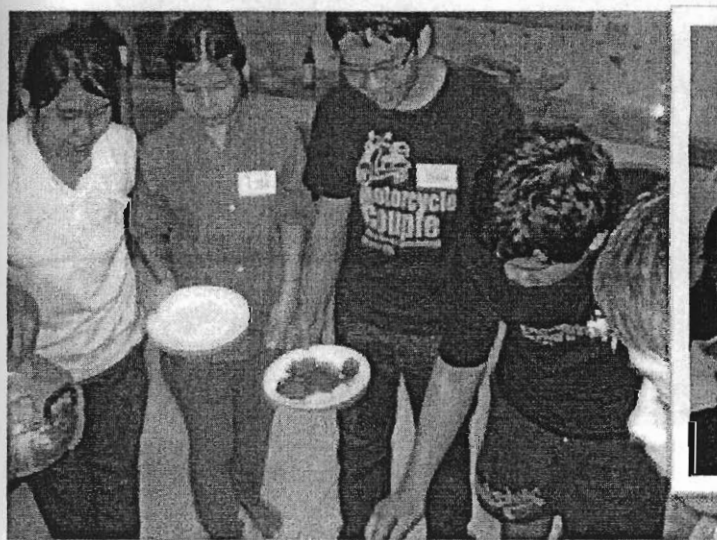
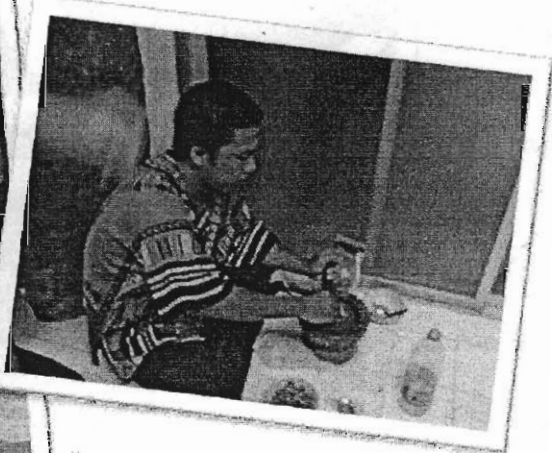
นายเฉลิมพร อ้วนโพธิ์กลาง

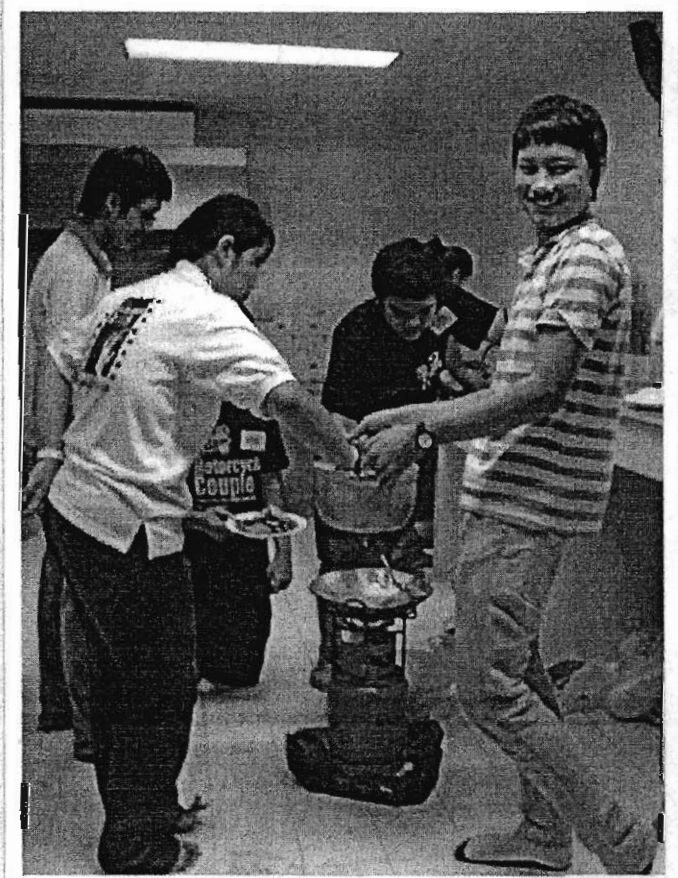
นายอรรถพล วงศ์ตาเขียว

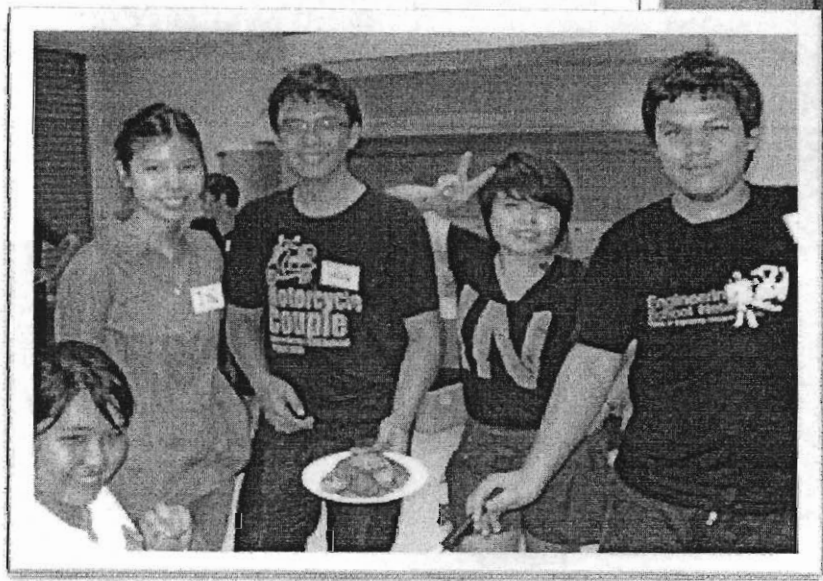
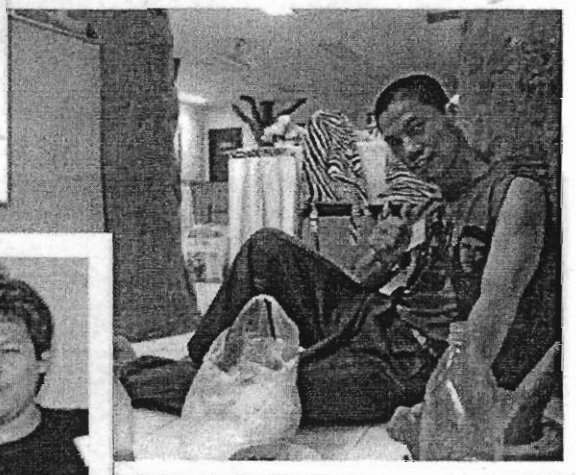
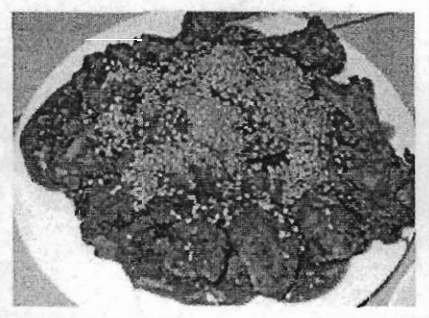
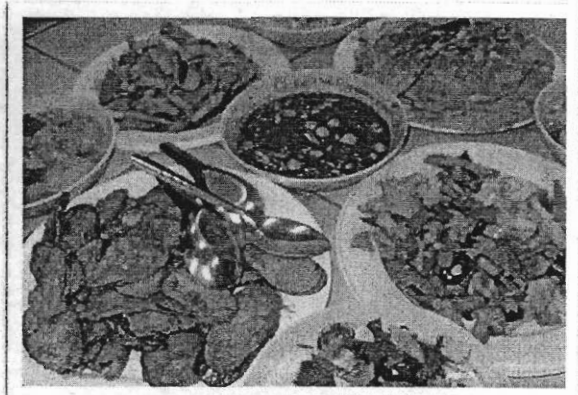
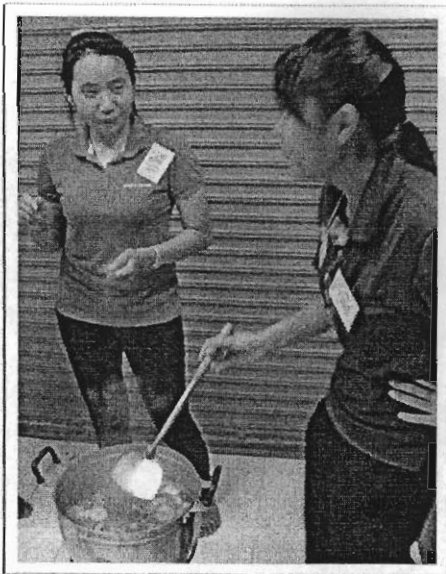
นายสุริยา แสงแก้วฝัน

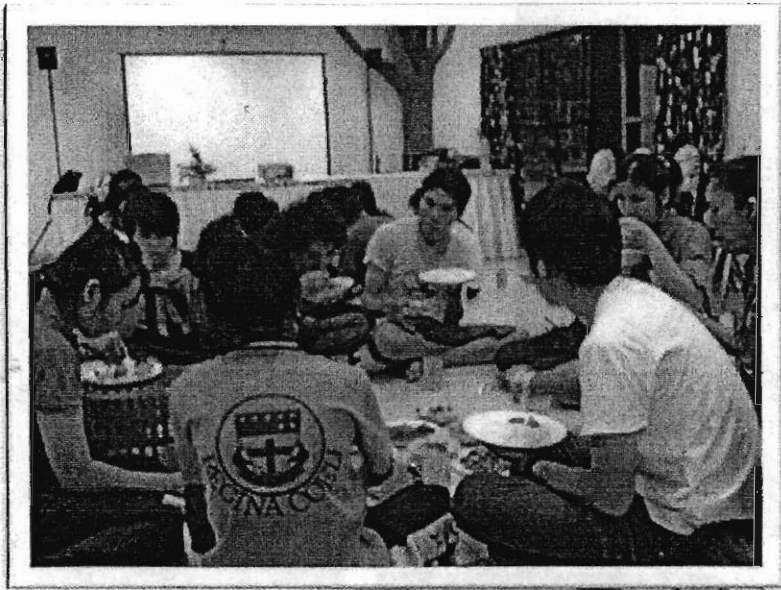
นายชวกร รุ่งรักษา

นายโอภาส แต้รัตนชัย

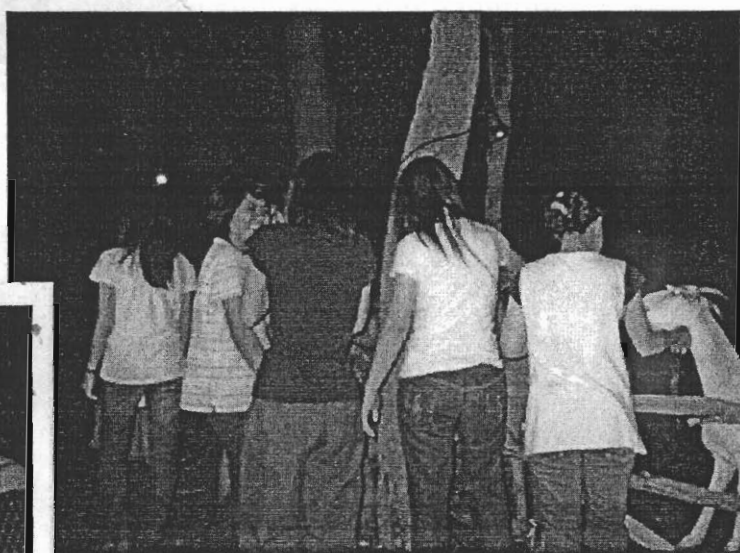
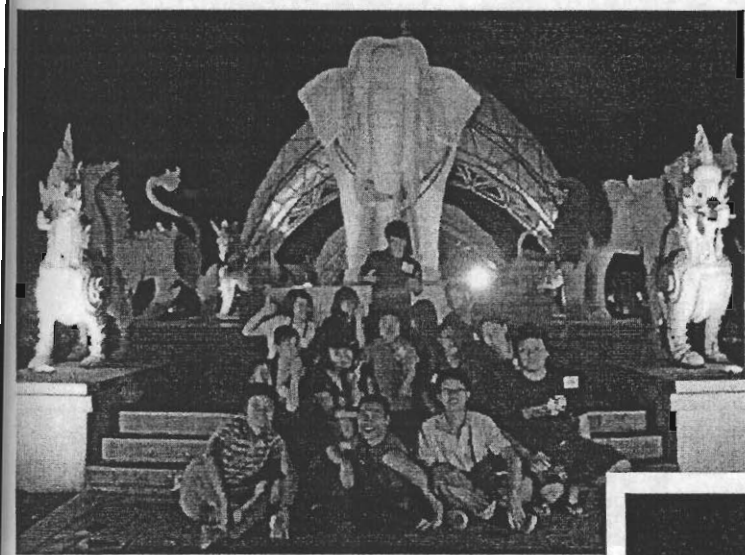
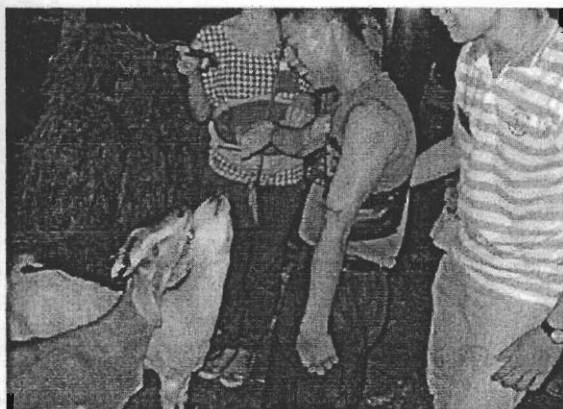

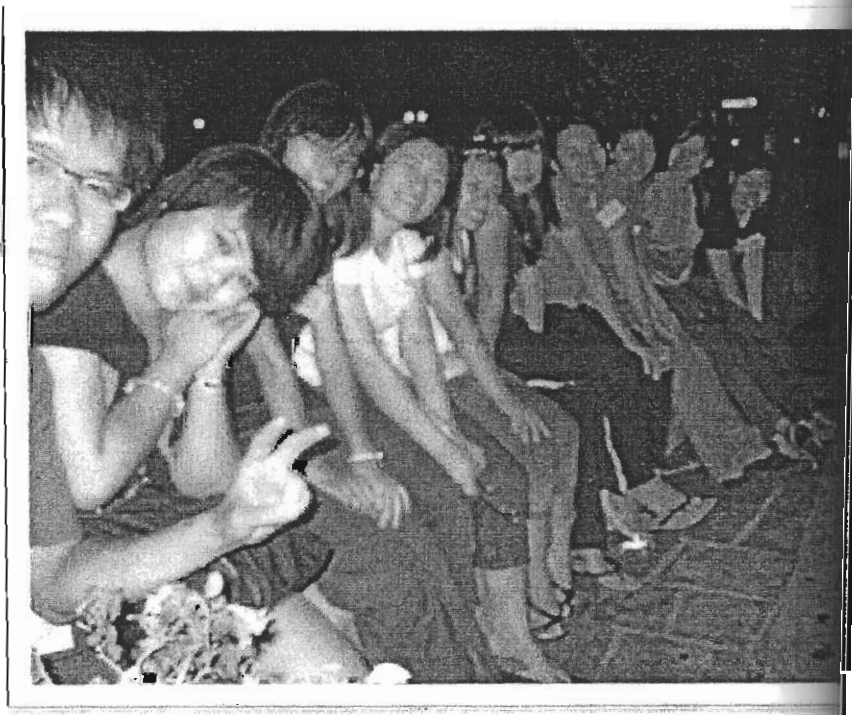
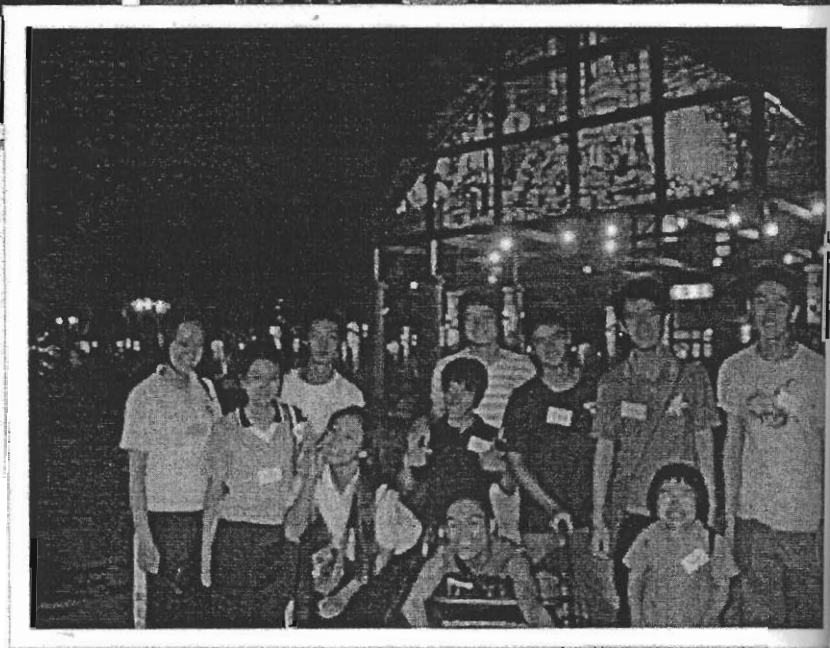
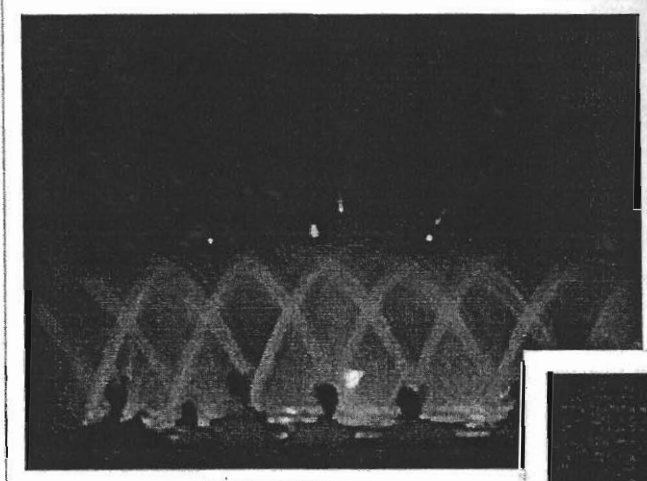

19.30 - 20.30 น. เดินทางไปดูการแสดงน้ำพุ ณ เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี พร้อมทั้งเดินชมสัตว์ตอนกลางคืน

20.30 – 22.00 น. เล่าประสบการณ์ของทุกคนและพูดถึงความรู้สึกการเข้าสู่ชมรมโดยนายสุริยา
แสงแก้วฟัน จากนั้นแนะนำการทำงานของแต่ละฝ่าย เพื่อรับสมาชิกใหม่ของชมรม เข้าร่วมในการ
ทำงาน โดยนาย อลงกรณ์ เงามแก้ว

กิจกรรมแบ่งปันประสบการณ์เกี่ยวกับผู้พิการ

เมฆ : ผมก็เคยไปสอนนักเรียน ผมก็เคยไปสอนเด็กที่เป็นปกติก็คือ สอนวิชาต่างๆก็คือ แต่ตอนนี้ก็
ได้มาสอนผู้พิการทางหู แล้วสิ่งที่เห็นแตกต่างก็คือเวลาผมสอนไปสักชั่วโมงหนึ่งน้องจะไม่มีกรง่าง
นอนหรือว่าคุยกัน ผิดกับเด็กปกติที่ไม่ให้ความร่วมมือ เวลาสอนอะไรก็ไม่รู้เรื่อง และสิ่งที่
ประทับใจสุดๆก็คือ วันนั้นล้าไม่ไปสอนครับ แล้วผมก็ไม่เก่งภาษามือ ผมก็ไปสอนวิทยาศาสตร์
มันสุดๆเลยครับ ผมต้องเขียนสวัสดิ์รับบนกระดาน เขียนทุกคำที่พูดที่สอน วันนั้นก็มีความ
ประทับใจอย่างหนึ่งว่าเราได้ทำอะไรเพื่อผู้อื่นได้ ที่ผ่านมาก็คือตัวเองทำงานกับชมรมค่อนข้าง
น้อยไปนิดนึง ก็หวังว่าต่อไปจะเพิ่มงานกับชมรมมากขึ้นครับ ขอบขอบคุณครับ

แชมป์ : สำหรับผมนะครับ ผมมาเข้าชมรมเป็นครั้งแรก

อรุณ : ตอนผมมาเข้าชมรมครั้งแรกเพราะอาจารย์ป้อมบอกให้มา ผมก็ไม่รู้มันเป็นชมรมอะไร อาจารย์ป้อมจับลงชื่อแล้วก็มาเลย แต่พูดถึงจิตอาสาแล้วผมก็ได้คลุกคลีกับผู้พิการเพราะหมู่บ้านผมมีผู้พิการหลายคน ในสิ่งที่เมื่อเราได้ฟังตอนกลางวันคนเราไม่สามารถเลือกเกิดได้นะครับก็ได้มีโอกาสเข้ามีส่วนร่วมคือ เป็นคนจัดการกองทุนให้กับคนพิการที่หมู่บ้านมีอะไรก็จะคอยดูแลช่วยเหลือผู้พิการ คือ เราไม่จำเป็นจะต้องทำเฉพาะผู้พิการ เมื่อเรากลับไปที่บ้านเรา เราก็สามารถช่วยเหลือผู้พิการที่เราพบทั่วไป คนพิการในหมู่บ้านของผมนี้ก็มีคนที่คอยดูแลคนไข้จนครบ เมื่อต้นเดือนที่แล้วนี้เขาได้เสียชีวิตลงผมก็เลยช่วยจัดการศพให้เขาทุกอย่าง นะครับอันนี้ก็เป็นการทำแบบการช่วยเหลือผู้พิการที่ยังมีชีวิตอยู่ เมื่อเขาพ้นจากโลกันนี้ไปแล้วก็สามารถช่วยได้ทุกคน มันเป็นการให้ที่ดีที่สุดในพระพุทธศาสนาท่านได้กล่าวไว้อย่างนั้น แล้วผมก็ได้เข้าไปช่วยสอนน้องๆ ที่โรงเรียน โสคฯ แลโรงเรียนศรีสังวาลและโรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ เข้าไปแล้วก็ได้รับการต้อนรับอย่างดีจากน้องๆ ซึ่งเราทำงานในจุดนี้แล้วเราก็ต้องพร้อมที่จะเป็นคนให้ทุกอย่าง บางทีน้องมาน้อยมากเราก็ต้องสอนไปแบบนี้ ทำงาน ณ จุดนี้ก็ประทับใจแม้มันจะเป็นจุดเล็กๆ ในวงกลมอันกว้างใหญ่ ผมก็รู้สึกภาคภูมิใจที่ได้ทำงานช่วยเหลือสังคม จบแล้วครับ

ทราย : จากการที่ได้เข้ามาในชมรมนี้นะคะ ก็ลงชื่อไว้ตั้งแต่ตอนปีหนึ่ง แต่ว่าได้เข้ามาร่วมจริงๆ ก็ตอนปีสอง แล้วก็กิจกรรมที่ผ่านๆ มาก็มีหลายๆ กิจกรรมที่ได้ไปร่วมแต่กิจกรรมที่ประทับใจก็คือว่าที่ได้ไปจัดกิจกรรมให้น้องๆ ที่บ้านเด็กราชนครินทร์อะคะ เค้าจะเป็นซุ่มให้ไปจัดเป็นซุ่มเกมต่างๆ ให้น้องเล่นก็ไปกันหลายคนเหมือนกัน น้องๆ ค่อยๆ เล่นเกมเยอะมาก แม้ว่าของรางวัลจะหมดแล้วแต่น้องๆ ก็ยังอยากเล่น แต่ละคนในชมรมก็นำของรางวัลติดมือไปแจกน้องๆ มีเพื่อนคนหนึ่งเอารถของเล่นพลาสติกสีเขียว น้องเดินผ่านไปผ่านมาบอกกันว่าอยากได้คันนี้ บางคนก็มาเล่นหลายรอบมากก็ประทับใจ ก็ขอฝากให้คนที่เข้ามาใหม่ช่วยดูแลรักษาชมรมด้วยนะคะ

แยม : ตอนที่ได้ไปสอนหนังสือน้อง แล้วก็ตอนที่ได้ไปจัดกิจกรรมวันเด็กที่ทรายพูดไปเมื่อกี้นะคะ ทำให้เราได้เปลี่ยนมุมมองทัศนคติที่ดีต่อคนพิการ สำหรับการที่ได้มาเข้าชมรมนี้นะคะก็รู้สึกประทับใจเพื่อนๆ ทุกคนที่เสียสละและมีความใจมาากๆ เลย คือทำงานชมรมอย่างนี้มันต้องสละเวลามา บางครั้งก็ต้องสละเวลาเรียนมาช่วยบ้าง แต่ยังไงทุกคนก็ยังอยู่ในชมรมอยู่ ก็ประทับใจมาากๆ เลยและ

ก็จะอยู่ในชมรมนี้ตลอดไปนะค่ะแล้วก็ฝากน้องๆทุกคนที่เข้ามานะค่ะ มาเป็นส่วนหนึ่งของชมรม
เพื่อนผู้พิการของเราค่ะ ขอบคุณค่ะ

น้องบี : ก่อนที่จะมาค่ายค่ะก็เคยทำกิจกรรมที่โรงเรียนศรีสังวาลแล้วอย่างที่พี่ๆบอกกันว่าเวลาไป
สอนน้องเค้าก็แบบมานั่งรอเราว่าเมื่อไหร่จะมา แล้วถามว่าทำไมรีบกลับ คือแบบเราก็ไม่มีความรู้
อะไรไปสอนเค้ามาก แล้วเด็กๆก็ยอมรับ และตั้งใจเรียนในสิ่งที่เราสอน ที่มาค่ายในวันนี้ก็ประทับใจ
ทุกๆคนที่แบบว่าเปิดโอกาสให้เรา เราก็ได้เรียนรู้ว่าคนพิการก็เหมือนเราทั่วไปนี่แหละ

แป้ง : ก็ครั้งแรกที่รู้ว่ามาค่ายเกี่ยวกับ มช. นี่ค่ะก็เป็นโครงการที่เกี่ยวกับศรีสังวาลและบ้านสมานใจ
ซึ่งเค้าเคยไปสอนที่บ้านสมานใจและโรงเรียนศรีสังวาล ซึ่งก็ไม่มีความรู้อะไรเลย ไปเพราะไม่อยาก
เรียนหนังสือ ซึ่งเป็นการไปด้วเปล่าไม่มีความรู้อะไรเลย ซึ่งเมื่อไปสอนแล้วเราเ็นคืออะไรมากกว่า
ตอนก่อนที่เราจะไป ได้ทั้งรอยยิ้มและเสียหัวเราะ ซึ่งเมื่อทุกครั้งที่ได้ไปให้ความรู้ก็รู้สึกดีใจทุกครั้ง
และก็มีคามสนุกดี ซึ่งทุกคนก็เปิดโอกาสให้ได้มาเข้าชมรม ซึ่งเราก็เป็นน้องใหม่ด้วย

แป้ง : รู้สึกดีใจค่ะที่มาค่ายของวิทยาลัยสื้อทำให้ได้เจอสดค่ะ ประทับใจสดมากที่ สดสามารถอยู่
ร่วมกับเพื่อนในคณะได้ เข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อนๆได้ มีการเดินดูทุ่งสดก็สามารถเดินร่วมกับคน
อื่นได้ เดินได้เบื่ะด้วย ซึ่งแป้งก็ประทับใจมาก เพราะแป้งเป็นคนทีประทับใจคนที่สู้ชีวิต

แดง : ผมก็รู้สึกประทับใจคนพิการที่เค้าสามารถใช้ชีวิตได้เหมือนคนทั่วไปบางทีอาจติดขัด บางคน
ต้องส่งเสียงร้องขอความช่วยเหลือ แล้วก็ประทับใจสดที่เค้าใช้เวลาว่างมาค่ายนี้ครับ

เจียว : ค่ะก็ต้องขอขอบคุณเพื่อนๆที่ชวนมาอยู่ชมรมนี้ ตอนแรกก็อยากไปแต่ก็ไม่มีเวลา ก็
ประทับใจตอนที่เค้ามีงานที่ อมช. ไปเจอน้องผู้พิการหลายๆประเภท ที่แปลกใจก็คือเห็นน้องโสด
ศึกษา เดินลีลาศ ทั้งๆที่เค้าไม่ได้ยินแต่เค้าก็เดินได้ ขนาดเราสมบุรณ์เ้ายังเดินได้ยากค่ะ วันนี้เ็นะ
ค่ะดีใจที่ได้เจอทุกคนที่มาค่าย ถึงเราจะไม่ได้อะไรตอบแทนแต่เราจะได้ใจค่ะขอบคุณค่ะ

การ์ด : ประสบการณ์ของชมรมนี้แตกต่างกับหลายๆชมรม เราไม่ได้ไปสอนหนังสือเหมือนอย่างคนอื่น แต่เรามาช่วยโครงการแรก คือ ทำทางลาดช่วงซัมเมอร์ปีที่แล้วมันว่าง ไปทำทุกอย่าง ตั้งแต่ขนหิน ขนดิน ปูน ทุกอย่าง เหนื่อยมาก พักได้แป๊บหนึ่งก็ต้องมาทำต่อ ทั้งๆที่ผู้ชายก็มีแต่ก็ไม่ทำอะไร บ่น พอผลงานเสร็จออกมา เปิดเทอมก็ชวนเพื่อนไปดูทางลาดที่เราทำตอนปิดเทอม รู้สึกภูมิใจที่มันเป็นฝีมือเรา ถึงแม้ไม่ได้ช่วยเป็นรูปเป็นร่าง แต่อย่างน้อยเราก็มีส่วนทำให้นั้นสำเร็จ ครั้งนี้เราก็ทำประโยชน์ให้กับคนอื่น ขอขอบคุณคำนี้ที่ให้ประสบการณ์ดีๆ ทำให้ได้เจอกับเพื่อนๆกลุ่มใหม่

นิกกี้ : มาค่ายนี้เป็นครั้งแรก ก็ไม่เคยเข้าชมรมนี้มาก่อน แต่จับก็ชวนมา ตอนแรกก็ไม่ได้สนใจ เพราะว่าไม่มีเวลา เพราะไปเที่ยวกับเพื่อนทั่วไป มาครั้งแรกก็รู้สึกประทับใจ เพราะทุกคนมาด้วยใจ ยังมีคนที่เสียสละเวลามาทำกิจกรรมดีๆด้วยกัน ทุกคนก็มีความเห็นแก่ตัว แต่ก็ทำให้รู้ว่าความเห็นแก่ตัวมันลดหายไปเพราะว่าได้สละเวลาเล็กน้อยมาทำอะไรเพื่อนผู้พิการ ถึงแม้ว่าไม่ได้ช่วยอะไรมากมาย แต่มาค่ายนี้แล้วได้ช่วยน้องทำกับข้าวก็ถือว่าเป็นประโยชน์ รู้สึกประทับใจในสิ่งที่เราทำ ทำให้คนพิการรู้สึกตัวเองมีคุณค่า อยากให้ทุกคนช่วยดูแลกัน เวลาที่เราทำอะไรอย่าคิดว่าเราอยู่บนโลกแค่นี้คนเดียวยังมีคนที่ลำบากกว่าเรา

หน้อย : มาเข้าชมรมเพราะแยมกับปวีณบังคับให้มาช่วยเขียน แล้วก็เขียน พวกสมุดบัญชีบ้าง กำหนดการบ้าง ตอนแรกมาก็แบบงงๆ เหมือนกันแต่พอได้ทำเวทีเดิมใจที่ อมช. รู้สึกดีเพราะว่า เราได้คุยกับน้องโดยการปิดตา น้องเค้าถามว่าพี่รู้สึกยังไงกับคนพิการ แล้วก็มีน้องคนหนึ่งมาถามว่าถ้าพี่เห็นคนพิการขายลอตเตอรี่อยู่พี่จะรู้สึกยังไง ก็เลยตอบไปว่าพี่รู้สึกสงสารต้องตากแดด ตากลม ทำไมไม่ทำอย่างอื่น น้องเค้าเลยบอกว่าจะให้ผมทำอะไร น้องเค้าบอกว่าน้องเค้าไม่ต้องการความสงสารแต่ผมแค่ขอโอกาส ตั้งแต่วันนั้นมาก็เปลี่ยนทัศนคติไปเลย อย่างน้อยก็เปิดโอกาสให้เค้าได้แสดงความสามารถ เค้าก็มีความสุข แล้วการเข้ามาชมรมนี้รู้สึกดีใจที่ได้เจอเพื่อนที่แบบช่วยกัน แล้วก็อยากให้ชมรมนี้มีต่อไป ถึงแม้ว่าเราเพื่อนโอทีปีสาม กิจกรรมก็เยอะ งานก็เยอะ เรียนก็เยอะ ก็อยากให้แบบช่วยกันแล้วก็อยู่ด้วยกันตลอดไป ขอขอบคุณค่ะ

ปวีณ : โดยส่วนตัวแล้วเป็นคนเรียนหนังสือไม่เก่ง ก็ไม่รู้จะเอาความรู้ที่ไหนไปสอนน้อง แต่สุดท้ายก็ไป ไปช่วยทำสื่อการสอน เรื่องห่วงโซ่อาหารที่พี่เค้าสอน ประทับใจที่น้องๆชมว่ารูปภาพน่ารัก

เข้าทำให้เรารู้สึกเห็นอกเห็นใจคนอื่นเหมือนตอนที่ไปสอนครั้งแรก ตอนบ่ายแดดก็ร้อน ร้อนก็ตา
ปรือๆ วงนอนแต่น้องก็ตั้งใจจดจำจดไม่ทันก็เอาสื่อการสอนไปให้ลอก ถ้าเราไม่มาสอนน้องเราก็
ไม่รู้ว่าน้องโสดๆที่เขาต้องการให้เราแปลจากในหนังสือ เพราะน้องใช้ไวยากรณ์ของภาษามือ
เหมือนภาษาอังกฤษ อย่างน้อยเราก็ทำให้คนอื่นๆหนึ่งมีความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่จะนำไปใช้ต่อ และก็
ขอบคุณเพื่อนทุกคนที่คอยช่วยเหลือกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องในชมรม หรือว่าเรื่องการเรียนก็หวังว่าจะ
จบด้วยการไม่เปื้อน(จบหลังกำหนด)

จ๊อบ : ก็ต้องขอบคุณก๊วกก๊กที่ชวนมามีข่าวฟรีชมรมฟรีและก็ได้รู้จักพี่บอยแล้วก็บอกว่าชมรมเป็นอย่าง
นี้ๆ มีการแนะนำงานของชมรมที่ผ่านมาและก็รู้สึกประทับใจตอนอบรมจริยธรรม ตอนที่ให้เรานั่ง
วิวแชร์ ทำให้รู้ว่าคนพิการลำบากขนาดไหน ก็อยากจะให้น้องๆทำกิจกรรมในชมรม เพราะการ
ทำงานมันน่าเบื่อ และในตอนซัมเมอร์ลงเรียนสองวิชา ก๊วกก๊กชวนไปทำทางลาด ทำทุกวันตอน
ประชุมเตรียมงานก็รู้สึกว่ามันยิ่งใหญ่เนาะไม่รู้ว่าจะได้หรือเปล่า แต่พอทำจริงมันทำได้มีเพื่อนๆ
พี่มาช่วยกันขนหินขนทรายมันมีความสุขเราก็ช่วยเอาน้ำไปให้เขากินมีพวกวิหะ' สลอปัด' มา
ช่วยกันทำทางลาด และก็มีพี่จากชมรมโกบอลแคปปิส เขามาช่วยเสริมพี่น้ำรู้สึกดีคิดว่าการทำบุญกับ
คนมันเป็นสิ่งที่ดี มันเป็นบุญที่ยิ่งใหญ่อยากให้น้องๆมาร่วมชมรมนี้บ่อยบ่อยนะ ขอขอบคุณะ

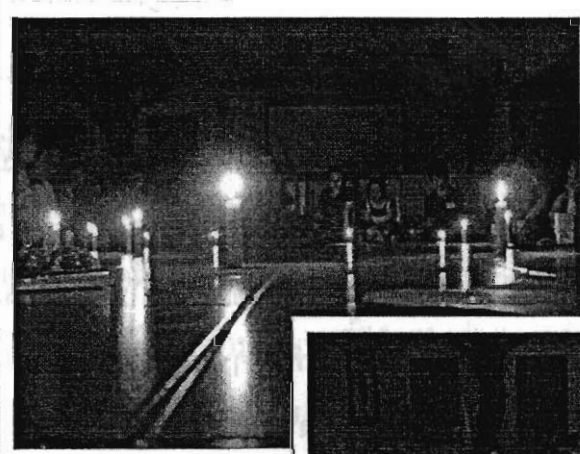
สด : สำหรับกิจกรรมที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมสดก็ รู้สึกว่าภูมิใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของชมรม

เฟียด : สวัสดีครับ ก็ขอกล่าวก่อนนะครับว่าวันนี้ เป็นครั้งแรกเลยที่ได้มาสัมผัสกับผู้พิการ ก็คือน้อง
ตามคนนี้นะครับ มีความรู้สึกยินดี มีความปรีดา มันอึ้งอึ้งอยู่ในหัวใจ และผมเชื่อว่าสิ่งต่างๆเหล่านี้
ที่ทุกคนมานั่งรวมกัน ณ ที่แห่งนี้ ได้สัมผัสมาหมดแล้ว อยู่ในกันบึงของหัวใจ เป็นสิ่งที่ยากจะหาคำ
นิยาม แต่เหตุใดเล่าที่ไม่มีคำนิยาม แต่ทำให้เพื่อนๆทุกคนมานั่งอยู่รวมกัน ณ ที่นี้ ก็เพราะว่าสิ่งต่างๆ
เหล่านี้เนี่ย ที่เราได้ช่วยเหลือผู้พิการ มันมองไม่เห็นได้ด้วยตา แต่สัมผัสได้ด้วยจิตใจ แล้วทุกคนได้
สัมผัสหมด นี่คือการช่วยเหลือที่ทุกคนมารวมกัน ณ ที่แห่งนี้ และผมเชื่อว่ามันจะติดตาตรึงใจทุก
คนตราบนานเท่านาน ขอขอบคุณครับ

บอล : ก่อนอื่นนะครับ ผมต้องขอบอกว่าในชีวิตไม่เคยเกี่ยวข้องกับคนพิการ แต่แล้ววันหนึ่งบอมก็โทรมาหาผม ว่าให้ผมไปสอนน้อง ซึ่งน้องติดเข้ามาเรียนในมช แล้วก็ตกลงว่า จะไปสอนแล้วก็ชวนเพื่อนไปด้วย ชวนกันสอน ส่วนผมสอนภาษาอังกฤษ เพื่อก่อนคนคิด ให้เจอกับเขาสองคน แล้วเราก็ตอนกันทุกคน แล้วก็รู้สึกดี ผมเป็นคนพูดความรู้สึกไม่เคยเก่ง ก็รู้สึกดีครับ ดีมากๆเลยครับ มันเป็นความผูกพัน รู้สึกดีครับ

เยว : ผมก็ขอขอบคุณทุกๆคนเรื่อง ประสบการณ์จิตอาสา และความเต็มใจของทุกคน ที่เรามีน้าใจ มีมิตรไมตรี มีมิตรภาพเป็นเพื่อน ที่ดี เป็นเพื่อนที่ให้กำลังใจแล้วก็ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ให้เราอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข มีจิตเมตตา เอื้ออาทรณ์ มีมิตรไมตรีซึ่งกันและกัน มันเป็นเรื่องที่สวยงาม เป็นสิ่งที่แบบว่าประเสริฐ เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์เหนือคำบรรยายใดๆ สำหรับกิจกรรมนี้ก็ให้พี่บ๊ิกดำเนินการต่อ

พี่บ๊ิก : จากการที่ทุกคนได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นก็ได้เห็นมุมมองของแต่ละคน ว่าทุกคนก็มีความตั้งใจที่จะช่วยผู้อื่น ชุมรมนี่ก็เป็นทางเลือกหนึ่ง ก็ฝากชมรมนี้นี้ไว้กับทุกคนด้วยนะครับ ก็จะสามารถจะเข้ามาทำได้ตลอดเลย ซึ่งที่ผ่านมาก็มีกิจกรรมต่างๆมากมาย ซึ่งสมาชิกชมรมก็มีน้อย เมื่อคนอื่นมองสิ่งที่เราทำมันเป็นสิ่งที่เล็กน้อย แต่จริงๆเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ เพราะทุกคนทำความตั้งใจ

22.00 น. เข้านอน

ห้องนอน

Room 1 น.ส.พิชาภรณ์ เชื้อเจ็ดตน (แป้ง), น.ส.คลธมนกร เอมเจริญ (หน้อย), น.ส.นัฐยา กันทวี (แยม),
น.ส.ปจรรย์ จิตรา (ทราย), น.ส.ภริษา พุ่มพวง (การ์ด), น.ส.ศรัณญา อาคะโรจน์ (เจี๊ว)

Room 2 น.ส.ณาคา โอพารัตนชัย (แป้ง), น.ส.ปริยานุช แก้วบริสุทธิ (ไวน์), น.ส.วรฤทัย ศิลารัตน์ (นิกกี้),
น.ส.นภาพร กองเงิน (จ๊ีบ), น.ส.พัชรินทร์ อินตา (กุกกัก), น.ส.วิภาวี แก้วคำ (โบว์)

Room 3 นายอรรถพล วงศ์ดาเขียว (เอ้ม), นายวุฒิชัย พากดวงใจ (บาม), นายอภิวัฒน์ องค์กรวิเศษไพบูลย์ (แดง),

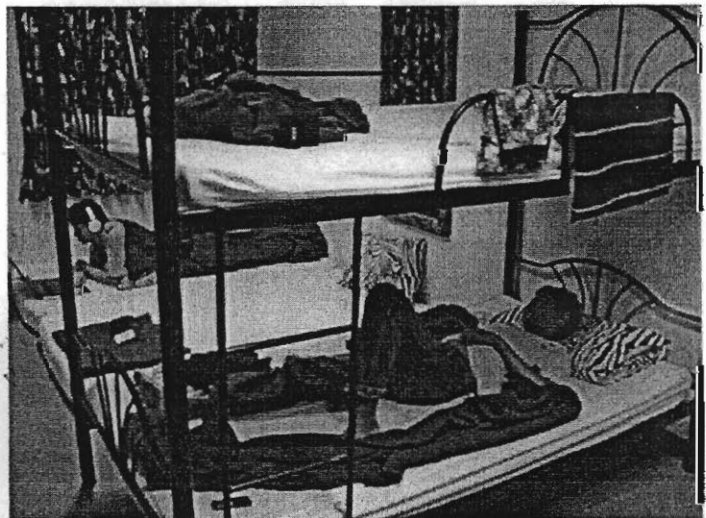
นายภาณุวัฒน์ นาวิพัฒนา (บีก), นายอลงกรณ์ เมาแก้ว (บอม)

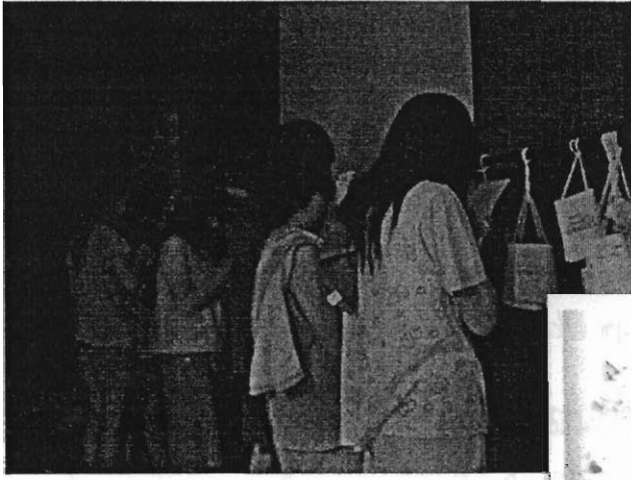
Room 4 นายรัชชัย เขียวแสงใส (เพ็ช), นายสุริยา แสงแก้วฝัน (เยว), นายโอภาส แดร์ตันชัย (เปิ้ล), นาย
วรุณ ฐานะชุมภู (แซมปี)

Room 5 นายคมกริช เทพา (สด), นายรัชชัย คำเพ็ชร (เมฆ), นายทิวากร รุ่งรักษา (บอล),

นายเฉลิมพร อ้วนโพธิ์กลาง (อรุณ)

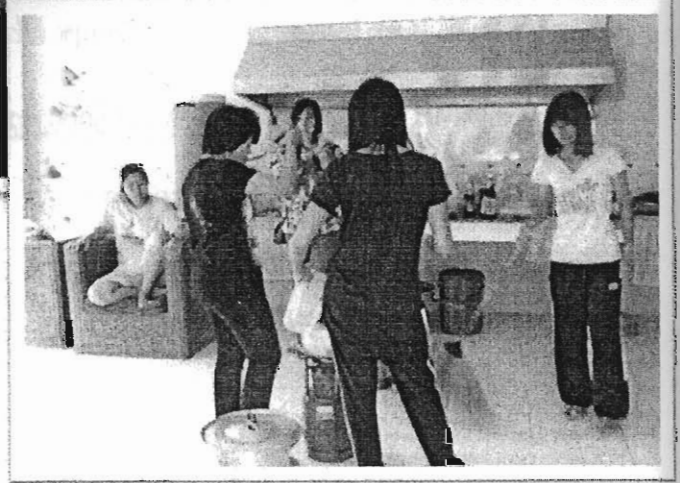
Room 6 น.ส.จิรดา นันดาเวียง (จิกกุง), น.ส.รัชณี ไชยกาญจน์ (บี), น.ส.ปวีณสุตา ปัญญาจันทร์ (ปวีณ),
น.ส.วาสนา เผ่าปัญญา (จอย)

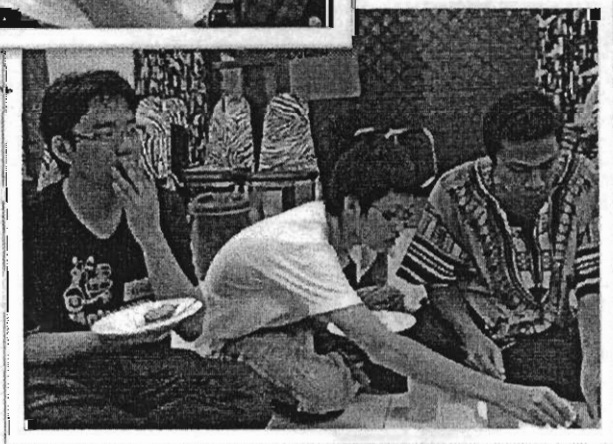
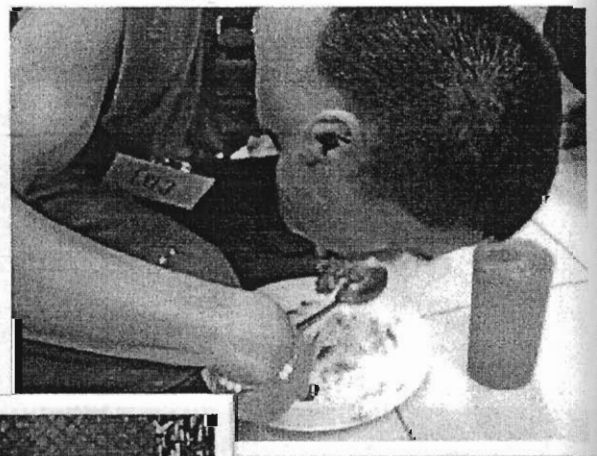
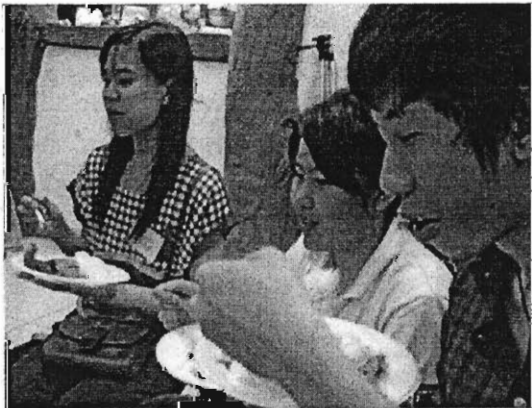

วันที่ 17 พฤษภาคม 2553

07.00 น. ตื่นนอนพร้อมทำธุระส่วนตัวและ
ช่วยกันเตรียมอาหารเช้า

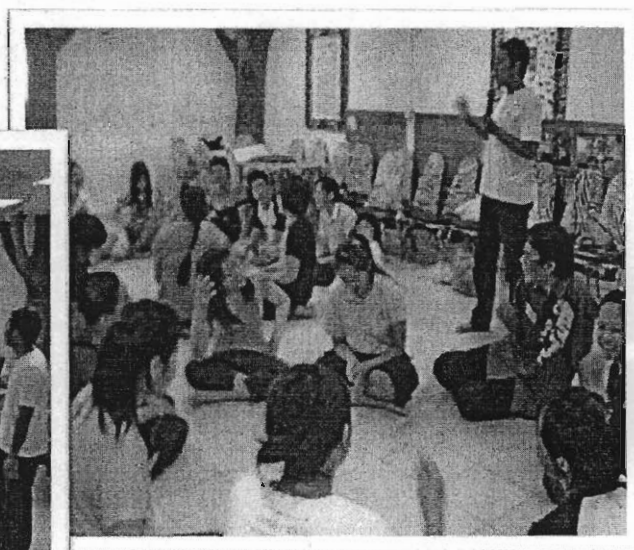

09.00 – 10.00 น. รับประทานอาหารเช้าโดยพร้อมเพรียงกัน โดยแยกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 มีสมาชิก
Room 1+ 3 , กลุ่มที่ 2 มีสมาชิก Room 2 + 4 , กลุ่มที่ 3 มีสมาชิก Room 5 + 6 จากนั้น ช่วยกันทำความสะอาด
และจัดเตรียมสถานที่เพื่อทำกิจกรรมต่อไป

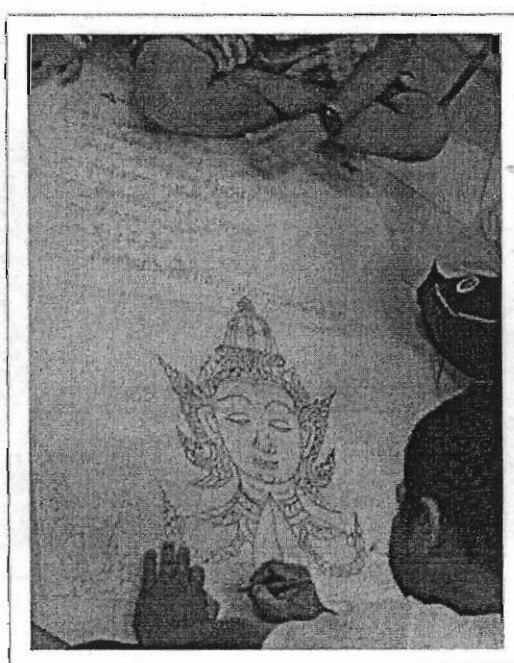
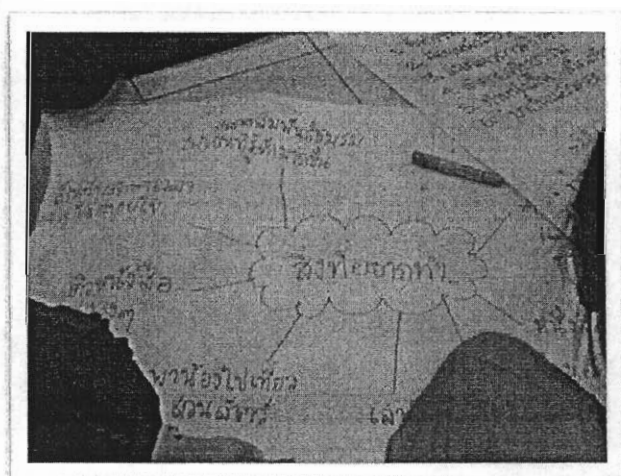
10.00 – 10.15 น. กิจกรรมค้นหาการดำเนินการโดย นายเฉลิมพร อ้วนโพธิ์กลาง ซึ่งเป็นเกมที่มีชื่อว่า เกมนับเลข มีรายละเอียดกิจกรรมดังต่อไปนี้

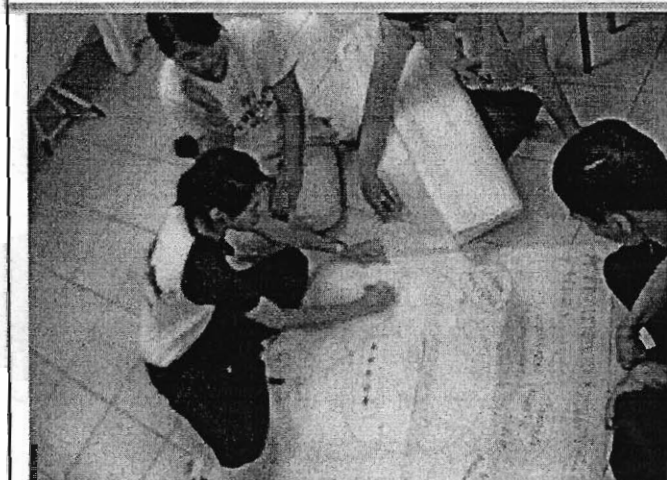
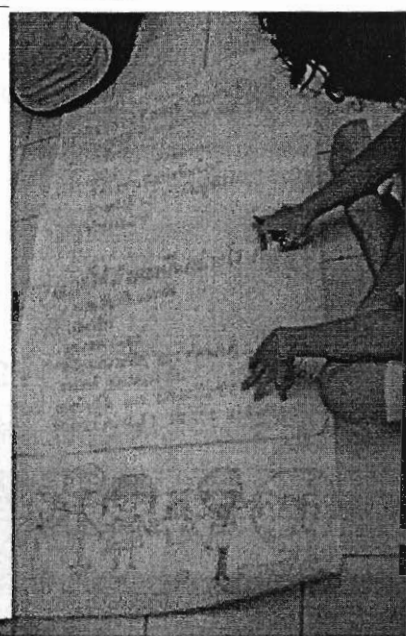
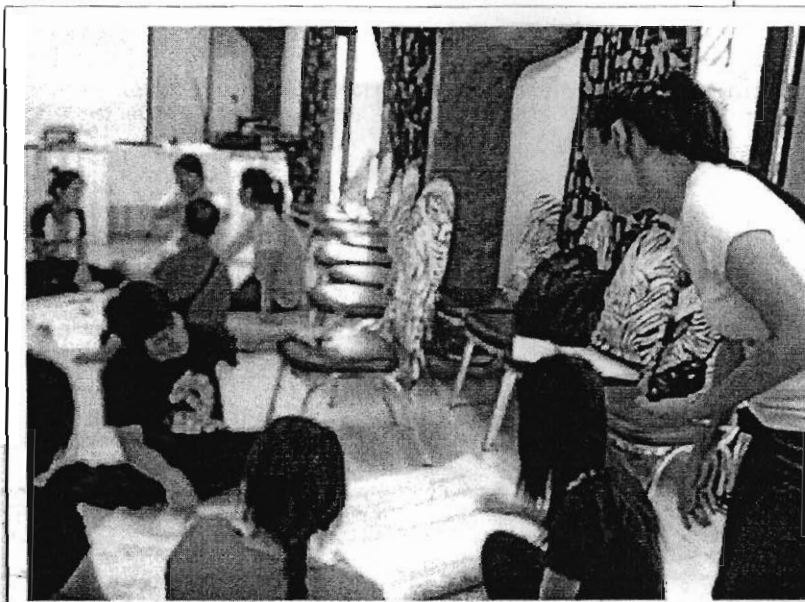
แบ่งผู้ร่วมกิจกรรมเป็นสองกลุ่ม จากนั้นให้แต่ละกลุ่มนับเลข 1 – 20 โดยสลับกันก้าวออกมาทีละคน แล้วนับเลขให้ครบตามที่กำหนด หากผู้เล่นก้าวออกมาพร้อมกันให้เริ่มนับ 1 ใหม่ กลุ่มไหนนับถึง 20 ก่อนเป็นฝ่ายชนะ สามารถสรุปเกมได้ดังนี้ มีประโยชน์เพื่อการเรียนรู้อารมณ์ตนเอง ว่าก่อนเล่น ขณะเล่น และเมื่อเลิกเล่นมีความรู้สึกอย่างไร ซึ่งมันแสดงถึงความไม่เที่ยงของอารมณ์ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

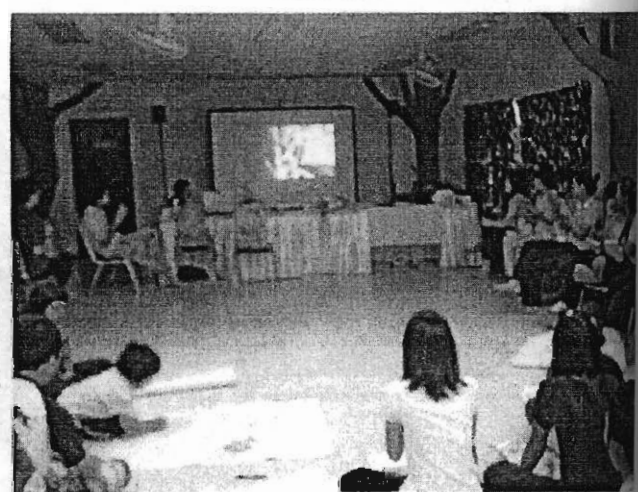
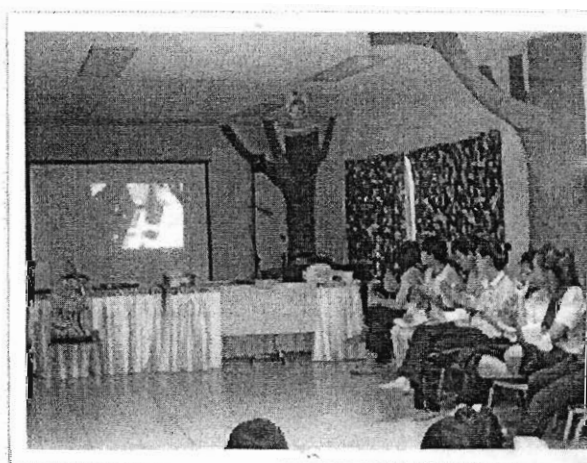
10.15 – 10.45 น. กิจกรรมติดต่อเพื่อก้าวใหม่ (

ต่อ) ดำเนินการโดย ผศ. อัสวิณี หวานจริง อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเพื่อนผู้พิการ

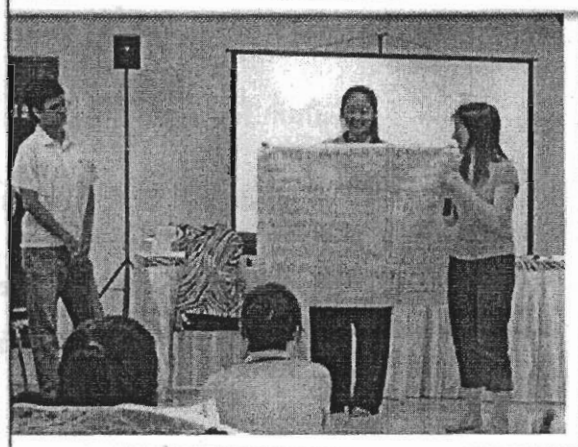
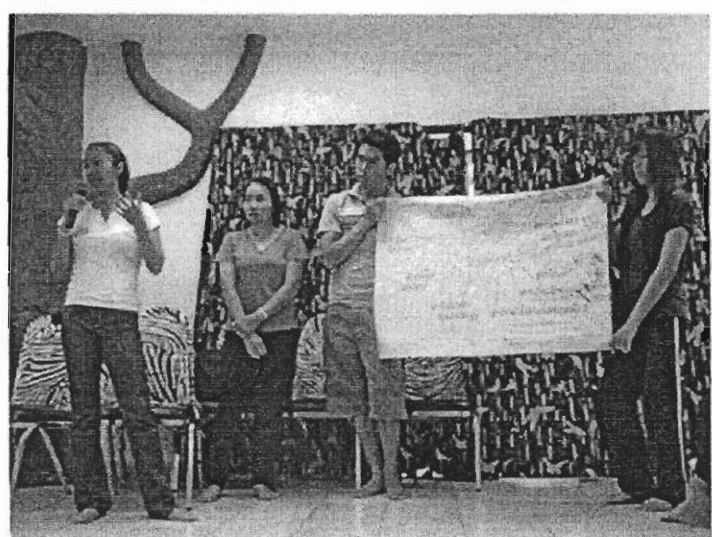
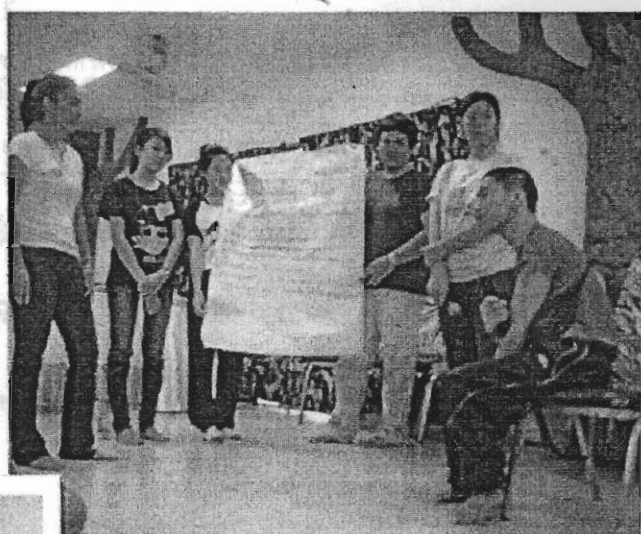
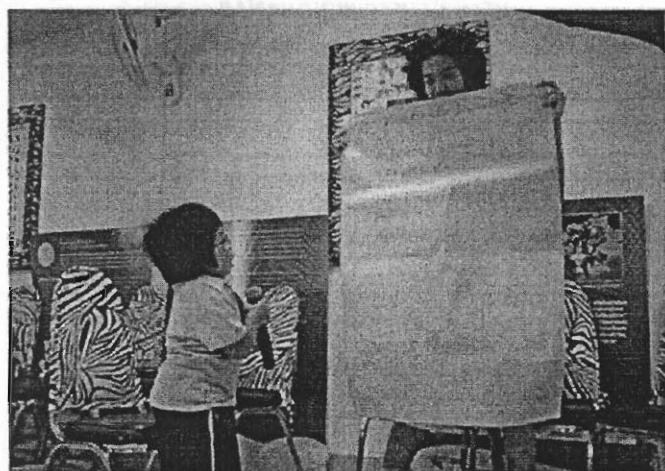
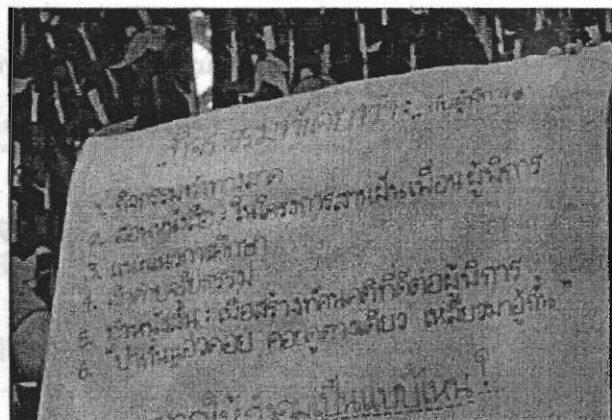
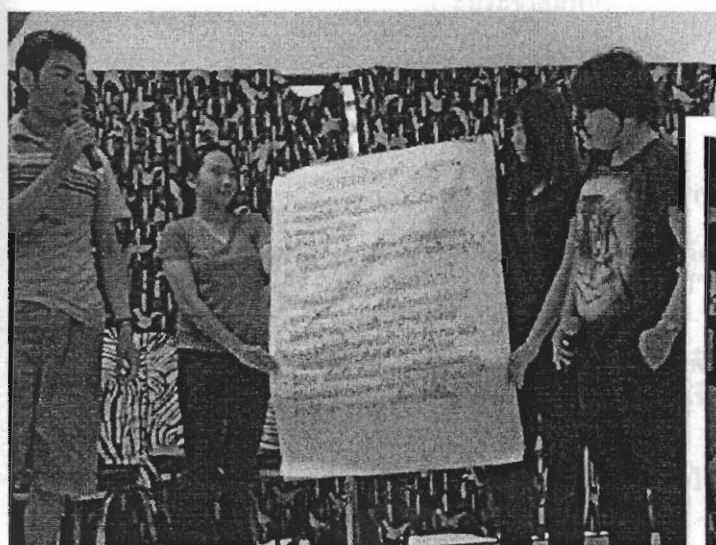

10.45 – 11.00 น. รับประทานอาหารว่าง โดย นายอลงกรณ์ เงามั่ว เป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมเปิดหนังสือเรื่อง The Endless Melody , จังหวะของขลุ่ย, คัดสรร เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อคนพิการ ดำเนินการโดย นายคมกริช เทพา

11.00 – 12.30 น. แต่ละกลุ่มนำเสนอโครงการ ในกิจกรรมคิดต่อเพื่อก้าวใหม่ เริ่มจากกลุ่มที่ 5 , 1 , 2 , 3 และ 4

ตามลำดับ โดยผศ. อัครวิทย์ หวานจริง ช่วยสรุป และให้คำแนะนำ

นำเสนอกิจกรรมคิดต่อเพื่อก้าวใหม่

❖ กลุ่ม 1

1.กิจกรรมที่เคยทำเพื่อผู้พิการ

- บริจาคเงิน เสื้อผ้า สิ่งของเครื่องใช้
- จัดกิจกรรมสอนหนังสือให้น้องผู้พิการ โรงเรียนศรีสังวาลและบ้านสมานใจ
- ไปแนะแนวการศึกษาต่อให้กับน้องๆ
- ช่วยทำทางลาด เพื่อผู้พิการที่คณะนิติศาสตร์
- บริจาคหนังสือเพื่อการศึกษา

2.อยากให้สังคมเป็นอย่างไร

- เสริมสร้างโอกาสในการพัฒนาศักยภาพของตนเองให้เท่าเทียมกัน
- อยากเห็นคนพิการมีโอกาสด้านสังคมมากขึ้น
- อยากให้สังคมหันมาให้ความสนใจในผู้พิการ ทั้งในแง่ของกฎหมายและทัศนคติที่ดี
- อยากให้มีการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อผู้พิการมากยิ่งขึ้น
- ช่วยเหลือเหลือซึ่งกันและกันระหว่างคนปกติกับผู้พิการ

3.คิดว่าตนเองสามารถช่วยอะไรได้บ้าง

- บริจาคเงินหนังสือ เสื้อผ้า
- เป็นที่ปรึกษาและให้กำลังใจ
- ยอมรับและเข้าใจในตัวคนของเขา
- ส่งเสริมและพัฒนาความรู้ ความสามารถของผู้พิการ
- สอนหนังสือ
- เข้าร่วมเป็นอาสาสมัครเพื่อช่วยเหลือผู้พิการ
- แสดงความเป็นมิตร

4.โครงการเพื่อเพื่อนผู้พิการ

ขั้นตอน 1.วางแผนงาน

- 2.รวบรวมอาสาสมัครและประชาสัมพันธ์
- 3.ประชุมและแบ่งหน้าที่แต่ละฝ่าย
- 4.ตั้งกล่องรับบริจาคสิ่งของจากผู้ใจบุญ
- 5.นำเงินและสิ่งของที่ได้รับจากการบริจาคไปทำกิจกรรมต่างๆ(สอนหนังสือและการบ้านและอื่นๆ)
- 6.คอยให้คำปรึกษาและให้กำลังใจและเรื่องการเรียนและชีวิต
- 7.จัด meeting เพื่อกระชับความสัมพันธ์อันดี ภายในองค์กร หรือชมรม
- 8.ประเมินผลและสรุปผลงาน
- 9.ติดตามและสอบถามผลงาน แสดงความเป็นมิตร ไม่ตรีจิตอยู่เสมอ
- 10.ประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่ทำมาเสมอๆ โดยประชาสัมพันธ์ผ่านโทรศัพท์มือถือ เพื่อหาผู้ร่วมอุดมการณ์และประชาสัมพันธ์จากใบปลิวให้แก่บุคคลภายนอก

❖ กลุ่มที่ 2

1. กิจกรรมที่เคยทำกับคนพิการ

- เลี้ยงอาหารน้องๆที่โรงเรียนศรีสังวาลย์
- แสดงและเล่นเกมกับผู้พิการที่บ้านหยาดฝน
- ทำหนังสือเกี่ยวกับคนพิการ
- ไปแนะแนวน้องเรียนต่อระดับอุดมศึกษา
- ไปสำรวจสถานที่ท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ
- สอนหนังสือเพื่อเตรียมความพร้อมสู่รั้วมหาวิทยาลัย

2. อยากให้สังคมเป็นอย่างไร

- อยากให้สังคมให้การยอมรับคนพิการมากขึ้น
- อยากให้ผู้คนในสังคมแสดงออกต่อผู้พิการเท่าเทียมเหมือนคนทั่วไป

- เปิดโอกาสให้ผู้พิการได้แสดงศักยภาพและแสดงความสามารถของตนเอง
- ให้ความสำคัญกับสิ่งอำนวยความสะดวกต่อผู้พิการมากขึ้น
- ให้สิทธิและสวัสดิการแก่ผู้พิการอย่างทั่วถึง

3. เราสามารถช่วยและทำอะไรได้บ้าง

- ให้กำลังใจ
- สร้างทัศนคติที่ดีต่อผู้พิการ
- ส่งเสริมและผลักดันให้มีบทบาททางสังคม
- ให้ความรักและความเข้าใจ
- พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก
- สร้างเครือข่ายภาคีในกลุ่มนักศึกษา
- ประชาสัมพันธ์เชิญชวนเพื่อนร่วมทำกิจกรรมที่ชมรมจัด

4. โครงการ

- สร้างทัศนคติที่ดีต่อผู้พิการ
 - ทำกิจกรรมร่วมกับผู้พิการ
 - พูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้พิการ
- ส่งเสริมและผลักดันให้มีบทบาททางสังคม
 - เปิดโอกาสให้ผู้พิการได้มีส่วนร่วมทำกิจกรรมทางสังคม
 - รับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ให้เกียรติในการตัดสินใจ
- พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก
 - ศึกษาข้อมูลสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อผู้พิการ
 - สำรวจความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกกับผู้พิการ
 - นำข้อมูลที่ได้มาสรุปผลและจัดหาแนวทางในการพัฒนา
- สร้างเครือข่ายภาคีในกลุ่มนักศึกษา

ประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจกรรมของชมรม ให้ผู้อื่นได้รับทราบ ไม่ว่าจะเป็นทาง
แผ่นพับ , ป้ายโฆษณา , เว็บไซต์ , ออกรุ่น ฯลฯ

❖ กลุ่มที่ 3

1.กิจกรรมที่เคยทำกับคนพิการ

- แนะนำและสอนหนังสือ
- สร้างความสนุกสนาน
- โครงการที่แบ่งปันน้อง
- พุดคุยและให้กำลังใจ
- ทำหนังสือเกี่ยวกับผู้พิการ
- ทำทางลาด

2. อยากให้สังคมเป็นอย่างไร

- ยอมรับกันและกัน
- เปิดกว้าง
- มองหลายมุม
- เปลี่ยนความคิดและทัศนคติ
- สามัคคีและปรองดองกัน
- แบ่งปันกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- ทุกคนมีความสุขเข้มแข็งมีใจ
- มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากขึ้น
- มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- มีความเท่าเทียม
- มีอนาคต

3. เราสามารถช่วยหรือทำอะไรได้บ้าง

- ปรับทัศนคติมองในมุมใหม่ๆ
- ปลุกสร้างทัศนคติที่ดีให้คนรอบข้าง
- ให้กำลังใจ
- ให้คำปรึกษา
- เปิดโอกาสและรับฟังความคิดเห็น
- คอยอำนวยความสะดวกให้

4. โครงการที่อยากทำ

- ทำสารคดีติดตามชีวิตจริงของน้องผู้พิการในรั้วมหาวิทยาลัย เพื่อให้คนภายนอกเห็นถึงศักยภาพของผู้พิการ
- ทำธงและนกหวีด
- หาบัดดี้ให้น้องจอย เขว และ ศค
- จัดค่ายปีละหนึ่งครั้ง
- ตั้งบูธประชาสัมพันธ์ชมรมทุกครั้งเมื่อมีโอกาส

❖ กลุ่ม 4

1. กิจกรรมที่เคยทำกับผู้พิการ

1. กิจกรรมทำทางลาด
2. สอนหนังสือ ในโครงการสานฝันเพื่อเพื่อนผู้พิการ
3. แนะนำการศึกษา
4. เข้าค่ายจริยธรรม
5. ทำหนังสือเพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อผู้พิการ
6. ปากันแอมวคอย คอยดูแลช่วยเหลือมาด้วยกัน

2.อยากให้สังคมเป็นแบบไหน

- ทุกคนในสังคมมีทัศนคติที่ดีต่อผู้พิการ
- ให้ความสำคัญกับการศึกษาสำหรับผู้พิการ
- เพิ่มสวัสดิการและรักษาพยาบาลที่เท่าเทียมกับคนปกติ
- มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- มีสิ่งอำนวยความสะดวกให้ผู้พิการเข้าถึงสถานที่ต่างๆ ได้ เช่น ทางลาด รถยก แก้อัซัน

3.สิ่งที่อยากทำ

- ประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น

ขายโปสการ์ด แจกด้วย เพราะมีเยอะ

ตั้งชมรมในแต่ละคณะ

ทำแผ่นพับ ป้ายไว้นิล สมุชมรม

ทำ facebook hi5

ฉายหนังสั้น ที่อมช ขวนเพื่อนมาเข้าที่ชมรมเยอะๆ

- เป็นที่ปรึกษาน้องๆเวลาน้องไม่สบายใจ

- ควหนังสือให้น้องๆ

รับบริจาคที่ใช้แล้วเพื่อใช้ในการเรียนการสอน

โรงเรียนโสตศึกษาอนุสารสุนทร โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ โรงเรียนศรีสังวาล

จัดทิมวิชาการเพื่อเตรียมเนื้อหาการสอน

- พาน้องไปเที่ยวสวนสัตว์และทำบุญ น้องๆ โรงเรียนศรีสังวาล น้องดา หู

เพื่อให้คนในสังคมมีทัศนคติที่ดีต่อผู้พิการเพิ่มมากขึ้น

ช่วงวันหยุด เสาร์ อาทิตย์

เพื่อให้น้องได้รู้สภาพสังคมที่เป็นจริงในสังคมปัจจุบัน

รู้ถึงการปรับตัวและการดำเนินชีวิตในสังคม รวมถึงกฎกติกา มารยาทในสังคม

-เล่านิทานให้น้องตาบอดฟัง

น้องตาบอดในที่อยู่ในช่วงประถมวัยเพื่อฝึกจินตนาการของสังคม

มีตุ๊กตาเป็นสื่อในการเล่านิทานเพื่อฝึกทักษะในการใช้กล้ามเนื้อเล็กและฝึกทักษะในด้าน
ประสบการณ์รับรู้ การสัมผัสหรือการได้ยิน

เพื่อสมาธิและความอดทนเพื่อประยุกต์ในการทำกิจกรรมต่างๆต่อไป

-อยากเรียนอักษร เบล และภาษามือ

เพื่อจะได้สื่อสารกับน้องๆ ได้ง่ายขึ้น

เรียนรู้จากน้องๆ กับพี่ๆ ใจ

-หนังสือเสียง

ถามความต้องการที่โรงเรียนว่าอยากได้หนังสือแบบไหน

ขอคำปรึกษา คำแนะนำจากอาจารย์ในการอ่านหนังสือ

อัดเสียง หรือทำเป็น e-book

-ทำทางลาดที่หอสองชายและทุกคณะ ทุกที่ในมช.

ไปสำรวจแต่ละที่ในมช. เพื่อเก็บข้อมูลพร้อมกับทำแบบแปลนเพื่อเสนอให้คณะดำเนินการ
ต่อไป

ประชาสัมพันธ์ให้มาช่วยกันเยอะๆ ขอทั้งร่างกายและแรงใจ

-ต้องการผู้ขายเข้าชมรมเยอะๆ

เพราะเราต้องการกำลังคนมากๆ

❖ กลุ่ม5

1.กิจกรรมที่เคยทำกับคนพิการ

-แนะแนวการศึกษาต่อ

-ช่วยเหลือครอบครัวคนพิการ

- จัดกิจกรรมให้น้องๆในวันเด็ก
- จัดกิจกรรมเวทีเติมใจ
- จัดงานศพให้คนพิการ
- ตีหนังสือให้น้อง
- ทำขาให้น้อง
- เป็นล่ามภาษามือระหว่างอาจารย์และนักศึกษา(หูหนวก)

2.อยากให้สังคมเป็นอย่างไร

- ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- มีสิทธิที่เท่าเทียมกัน
- ไม่มองว่าผู้พิการแตกต่างจากคนทั่วไป
- มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ
- สร้างอาชีพสำหรับผู้พิการ
- ให้โอกาสทางการศึกษามากขึ้น

3.คิดว่าเราสามารถช่วยและทำอะไรได้บ้าง

- เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับผู้พิการ
- ช่วยเหลือผู้พิการเมื่อมีโอกาส
- เป็นที่ปรึกษาและให้กำลังใจแก่ผู้พิการ
- เผยแพร่ความรู้วิธีช่วยเหลือผู้พิการอย่างถูกต้อง
- ชักชวนเพื่อนมาทำกิจกรรมดีๆเพื่อสังคม
- ทำกิจกรรมแนะนำสถานที่ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ‘อยากได้ก็ต้องดู อยากรู้ก็ต้องเรียน’
- จัดกิจกรรมชักชวนเพื่อนเข้าร่วม

-ภาษามือสื่อรัก

-เปิดธรรมชาติ Delivery ให้น้อง

-สร้างโฆษณาและประชาสัมพันธ์

- ❖ สุดท้าย ผศ. อัครวิทย์ หวานจริง อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเพื่อนผู้พิการ ได้มอบ สมุดที่เปรียบเสมือน กระเจกเงา ในแก่สมาชิกของค่าย ทุกคน....เดินทางกลับมหาวิทยาลัย

ถ่ายรูปร่วมกัน ก่อนอำลาค่ายในครั้งนี้

ประเมินโครงการค่ายสร้างเพื่อน

แบบประเมินโครงการจำนวน 23 ใบ

กำหนดคะแนนความคิดเห็นในการประเมินโครงการ ดังนี้

มากที่สุด=5 มาก=4 ปานกลาง=3 น้อย=2 น้อยที่สุด=1

ความคิดเห็น/ความเหมาะสม	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด(1)	คะแนนเฉลี่ย
1.รูปแบบของกิจกรรม	6	12	5			4.04
2.ความเหมาะสมของเวลาและสถานที่	7	12	4			4.13
3.ความเหมาะสมของที่พัก	9	12	2			4.30
4.อาหารและเครื่องดื่ม	15	8				4.65
5.ความสะดวกในการเดินทาง	13	7	3			4.43
6.ประชาสัมพันธ์โครงการ	2	7	11	3		3.35
7.ท่านได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์มากน้อยเพียงใด	6	15	1			4.22
8.ท่านได้ประโยชน์จากกิจกรรมนี้เพียงใด	9	13	1			4.35
9.ความพึงพอใจภาพรวมของกิจกรรม	11	12				4.48
รวม						4.22

มาตรวัดค่าของไลเกอร์ท

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึงกิจกรรมนั้นๆมีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึงกิจกรรมนั้นๆมีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึงกิจกรรมนั้นๆมีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึงกิจกรรมนั้นๆมีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึงควรปรับปรุง

จัดอันดับความเหมาะสมของกิจกรรมนั้นๆจากมากไปน้อย

1.อาหารและเครื่องดื่ม	4.65
2.ความพึงพอใจภาพรวมของกิจกรรม	4.48
3.ความสะดวกในการเดินทาง	4.43
4.ท่านได้ประโยชน์จากกิจกรรมนี้เพียงใด	4.35
5.ความเหมาะสมของที่พัก	4.30
6.ท่านได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์มากน้อยเพียงใด	4.22
7.ความเหมาะสมของเวลาและสถานที่จัดกิจกรรม	4.13
8.รูปแบบของกิจกรรม	4.04
9.ประชาสัมพันธ์โครงการ	3.35

ประเมินโครงการค่ายสร้างเพื่อน โดยรวมจากคะแนนความคิดเห็นในการประเมินโครงการ
มีค่าเท่ากับ 4.22 หมายถึงค่ายสร้างเพื่อนมีองค์ประกอบสำคัญของเนื้อหาและกิจกรรมตาม
ความเหมาะสมต่างๆมาก

สรุปจากกิจกรรม คิดต่อเพื่อก้าวใหม่ สิ่งที่จะทำต่อไป

1.สำรวจอาคารสถานที่ใน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สำรวจสภาพอาคาร (ทางลาด,สิ่งอำนวยความสะดวก) ในแต่ละคณะ โดยให้นักศึกษาคณะนั้น ๆ มีส่วนร่วมโดยการเป็นผู้นำทาง จากนั้นทางชมรมจะประเมินแบบอาคารและนำเสนอแบบแปลนที่ควรปรับปรุงแก่แต่ละคณะ โดยจะจัดสำรวจอาคารสถานที่ เดือนละ 1 ครั้ง 12เดือน 12 คณะ ซึ่งจะมีการประชาสัมพันธ์กับคณะนั้น ก่อนที่จะสำรวจ ทั้งนี้เพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้คณะต่างๆ ตระหนักถึงความสำคัญของความเท่าเทียมของบุคคลแต่ละประเภท อันจะนำมาสู่การเกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย เป็นต้น

2. จัดค่าย + สื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์

จัดค่ายปรับทัศนคติที่ดีต่อคนพิการและบันทึกภาพกิจกรรมเพื่อนำมาจัดทำสารคดีเพื่อเผยแพร่และปรับทัศนคติของคนในสังคม

3.จัดตั้งกลุ่มช่วยเหลือ และให้คำปรึกษา แก่เพื่อนผู้พิการที่เรียนในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

4.พาน้องผู้พิการมาเที่ยวที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เช่นน้องจากเรียนโรงเรียนศรีสังวาล โรงเรียนโสตศึกษาอนุสารสุนทร โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ เพื่อสร้างแรงกระตุ้นให้น้องๆ เกิดความฝันในการเรียน ซึ่งจะแทรกไว้ใน โครงการแนะแนวการศึกษาต่อ ของชมรมเพื่อนผู้พิการ

รายชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมโครงการ ค่ายสร้างเพื่อน ในวันที่ 16-17 พฤษภาคม 2553 ที่ เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี

1.นายภาณุวัฒน์ นาวิพัฒนา	คณะนิติศาสตร์
2.นายโอภาส แด้รัตนชัย	คณะนิติศาสตร์
3.นายวุฒิชัย พากดวงใจ	คณะนิติศาสตร์
4.นางสาวพัชรินทร์ อินตา	คณะเทคนิคการแพทย์
5.นางสาวปาจริย์ จิตรา	คณะเทคนิคการแพทย์
6.นางสาวปวีณสุดา ปัญญาพันธ์	คณะเทคนิคการแพทย์
7.นางสาวนภาพร กองเงิน	คณะเทคนิคการแพทย์
8.นางสาวจิรดา นันตาเวียง	คณะเทคนิคการแพทย์

9.นางสาวปรียานุช แก้วบริสุทธิ	คณะเทคนิคการแพทย์
10.นางสาวนันทยา กันทวิ	คณะเทคนิคการแพทย์
11.นายธวัชชัย คำเพ็ชร	คณะเทคนิคการแพทย์
12.นางสาวศรัณญา อาคะโรจน์	คณะเทคนิคการแพทย์
13.นายบุญทริก นิยศิริวัฒนชาญชัย	คณะทันตแพทยศาสตร์
14.นายธวัชชัย เขียวแสงใส	คณะบริหารธุรกิจ
15.นายเฉลิมพร อ้วนโพธิ์กลาย	คณะจิตรศิลป์
16. นางสาวพิษารณ เชื้อเจ็ดคน	วิทยาลัย ศิลปะสื่อ
17.นางสาวนุศา โอพารัตนชัย	คณะอุตสาหกรรมการเกษตร
18.นายธนภฤต นามพิชัย	วิทยาลัย ศิลปะสื่อ
19.นายอภิวัฒน์ องค์วิเศษไพบูลย์	วิทยาลัย ศิลปะสื่อ
20.นางสาวรัชณี ไชยกาญจน์	คณะพยาบาล
21.นายอลงกรณ์ เมาแก้ว	คณะวิศวกรรมศาสตร์
22. นางสาวปรีชญารณ เพิ่มพูน	คณะเทคนิคการแพทย์.
23.นายอรรถพล วงศ์ตาเขียว	คณะเทคนิคการแพทย์
24.นางสาวกิริษณา พุ่มพวง	คณะเทคนิคการแพทย์
25.นายวัชร กักรมย์	คณะวิศวกรรมศาสตร์
26.นายคมกริช เทพา	วิทยาลัย ศิลปะสื่อ
27.นางสาววาสนา เผ่าปัญญา	คณะบริหารธุรกิจ
28.นายสุริยา แสงแก้วผืน	คณะนิติศาสตร์
29.นายวรุณ ฐานะชุมภู	คณะเทคนิคการแพทย์
30.นายทิวากร รุ่งรักษา	คณะบริหารธุรกิจ

6. ประชุมนักศึกษาในชมรมเพื่อเตรียมวางแผนการทำงาน ในการสัมภาษณ์คุยกับนักศึกษาฝึกการและทำการสำรวจพื้นที่ในชุมชนของนักศึกษาผู้ฝึกการและในมหาวิทยาลัย รวมทั้งเชิญวิทยากรมาบรรยายให้ความรู้

* การสำรวจทัศนคติของคนในชุมชน จากการใช้แบบสอบถาม มี 4 หัวข้อ คือ

1. ท่านมีทัศนคติต่อความพิการอย่างไร?
2. ถ้าท่านสามารถช่วยเหลือได้ ท่านอยากช่วยเหลือผู้พิการอย่างไร
3. ท่านมีครอบครัวที่มีความพิการหรือไม่ ถ้ามี อยากให้สังคมมองเขาอย่างไร
4. ท่านอยากให้ผู้อื่นมีมุมมองเกี่ยวกับความพิการว่าอย่างไร

1. ท่านมีทัศนคติต่อความพิการอย่างไร?

1. เห็นใจ (ชาย, 20)	17. นำสงสาร (ชาย, 14)
2. นำสงสาร (ชาย, -)	18. ฝึกงาน ให้เค้าได้ฝึกงาน (ชาย, 15)
3. อยากช่วย (ชาย, 20)	19. รู้สึกเห็นใจ และนำสงสาร (ชาย, 15)
4. สงสาร (ชาย, 16)	20. คือเป็นคนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย (ชาย, 17)
5. สงสาร อยากให้ความช่วยเหลือ (ชาย, 24)	21. นำเห็นใจ (ชาย, 20)
6. อยากช่วยเหลือ (ชาย, 23)	22. นำสงสาร (ชาย, 15)
7. นำสงสารและเห็นใจ (ชาย, 60)	23. สงสาร (ชาย, 15)
8. นำเห็นใจ แต่คนพิการก็มีศักยภาพเทียบเท่ากับคนปกติ ทั้งความสามารถ ความรู้ (ชาย, 24)	24. นำเห็นใจ (ชาย, -)
9. เหมือนคนทั่วไป (ชาย, 15)	25. เป็นผู้ที่นำสงสาร ควรให้ความสุขแก่คนพิการ (ชาย, 19)
10. สงสาร เห็นใจ (ชาย, 19)	26. เราไม่ได้ตั้งใจให้เกิด อยากให้ต่อสู้ต่อไป (ชาย, 31)
11. เป็นคนธรรมดาที่แตกต่างจากเรา (ชาย, 15)	27. เป็นผู้ที่นำเห็นใจ (ชาย, 15)
12. ผู้ใช้ชีวิตลำบากกว่าคนอื่น (ชาย, 15)	28. นำสงสาร ควรช่วยเหลือเมื่อมีโอกาส (ชาย, 21)
13. - (ชาย, 15)	29. เป็นผู้ด้อยโอกาสทางสังคม (ชาย, 18)
14. ความพิการ ทำให้คนที่พิการเป็นปมด้อยแก่ตนเอง มีความรู้สึกด้านลบแก่ตนเอง ถ้าใครพิการก็จะเข้าใจคนพิการเองว่ารู้สึกยังไง (ชาย, 17)	30. ก็ดีครับ (ชาย, 17)
15. รู้สึกสงสาร และอยากให้สังคมดูแลมากกว่าผู้พิการ (ชาย, 22)	31. เป็นผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและเป็นบุคคลที่ควรได้รับการดูแลจากสังคม (ชาย, 19)
16. สงสาร (ชาย, 15)	32. นำสงสาร อยากช่วยเหลือ (ชาย, 16)
	33. สงสาร (ชาย, 17)
	34. สงสารครับ (ชาย, 18)

35. นำสงสารคนพิการควรมีโอกาสได้แสดงความสามารถ (ชาย , 34)
36. สงสาร (ชาย , 16)
37. เป็นบุคคลที่ปกติ และพิเศษในบางด้าน ซึ่งควรมีการสนับสนุนให้สังคมของผู้พิการเป็นสังคมเดียวกับคนทั่วไปมากขึ้น (ชาย , 19)
38. เฉยๆ (ชาย , 19)
39. เหมือนคนปกติ เก่ง (ชาย , 34)
40. ดีมากที่คนพิการมีความสามารถเหมือนคนปกติทั่วไป และมีความพิเศษอย่างอื่นกว่าคนทั่วไป เช่น เล่นดนตรี (ชาย , 39)
41. เหมือนคนทั่วไป ไม่รู้สึกแตกต่าง (ชาย , -)
42. คือบุคคลที่บกพร่องทางร่างกาย (ชาย , 17)
43. คือผู้ที่ไม่สมบูรณ์ทางด้านร่างกาย (ชาย , 17)
44. ก็ดี ทำให้รู้ว่าคนเรามีความไม่เสมอภาคทางด้านร่างกาย จิตใจ (ชาย , 18)
45. เป็นคนๆหนึ่งในสังคม อาจจะต้องได้รับการดูแลช่วยเหลือเป็นพิเศษในบางเรื่อง (ชาย , 19)
46. เกิดมาแล้วต้องสู้ ไม่ว่าร่างกายจะเป็นเช่นไร ถ้าสู้จนถึงที่สุดแล้ว ไม่ว่าจะประสบความสำเร็จหรือไม่ ก็จะไม่เกิดความรู้สึกที่ได้ทำอะไรด้วยตนเอง (ชาย , 20)
47. เห็นใจ (ชาย , 20)
48. เห็นใจ สงสัย (ชาย , 42)
49. นำสงสาร ขาดโอกาส (ชาย ; 17)
50. นำสงสาร (ชาย , 15)
51. สงสาร (ชาย , 19)
52. ค้อยกว่า (ชาย , 15)
53. นำสงสาร น่าเห็นใจ (ชาย , 15)
54. สงสาร ผู้ด้อยโอกาสทางสังคมไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ (ชาย , 24)
55. เป็นคนมีความพยายาม ไม่ย่อท้อ (ชาย , 15)
56. ความพิการไม่ได้สร้างภาระให้กับสังคม (ชาย , 25)
57. ทำดีที่สุดแล้ว (ชาย , 14)
58. ความพิการไม่ใช่เรื่องน่าอาย เป็นเรื่องที่ทุกคนบนโลกใบนี้เกิด ไม่สามารถล่วงรู้ได้ว่า จะพิการ คนปกติก็อาจจะพิการ ได้ ความพิการเป็นเรื่องปกติ (ชาย , 19)
59. ก็ไม่ได้รู้สึกอะไร (ชาย , 17)
60. ทุกคนมีคุณค่าเท่ากัน มีความเสมอกัน ไม่แบ่งแยก รัฐบาลควรมีการดูแลผู้พิการมากกว่า ปัจจุบัน องค์การอิสระทั่วไปควรให้ตามสำคัญ และให้การช่วยเหลือ (ชาย , 40)
61. เย่มากๆ (ชาย , 39)
62. เป็นภาวะที่น่าสงสาร และต้องดูแลทั้งร่างกาย และจิตใจ (ชาย , 25)
63. สมควรที่จะได้รับความช่วยเหลืออย่างมาก (ชาย , 24)
64. สงสาร ควรได้รับการดูแลจากครอบครัวและคนรอบข้างเป็นพิเศษ (ชาย , 19)
65. เป็นผู้ที่สังคมควรเปิดกว้างกว่านี้ (ชาย , 41)
66. อยากให้มีทางเดินที่สะดวกสบายกว่าทุกวันนี้ ที่เห็นลำบาก คนธรรมดาควรจะมีน้ำใจให้ผู้พิการมากกว่านี้ (ชาย , 44)
67. เฉยๆ (ชาย , 24)
68. สงสาร (ชาย , 27)
69. สงสาร และควรช่วยเหลือในทุกๆด้าน (ชาย , 43)
70. สงสาร เพราะมีร่างกายไม่ครบ 32 ทำไรคงไม่สะดวก (ชาย , 25)
71. เป็นความบกพร่องและความผิดปกติของร่างกายของมนุษย์ (ชาย , 29)
72. เป็นเรื่องที่น่าสงสาร และน่าเห็นใจ (ชาย , 42)
73. น่าเห็นใจ (ชาย , 41)
74. เพียงแค่เกิดมาไม่ครบ 32 ประการ ทำงานหรืออะไรไม่สะดวก จึงให้ความรักและความห่วงใย (ชาย , 16)
75. นำสงสาร (ชาย , 16)
76. เป็นสิ่งที่ทุกคนไม่อยากจะให้เกิด (ชาย , 17)
77. ทุกคนเป็นคนเหมือนกัน อาจจะแตกต่างทางร่างกาย แต่เชื่อว่าความเป็นคนจะไม่ทำผู้อื่น (ชาย , 20)
78. สงสาร (ชาย , 19)

79. ก็ไม่แบ่งแยกระหว่าง "คนพิการ" กับ "คนไม่พิการ" (ชาย, 20)
80. สงสาร และเกิดมาไม่เหมือนเรา (ชาย, 19)
81. เป็นสิ่งที่ไม่ได้แตกต่างอะไรมากกับคนทั่วไป และไม่ใช่ว่าปัญหาในเรื่องอื่นๆมากนัก (ชาย, 19)
82. เป็นภาวะที่ทำให้การทำงานการดำรงชีวิตลดประสิทธิภาพลง (ชาย, 20)
83. ข้าพเจ้าคิดว่าความพิการไม่ใช่ปัญหาที่ใช้การอยู่ร่วมกันในสังคม ความพิการเป็นเพียงสิ่งที่ทำให้คนๆนั้นไม่สามารถทำงานในด้านที่เขาพิการได้เท่านั้นเอง (ชาย, 20)
84. ก็สงสารเขา (ชาย, 12)
85. ความพิการคือความแตกต่างจากส่วนใหญ่ (ชาย, 34)
86. เขาก็เป็นมนุษย์เหมือนกัน แต่แค่มีอวัยวะไม่ครบ (ชาย, 14)
87. เฉยๆ เป็นมนุษย์เหมือนเรา (ชาย, 22)
88. ตัวช่วยสร้างสรรค์ ทำให้เรามีคุณค่า ถ้าเราไม่มองว่าเป็นจุดด้อย (ชาย, -)
89. คือคนคนหนึ่งพิการแค่ร่างกาย และในจิตใจไม่พิการ (ชาย, 21)
90. นำสงสาร (ชาย, 20)
91. ความพิการเป็นสิ่งที่ลดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ได้รับการยอมรับจากสังคมน้อย และทำให้ผู้พิการขาดความเชื่อมั่น ในตนเอง และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจโดยตรง (ชาย, 23)
92. ความพิการเป็นข้อบกพร่องของคนที่เกิดไม่ได้ (ชาย, 25)
93. นำสงสาร (ชาย, 19)
94. เฉยๆ ไม่รังเกียจ (ชาย, 19)
95. นำสงสาร ควรได้รับการช่วยเหลือ (ชาย, 16)
96. สงสาร (ชาย, 16)
97. ผมคิดว่า คนพิการมีความสำคัญหากสังคมเปิดใจยอมรับ (ชาย, 18)
98. โชคไม่ดี (ชาย, 24)
99. เป็นบุคคลที่มีความคิดเหมือนคนทั่วไป เพียงแต่มีร่างกายที่ไม่ครบ (หญิง, 18)
100. สงสาร (หญิง, -)
101. สงสารคนที่เกิดมาพิการ (หญิง, -)
102. ทำอะไรลำบาก (หญิง, -)
103. สงสาร (หญิง, 20)
104. นำสงสาร (หญิง, -)
105. คนพิการถึงแม้ว่าเค้าจะพิการแต่เค้ายังมีความสามารถหลายด้าน ยังทำงานหาเงินเหมือนคนปกติ คนพิการไม่ใช่คนที่น่ารังเกียจ แต่เป็นคนที่สงสาร ที่เราควรช่วยเหลือ (หญิง, 14)
106. ถึงแม้ว่าจะเป็นคนพิการแต่ก็มีความสามารถเหมือนปกติ บางทีอาจทำอะไรได้มากกว่าคนปกติก็ได้ ไม่ว่าจะพิการหรือไม่ก็มีสิทธิเท่าเทียมกัน (หญิง, 14)
107. เป็นคนที่มีความผิดปกติทางร่างกาย (หญิง, 15)
108. เหมือนเราปกติในเรื่องความคิด (หญิง, 15)
109. ค่ะ (หญิง, 19)
110. นำสงสาร (หญิง, 15)
111. เก่ง ดี มีความสามารถเหมือนทั่วไป (หญิง, 42)

112. นำสงสาร (หญิง, 18)
113. เป็นผู้ที่มีความเข้มแข็ง สามารถปรับตัวได้เก่ง
จิตใจดี มีความสามารถมากกว่าที่เราคิด (หญิง, 19)
114. ความบกพร่องของร่างกาย (หญิง, 18)
115. คิดว่า เป็นคนที่ควรให้การช่วยเหลือ (หญิง,
11)
116. ความพิการของคนแต่ละคนนั้นเป็นสิ่งที่พวกเขา
ก็ไม่ได้อยากจะให้เกิดขึ้น เราทุกคนก็มีสิทธิ์ที่จะ
เกิดมาพิการ ดังนั้นเราควรให้โอกาสเขา ในการทำ
สิ่งต่างๆ เพราะเขาก็เกิดเป็นมนุษย์เหมือนกับเรา
เหมือนกันและอยู่ร่วมสังคมเดียวกับเรา (หญิง, 20)
117. คิดในด้านบวกไม่ได้คิดว่าเขาคือ ทุกคนเท่า
เทียมกัน (หญิง, 17)
118. คนธรรมดาคนหนึ่ง เพียงแค่เค้าทำอะไรไม่
สะดวก แต่เค้าก็ทำอะไร ได้ทุกอย่างเหมือนคนปกติ
(หญิง, 25)
119. เป็นผู้ด้อยโอกาสจากสังคมมาก เพราะสังคมจะ
ไม่เห็นคุณค่าของคนพิการ (หญิง, 17)
120. สงสาร (หญิง, 15)
121. สงสาร (หญิง, 15)
122. เป็นความน่าเห็นใจ แต่คนพิการก็มีคุณค่า เพียง
แค่สังคมให้โอกาสพวกเขา พวกเขาก็มี
ความสามารถเหมือนทุกคนหรืออาจเก่งกว่าคน
ธรรมดาด้วยซ้ำ (หญิง, 15)
123. เป็นคนน่าสงสาร (หญิง, 15)
124. เป็นสิ่งที่เขาเลือกไม่ได้ ถ้าเป็นแล้วก็ต้องยอมรับ ทำ
ในสิ่งทำวันนี้ทำในสิ่งที่ตนเองให้ดีที่สุด (หญิง, -)
125. ความพิการเป็นความผิดปกติที่เกิดจากยีนส์
ด้อยทำให้บางคนเกิดมาไม่ครบ 32 ประการ แต่อย่า
มองว่าเขาไม่เท่าเทียมกับเรา ควรให้โอกาสในทุกๆ
ด้านกับเขาอย่างรังเกียจเขา (หญิง, 23)
126. คนพิการก็เหมือนคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน ไม่มีใครดี
ไปกว่าใคร คนพิการอาจจะมีความสามารถมากกว่า
คนปกติบางคนก็ได้ (หญิง, 23)
127. นำสงสารค่ะ ถึงเขาพิการก็ต้องต่อสู้ชีวิต (หญิง, 30)
128. คนพิการมีความคิดจิตใจเหมือนคนทั่วไป
(หญิง, 33)
129. ความพิการเป็นสิ่งที่น่าเห็นใจ ควรได้รับความ
ช่วยเหลือในทุกด้าน (หญิง, 22)
130. คนที่มีร่างกายผิดปกติ (หญิง, 23)
131. ความพิการไม่ใช่เป็นเรื่องใหญ่เท่ากับคนที่เกิด
มาครบแต่เป็นคนเลว (หญิง, 22)
132. เป็นความบกพร่องทางด้านอวัยวะต่างๆของ
ร่างกาย (หญิง, 19)
133. เป็นคนที่น่าสงสาร (หญิง, 18)
134. สงสารและอยากจะช่วยเหลือ (หญิง, 16)
135. สงสาร (หญิง, 31)
136. เป็นเรื่องที่น่าเศร้าและน่าสงสาร (หญิง, 30)
137. ความพิการก็คนเหมือนกันสามารถปฏิบัติอย่าง
คนทั่วไปได้ (หญิง, 30)
138. ขอให้เขาเป็นคนดีก็พอแล้ว (หญิง, 30)
139. ขาด (หญิง, 19)

140. ไม่สมประกอบ สงสาร (หญิง, 19)
141. ไม่อยากเป็น (หญิง, 18)
142. รู้สึกว่าเป็นความโชคร้าย ถ้าเจอกรรมานแต่ก็ต้องอดทน (หญิง, 22)
143. สงสารเขา (หญิง, 16)
144. เป็นบุคคลที่น่าสงสาร เห็นแล้วใจคอไม่ค่อยดี รู้สึกอยากช่วยเหลือให้มากที่สุด (หญิง, 14)
145. - (หญิง, 19)
146. น่าสงสาร เพราะจะขาดโอกาสไม่เทียบเท่ากับบุคคลปกติ (หญิง, 38)
147. นำเห็นใจและควรได้รับความช่วยเหลือ (หญิง, 29)
148. เห็นแล้วแอบสงสาร (หญิง, 17)
149. ความพิการเป็นสิ่งที่ทุกคนไม่ควรมองข้าม โดยเฉพาะผู้พิการควรได้รับความช่วยเหลือ (หญิง, 30)
150. ไม่ได้รังเกียจแต่รู้สึกสงสารเห็นใจในความลำบากที่คนพิการต้องพบเจอ (หญิง, 18)
151. นำเห็นใจ สงสาร (หญิง, 48)
152. เห็นใจ (หญิง, 52)
153. เป็นคนน่าสงสาร หากช่วยเหลือได้ควรจะช่วยเหลือ (หญิง, 60)
154. ถึงเขาจะพิการแต่เขาก็เหมือนคนทั่วไป (หญิง, 22)
155. เป็นความผิดปกติของร่างกายเพียงเท่านั้น แต่เป็นการปิดกั้นโอกาสทางสังคมของผู้พิการ (หญิง, 23)
156. น่าสงสาร (หญิง, 50)
157. น่าสงสาร (หญิง, 18)
158. คนพิการเป็นบุคคลพิเศษที่เหมือนกับคนปกติทั่วไป เพียงแต่เขาอาจจะแตกต่างหรือพิเศษไปกว่าคนอื่น ๆ เท่านั้นเอง (หญิง, 19)
159. คนพิการเป็นคนที่มีความสามารถมากกว่าคนปกติ (หญิง, 19)
160. เฉยๆ คนพิการก็มีความสามารถเหมือนคนทั่วไป เพียงแค่ร่างกายอาจจะไม่สมบูรณ์เท่าคนปกติเท่านั้นเอง (หญิง, 20)
161. รู้สึกสงสาร เมื่อพบเห็นแล้วรู้สึกหดหูใจ อยากให้เค้ามีกำลังใจใช้ชีวิตดำเนินต่อไป (หญิง, 16)
162. สงสาร (หญิง, 15)
163. เหมือนคนทั่วไป อาจมีความสามารถมากกว่า (หญิง, 16)
164. ก็เฉยๆ ไม่ชอบ ไม่เกลียด (หญิง, -)
165. ความพิการไม่ได้บ่งบอกถึงความสามารถในด้านจิตใจด้วย อาจจะพิการร่างกายแต่ความสามารถพิเศษ เห็นควรให้โอกาสแก่คนพิการให้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมและโลกใบนี้ (หญิง, 54)
166. ความพิการเป็นสิ่งที่คนทุกคนไม่อยากให้เกิดขึ้นกับตนเอง (หญิง, 17)
167. - (หญิง, 29)
168. ไม่อยากให้เกิดกับคนรู้จักหรือกับตัวเอง (หญิง, 30)
169. น่าสงสาร เห็นใจ (หญิง, 21)
170. พยายามทำความเข้าใจต่อผู้พิการ เห็นว่าเป็นบุคคลที่ควรดูแลเป็นพิเศษ (หญิง, 27)
171. (ญ/20) เห็นใจ

172. (ญ/40) สงสาร
173. (ญ/20) ชีวิตเลือกเกิดไม่ได้ แต่เลือกที่จะเป็นได้ ยังไงเสียหัวใจก็ดั่งเท่ากัน
174. (ญ/20) ถึงแม้ว่าเขาจะพิการ เขาก็สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ แต่บางอย่างเขาอาจจะขอความช่วยเหลือจากเราบ้างเล็กน้อย
175. (ญ/24) คนพิการเป็นคนสู้ชีวิต ถึงแม้ว่าเขาจะมีความบกพร่องในร่างกายหรือสติปัญญา เขาก็ยังไม่เคยท้อ
176. (ญ/25) เป็นบุคคลหนึ่งที่ต้องใช้ความพยายามมากกว่าคนทั่วไปในการดำรงชีวิต หรือการประกอบอาชีพ มีความเห็นใจเขา โดยที่เขามีความมานะอดทนมากกว่าคนปกติ
177. (ญ/24) ความพิการไม่ได้เป็นอุปสรรคของการทำดี
178. (ญ/20) เป็นมนุษย์คนปกติทั่วไปที่มีความคิดทัศนคติ เพียงแค่เขาเกิดมา ขาดบางสิ่งบางอย่างไปก็เท่านั้น เขาควรได้รับสิทธิและการปฏิบัติเหมือนคนทั่วไป
179. (ญ/16) เอ็นดู
180. (ญ/30) สงสาร อยากให้มีร่างกายเหมือนคนทั่วไป
181. (ญ/18) คือผู้ที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ หรือสติปัญญา แต่ก็ยังเป็นคนที่มีคุณค่าสำหรับชีวิต
182. (ญ/19) ความพิการคือ ความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ทำให้เกิดความลำบากหรือไม่สะดวกในการดำรงชีวิต
183. (ญ/19) มีวามเป็นมนุษย์เหมือนคนทั่วไป เห็นใจและอยากช่วยเหลือพวกเขา
184. (ญ/20) ความพิการเป็นความบกพร่องหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้น
185. (ญ/20) รู้สึกแย่
186. (ญ/19) นुकลทั่วไปที่มีจิตใจ
187. (ญ/32) เห็นใจ ให้ความช่วยเหลือ
188. (ญ/17) สงสาร
189. (ญ/23) สงสารคนพิการ บางครั้งเราก็ช่วยอะไรเขาได้ไม่มาก และอยากให้ทุกคนเห็นใจและให้โอกาสเขาได้เท่าเทียมกับสังคม
190. (ญ/38) แรกเจอถ้าไม่รู้จักกันหรือไม่ได้พูดคุยกันอันดับแรกก็คือเห็นแล้วสงสาร
191. (ญ/20) น่าจะให้โอกาสมีส่วนร่วมในสังคมเหมือนคนปกติทั่วไป
192. (ญ/20) เป็นเพียงความบกพร่องของบุคคลแต่ก็ไม่ทำให้ความเป็นคนในตัวของคนนั้นหายไป
193. (ญ/20) เป็นเพียงสิ่งหนึ่งที่เป็นอุปสรรค ไม่ใช่ทุกอย่างของชีวิต
194. (ญ/22) ความพิการ เป็นสิ่งที่ทุกคนควรเห็นใจและไม่มองเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ
195. (ญ/45) เป็นเรื่องที่น่าเห็นใจ เพราะความพิการทุกอย่างเป็นสิ่งที่จะทำให้ไม่เหมือนคนปกติ
196. (ญ/23) เขาก็เป็นคนเหมือนกับเรา
197. (ญ/21) น่าสงสาร

198. (ญ/-) แต่ความผิดปกติทางร่างกาย
199. (ญ/19) ความพิการไม่ใช่ปมด้อยที่ต่อใครจะดูถูก
200. (ญ/20) ความพิการเป็นอุปสรรคมากมาย
เข้าใจคนๆนั้นยังมีแรงสู้ต่อ
201. (ญ/25) คนเราเลือกเกิดไม่ได้ แต่เลือกที่จะทำ
ความคิดได้
202. (ญ/20) ดี
203. (ญ/-) เห็นใจเขา สงสารเขา
204. (ญ/20) ไม่เป็นไร เราอยู่ร่วมกันได้ เพราะ เขา
ไม่ได้ทำความเดือดร้อนให้ใคร
205. (ญ/17) สงสาร
206. (ญ/17) สงสารและเห็นใจต่อพวกเขาที่พวก
เป็นอย่างนี้
207. (ญ/20) เป็นสิ่งที่ไม่มีใครอยากให้เกิดขึ้น รู้สึก
สงสาร และสังคมน่าจะให้การช่วยเหลืออย่างเต็มที่
208. (ญ/17) เป็นบุคคลที่มีความพยายาม อดทน
และมีความสามารถเฉพาะตัว
209. (ญ/13) รู้สึกสงสารอยากให้ผู้พิการนั้นหายดี
210. (ญ/19) เป็นความผิดปกติของร่างกายซึ่งถ้า
เป็นไปได้ไม่มีใครอยากให้เกิดขึ้น
211. (ญ/18) เวลาเห็นแล้วรู้สึกสงสาร เห็นใจคน
พิการที่รู้จักทำมาหากิน
212. (ญ/15) -
213. (ญ/14) ชอบเพราะจะได้ช่วยเหลือเขา
214. (ญ/15) รู้สึกมีทัศนคติดีบ้างบางครั้งต่อคนพิการ
เพราะรู้สึกสงสารที่เขาเกิดมาไม่ครบเหมือนเรา
215. (ญ/19) สงสาร
216. (ญ/27) นำให้การสนับสนุน เพราะคนพิการก็
มีความสามารถเหมือนคนทั่วไป
217. (ญ/28) รู้สึกสงสารและเห็นใจพวกเขาที่พวก
เขาเกิดมาไม่มีทางเลือก
218. (ญ/30) อยากให้คนพิการดูแลตัวเองและ
ช่วยเหลือสังคม
219. (ญ/32) รู้สึกทรมาน ที่ต้องอยู่อย่างที่ไม่เหมือน
คนปกติ แต่ต้องทำจิตใจให้สดชื่น ไม่ซีเรียสคิดมาก
กับความพิการของเขา
220. (ญ/20) สงสารผู้พิการ แต่ก่อนนับถือผู้พิการ
บางคนที่ทำมาหากินได้
221. (ญ/21) บุคคลที่เราควรส่งเสริม ให้โอกาส
กลับมาเป็นบุคคลที่มีความสามารถดังเช่นคนปกติ
222. (ญ/19) ความพิการคือ ความบกพร่องอย่าง
หนึ่ง หรืออุปสรรคในการใช้ชีวิตประจำวัน
223. (ญ/19) ผู้พิการทุกคนไม่ได้อยากเกิดมาแล้ว
พิการ เพราะฉะนั้นจึงรู้สึกดีต่อคนพิการ
224. (ญ/29) น่าสงสาร
225. (ญ/20) มีความรู้สึกดีต่อผู้พิการ เวลาเห็นแล้ว
รู้สึกสงสาร อยากเข้าไปช่วย
226. (ญ/16) ความพิการ คือ ความผิดปกติทาง
ร่างกาย อาจมีความบกพร่องของร่างกาย
227. (ญ/17) ความบกพร่องทางร่างกาย

228. (ญ/42) อยากให้หน่วยงานเข้าช่วยเหลือทางร่างกายและจิตใจ
229. (ญ/19) เป็นความบกพร่องทางร่างกายและจิตใจ ที่ไม่มีผู้ใดอยากให้เกิดขึ้นแก่คนและคนรอบข้าง
230. (ญ/33) นำสงสาร
231. (ญ/27) เห็นใจ
232. (ญ/17) น่าจะได้รับความเห็นใจมากกว่านี้ ส่งเสริมให้เขาได้ทำในสิ่งที่เขาอยากทำ
233. (ญ/17) สงสาร เพราะเขาเป็นผู้ด้อยโอกาส สังคมไม่ค่อยให้โอกาส
234. (ญ/31) ไม่มีอะไรมาก ถ้าเลือกได้ให้มีครบตลอดอายุจะดีที่สุด แต่ชีวิตเลือกไม่ได้ ต้องสู้ต่อไป และอยู่ให้ดีที่สุด
235. (ญ/15) สงสาร
236. (ญ/23) เห็นใจ ผู้พิการไม่ใช่ภาระของสังคม
237. (ญ/26) นำสงสารที่ไม่เหมือนคนส่วนใหญ่
238. (ญ/21) คนพิการก็คือ ทรัพยากรบุคคลมีสิทธิ มีความเป็นมนุษย์เท่ากับคนปกติทั่วไป และสามารถสร้างสรรค์และทำสิ่งที่ดีๆ ให้กับสังคมได้ เหมือนกับคนปกติ
239. (ญ/17) เห็นใจ สงสาร
240. (ญ/17) เห็นใจ
241. (ญ/17) สงสาร
242. (ญ/21) เห็นใจ
243. (ญ/16) สงสาร
244. (ญ/17) สงสาร เห็นใจ
245. (ญ/17) ผู้พิการเป็นผู้ที่มีความสามารถ
246. (ญ/15) เห็นใจ สงสาร
247. (ญ/15) ก็รู้สึกสงสาร แต่ทุกคนก็มีความหมาย ไม่ต่างกับคนปกติ
248. (-/-) คนที่นำสงสาร ไม่มีโอกาสทำงาน เหมือนคนปกติ ไปไหนลำบาก
249. (-/-) เป็นบุคคลที่นำสงสาร คนในสังคมควรที่จะเอาใจใส่
250. (-/-) เป็นบุคคลที่นำสงสาร แต่คนพิการมีความสามารถมากมาย น่าขบถ น่านับถือ
251. (-/-) มีความสามารถ เก่ง
252. (-/-) นำสงสาร
253. (-/-) I think it really sad that they are unable to do the things that others can. But, I hope they live a good life to their full extract.
254. (-/-) I don't like disabilities. I feel bad for people with disabilities.
255. (-/-) I think the people who are disabilities, they are very strong.
256. (ญ/18) สงสาร

2.ถ้าท่านสามารถช่วยเหลือได้ ท่านอยากช่วยเหลือผู้พิการอย่างไร

1. ถ้ามีโอกาสช่วยก็จะช่วยเท่าที่จะทำได้
2. ช่วยอำนวยความสะดวกให้
3. ใช้ร่างกายเข้าช่วย
4. เลี้ยงอาหาร พาไปเที่ยว
5. อยากให้งานเบาทำ จะได้มีเงินมาเลี้ยงดูพ่อแม่ของเขาเอง โดยไม่ต้องเป็นภาระของสังคม
6. บริจาคเงินช่วยเหลือด้านอุปกรณ์ต่างๆ
7. รัฐบาลควรจะมีบทบาทช่วยมากกว่านี้
8. ให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ ด้าน...ที่พัก เงิน การศึกษา การรักษา การทำงานและสนใจอย่ามองข้าม เห็นความสำคัญของคนพิการ
9. พาคนตาบอดข้ามถนน
10. พาข้ามถนน
11. ช่วยเหลือด้านต่างๆ
12. บริจาคเงิน หาเวลาไปบอก
13. บริจาคเงิน
14. ถ้าช่วยได้ก็อยากทำให้พวกเขามีความสุข เช่น ดูแลเขา พุดคุย ให้ความหวังใจ
15. ถ้ามีโอกาสอยากเป็นตัวแทนประชาสัมพันธุ์ให้ผู้พิการทุกคนมีงานทำ
16. คิดอุปกรณ์เสริมช่วยผู้พิการ
17. บริจาค
18. ให้บริจาคอุปกรณ์ช่วยเหลือ
19. ร่วมบริจาคเงินสนับสนุนผู้พิการ
20. ก็จะบริจาคห่วงน้ำอัลคิมหรือผ้าเบรกรนเอาไว้ทำรถเข็นให้คนพิการทางขา
21. จะได้รับการดูแลจากรัฐบาล
22. บริจาคเงิน
23. บริจาคเงิน เรื่องอื่นๆที่ช่วยได้
24. บริจาคเงิน
25. ช่วยในการสอนหนังสือ
26. จุกเงิน-ช่วยเหลือ กลาง-กำลังใจ ยาว-สนับสนุน
27. บริจาคเงิน
28. ให้เงิน ช่วยพาไปส่งยังที่ต้องการ
29. ดูแลเกี่ยวกับสิทธิของผู้พิการ
30. บริจาคของเหลือใช้ให้
31. บริจาคเงินช่วยเหลือผู้พิการผ่านทางผู้รับบริจาค
32. ช่วยให้โอกาสต่างๆแก่เขาเหล่านั้น
33. ช่วยเหลือในด้านการเงิน เพื่อที่จะได้ใช้เงิน ไปใช้ในสิ่งที่ขาด
34. อยากให้โอกาสเขาทำตามความฝันให้สำเร็จ
35. อยากช่วย เช่น ด้านทุนการศึกษา ด้านหน้าที่การงาน
36. บริจาคเงิน
37. ประชาสัมพันธ์ ,เอื้อเพื่อสิทธิ
38. บริจาคปัจจัยต่างๆ ,ให้โอกาส
39. งาน เปิดโอกาสตามความสามารถ
40. ไม่ว่าและอย่ารังเกียจคนพิการ
41. ถ้ามีโอกาสช่วยก็ช่วยได้ เช่น คนตาบอด ก็อ่านหนังสือให้ฟัง
42. บริจาคเงินช่วยเหลือ เพื่อซื้อของใช้ที่จำเป็น
43. บริจาคเงิน เพื่อซื้อสิ่งของที่จำเป็น
44. สวดมนต์ เพื่อชาติหน้าจะได้มีร่างกายที่สมบูรณ์
45. อยากจะให้คนพิการได้รับโอกาสอย่างคนทั่วไป
46. ช่วยเหลือผู้พิการ ให้ผู้พิการช่วยเหลือตนเองได้ ให้สามารถอยู่ร่วมกับสังคมโดยทั่วไป โดยไม่คิดว่าตนเองเป็นจุดด้อยของสังคม
47. บริจาคเงิน
48. บริจาคอุปกรณ์ ทำอุปกรณ์ช่วยเหลือผู้พิการ

49. ช่วยดูแล เช่น การข้ามถนน
50. ช่วยเหลือตามความพิการ เช่น จูงมือข้ามถนนสำหรับคนตาบอด
51. หากเคือรื้อนก็ช่วยเหลือ
52. ให้ความสุข, ช่วยเหลือเมื่อพบ
53. ช่วยเหลืออะไรก็ได้ที่ช่วยได้ เช่น ช่วยข้ามถนน
54. บริจาคสิ่งของ
55. ช่วยเหลือทางด้านการเอาใจใส่
56. ช่วยเหลือทางด้านการเอาใจใส่ช่วยเหลือโดยเวลาที่เจอ ถ้าช่วยอะไรได้ก็จะช่วย เช่น พาคนตาบอดข้ามถนน
57. บริจาคเงินเพื่อช่วยเหลือผู้พิการ
58. มีกิจกรรมที่สามารถช่วยเหลืออะไรได้ก็พร้อมที่จะช่วย
59. เท่าที่ทำได้และไม่ลำบากเรา
60. ด้านความรู้ ด้านสิทธิ ด้านการเงิน หรือด้านกฎหมาย
61. ช่วยในทางที่ช่วยได้
62. ให้โอกาสส่งเสริมวิชาชีพ
63. บริจาค และไม่รังเกียจพวกเขา พุดคุยกับเขา
64. ช่วยเหลือ, บริจาค, ให้โอกาส
65. ให้ความรัก
66. อยากสร้างทางให้
67. ยังคิดไม่ออก
68. บริจาคเงิน
69. ช่วยเป็นอุปกรณ์หรือเงิน
70. บริจาคเงินตามกำลังเพื่อช่วยเหลือ
71. การให้ความช่วยเหลือในทุกด้านที่จากสังคม เพื่อให้เกิดการทดแทนต่อผู้พิการ ได้มีความเท่าเทียมในสังคมมนุษย์
72. อยากให้ผู้พิการมีงานทำหรือมีอาชีพที่สามารถดูแลตนเองและคนใกล้เคียงได้ อยากให้ผู้พิการสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นและใช้ชีวิตได้เหมือนคนปกติ
73. ช่วยค่าอาหาร/ค่ารักษาพยาบาล
74. ช่วยในการทำกิจกรรมหรือให้โอกาสความสุขต่อคนพิการ
75. ให้เงิน ให้งานแก่พิการ
76. ช่วยเหลือทุกด้าน
77. พยายามคิดให้กว้างไม่ว่าจะทำอะไรต้องคิดถึงพวกเขาด้วย เช่น ทำทางลาด ลิฟต์คนพิการ ห้องน้ำ
78. บริจาค
79. คนพิการก็อยากมีความสุขสบายเหมือนคนทั่วไป ให้ความช่วยเหลือเต็มที่ครับ
80. ช่วยเท่าที่ทำได้
81. ช่วยดูแล
82. เป็นกำลังใจให้เขาได้ดำรงชีวิตอย่างมีความสุขต่อไป, ให้ความช่วยเหลือเขาในด้านต่างๆอย่างเหมาะสม
83. บริจาคทรัพย์สินเพื่อช่วยเหลือคนพิการเพื่อซื้ออุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการดำเนินชีวิต
84. ก็ซื้อของ ทำขนมเทียนมาเยี่ยมให้เขา
85. อยู่ร่วมกันอย่างปกติ
86. เอาอาหาร ขนม ไปให้คนพิการ
87. ถ้าช่วยได้ทุกอย่าง เป็น partner
88. ช่วยตัวเขาก่อน ไม่เป็นภาระกับสังคม ไม่ขอทาน
89. ช่วยจูงข้ามถนน
90. เป็นอาสาสมัครช่วยมูลนิธิ
91. ช่วยเหลือเท่าที่ทำได้เมื่อพบเห็น เช่น ช่วยข้ามถนน, บริจาคเงินสมทบทุนเข้ามูลนิธิ, ให้โอกาสผู้พิการได้ทำงานเท่าที่เขาจะช่วยเหลือเรา
92. ส่งเสริมให้ผู้พิการสร้างรายได้ด้วยตนเอง เพื่อจะไม่เป็นภาระของสังคม
93. นำให้ความช่วยเหลือ อยากบริจาคของ

94. ช่วยยกของ ยกเก้าอี้
95. บริจาคเงิน ทำกิจกรรมให้เค้ารู้สึกว่าได้ช่วยคนอื่น
เดียวบนโลก
96. เปิดสมาคมคนพิการให้คนพิการได้แสดง
ความสามารถที่มีอยู่
97. ในความคิดของผม คิดว่า อยากจะทำมูลนิธิเพื่อ
คนพิการขึ้นครับ
98. ตามสมควร ตามความเหมาะสม บริจาค
99. อยากช่วยให้โอกาส
100. บริจาคเงิน ถ้ามีเวลาก็จะช่วยเหลือองค์กรต่างๆ
101. จัดตั้งมูลนิธิคนพิการ
102. บริจาคเงินถ้ามีเงิน
103. ช่วยบริจาคถ้าขอ
104. สิ่งของ
105. บริจาคเงิน หรือสิ่งของ
106. ก็จะช่วยให้กำลังใจ และถ้ามันไม่มากเกินไปกำลังใจ
ของเราก็จะช่วยให้
107. ช่วยบริจาคเงินหรือสิ่งของ
108. ช่วยบริจาคเงิน
109. ไม่คิดว่าเค้าเป็นผู้ด้อยโอกาสมากกว่าเรา
110. บริจาคสิ่งของเครื่องใช้หรือเงิน
111. ช่วยเหลือเท่าที่ช่วยได้
112. บริจาคเงิน
113. ช่วยเหลือในเรื่อง บอกต่อเรื่องเกี่ยวกับผู้พิการ
(มุมมอง) ที่เป็นจริง , จัดทำสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกให้ผู้พิการ
114. ช่วยในสิ่งที่เขาไม่สามารถทำได้
115. ถ้าพบเห็นก็พยายามช่วยเหลือ เช่น พาข้าม
ถนน
116. ถ้าสามารถช่วยได้ก็ต้องการช่วยในเรื่องความ
สะดวกสบายในชีวิตประจำวันของพวกเขาให้
สะดวกสบายยิ่งขึ้นและปลอดภัยขึ้น เช่น ถนน
ทางเดินให้สะดวกและปลอดภัยขึ้นเพราะไม่เพียง
ช่วยคนพิการเท่านั้น คนที่มีครบ 32 อย่างเราก็
สามารถใช้ร่วมกันได้
117. เป็นกำลังใจ, เลี้ยงอาหาร
118. อำนวยความสะดวก
119. เก็บฝาแบรินด์เพื่อสร้างขาเทียม
120. บริจาคเงิน ชวนไปเที่ยว
121. บริจาคเงิน
122. บริจาคเงินและบริจาคของช่วยเหลือ
123. ให้การสนับสนุนในการทำกิจกรรม ให้
กำลังใจ
124. ให้กำลังใจ , อุปกรณ์อำนวยความสะดวก
125. อยากจะช่วยในทุกๆด้านเท่าที่จะช่วยได้
126. อยากช่วยเหลือพวกเขาในทุกๆด้าน เช่น ด้าน
การเรียน อุปกรณ์การเรียน พวกเครื่องดนตรีต่างๆ
127. ข้ามถนน , เข้าห้องน้ำ ที่สามารถให้ความ
ช่วยเหลือได้ค่ะ

128. ช่วยเป็นกำลังใจให้ไม่ท้อถอย
129. ให้ความช่วยเหลือในทุกด้าน โดยเฉพาะการให้กำลังใจเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้พิการสามารถดำรงชีวิตเหมือนคนปกติทั่วไป
130. อยากให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีเหมือนคนปกติสามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองได้
131. อาจจะช่วยในเรื่องการบริจาคด้วยเงินหรือสิ่งของ
132. ให้กำลังใจและช่วยเหลือเต็มกำลังความสามารถ
133. ถ้ามีโอกาส ก็จะช่วยไม่ว่าเรื่องอะไร
134. จะช่วยบริจาคเงินและไปเล่นกับเขาเพื่อให้ความอบอุ่น
136. บริจาคเงินช่วยเหลือ ทำประโยชน์ให้ในด้านต่างๆ
137. เปิดโอกาสให้ผู้พิการได้ทำงานเหมือนคนทั่วไป, บริจาคไม่ว่าจะเป็นเงินหรือของใช้ที่จำเป็น
138. เปิดโอกาสในด้านการศึกษาหรืออื่นๆที่เขาอยากทำ
139. บริจาคเงิน
140. บริจาคเงิน
141. บริจาคเงินให้สถานพักคนพิการ
142. อยากให้กำลังใจให้ต่อสู้ต่อไป
143. ให้เขามีส่วนร่วมในสังคมมากขึ้น โดยเราไม่ไปรังเกียจเขา
144. ถ้ามีโอกาสช่วยก็จะช่วย ถ้าเป็นคนพิการทางสายตา ก็จะช่วยนำทางให้เขาไปถึงจุดหมาย เป็นต้น
145. ช่วยเขาเท่าที่เราช่วยได้ และช่วยเป็นกำลังใจให้เขาเพื่อวันต่อไป
146. ช่วยซื้อของ ให้กำลังใจ สนับสนุน ช่วยบริจาค
147. บริจาคเงินและสิ่งของ
148. ช่วยให้กำลังใจ บริจาคเงิน
149. ถ้าพบเห็นหรือสามารถช่วยเหลือเรื่องเล็กๆน้อยๆ ก็เต็มใจช่วยโดยไม่ลังเล และไม่รังเกียจ
150. อยากทำให้คนพิการได้มีสังคมปกติเหมือนคนปกติทั่วไป
151. เจอที่ไหนจะช่วยเหลือ
152. ช่วยเท่าที่จะช่วยได้
153. แล้วแต่กรณี หากเจอเขามีความต้องการในด้านไหน อย่างเช่น เขาตาบอดแต่กำลังจะข้ามถนนก็ควรช่วยบอกให้ดูเขาเวลาจำเป็น หากยากจนอยากได้เงิน ก็บริจาคให้ตามอัตภาพ
154. อยากให้กำลังใจเขาเพื่อให้เขาได้มีกำลังใจและสู้ต่อไป
155. อาจจะช่วยบริจาคให้มูลนิธิ หรือให้โอกาสเมื่อมี
156. บริจาคเรื่องเงิน
157. หาเครื่องมือช่วยเหลือพวกเขา
158. เปิดโอกาสให้กับผู้พิการได้มีส่วนร่วมร่วมกับคนปกติทั่วไป

159. เปิดโอกาสให้เค้าได้เรียนหนังสือเทียบเท่ากับคนปกติ

160. อำนวยความสะดวก เช่น จูงมือข้ามถนน, ช่วยเหลือด้านปัจจัยต่างๆตามกำลัง เช่น สิ่งของ ทรัพย์สิน

161. ให้กำลังใจ ถ้าบริจาคทรัพย์ได้ก็บริจาค

162. อยากดูแลเขา อยากให้เขามีส่วนร่วมในสังคมมากขึ้น เช่น ทำกิจกรรมร่วมกัน

163. อยากเข้าไปช่วยเหลือ ช่วยทุกอย่างที่อยากให้ช่วย

164. ถ้าเจอก็จะให้เงินเฉพาะคนแก่และเด็ก ส่วนคนที่สามารถทำงานได้ก็จะไม่ให้

165. อาจให้คำแนะนำและให้กำลังใจ

166. ช่วยเหลือทุกอย่างเท่าที่จะช่วยได้ ไม่ว่าจะเป็นการเดินทางหรืออาหารการกิน

167. ช่วยเท่าที่ช่วยได้

168. แสดงน้ำใจ หybridขึ้นความช่วยเหลือให้แล้วแต่ความสามารถที่จะทำได้

169. จัดทำโครงการเพื่อคนพิการ

170. แล้วแต่ความพิการเป็น กรณีๆ

171. บริจาคตามตัว

172. บริจาค

173. ช่วยพาข้ามถนน บริจาคเงิน

174. เป็นกำลังใจเพื่อให้เขาสู้ต่อไป ยังมีผู้ที่ลำบากกว่าเขาอีกเยอะ

175. อยากให้ความช่วยเหลือเขาด้านความเป็นอยู่ และการดูแลทางจิตใจ

176. ให้เป็นเงินบริจาค เพื่อเป็นการส่งเสริมช่วยเหลือในการทำประโยชน์อื่นๆหรือ ช่วยเหลือเวลาที่เขาต้องการความช่วยเหลือ

177. ช่วยเหลือในเวลาที่เขาต้องการความช่วยเหลือ เช่น ข้ามถนน ช่วยบริจาคมูลนิธิต่างๆที่นำไปใช้ประโยชน์

178. สนับสนุนสินค้า งานที่ผู้พิการผลิต

179. ช่วยเหลือเช่น พาข้ามถนน

180. ให้ความช่วยเหลือเท่าที่โอกาสจะเอื้ออำนวย เช่น เวลาข้ามถนน ช่วยบริจาคสิ่งของ หรืออุปกรณ์ อำนวยความสะดวก

181. ช่วยเหลืออย่างเช่น เวลาข้ามถนน หรือมีปัญหา

182. อยากส่งเสริมด้านการประกอบอาชีพสำหรับผู้พิการ เนื่องจากสามารถประกอบอาชีพเองได้ จะให้ผู้พิการรู้สึกมีคุณค่าในตัวเอง

183. ช่วยในด้านที่ช่วยได้ และผู้พิการต้องการ

184. ให้ความช่วยเหลือในสิ่งที่เขาต้องการ และเป็นสิ่งที่เราสามารถช่วยเหลือเขาได้ตามกำลังของเรา

185. บริจาค สมทบทุน

186. ให้กำลังใจ ให้โอกาส

187. บริจาคเงิน

188. เวลาหลงทาง ข้ามถนน เข้าห้องน้ำ

189. อยากร่วมสนับสนุนทุกโครงการที่มีการช่วยเหลือผู้พิการ
190. ช่วยซื้อของหรืออุดหนุนสินค้าผู้พิการ
191. บริจาคของ ช่วยให้ความรู้เท่าที่จะให้ได้
192. ทำให้เขาสามารถช่วยเหลือตนเองได้มากที่สุด และพึงพิงผู้อื่นให้น้อยที่สุด
193. ช่วยให้ผู้พิการได้มีที่อยู่ มีคนดูแล มีอาหารไม่ถูกเอาเปรียบ
194. ช่วยเหลือ เช่น อ่านหนังสือให้ฟัง ช่วยดูแลเท่าที่ทำได้
195. อยากให้โอกาส ให้ความช่วยเหลือโดยการให้สังคมให้ความสำคัญ ให้ความช่วยเหลือคนพิการให้เขาเหล่านี้อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข
196. ดูแลเขา
197. บริจาคเงิน
198. ให้โอกาสเขาอยู่ภายในสังคม
199. เป็นกำลังใจ ไม่ซ้ำเติม
200. ช่วยอำนวยความสะดวกต่างๆ ตามที่ความต้องการที่ให้อุปกรณ์ และตามความสามารถ
201. สนับสนุนให้คนพิการมีอาชีพ
202. เดินข้ามถนน ช่วยเหลือเท่าที่จะช่วยได้
203. ไม่รู้จะช่วยยังไง ถ้าเจอมูลนิธิก็อยากจะช่วยเหลือ
204. เท่าที่จะช่วยได้ และขอมเสียเวลาเพื่อให้เขาได้รับความปลอดภัย
205. อยากช่วยทุกอย่าง
206. ช่วยทำของเทียมต่างๆ หรือบริจาคอวัยวะให้
207. บริจาคเงินสมทบทุนเพื่อช่วยเหลือ
208. อยากช่วยทุกด้าน แต่ที่ทำได้ที่สุดคือการให้กำลังใจ
209. ช่วยสมทบทุนและช่วยเหลือแก่ผู้พิการ
210. ช่วยให้กำลังใจ แสดงต่อผู้พิการอย่างคนปกติ
211. อุดหนุนในสิ่งที่เขาทำ ให้กำลังใจโดยการส่งยิ้ม
212. พาไปที่ๆเขาอยากไปหรืออยากทำ
213. พาข้ามถนนหรือสถานที่ที่เขาจะไป
214. ถ้าเจอคนพิการที่กำลังลำบากหรือไม่มีคนช่วยก็จะเข้าไปถามว่าให้ช่วยอะไร
215. จะช่วยเหลือทุกอย่างที่ทำได้
216. ให้โอกาสเขาเข้ามาทำงานในงานที่สามารถทำได้
217. อยากช่วยเหลือพวกเขาในด้านการเงินหรืออุปกรณ์การเรียน
218. ช่วยตามที่ช่วยได้
219. บริจาคเงินหรือสิ่งของ
220. ช่วยบางอย่างเล็กน้อยเท่าที่จะทำได้
221. ช่วยให้เขากลับมาดำรงชีวิตได้
222. ไม่มองเขาว่าพิการแต่มองว่าเป็นคนๆหนึ่ง

223. อยากช่วยบริจาคเงิน หรือสิ่งของที่ช่วยเหลือ
คนพิการ
224. ให้ประกอบอาชีพที่ดี และสังคมยอมรับ
225. เปิดโอกาสให้เขามีส่วนร่วมในสังคมมากขึ้น
226. ช่วยเท่าที่จะช่วยได้ เช่น บริจาคของ และสิ่งที่
อำนวยความสะดวก
227. -
228. สามารถช่วยได้เท่าที่ช่วยได้
229. บริจาคเงิน สนับสนุนผลิตภัณฑ์ของผู้พิการ
230. บริจาค
231. บริจาคของ
232. สนับสนุนให้เขาได้รับการทำกิจกรรม
233. ช่วยพาข้ามถนน ถ้าพิการทางสายตา
234. จัดหางานให้ และพัฒนาทักษะอาชีพให้ผู้
พิการช่วยเหลือตัวเองได้
235. บริจาคเงิน
236. บริจาคเงิน
237. เงินทอง
238. ช่วยเหลือเท่าที่สามารถช่วยเหลือได้ ตาม
ความสามารถ ในขณะนั้น เช่น สนับสนุนเกี่ยวกับ
ค่าใช้จ่าย และปัจจัยพื้นฐานต่างๆ
239. จัดกิจกรรมส่งเสริม
240. บริจาคเงิน
241. อ่านหนังสือให้คนตาบอด
242. บริจาคสิ่งอำนวยความสะดวก
243. บริจาคเงิน
244. บริจาคเงิน ดูแล
245. บริจาค
246. ช่วยบริจาคเงิน ของใช้
247. ช่วยเป็นกำลังใจให้
248. บริจาค
249. ทำให้เขามีความสุข
250. ถ้ามีโอกาส สามารถช่วยเหลือก็ช่วย
251. บริจาคเงิน
252. หางานให้เขาทำ ให้โอกาส
253. Play with them
254. Serrate money to give aid.
255. I would like to help to build some
infrastructures for me.
256. สร้างความบันเทิง บริจาคสิ่งของ

3.ท่านมีใครรอบข้างที่มีความพิการหรือไม่ ถ้ามี อยากให้สังคมมองเขาอย่างไร

1. ไม่มี	30. ไม่
2. ไม่มี	31. ไม่มี
3. ไม่	32. ไม่
4. ไม่	33. ไม่มี
5. ไม่มี	34. -
6. ช่วยเหลือกันมากเพราะเป็นคนเหมือนกัน	35. ไม่มี
7. ไม่มี	36. ไม่มี
8. ไม่มี มองเค้าเป็นคนธรรมดาคนหนึ่ง เพราะคนพิการไม่ต้องการให้สงสารหรือเอ็นดูแต่ต้องการโอกาสมากกว่า	37. ไม่มี แต่มีพ่อซึ่งมีการเครียด และร่างกายไม่ค่อยปกติจากอุบัติเหตุ
9. มี	38. มองเขาไม่ค่อยไปกว่าคนปกติทั่วไป
10. ไม่มี	39. -
11. ไม่	40. มองว่าเขามีความสามารถเหมือนคนทั่วไป และต้องให้ความสำคัญกับเขาเท่ากับคนปกติทั่วไป
12. ไม่	41. อยากให้มองเหมือนคนธรรมดาคนหนึ่ง
13. ให้โอกาสคนที่พิการ ไม่ดูถูก	42. ไม่มี อยากให้สังคมมองพวกเขาเหล่านั้นเหมือนคนปกติทั่วไป
14. ไม่มีครับ แต่อยากให้สังคมมองเขาในทางที่ดี มองแต่สิ่งดีๆ ไม่ดูว่าเขาว่าเป็นคนพิการ	43. ไม่มี
15. มี อยากให้สังคมเปิดกว้างให้โอกาสผู้พิการ เพราะว่าพวกเขามีความสามารถเหนือกว่าคนปกติก็เยอะ	44. มี
16. ไม่มี	45. ไม่มี
17. มี	46. -
18. ไม่มี	47. ไม่มี
19. ไม่มี	48. มี
20. ก็เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลนิดๆ หน่อยๆก็จะดี	49. ไม่มี
21. ไม่มี	50. ไม่มี
22. มี คุณย่า	51. มี อย่าให้เค้ามองว่าผู้พิการน่าสงสาร
23. ไม่มี	52. -
24. NO	53. ไม่มี
25. ไม่	54. ไม่มี
26. หมอนวด ตาบอด	55. มองทางด้านความพยายามที่จะช่วยตัวเอง
27. ไม่มี	56. ไม่มี เขาก็เป็นส่วนหนึ่งทางสังคม อยากให้ทุกคนมองเขาให้เท่ากัน ไม่ดูถูกเขา
28. ไม่มี	57. ไม่มี
29. มี อยากให้สังคมให้โอกาส	58. ไม่
	59. มองเหมือนคนทั่วไป

60. ไม่มี
61. ดุติ มีประโยชน์
62. ไม่
63. ไม่มี หากมีก็อยากให้สังคมให้เกียรติเขา
64. ไม่
65. ไม่มี
66. ไม่มี แต่อยากให้สังคมอื่นน้ำใจให้มากกว่านี้
67. ไม่มี มองเหมือนคนธรรมดาทั่วไป
68. ไม่มี
69. ไม่มี
70. มี มองเหมือนคนปกติทั่วไป ควรสร้างโอกาสทางสังคมแก่พวกเขา
71. ไม่มี
72. ไม่มี
73. ไม่มี
74. ไม่มี อยากให้สังคมช่วยเหลือคนพิการให้ มีงานทำหรือกิจกรรมต่างๆ
75. ไม่มี ก็อยากให้มองดุติดี ให้ความช่วยเหลือเขา อย่างองว่าเขาไม่ดีหรือในทางลบ
76. ไม่มี
77. มี ก็อยากให้สังคมยอมรับเหมือนคนปกติ
78. อยากให้สังคมมองคนพิการในทางที่ดี สามารถทำอะไรเหมือนๆคนปกติได้
79. ไม่มี
80. ไม่มี
81. ไม่มี
82. มี ให้ความสำคัญต่อเขาเช่นคนปกติ ยอมรับความสามารถและส่งเสริมความสามารถของเขา
83. มองเขาเหมือนคนปกติธรรมดา
84. มองเขาว่าอะไรก็ได้เหมือน แต่แค่พิการเท่านั้น
85. ไม่มี
86. ไม่
87. มีเพื่อน
88. ไม่มี

89. ไม่มี
90. ไม่มี
91. ไม่มี แต่อยากให้มองให้เห็นคุณค่าของคนพิการ ให้เท่าเทียมกับบุคคลปกติทั่วไป เพราะเขาก็เป็นมนุษย์คนหนึ่งเหมือนกัน
92. มี เขาก็เป็นคนๆหนึ่งที่มีสิทธิเหมือนคนทั่วไป แต่อยากให้ภาครัฐและเอกชนอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มากขึ้น
93. -
94. มี ดุง
95. ไม่มี
96. ไม่มี
97. ไม่มีครับ แต่ถ้าในมุมมองของคนที่อยากให้มองพวกเขา ก็อยากให้เราคิดว่าสิ่งที่เรามีคืออยู่แล้ว เขาอาจจะดีกว่าก็ได้
98. ไม่มี
99. ไม่มี อยากให้มองเหมือนคนทั่วไป มีสิทธิเสรีภาพ สิทธิเท่าทุกคน
100. ไม่มี
101. ไม่มี
102. ไม่มี
103. ไม่มี
104. ไม่มี
105. ไม่มี

106. มองเขาเหมือนคนปกติทั่วไป
107. ไม่มี
108. ไม่มี
109. มี สนใจความรู้สึกเค้าบ้าง
110. มี อยากให้สังคมมองคนพิการเป็นคนมีคุณค่า
111. เหมือนกับคนปกติทั่วไป
112. ไม่มี
113. ไม่มีค่ะ
114. มีเพื่อนที่เรียน ม.3 ตามอด ทุกคนรักเขาและช่วยเหลือ
115. ญาติห่างๆ ให้โอกาสเขา
116. มี ต้องการให้สังคมเข้าใจ เปิดใจ และให้ให้โอกาส
117. ไม่มี
118. ไม่มี
119. ไม่มี
120. ไม่มี
121. ไม่มี
122. มี อยากให้สังคมมองเห็นคุณค่าของเขา ไม่ได้ถูกหรือกีดกันเขาออกจกสังคม
123. ไม่มี
124. มีคนรู้จัก
125. มี อยากให้มองเขาเหมือนคนปกติเหมือนกับเราเพราะคนพิการบางคนมีความสามารถมากกว่าคนปกติด้วยซ้ำดังนั้นเราควรให้โอกาสเขาได้แสดงออกในสังคม
126. ไม่มี ถ้ามี อยากให้สังคมให้โอกาสพวกเขา
127. ไม่มี อยากให้สังคมเห็นความสำคัญของคนพิการเพราะเขาน่าสงสาร
128. ไม่มี
129. ไม่มี
130. ไม่มี
131. ไม่มี
132. ไม่มี
133. มี ให้มองว่าเขามีค่า ไม่ใช่ว่าเขาเป็นภาระ
134. ไม่มีค่ะ
135. ไม่มีแค่อยากให้ทุกคนเห็นเขาเหมือนคนปกติ
136. ไม่มี
137. มี อยากให้สังคมยอมรับเขาเหมือนคนทั่วไปให้โอกาสเขาทำในสิ่งที่เขาอยากทำ
138. มี ไม่รังเกียจ ให้ความรักความอบอุ่น ดูแลเอาใจใส่ ไม่ใช่ความรุนแรง ให้มองเหมือนเขาเป็นคนปกติครบถ้วนทุกอย่าง
139. ไม่มี
140. ไม่มี อยากให้มองว่าเขาก็เหมือนเรา
141. ไม่มี

142. ไม่มี

143. ไม่มี ยอมรับเขา

144. มองเห็นความสำคัญของเขา เพราะเขาก็มีความสำคัญเหมือนกัน ถ้าช่วยได้ก็ช่วย

145. -

146. ไม่มี

147. ไม่มี

148. ไม่มี

149. ไม่มี

150. มี และอยากให้สังคมมองเหมือนบุคคลนั้นเป็นเหมือนคนปกติทั่วไป

151. ไม่

152. มี เห็นความสำคัญของเขาด้วย

153. มี เป็นอัมพฤกษ์ ได้ปรณนิบัติดูแลเท่าที่จะทำได้
อยากให้ช่วยเหลือคนพิการบ้างหากจำเป็นต้องเจอ

154. -

155. ไม่มี

156. ไม่มี

157. ไม่มี

158. มี อยากให้มองว่าพวกเขาก็เป็นคนปกติเช่นกัน

159. ไม่มี

160. มองว่าคนพิการเป็นคนอื่นๆหนึ่งในสังคม มีความสามารถ สิทธิ เสรีภาพเท่าเทียมกับคนปกติ
ทั่วไป

161. ไม่มี

162. ไม่มี

163. มี

164. ไม่มี อยากให้มองที่การกระทำของคนๆนั้น
อย่าเหมารวมกัน

165. มี อยากให้สังคมถือเขาเป็นส่วนหนึ่งของสังคม
ไม่ควรทอดทิ้ง

166. ไม่มี

167. ให้กำลังใจ

168. ไม่มี อยากให้สังคมมองเขาเป็นคนปกติคน
หนึ่ง

169. -

170. น่าจะมี

171. ไม่มี

172. คนข้างบ้าน

173. ไม่มี

174. ไม่มี

175. มี เคยมีเพื่อนเป็นคนตาบอด อยากให้สังคม
มองเขาเป็นมนุษย์คนหนึ่ง ที่สามารถทำ
อะไรได้เหมือนคนปกติ

176. ไม่มี

177. มี คนพิการไม่ใช่บุคคลที่น่ารังเกียจ หรือ
เป็นโรคภัยคนพิการเป็นมีความสามารถ
เช่นกัน สังคมควรที่จะให้โอกาสให้พวกเขา
เหล่านั้น

178. ไม่มี

179. ไม่มี

180. ไม่มี

181. ไม่มี

182. ไม่มี อยากให้สังคมมองคนพิการ เป็นคนปกติคนหนึ่ง
183. ไม่มี
184. ไม่มี
185. ไม่มี
186. มี อยากให้ช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และมองเขาเป็นคนที่เหมือนคนทั่วไป
187. มี ช่างบ้าน
188. ไม่มี
189. ไม่มี
190. ไม่มี
191. ไม่มี
192. ไม่มี
193. มองอย่างให้เกิดริตในฐานะที่เท่ากับเรา ไม่ดูถูก เอาเปรียบ
194. ไม่มี อยากให้สังคมเปิดใจยอมรับ และให้โอกาสได้เท่าเทียมคนปกติ
195. มี อยากให้สังคมให้โอกาส ให้ความช่วยเหลือ มองเขาเหล่านั้นให้เหมือนคนปกติทั่วไป ให้ความเห็นใจ
196. ไม่มี
197. ไม่มี
198. ไม่มี
199. ไม่มี อยากให้มองเห็นคุณค่าในตัวเขา
200. มี มองว่า เขาก็เป็นคนอื่นๆหนึ่งที่สามารถทำประโยชน์ให้กับสังคมได้เช่นเดียวกับคนปกติ ไม่ควรละเลย ดูถูก หรือไม่ให้ความช่วยเหลือเขา
201. ไม่มี
202. ไม่มี อยากให้มองว่าผู้พิการก็มีความสามารถ
203. -
204. มี อยากให้สังคมมองเขาเป็นคนปกติทั่วไป ไม่รังเกียจ
205. ไม่มี
206. ไม่มี
207. ไม่มี
208. ไม่มี
209. ไม่มี
210. มี อยากให้คนอื่นปฏิบัติต่อเขาเหมือนคนปกติทั่วไป
211. ไม่มี แต่ถ้ามี อยากให้ทุกคนให้ความสำคัญกับเขา
212. ไม่มี
213. ไม่มี
214. ไม่มี
215. อยากให้เฝ้ามองเป็นคนที่สำคัญ และดูแลเขาให้ดี
216. ให้มองเขาเหมือนคนปกติ
217. ไม่มี ถ้ามี อยากให้สังคมให้โอกาสเขา
218. มี อยากให้สังคมมองเขาเหมือนคนปกติ เพราะ เขาก็สามารถทำได้ทุกอย่าง
219. ไม่มี อยากให้มองเหมือนคนธรรมดา บุคคลทั่วไปที่สามารถบุคคลทั่วไปที่สามารถใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นไม่รังเกียจ
220. ไม่มี แต่อยากให้สังคมให้โอกาสผู้พิการ ให้เท่าเทียมกับคนปกติทั่วไป
221. ไม่มี
222. ไม่มี
223. ไม่มี
224. ไม่มี
225. ไม่มี
226. ไม่มี
227. ไม่มี
228. ไม่มี
229. ไม่มี
230. มีเพื่อนหูหนวก
231. ไม่มี
232. ไม่มี
233. ไม่มี
234. ไม่มี
235. ไม่มี
236. ไม่มี
237. ไม่มี

238. มี เขาเป็นคนที่เหมือนไร้ความสามารถ แต่ก็
เป็นคนน่ารัก และเป็นทีรักของคนรอบข้าง
ของทุกคน อยากให้สังคมใส่ใจและดูแลเขา
239. ไม่มี
240. ไม่มี
241. ไม่มี
242. ไม่มี
243. ไม่มี
244. ไม่มี
245. ไม่มี
246. ไม่มี
247. ไม่มี อยากให้ทุกคนมองเห็นความสามารถ
ของคนพิการ
248. ไม่มี
249. คนพิการ ไม่ใช่คนไร้ค่า
250. ไม่มี
251. ไม่มี
252. ไม่มี
253. I know few of them; I want other people to
have an external and internal view forward
them.
254. yes, family members
255. no
256. ไม่มี

4. ท่านอยากให้ผู้อื่นมีมุมมองเกี่ยวกับความพิการอย่างไร

1. ให้มีความเห็นใจ
2. -
3. อย่าไปกลัว
4. ช่วยกันดูแล อย่าไปหัวเราะเขา อย่าไปดูถูกเขา
5. คนพิการก็เหมือนกับคนปกติทั่วไป แต่เขาเลือกเกิดไม่ได้ แต่เขาเลือกจะเป็นคนดีของสังคมได้
6. มีความสามารถน่าช่วยเหลืองาน+อาชีพ
7. คนพิการเป็นคนที่น่าสงสารและอยากให้ทุกคนเห็นใจ
8. ความพิการไม่ใช่เครื่องบ่งบอกถึงการขาดความสามารถ แต่เราต้องให้ความช่วยเหลือและเปิดโอกาสให้กับคนพิการ
9. มองให้เหมือนคนทั่วไป
10. เห็นใจ, ช่วยเหลือ
11. มองให้เป็นคนธรรมดา
12. ผู้ที่ควรให้ความช่วยเหลือ
13. -
14. มองแต่สิ่งดี มองว่าเขาทำได้ ไม่ดูถูกคนพิการ ไม่มองว่าเป็นคนพิการครับ
15. เลิกมองพวกเขาเป็นคนพิการ และให้โอกาสพวกเขา
16. เห็นใจ
17. เหมือนเราปกติ
18. เป็นคนเหมือนเรา ควรได้รับโอกาส
19. อยากให้ทุกคนร่วมบริจาคเงินทุน เพื่ออนาคตที่ดีของผู้พิการ
20. เป็นคนที่ช่วยเหลือตนเองไม่ค่อยได้ ต้องมีคนดูแลหรือรักษาตลอดเวลา
21. ให้ความเสมอภาค
22. ให้โอกาสเหมือนบุคคลทั่วไป
23. เป็นคนด้อยโอกาส ไม่รังเกียจเขา
24. เขาก็คน ที่บังเอิญเกิดมาพิการ
25. สงสารและรักใคร่
26. เปิดโอกาส เห็นใจเขา
27. ควรจะได้รับการช่วยเหลือ
28. อยากให้มองว่าเป็นคน เป็นมนุษย์เหมือนกัน
29. เป็นผู้ที่ควรได้รับโอกาสทางสังคม
30. อยากให้คนอื่นเห็นความพยายามของคนพิการ แต่พยายามใช้ชีวิตให้มีความสุข
31. อยากให้มองว่าผู้พิการเหล่านี้ คือ ผู้ที่ควรได้รับความช่วยเหลือจากสังคมมากเช่นเดียวกับบุคคลอื่น เช่น ผู้สูงอายุ ฯลฯ
32. อยากให้มองว่าคนพิการก็สามารถทำอะไรต่างๆ ได้เหมือนคนปกติ
33. อยากให้มองผู้พิการว่า ก็เป็นเพื่อนมนุษย์คนหนึ่งเหมือนกัน อย่างมองคนพิการเป็นปมด้อย
34. ก็มันอยู่ที่จิตสำนึกของแต่ละคน
35. อยากให้คนในสังคมได้โอกาส และให้กำลังใจ
36. ให้ความช่วยเหลือผู้พิการ
37. คนพิการก็คือบุคคลที่ใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติ
38. พิกาก็จริง แต่ก็ยังทำอะไรๆ ได้อยู่
39. -
40. อยากให้เขามีอาชีพตามความสามารถของเขา ที่เขาทำได้
41. อย่ารังเกียจความพิการ
42. อยากให้สังคมยอมรับคนพิการเหล่านั้นเหมือนยอมรับบุคคลทั่วไป
43. บุคคลที่สูญเสียโอกาสต่างๆ มีชีวิตที่ลำบากกว่าเรา แต่ว่าเขาก็คือเพื่อนของเรา
44. มองว่าเขาเหมือนเรา ไม่ให้มีความแตกต่าง
45. อยากจะให้มองคนพิการเหมือนคนปกติทั่วไป ไม่ใช่เป็นคนประหลาดน่ารังเกียจ
46. คนพิการก็มีความรู้ความสามารถ อยากให้คนปกติมองคนพิการเหมือนเพื่อน อยู่ด้วยกันโดยไม่แบ่งแยก ไม่แบ่งเขาแบ่งเรา

47. ให้คิดว่าเท่าเทียมกับคนทั่วไป
 48. ถึงแม้ว่าจะไม่ครบ บางครั้งเขาอาจทำอะไร ได้ดีกว่าคนครบ 32
 49. เห็นใจ อยากให้คนอื่นให้ออกาส
 50. ไม่อยากให้มองว่าเป็นภาระของสังคม
 51. อย่าทำท่าทางรังเกียจหรือรำคาญ
 52. ให้เป็นคนปกติ
 53. เหมือนคนธรรมดา
 54. คนพิการก็ถือบุคคลในสังคมเหมือนกัน มีสิทธิ์เท่าเทียมกัน
 55. มุมมองที่ดี และช่วยเหลือผู้พิการ
 56. อยากให้คนปกติในสังคม มองว่าคนพิการไม่ได้สร้างภาระให้กับสังคม เพราะเดี๋ยวนี้ คนพิการก็มีความสามารถเกือบเทียบเท่าคนปกติ
 57. คนพิการก็คนเหมือนกับเรา เราอย่ามี ความคิดที่ไม่ดีต่อเขา
 58. เป็นเรื่องปกติ
 59. ให้มองเหมือนคนทั่วไป
 60. มองเห็นเหมือนคนทั่วไป มองเห็นคุณค่าของความคิดในบุคคลเหล่านั้น
 61. ให้เกียรติมากๆ
 62. เห็นใจผู้พิการ และให้ออกาสเพราะถือว่าผู้พิการก็ยังมีความสามารถ
 63. เป็นสิ่งที่เราเลือกไม่ได้
 64. เป็นคนปกติ เสมือน ไม่มีความผิดปกติในร่างกาย
 65. เหมือนคนทั่วไป
 66. เอาใจใส่มากกว่านี้ในทุกเรื่อง ยกเว้น การขอทาน
 67. คิดว่าเป็นเรื่องธรรมดา
 68. มนุษย์เหมือนกัน
 69. ก็เป็นคนเหมือนเรา ต้องให้ความช่วยเหลือ
 70. อย่ารังเกียจเขา ควรให้ออกาสแก่เขา เพราะอย่างน้อยก็สามารถทำสิ่งที่คนครบ 32 ยังทำไม่ได้ แต่เขาทำได้ โดยไม่ละความเพียร

71. ไม่ควรรังเกียจหรือให้ความรู้สึกว่าคุณเหล่านี้ด้อยค่าหรือเป็นภาระต่อสังคม จงให้ความสำคัญ และให้ความช่วยเหลืออย่างถูกต้อง เช่น ในสมาคมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
 72. อยากให้เห็นใจและเสียสละเวลา หรือแรงงานเพื่อช่วยเหลือคนพิการให้มีชีวิตที่ดีขึ้น
 73. ให้ความรัก เห็นอกเห็นใจ ช่วยเหลือตามความสมัครใจ
 74. ช่วยเหลือเขาไม่ช้าเกินไปหรือเหยียดหยาม
 75. ไม่ใช่ดูแค่ภายนอก ต้องดูภายในจิตใจคน
 76. -
 77. อยากให้เปิดใจให้กว้าง ยอมรับว่าทุกคนไม่แตกต่างกัน
 78. ทำอะไรทุกอย่างเหมือนคนปกติ
 79. อยากให้เข้าใจว่าคนไม่พิการ ก็คือคนเหมือนกัน
 80. เห็นเค้าเป็นคนปกติ
 81. อย่ามองว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี เป็นปัญหา และควรให้ความช่วยเหลือผู้พิการ
 82. มองเขาว่าเป็นเช่นคนปกติ, ยอมรับและส่งเสริมความสามารถ, ให้ความช่วยเหลือเต็มความสามารถ
 83. มองเหมือนคนทั่วไป
 84. ก็อยากให้ไม่มีใครรังเกียจเขา
 85. ความแตกต่างไม่ใช่ความพิการ แต่คือเส้นแบ่งชีวิต
 86. คิดในแง่ดีเพราะคนพิการก็เป็นคนเหมือนกัน
 87. เป็นคนที่เหมือนเราไม่ได้ด้อยไปกว่าเรา เราทำได้เขาก็ทำได้เหมือนกัน
 88. -
 89. เค้ามีจิตใจไม่ต่างจากคนปกติทั่วไป อย่ารังเกียจ
 90. เป็นคนธรรมดาทั่วไป

91. เป็นบุคคลที่ควรที่จะได้รับโอกาสทางสังคม ทั้งการ
ทำงานและสิทธิเสรีภาพที่เทียบเท่ากับคนปกติ

92. เป็นปกติไม่ใช่คนด้อยโอกาส

93. -

94. ไม่รังเกียจ เพราะว่าทุกคนไม่อยากจะ

95. ให้เกียรติเค้าเหมือนคนปกติทั่วไป ไม่ควรรังเกียจเค้า

96. ให้โอกาสเกี่ยวกับความสามารถ

97. เปิดใจให้กว้าง คนพิการไม่ใช่แค่คนไม่ปกติแต่ก็เป็น
คนธรรมดาเหมือนเรา แต่ไม่สามารถทำได้เหมือนเราเท่า
นั่นเอง

98. คนธรรมดาคนหนึ่ง

99. เห็นใจ สงสาร

100. -

101. ควรให้โอกาสคนที่พิการ ได้แสดงความสามารถ
โอกาส เพราะเค้าก็มีความสามารถเหมือนเรา

102. -

103. -

104. -

105. ไม่อยากให้รังเกียจคนพิการ ควรช่วยเหลือเค้า

106. ก็ไม่อยากจะมองว่าเป็นคนพิการแต่เป็นคนที่ไม่
สามารถทำอะไรจนให้สังคมเหมือนคนปกติทั่วไป

107. -

108. ให้ความช่วยเหลือ

109. เป็นคนที่มีสิทธิเท่าเทียมกับเรา

110. เห็นใจมีอะไรก็ช่วยเหลือเขา

111. คนพิการเป็นบุคคลพิเศษเหมือนกับบุคคลทั่วไป

112. ช่วยเหลือเขา

113. เป็นคนธรรมดาเหมือนกับเรานี้แหละค่ะ แต่เค้าแค่ขาด
บางอย่างไปเท่านั้น เค้ามีความสามารถมากกว่าที่เราคิด

114. คิดว่าเขาเป็นคนปกติเหมือนกับเรา

115. มองเหมือนคนปกติ

116. อยากให้มีมุมมองที่เห็นที่เค้าก็เหมือนกับคนทั่วไปแต่
เค้าอาจจะทำอะไรบางอย่างได้ยากกว่าคนทั่วไปปกติเท่านั้นเอง

117. เท่าเทียมกันหมดทุกคน

118. ให้โอกาสให้เขาทำในสิ่งที่ทำได้ เพราะ เขาก็คือคน
ในสังคม

119. คนพิการก็เป็นคนคนหนึ่ง ที่ไม่ได้สร้างความ
เดือดร้อนให้อะไรเลย

120. คนพิการก็คนเหมือนกัน ไม่ควรรังเกียจหรือดูถูก

121. ไม่ดูถูกเขา และยอมรับเขาเหมือนคนปกติทั่วไป

122. ทุกคนเป็นคนที่มีความค่า อย่าตัดสินคนที่ภายนอก
ควรดูที่การปฏิบัติ

123. เป็นคนน่าสงสาร น่าเอ็นดู

124. ไม่ใช่เรื่องสำคัญ เขาไม่ทำความเดือดร้อนให้ใครก็
เป็นคนปกติคนหนึ่ง

125. อยากให้ผู้อื่นให้โอกาสกับคนพิการอย่างมองเหมือน
ดูถูกเขา เพราะอย่างน้อยเขาก็เป็นคนคนหนึ่งมีจิตใจแต่
เขาเลือกที่จะเกิดไม่ได้ แต่คิดว่าเขาคงคิดที่จะทำสิ่งดีๆ ให้
คนอื่นเห็นได้

126. อยากให้ทุกคนหรือสังคมมองพวกเขาในทางที่ดีให้
โอกาสพวกเขา เพราะพวกเขาคือคนน่าสงสาร

127. ถึงเขาพิการเขาก็ต้องต่อสู้ชีวิต

128. ไม่เป็นเรื่องที่น่าอายหากจะอยู่ใกล้กับคนพิการและ
ไม่มองคนพิการแบบดูถูก

129. อยากให้ตระหนักว่าผู้พิการถึงแม้จะมีอะไรไม่
เหมือนคนปกติ ก็ควรให้โอกาสแก่พวกเขา ให้พวกเขา
ได้ใช้ชีวิตเหมือนคนปกติ ให้ความช่วยเหลือและเห็นใจ
แก่พวกเขาเหล่านั้น

130. เหมือนคนปกติ และคอยช่วยเหลือคนพิการ

131. ก็อยากให้ผู้อื่นมองความพิการ ในส่วนที่ดีและความ
พิการยังสามารถพิสูจน์ความเป็นคนของเขาได้ด้วย

132. ความพิการเป็นสิ่งที่ไม่ว่าจะน่าอายเพราะคนพิการ
สามารถมีศักยภาพความสามารถได้เท่ากับคนปกติ

133. อยากให้มองว่าพวกเขาก็เหมือนพวกเรา อย่าคิดว่า
เขาต่างจากพวกเรา

134. ให้ช่วยกันบริจาคเงินเพื่อดูแลและให้ความอบอุ่น
สงสารเขา

135. อยากให้ทุกคนมองเขาว่าสามารถทำอะไร ได้เหมือน
คนปกติทุกอย่าง และบางทีอาจดีกว่าคนปกติด้วย

136. เป็นบุคคลที่ธรรมดาเหมือนกับเราเพียงแต่เขามี
ความผิดปกติในด้านร่างกาย อยากให้ทุกคนเห็นใจ

137. ความพิการไม่ใช่อุปสรรคในการดำเนินชีวิต

138. มีเมตตาแก่เพื่อนมนุษย์ รักและเคารพในการกระทำ
ของผู้พิการ ไม่คิดรังเกียจให้โอกาส

139. ไม่ดูถูก

140. ไม่ดูถูก ช่วยเหลือ

141. ไม่ใช่เรื่องน่าเกลียด ควรให้เกียรติกันและกัน

142. อยากให้ช่วยเหลือ ไม่รังเกียจ

143. ไม่ไปดูถูกเขา ให้เขามีส่วนร่วมกับคนปกติมากที่สุด

144. เห็นความสำคัญของคนพิการ คอยให้ความช่วยเหลือ

145. -

146. ให้เปิดใจยอมรับความเก่งความสามารถ เพราะ
บางครั้งผู้พิการก็มีความสามารถเหมือนกัน ในบางเรื่อง

147. เหมือนคนปกติทั่วไป ไม่มีการแบ่งแยก

148. อยากให้สังคมมองว่าเขาก็มีความสามารถ
เหมือนกับเราทุกประการ

149. อยากให้ทุกคนช่วยเหลือผู้พิการเป็นกรณีพิเศษ

150. ไม่มองว่าแตกต่างแตกต่าง แต่อยากให้มองว่าเป็น
เรื่องปกติทั่วไปเพราะไม่มีใครสามารถเลือกที่จะเป็นคน
พิการได้

151. เห็นใจ ให้ความทัดเทียมในสังคม

152. เหมือนกับคนดีทั่วไป

153. เหมือนคนทั่วไป ช่วยเหลือ ได้ก็ควรช่วยเหลือ

154. ถึงเขาพิการแต่เขาก็มีความสามารถถึงพิการแต่เขาสามารถ
ช่วยเหลือตนเองได้ สามารถหารายได้ให้กับตัวเองได้

155. เท่าเทียมกันกับคนปกติ

156. ให้โอกาสหากเค้าอยากทำงาน

157. เหมือนคนปกติ ไม่ใช่คนมีปมด้อย

158. เป็นคนปกติเหมือนกับตัวท่านเอง

159. ไม่อยากให้มองคนพิการเป็นผู้ด้อยโอกาสแต่อยาก
ให้มองที่ความสามารถของเค้า

160. ไม่มองว่าผู้พิการเป็นภาระของสังคม, ให้โอกาส
ทางสังคมทัดเทียมกับคนทั่วไป

161. ไม่ใช่เรื่องตลก อย่างซ้ำเติม เปิดโอกาสให้เค้าได้ทำ
อะไรเหมือนๆเรา

162. ขอมรับเขา เพราะก็เป็นมนุษย์ด้วยกันกับเรา และเขา
ก็ต้องการใช้ชีวิตเหมือนกับเรา

163. ควรที่จะเข้าไปช่วยเหลือ ไม่รังเกียจ

164. ให้มองที่ตัวตนจริงๆของเค้า

165. ความพิการไม่ใช่ปมด้อย แต่เป็นความผิดปกติของ
ส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายต่างหาก

166. ความพิการเป็นสิ่งที่ทุกคนไม่ได้อยากให้เกิดขึ้น แต่
เมื่อเกิดขึ้นแล้วเราก็ต้องทำวันนี้ให้ดีที่สุด

167. น่าเอ็นดู

168. เรียนรู้ แสดงน้ำใจ ที่จะปฏิบัติต่อผู้พิการ เพราะเขาก็
คือบุคคลหนึ่งที่ใช้ชีวิตอยู่ในสังคม

169. ให้เค้าเหมือนเราคนหนึ่ง

170. ไม่รังเกียจ

86. คิดในแง่ดีเพราะคนพิการก็เป็นคนเหมือนกัน

87. เป็นคนที่เหมือนเราไม่ได้ด้อยไปกว่าเรา เราทำได้เขา
ก็ทำได้เหมือนกัน

88. -

89. เค้ามีจิตใจไม่ต่างจากคนปกติทั่วไป อย่างรังเกียจ

90. เป็นคนธรรมดาทั่วไป

91. เป็นบุคคลที่ควรที่จะได้รับ โอกาสทางสังคม ทั้งการ
ทำงานและสิทธิเสรีภาพที่เทียบเท่ากับคนปกติ

92. เป็นปกติไม่ใช่คนด้อยโอกาส

93. -

94. ไม่รังเกียจ เพราะว่าทุกคนไม่อยากจะ

95. ให้เกียรติเค้าเหมือนคนปกติทั่วไป ไม่ควรรังเกียจเค้า

96. ให้โอกาสเกี่ยวกับความสามารถ

97. เปิดใจให้กว้าง คนพิการไม่ใช่แค่คนไม่ปกติแต่ก็เป็นคน
ธรรมดาเหมือนเรา แค่ไม่สามารถทำได้เหมือนเราเท่านั้นเอง

98. คนธรรมดาคนหนึ่ง

99. เห็นใจ สงสาร

100. -

101. ควรให้โอกาสคนที่พิการ ได้แสดงความสามารถ
โอกาส เพราะเค้าก็มีความสามารถเหมือนเรา

102. -

103. -

104. -

105. ไม่อยากให้รังเกียจคนพิการ ควรช่วยเหลือเค้า

106. ก็ไม่อยากจะมองว่าเป็นคนพิการแต่เป็นคน
ที่สามารถทำประโยชน์ให้สังคมเหมือนคนปกติทั่วไป

107. -

108. ให้ความช่วยเหลือ
109. เป็นคนที่มีสิทธิเท่าเทียมกับเรา
110. เห็นใจมีอะไรก็ช่วยเหลือเขา
111. คนพิการเป็นบุคคลพิเศษเหมือนกับบุคคลทั่วไป
112. ช่วยเหลือเขา
113. เป็นคนธรรมดาเหมือนกับเรานี้แหละค่ะ แต่เค้าแค่ขาดบางอย่างไปเท่านั้น เค้ามีความสามารถมากกว่าที่เราคิด
114. คิดว่าเขาเป็นคนปกติเหมือนกับเรา
115. มองเหมือนคนปกติ
116. อยากให้มีมุมมองที่เห็นที่เค้าก็เหมือนกับคนทั่วไป แต่เค้าอาจจะทำบางอย่างได้ยากกว่าคนทั่วไปปกติเท่านั้นเอง
117. เท่าเทียมกันหมดทุกคน
118. ให้โอกาสให้เขาทำในสิ่งที่ทำได้ เพราะ เขาก็คือคนในสังคม
119. คนพิการก็เป็นคนคนหนึ่ง ที่ไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้อะไรเลย
120. คนพิการก็คนเหมือนกัน ไม่ควรรังเกียจหรือดูถูก
121. ไม่ดูถูกเขา และยอมรับเขาเหมือนคนปกติทั่วไป
122. ทุกคนเป็นคนที่มีความค่า อย่าตัดสินคนที่ภายนอก ควรดูที่การปฏิบัติ
123. เป็นคนน่าสงสาร น่าเอ็นดู
124. ไม่ใช่เรื่องสำคัญ เขาไม่ทำความเดือดร้อนให้ใครก็เป็นคนปกติคนหนึ่ง
125. อยากให้ผู้อื่นให้โอกาสกับคนพิการอย่ามองเหมือนดูถูกเขา เพราะอย่างน้อยเขาก็เป็นคนคนหนึ่งที่มีจิตใจแต่เขาเลือกที่จะเกิดไม่ได้ แต่คิดว่าเขาคงคิดที่จะทำสิ่งดีๆ ให้คนอื่นเห็นได้
126. อยากให้ทุกคนหรือสังคมมองพวกเขาในทางที่ดีให้โอกาสพวกเขา เพราะพวกเขาคือคนน่าสงสาร
127. ถึงเขาพิการเขาก็ต้องต่อสู้ชีวิต
128. ไม่เป็นเรื่องที่น่าอายหากจะอยู่ใกล้กับคนพิการและไม่มองคนพิการแบบดูถูก
129. อยากให้ตระหนักว่าผู้พิการถึงแม้จะมีอะไรไม่เหมือนคนปกติ ก็ควรให้โอกาสแก่พวกเขา ให้พวกเขาได้ใช้ชีวิตเหมือนคนปกติ ให้ความช่วยเหลือและเห็นใจแก่พวกเขาเหล่านั้น
130. เหมือนคนปกติ และคอยช่วยเหลือคนพิการ
131. ก็อยากให้ผู้อื่นมองความพิการในส่วนที่ดีและความพิการยังสามารถพิสูจน์ความเป็นคนของเขาได้ด้วย
132. ความพิการเป็นสิ่งที่ไม่ว่าจะน่าอับอายเพราะคนพิการสามารถมีศักยภาพความสามารถได้เท่ากับคนปกติ
133. อยากให้มองว่าพวกเขาก็เหมือนพวกเรา อย่าคิดว่าเขาต่างจากพวกเรา
134. ให้ช่วยกันบริจาคเงินเพื่อดูแลและให้ความอบอุ่นสงสารเขา
135. อยากให้ทุกคนมองเขาว่าสามารถทำอะไรได้เหมือนคนปกติทุกอย่าง และบางทีอาจดีกว่าคนปกติด้วย
136. เป็นบุคคลที่ธรรมดาเหมือนกับเราเพียงแค่เขามีความผิดปกติในด้านร่างกาย อยากให้ทุกคนเห็นใจ

137. ความพิการไม่ใช่อุปสรรคในการดำเนินชีวิต

138. มีเมตตาแก่เพื่อนมนุษย์ รักและเคารพในการกระทำ
ของผู้พิการ ไม่คิดรังเกียจให้โอกาส

139. ไม่ดูถูก

140. ไม่ดูถูก ช่วยเหลือ

141. ไม่ใช่เรื่องน่าเกียจ ควรให้เกียรติกันและกัน

142. อยากให้ช่วยเหลือ ไม่รังเกียจ

143. ไม่ไปดูถูกเขา ให้เขามีส่วนร่วมกับคนปกติมากที่สุด

144. เห็นความสำคัญของคนพิการ คอยให้ความ
ช่วยเหลือ

145. -

146. ให้เปิดใจยอมรับความเก่งความสามารถ เพราะ
บางครั้งผู้พิการก็มีความสามารถเหมือนกันในบางเรื่อง

147. เหมือนคนปกติทั่วไป ไม่มีการแบ่งแยก

148. อยากให้สังคมมองว่าเค้าก็มีความสามารถ
เหมือนกับเราทุกประการ

149. อยากให้ทุกคนช่วยเหลือผู้พิการเป็นกรณีพิเศษ

150. ไม่มองว่าแตกต่างแตกต่าง แต่อยากให้มองว่าเป็น
เรื่องปกติทั่วไปเพราะไม่มีใครสามารถเลือกที่จะเป็นคน
พิการได้

151. เห็นใจ ให้ความทัดเทียมในสังคม

152. เหมือนกับคนดี ๆ ทั่วไป

153. เหมือนคนทั่วไป ช่วยเหลือ ได้ก็ควรช่วยเหลือ

154. ถึงเขาพิการแต่เขาก็มีความสามารถถึงพิการแต่เขา
สามารถช่วยเหลือตนเองได้ สามารถหารายได้ให้กับ
ตัวเองได้

155. เท่าเทียมกันกับคนปกติ

156. ให้โอกาสหากเค้าอยากทำงาน

157. เหมือนคนปกติ ไม่ใช่คนมีปมด้อย

158. เป็นคนปกติเหมือนกับตัวท่านเอง

159. ไม่อยากให้มองคนพิการเป็นผู้ด้อยโอกาสแต่อยาก
ให้มองที่ความสามารถของเค้า

160. ไม่มองว่าผู้พิการเป็นภาระของสังคม, ให้โอกาส
ทางสังคมทัดเทียมกับคนทั่วไป

161. ไม่ใช่เรื่องตลก อย่าซ้ำเติม เปิดโอกาสให้เค้าได้ทำ
อะไรเหมือนๆเรา

162. ยอมรับเขา เพราะก็เป็นมนุษย์ด้วยกันกับเรา และเขา
ก็ต้องการใช้ชีวิตเหมือนๆกับเรา

163. ควรที่จะเข้าไปช่วยเหลือ ไม่รังเกียจ

164. ให้มองที่ตัวตนจริงๆของเค้า

165. ความพิการไม่ใช่ปมด้อย แต่เป็นความผิดปกติของ
ส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายต่างหาก

166. ความพิการเป็นสิ่งที่ทุกคนไม่ได้อยากให้เกิดขึ้น แต่
เมื่อเกิดขึ้นแล้วเราก็ต้องทำวันนี้ให้ดีที่สุด

167. น่าเอ็นดู

168. เรียนรู้ แสดงน้ำใจ ที่จะปฏิบัติต่อผู้พิการ เพราะเขาก็
คือบุคคลหนึ่งที่ใช้ชีวิตอยู่ในสังคม

169. ให้เค้าเหมือนเราคนหนึ่ง

170. ไม่รังเกียจ
171. ให้เหมือนบุคคล
172. มองในภาพดีๆ ไม่รังเกียจ
173. ทุกคนเท่าเทียมกัน
174. อย่าคิดว่าเขาเป็นคนพิการแล้วจะรังเกียจเขาอยาก
ให้มองว่าเขาก็มีหัวใจ เขาก็เป็นคนเหมือนๆเรา
175. อยากให้ทุกคนคิดว่า คนพิการสามารถทำอะไรได้
มากกว่าคนที่มียางกายปกติ
176. อยากให้มองเป็นเรื่องปกติ ถือว่าเขาเป็นบุคคล
หนึ่งที่มีความสามารถใช้ชีวิตได้ในสังคม
177. อย่างมองว่าเขาเป็นจุดด้อยในสังคม
178. มีมุมมองเหมือนดิฉัน ที่มองคนพิการเหมือนคนอื่นๆ
179. อยากให้เกิดความช่วยเหลือกับคนพิการ
180. อยากให้มองเหมือนคนปกติ คนพิการจะได้อยู่ใน
สังคมอย่างปกติ
181. มองเหมือนข้าพเจ้า
182. ไม่อยากให้มองว่าความพิการ คือ ความผิดปกติ
แต่เป็นสิ่งที่ต้องดูแลมากกว่าปกติ
183. ไม่รังเกียจและให้ความช่วยเหลือพวกเขา
184. อยากให้มองความพิการ ในด้านดีบ้าง เพราะ
ความพิการ ไม่ได้มีด้านเสีย ยังมีด้านดีหลายๆ
อย่าง
185. การพิการ ไม่ใช่เรื่องไม่ดี ให้กำลังใจคนพิการ
186. -
187. อยากให้เข้าใจ
188. มองเหมือนเขาเป็นคนปกติ มีความสามารถให้
โอกาสเหมือนคนปกติ
189. อยากให้ผู้อื่นสงสาร และเห็นใจช่วยเหลือคน
พิการเยอะๆ
190. เห็นอกเห็นใจ และเห็นความสำคัญของคนพิการ
191. ให้โอกาส
192. เป็นความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ การเรียนรู้
พฤติกรรมที่ใครอาจพบเจอได้
193. ความพิการ ไม่ได้ทำให้คนพิการต่างจากคนทั่วไป
เลย เพราะเป็นแค่ปัจจัยภายนอกเท่านั้น
194. อยากให้ผู้อื่นเห็นใจ และเอาใจใส่เราบ้าง สงสาร
ช่วยเหลือเท่าที่จะทำได้
195. มองด้วยความเห็นใจ ให้โอกาส อยู่ในสังคมได้
อย่างมีความสุขเหมือนคนปกติ
196. อยากให้พวกเขามีสิทธิเท่าเรา
197. พวกเขาเหมือนเรา
198. อยากให้คิดว่าพวกเขาก็เป็นคน
199. เป็นคนที่ทำประโยชน์ให้กับสังคมได้
200. อยากให้ทุกคนช่วยเหลือผู้พิการตาม
ความสามารถที่จะทำได้ ปฏิบัติด้วยความเต็มใจ
201. อย่างมองคนที่ภายนอก
202. คนจะคิดจะชั่วไม่ได้อยู่ที่ร่างกาย อยู่ที่จิตใจและ
การกระทำมากกว่า
203. อยากให้มองว่าเราเป็นมนุษย์เหมือนกันแทนที่จะ
ช่วยเหลือกัน ไม่ใช่ดูถูกกัน เราทุกคน เขาก็คนมี
หัวใจเหมือนกัน
204. ไม่อยากให้คนอื่นดูถูก
205. อยากให้มีความเห็นใจให้เขา
206. อยากให้ผู้อื่นและสังคมยอมรับและให้ความ
ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ไม่รังเกียจ ดูถูก
207. ควรมีความเห็นใจเขา เพราะเขาก็เป็นคนเหมือน
เรา
208. อยากให้ช่วยเหลือกัน ถึงแม้ว่าผู้พิการจะมีปมด้อย
แต่ก็เป็นคนๆหนึ่ง
209. เหมือนกับที่เรามองเขา หมายความว่า อย่างมองว่า
เขาต่างจากเรา ให้มองเขาเป็นเหมือนคนปกติทำ
ได้ทุกอย่าง
210. ให้มองว่าเขามีความสำคัญ ในเมื่อเรากิดมาโชค
ดีกว่า เราก็ควรใช้สิ่งที่เรามี ทำให้เขามีความสุข
เหมือนกับเรา
211. ความพิการนั้นไม่ใช่สิ่งที่น่าเกลียดอย่างที่พวกเรา
คิด คนพิการนั้นสามารถทำอะไรได้หลายอย่าง
มากกว่าที่เราคิดและบางอย่างเขาอาจทำได้ดีกว่า
กว่าคนปกติด้วยซ้ำไป
212. คิดที่จะช่วยเหลือเขา

213. อยากให้คิดว่าคนพิการก็มีความรู้สึก และจิตใจเหมือนกับเรา
214. อยากให้มองเขาว่าเป็นมนุษย์เหมือนกัน แต่ต้องดูแลให้มากกว่าคนปกติ
215. คนพิการบางคนก็มีความสามารถไม่น้อยกว่าคนปกติ
216. อยากให้มองว่า คนพิการก็มีความสามารถไม่ต่างจากคนธรรมดา เพราะพวกเขานั้นสามารถที่จะทำในสิ่งต่างๆ ได้ไม่แพ้คนปกติธรรมดา
217. อยากให้มองในแง่ดี ไม่รังเกียจ
218. มองเป็นเรื่องธรรมดาโดยที่ใครไม่อยากจะให้เกิดขึ้น
219. ไม่ดูถูกและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
220. บุคคลที่มีความสามารถเหมือนคนทั่วไป
221. อยากให้มองว่าเค้าก็เป็นคนธรรมดา เหมือนเรา รักกันมากๆ
222. อยากให้ทุกคนเข้าใจผู้พิการและเห็นใจผู้พิการ และพร้อมที่จะทำอะไรเพื่อผู้พิการบ้าง
223. เป็นคนปกติในสังคม อยู่ร่วมกับทุกคนได้
224. อยากให้ทุกคนเปิดโอกาส ยอมรับ ให้ผู้พิการได้มีส่วนร่วมทำกิจกรรมต่างๆ ได้
225. อยากให้มองว่าถึงแม้บางคนมีความพิการ ก็ไม่ควรรังเกียจ
226. มองเหมือนคนปกติ
227. ช่วยกันเห็นใจ สนใจเขาหน่อย
228. ความพิการไม่มีผู้ใดอยากให้เกิดขึ้นแก่ตน แต่เมื่อเกิดขึ้นก็ต้องยอมรับและให้โอกาสแก่ผู้พิการให้ใช้ชีวิตในสังคมเหมือนคนปกติ เห็นพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไม่ใช่ส่วนเกินของสังคม
229. เปิดโอกาส
230. เห็นใจ
231. เหมือนเรา อยากให้เขาได้รับโอกาสเหมือนคนทั่วไป
232. อย่างมองว่าเขาไม่สมประกอบ ควรปฏิบัติกับผู้พิการเหมือนคนทั่วไป
233. เขาก็คือ คนหนึ่งที่ควรได้รับโอกาสความยุติธรรม มีสิทธิที่เสมอภาคกับผู้อื่น
234. ถึงแม้จะพิการแต่ก็สามารถทำสิ่งต่างๆ ได้
235. ผู้พิการมีโอกาสเท่าเทียมกับคนอื่น
236. เป็นที่น่าสงสาร เขาอยากใช้ชีวิตเหมือนคนทั่วไป
237. อยากให้ทุกคนมองคนพิการเหมือนเช่นคนปกติ ไม่ดูถูกและมองข้ามการเข้าถึงโอกาสในสังคม
238. มองให้เท่าเทียม
239. ช่วยเหลือ
240. มองในแง่บวก เพราะเขาก็เกิดมาเป็นมนุษย์เหมือนกัน
- 241.. เห็นใจ เปิดโอกาส
242. ถึงแม้จะเป็นผู้พิการ แต่ก็มีความสามารถไม่แพ้คนปกติ
243. เหมือนคนปกติ แต่ในบางมุมคนพิการมีความสามารถมากกว่าคนปกติ
244. ผู้พิการสามารถใช้ชีวิตได้ในมุมมองต่างๆ เหมือนคนปกติ
245. เห็นคุณค่าในตัวเอง และความสามารถของเขา
246. ไม่ดูถูกคนพิการ เพราะเขาอาจมีความสามารถที่เรามองไม่เห็น
247. ให้โอกาส
248. เหมือนคนเราที่ต้องดูแลซึ่งกันและกัน
249. อยากให้ทุกคนมองคนพิการเป็นคนปกติ ช่วยเหลือตามกำลัง
250. มองเป็นคนปกติ มีความรู้ ความสามารถให้ผู้อื่นเอื้ออาทรต่อคนพิการด้วย
251. คิดว่าเป็นคนปกติ
252. I think other to understand the inability of those who can't do things that we can and also help them.
253. Have compassion for other with disabilities.
254. The other people
255. เป็นเหมือนคนปกติคนหนึ่ง อยากให้สังคมให้โอกาส

7. พบและพูดคุยกับนักเรียนผู้พิการ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน สอบถามความถึงต้องการ ในการช่วยเหลือ รวมทั้งทำการสำรวจสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัย ทศนคติของชุมชนที่มีต่อความพิการ

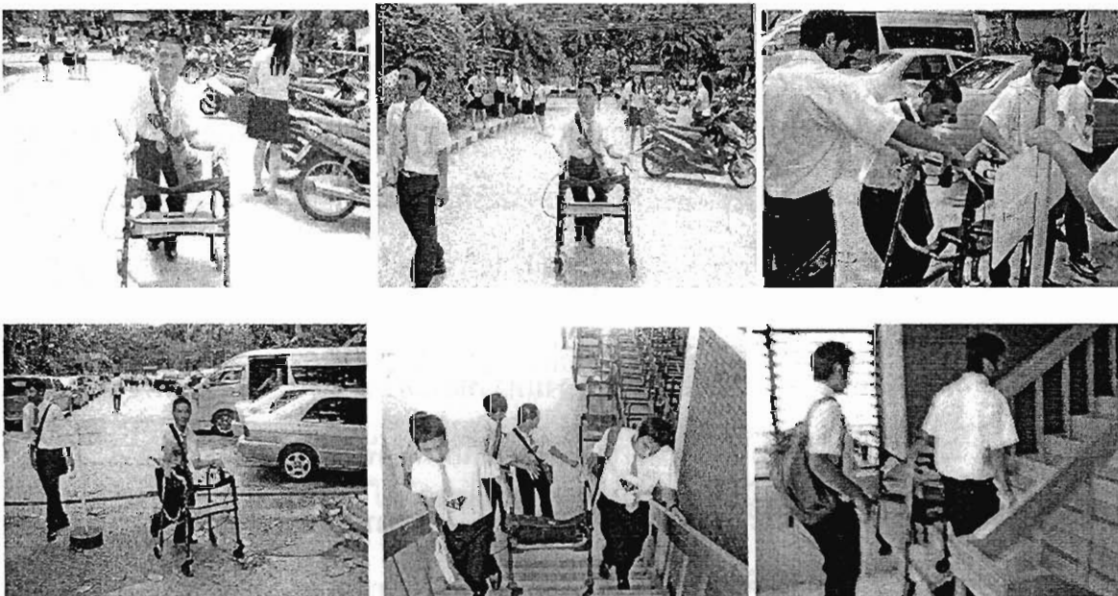
8. ศึกษาเส้นทางสำรวจสภาพที่พักอาศัยของนักเรียนผู้พิการ และการเดินทางของนักศึกษา ผู้พิการ โดยจะทำการถ่ายภาพบันทึกข้อมูลจุดที่เป็นปัญหาต่อการเดินทาง พร้อมทั้งวางแผนการดำเนินงาน

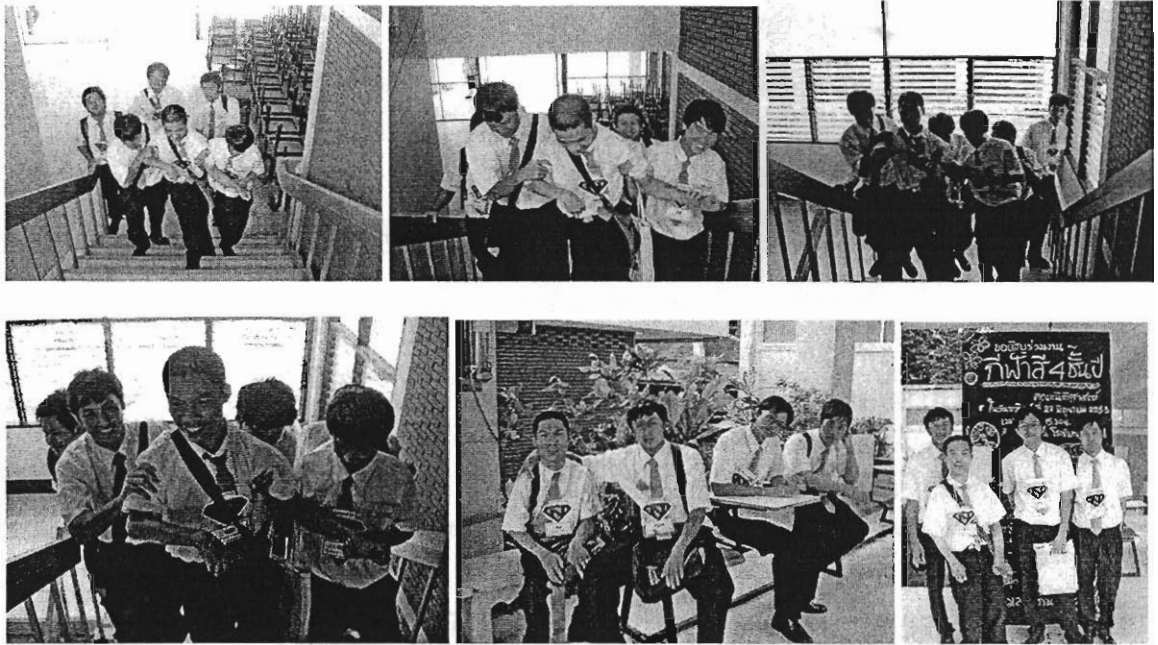
* การสำรวจเส้นทาง การเดินทางไปเรียนของน้องนักศึกษาพิการ ตามคณะต่างๆ ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

จากการสำรวจแล้ว ยังมีปัญหาอุปสรรคบ้างในบางสถานที่ เช่น ที่คณะนิติศาสตร์ ของ นายสุริยา แสงแก้วผืน (น้องเขว) สามารถใช้ทางลาด ที่ทางชมรมเพื่อนผู้พิการได้ทำไว้ให้ที่ปูย ก่อนหน้านั้นได้ดี จาก กิจกรรมที่ 1 การพัฒนาทางลาดสำหรับนักศึกษาพิการ ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

แต่เนื่องจากนักศึกษาต้องขึ้นไปเรียนนิชาธรรม ที่บนชั้น 2 ของอาคารคณะสังคมศาสตร์ ทำให้ นายสุริยา แสงแก้วผืน (น้องเขว) ไม่สามารถที่จะขึ้นไปเรียนด้วยตัวเองได้ น้องเขวจะต้องมีเพื่อนๆคอยช่วยยกเครื่องช่วยเดินขึ้นไปให้ และคอยช่วยพยุงน้องเขวขึ้นบันไดไปทุกครั้ง ซึ่งนี่คืออุปสรรคที่สำคัญอย่างหนึ่ง โดยทางชมรมเพื่อนผู้พิการได้ทำการออกแบบทางลาดขึ้นชั้น 2 ของอาคารคณะสังคมศาสตร์ไว้แล้ว (ใน กิจกรรมที่ 1 การพัฒนาทางลาดสำหรับนักศึกษาพิการ จุดที่ 8) แต่ยังไม่สามารถดำเนินการก่อสร้างได้สำเร็จ เนื่องจากไม่มีงบประมาณค่าวัสดุก่อสร้าง แต่ทางชมรมเพื่อนผู้พิการจะพยายามต่อไป เพื่อให้ นักศึกษาพิการ ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สามารถเดินทางไปเรียนได้ด้วยตนเอง.....

* ภาพการเดินทางไปเรียนที่คณะนิติศาสตร์ ของ นายสุริยา แสงแก้วผืน (เขว)

9. สรุปผลและประเมินผลถึงปัญหาของนักเรียนผู้พิการ และแนวทางการแก้ไข

9.1 ปัญหาทางสภาพแวดล้อม ตั้งแต่การเข้าหอพักนักศึกษา การเดินทางไปเรียน จนถึงคณะต่างๆที่นักศึกษาเรียน

จากการติดตามดูแลน้องๆพบว่า น้องนักศึกษาพิการที่บกพร่องทางการได้ยิน ไม่มีปัญหา น้องสามารถอยู่หอพักได้ โดยมีพี่ๆนักศึกษาที่บกพร่องทางการได้ยิน จากคณะของน้อง(คณะวิศวกรรมศาสตร์)ซึ่งเป็นสมาชิกชมรมเพื่อนผู้พิการ ช่วยดูแลอยู่

แต่ที่มีอุปสรรคคือ นักศึกษาที่บกพร่องทางร่างกาย คือ

1. นายคมกริช เทพา (Cerebral Palsy – มีอาการเกร็ง)
2. นายสุริยา แสงแก้วผืน (Cerebral Palsy – อาการเกร็ง นั่งรถเข็นและใช้อุปกรณ์ช่วยในการเดิน)
3. นางสาววาสนา ฟ้าปัญญา (ร่างกายผิดปกติ – ตัวเล็ก)

นายคมกริช(สด) และนายสุริยา(เขว) ทางมหาวิทยาลัยได้จัดให้พักที่ หอพักนักศึกษาชาย อาคาร 2 ส่วนนางสาววาสนา(จอย) ทางมหาวิทยาลัยได้จัดให้พักที่หอพักนักศึกษาหญิง อาคาร 8 ทางสำนักงานการศึกษานักศึกษาพิการ และทางหอพักนักศึกษา ได้ประสานงานผ่านอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเพื่อนผู้พิการ(ผศ.อัสวิณี หวานจริง) ให้ติดต่อ ผศ.ดร.วิฑูรย์ เหลียวรุ่งเรือง และ อาจารย์วัชรพงษ์ ชุมดวง

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นอ.ที่ปรึกษาโครงการสานฝันเพื่อนผู้พิการ ในกิจกรรมที่1 การพัฒนาทางลาดสำหรับนักศึกษาพิการ ให้ช่วยออกแบบปรับปรุงอาคารหอพักนศ.ที่นักศึกษาพิการจะเข้าพัก เช่น ทางลาด และห้องน้ำ เป็นต้น ทางมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการปรับปรุงห้องน้ำก่อน แต่การปรับปรุงทางลาดเข้าอาคารนั้นต้องใช้งบประมาณสูง จึงยังไม่สามารถดำเนินการได้ ในเทอมนี้ จึงทำให้นายสุริยา(เขว) ต้องมีคนคอยช่วยเหลือ ในการขึ้นลงหอพักนักศึกษาชาย อาคาร 2

ต่อมาทางชมรมเพื่อนผู้พิการ ได้จัดกิจกรรมค่ายสร้างเพื่อนขึ้น (วันที่ 16-17 พค. 53 ก่อนเปิดเทอม)เพื่อให้้องนักศึกษาพิการได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของมหาวิทยาลัย และได้แสดงความคิดเห็นร่วมกับพี่ๆนักศึกษาในชมรม เพื่อวางแผนการดำเนินกิจกรรมต่างๆในปี 2553 ทางสมาชิกชมรมได้รับทราบว่ามีปัญหาอุปสรรคในการเข้าหอพักนักศึกษา นายอลงกรณ์(บอม) หนึ่งในสมาชิกชมรม ซึ่งเป็นกรรมการหอพักนศ.หอชาย5 และเป็นพี่ที่ช่วยติวน้องเขว จึงเสนอว่า มีห้องชั้นล่างที่หอชาย 5 น้องน่าจะเข้าพักได้ หลังจากกลับจากค่ายวันที่ 17 พค. อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม อ.ป้อม ,บอม,บิกิ จึงติดต่ออ.ที่ปรึกษาหอพัก ขอสำรวจห้องเก็บของชั้นล่างของหอชาย 5 และขอทำเรื่องขออนุญาตดำเนินการปรับปรุงห้องเก็บของ เพื่อทำเป็นห้องพักสำหรับนักศึกษาพิการ โดยทางชมรมเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด เนื่องจากถ้ารงบประมาณปีหน้า น้องจะลำบากในการขึ้นลงตึก (ทางชมรมได้หางบบริจาคมาใช้ในการปรับปรุงห้องพัก พร้อมจัดซื้อเตียงคู่และโต๊ะเขียนหนังสือ จำนวนเงินประมาณ 40,000 บาท)ใช้เวลาดำเนินการปรับปรุงทั้งหมด 10 วัน เสร็จทันก่อนเปิดเทอม โดยมีพี่ๆชมรมเพื่อนผู้พิการเป็นอาสาสมัครช่วยขนย้ายของออกจากห้อง ทำความสะอาด จัดห้องตลอดจนย้ายของน้องมาเข้าหอพักทั้งหมดจนเรียบร้อย ทันก่อนเปิดเทอมพอดี

9.2 ปัญหาทางด้านทุนการศึกษาในการเรียน และค่าใช้จ่ายส่วนตัวบางส่วน เช่น ค่าเข้าร่วมกิจกรรมของสโมสรนักศึกษา ค่าชุดนักศึกษา ค่าอุปกรณ์การเรียน และค่าอาหาร เป็นต้น เนื่องจากทางบ้านของนักศึกษาไม่ค่อยมีทุนทรัพย์ ทางชมรมได้สัมภาษณ์รวบรวมข้อมูล ค่าใช้จ่ายของน้องนักศึกษาและเป็นฝ่ายประสานงานให้กับชมรมโกบอลแคมปัส ซึ่งช่วยดูแลเรื่องค่าใช้จ่ายให้น้อง และประสานงานให้กับรายการคนค้นคน ที่จะช่วยสนับสนุนค่าใช้จ่ายทั่วไป ในแต่ละเทอมให้ด้วย

9.3 การเตรียมความพร้อมทางด้านการศึกษา ของน้องนักศึกษาพิการ จากการสอบถามน้อง ทำให้ทราบว่าน้องๆหลายคน ยังไม่มีพื้นฐานในหลายๆวิชา ที่จำเป็นจะต้องเรียนใน ชั้นปี1 เทอม1 ซึ่งเป็นวิชาบังคับของแต่ละคณะ พี่ๆของชมรมจึงได้ติดต่อเพื่อนๆ ตามคณะที่น้องนักศึกษาพิการเรียนอยู่ ขออาสาสมัครที่มี

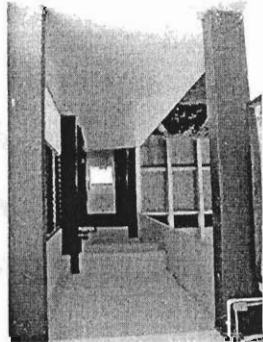
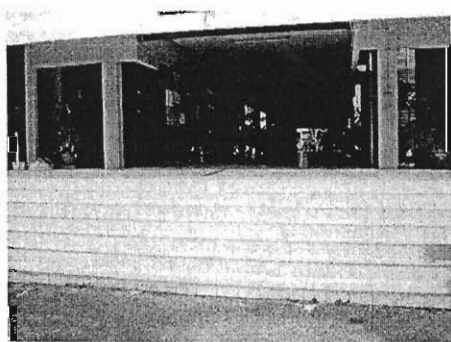
ความรู้ความสามารถในวิชาต่างๆ มาช่วยกันติววิชาพื้นฐาน เพื่อเตรียมความพร้อมให้น้องก่อนเปิดเทอม และ
คอยเป็นพี่เลี้ยงดูแลช่วยเหลือน้องประสานกับทางชมรม ในช่วงกิจกรรมการรับน้องใหม่ด้วย

❖ ซึ่งทางชมรมหวังว่าสิ่งต่างๆเหล่านี้ จะเป็นการช่วยลดอุปสรรคในการเรียนให้น้องได้บ้างอีกทางหนึ่ง

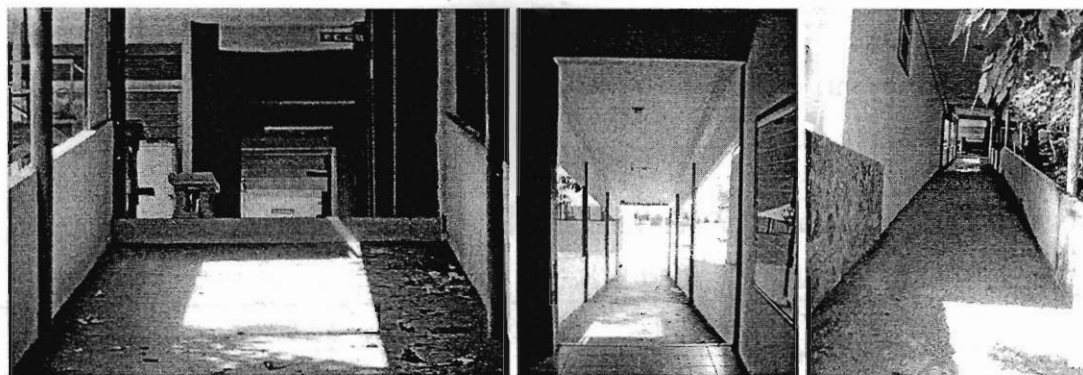
10. ติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหา และหาแนวทางในการปรับทัศนคติต่อไป

10.1 การสำรวจและปรับปรุงสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เริ่มที่อาคารหอของพักนักศึกษา

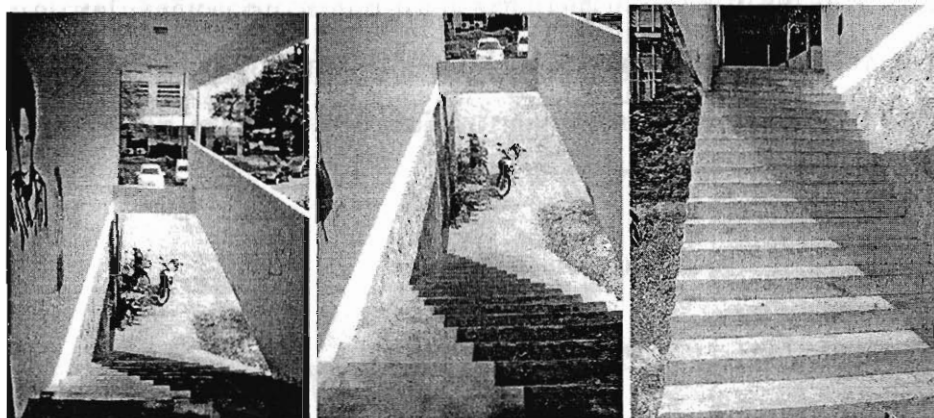
นายคมกริช(สด) และนายสุริยา(เยว) ทางมหาวิทยาลัยได้จัดให้พักที่ หอพักนักศึกษาชาย อาคาร
2 ส่วนนางสาววาสนา(จอย) ทางมหาวิทยาลัยได้จัดให้พักที่หอพักนักศึกษาหญิง อาคาร 8 ทางสำนักงาน
การศึกษานักศึกษาพิการ และทางหอพักนักศึกษา ได้ประสานงานผ่านอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเพื่อนผู้พิการ
(ผศ.อัสวิณี หวานจริง) ให้ติดต่อ ผศ.ดร.วิฑูรย์ เหลียวรุ่งเรือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นอ.ที่ปรึกษา
โครงการสานฝันเพื่อนผู้พิการ ในกิจกรรมที่1 การพัฒนาทางลาดสำหรับนักศึกษาพิการ ให้ช่วยออกแบบ
ปรับปรุงอาคารหอพักนศ.ที่นักศึกษาพิการจะเข้าพัก เช่น ทางลาด และห้องน้ำ เป็นต้น ทางมหาวิทยาลัยได้
ดำเนินการปรับปรุงห้องน้ำก่อน แต่การปรับปรุงทางลาดเข้าอาคารนั้นต้องใช้งบประมาณสูง จึงยังไม่สามารถ
ดำเนินการได้ในเทอมนี้ จึงทำให้นายสุริยา(เยว) ต้องมีคนคอยช่วยเหลือ ในการขึ้นลงหอพักนักศึกษาชาย
อาคาร 2 (ต่อมาชมรมได้ขออนุญาตทางหอพัก ดำเนินการปรับปรุงหอชาย5 สำหรับให้น้องเยว เข้าพักแทน
เนื่องจากมีห้องเก็บของอยู่ชั้นล่างของอาคาร ใช้เวลาดำเนินการปรับปรุง 10 วัน ทันเปิดเทอมพอดี)

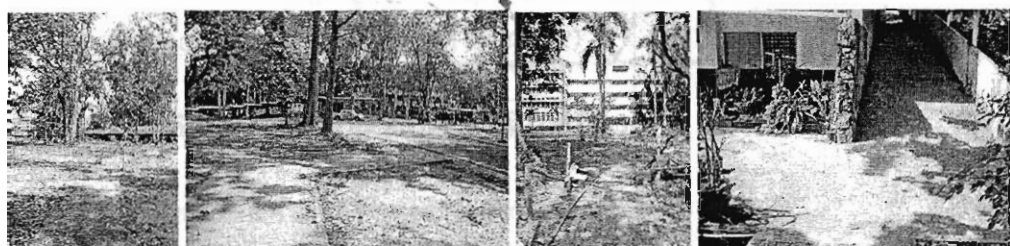
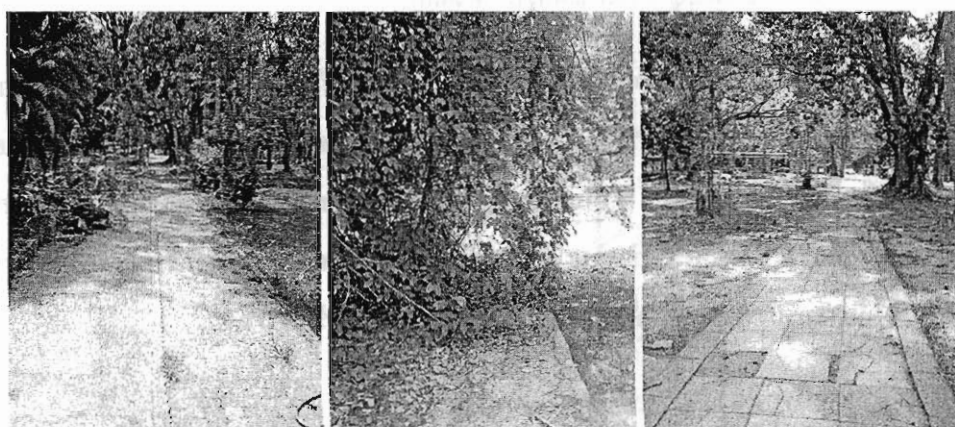
- ภาพบันไดทางขึ้นด้านหน้าอาคาร ทางลาดข้างอาคารชั้นและสูงมาก มีช่วงที่เป็นบันได

- ทางลาดข้างอาคาร(ด้านหลัง)มีพื้นต่างระดับและลาดเอียงมากเกินไปคือเกินมาตรฐานที่กำหนด 1:14

- ทางลาดข้างอาคาร(ด้านหน้า) มีพื้นต่างระดับ และเป็นบันไดสูงชันมาก

- ทางถนนด้านหน้าอาคาร ที่นักศึกษาจะต้องเดินไปเรียน หรือเดินไปขึ้นรถ
จะไม่สะดวกสำหรับการใช้เครื่องช่วยเดินของน้องเขว เพราะพื้นผิวถนนขรุขระมาก

(ตัวอย่าง) บันทึกข้อความ

ส่วนงาน กองพัฒนานักศึกษา งานนักศึกษาการศึกษาพิเศษ โทร. 3032
ที่ ศร 6392(6) / วันที่ มีนาคม 2553

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเข้าสำรวจหอพักเพื่อปรับสภาพแวดล้อมและจัดกายอุปกรณ์
สำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางร่างกาย

เรียน คณะบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ด้วยงานนักศึกษาการศึกษาพิเศษ กองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือด้าน
สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาสำหรับ
นักศึกษาผู้พิการที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยในปีการศึกษา 2553 จะมีนักศึกษาที่มีความบกพร่องทาง
ร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ เข้าเรียนร่วมในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 4 คน ซึ่งนักศึกษาดังกล่าวมีข้อจำกัด
ในการใช้ชีวิตประจำวัน ดังนี้

1. นายจักรกฤษณ์ ปัญโญขอด (ขาขวาอ่อนแรง)
2. นายคมกริช เทพา (Cerebral Palsy – มีอาการเกร็ง)
3. นายสุริยา แสงแก้วฝั้น (Cerebral Palsy – อาการเกร็ง นั่งรถเข็นและใช้อุปกรณ์ช่วยในการเดิน)
4. นางสาววาสนา เฝ้าปัญญา (ร่างกายผิดปกติ – ตัวเล็ก)

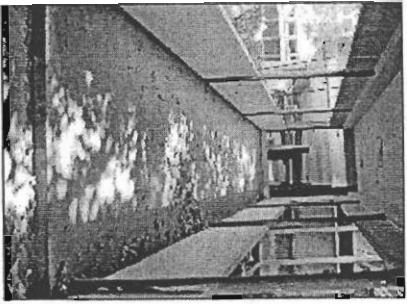
ในการนี้ จึงเรียนมาเพื่อ ขอความอนุเคราะห์ให้บุคลากรในสังกัดของท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจурย์
เหลียวรุ่งเรือง และ อาจารย์วัชรพงษ์ ชุมดวง ร่วมกับงานนักศึกษาการศึกษาพิเศษ กองพัฒนานักศึกษาดำรงหอพักนักศึกษา
ชายอาคาร 2 และหอพักนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ 8 เพื่อกำหนดและร่างรูปแบบการปรับสภาพแวดล้อมและจัดกายอุปกรณ์ที่
จำเป็นสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางร่างกายโดยจะดำเนินการช่วงภาคเรียนฤดูร้อน 2552 เพื่อให้แล้วเสร็จก่อนเปิด
ภาคเรียน 2553 ทั้งนี้ ได้ประสานงานเบื้องต้นกับอาจารย์ทั้ง 2 ท่านเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาและขอขอบคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

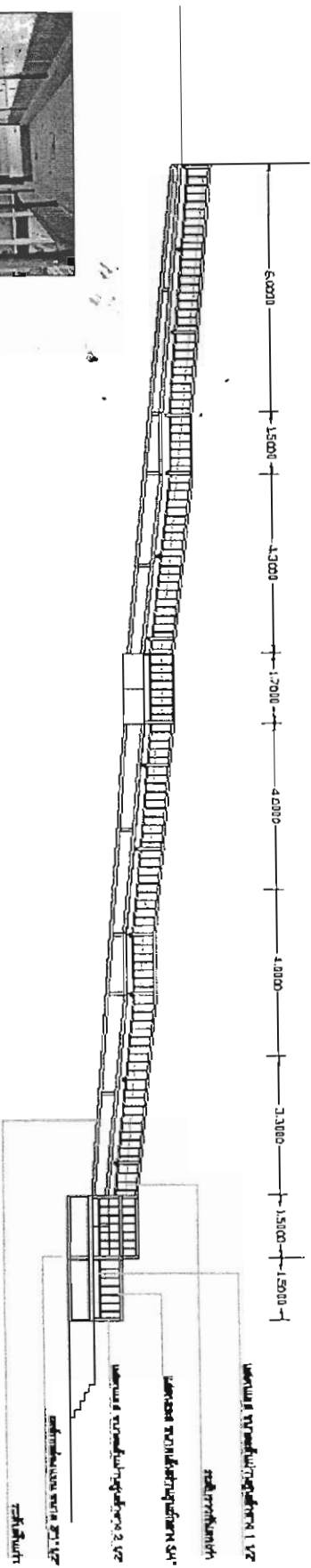
(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์อำนาจ อยู่สุข)

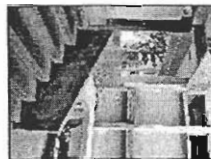
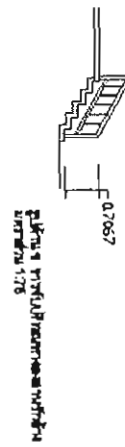
รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาคุณภาพนักศึกษาและกิจการพิเศษ

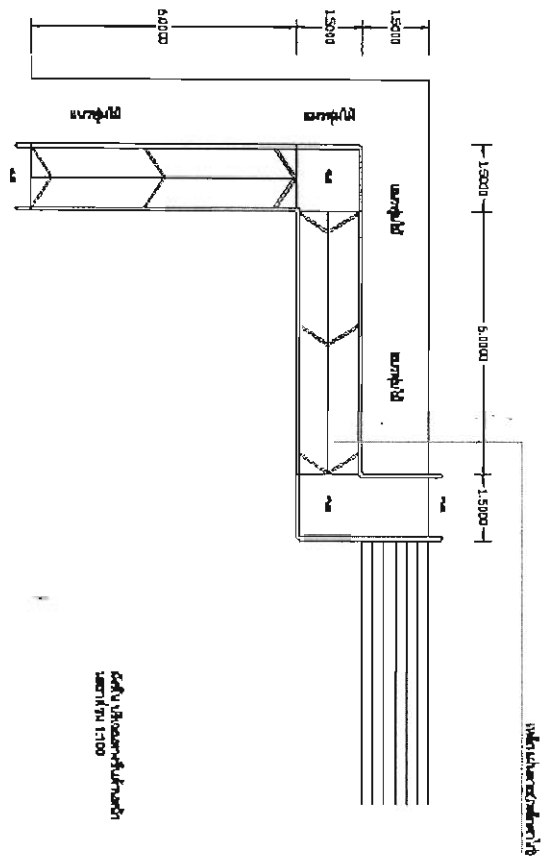
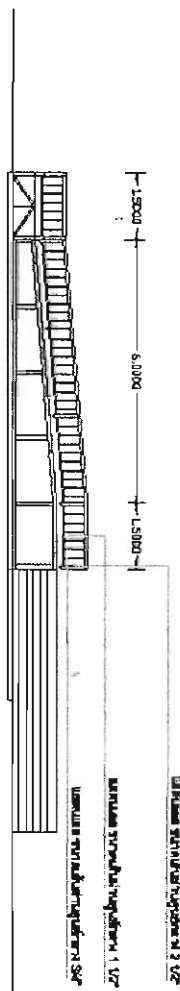
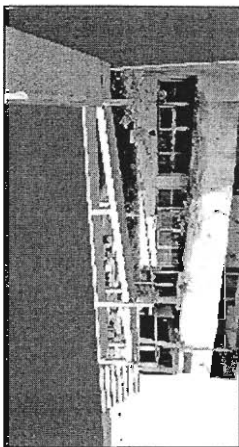
ปฏิบัติกรแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Длина коридора 11,100 м

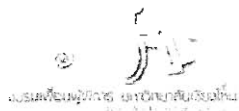

เนื่องจากการปรับปรุงทางลาดเข้าอาคาร ด้านหน้าและด้านข้าง นั้นต้องใช้งบประมาณสูง จึงยังไม่สามารถดำเนินการได้ ในเทอมนี้ จึงทำให้นายสุริยา(เขว) ต้องมีคนคอยช่วยเหลือ ในการขึ้นลงหอพัก นักศึกษาชาย อาคาร 2

ต่อมาทางชมรมเพื่อนผู้พิการ ได้จัดกิจกรรมค่ายสร้างเพื่อนขึ้น (วันที่ 16-17 พค. 53 ก่อนเปิดเทอม) เพื่อให้้องนักศึกษาพิการได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของมหาวิทยาลัย และได้แสดงความคิดเห็นร่วมกับพี่ๆนักศึกษาในชมรม เพื่อวางแผนการดำเนินกิจกรรมต่างๆในปี 2553 ทางสมาชิกชมรมได้รับทราบ ว่า น้องมีปัญหาอุปสรรคในการเข้าหอพักนักศึกษา นายอลงกรณ์(บอม) หนึ่งในสมาชิกชมรม ซึ่งเป็นกรรมการหอพักนักศึกษาชาย อาคาร5 และเป็นพี่ที่ช่วยติวน้องเขว จึงเสนอว่า มีห้องชั้นล่างที่หอชาย 5 น้องน่าจะเข้าพักได้ โดย ไม่ต้องขึ้นบันไดเหมือน หอชาย 2

หลังจากกลับจากค่ายวันที่ 17 พฤษภาคม 53 ในวันเดียวกันนั้น เวลา 17.00 น. ทาง ผศ. อัครวิทย์(อ.ป้อม)อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม ,นายอลงกรณ์ (บอม)กรรมการนศ.หอ 5 และนายภาณุวัฒน์ (บ๊ิก) รองประธานชมรมเพื่อนผู้พิการ จึงเดินทางไปที่หอพักชาย อาคาร 5 ขอติดต่ออาจารย์ที่ปรึกษาหอพักชาย อาคาร 5 (อ.ด้อม) และขอทางชมรมเข้าสำรวจห้องเก็บของชั้นล่างของหอชาย 5 ในวันที่ 19 พฤษภาคม 53 พบว่าภายในห้องมีพื้นที่พอที่นศ.จะพักได้ และมีห้องน้ำ 1 ห้อง จากนั้นในวันที่ 20 พฤษภาคม 53 ทางชมรม จึงได้ทำหนังสือขออนุญาตดำเนินการปรับปรุงห้องเก็บของ หอพักนักศึกษาชาย อาคาร5 เพื่อปรับปรุงเป็นห้องพักสำหรับนักศึกษาพิการ โดยทางชมรมเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด เนื่องจากถ้ำรอ งบประมาณปี54 น้องจะลำบากในการขึ้นลงอาคารหอพัก ชาย 2 ในช่วงเปิดเทอม อาจส่งผลกระทบและเป็นอุปสรรคในการเดินทางไปเรียนได้ (ทางชมรมได้หา ขบบริจาคมมาใช้ในการปรับปรุงห้องพัก พร้อมจัดซื้อเตียง 2 ชั้น ที่นอน หมอน 2 ชุด ,ตู้เสื้อผ้า 2 ตู้ ,โต๊ะเขียนหนังสือ 2 ตัว ,ชั้นวางของ 2 อัน และที่ตากผ้า รวมใช้งบประมาณเป็นจำนวนเงิน 40,000 บาท)

ในการดำเนินงานปรับปรุงห้องชั้นล่าง ของหอพักนักศึกษาชาย อาคาร5 ใช้เวลาทั้งหมด 10 วัน ซึ่งเสร็จทันก่อนเปิดเทอม(ตั้งแต่วันที่ 21- 31 พฤษภาคม 53)โดยมีพี่ๆชมรมเพื่อนผู้พิการเป็นอาสาสมัครช่วยขนย้ายของออกจากห้องเก็บของ และทำความสะอาดห้อง(ในวันที่ 20,21 พฤษภาคม53) รวมถึงช่วยจัดห้องตลอดจนย้ายของใช้ต่างๆของน้องเขว มาเข้าหอพักทั้งหมดจนเรียบร้อย (ในวันที่ 1 มิถุนายน53) ทันทีเปิดเทอมพอดี และได้พินศ.ชมรมเพื่อนผู้พิการ ซึ่งอยู่หอพักเดียวกันและเป็นพี่ติวน้องเขว ย้ายจากชั้นบนลงมาพักเป็นเพื่อนร่วมห้อง อยู่ห้องเดียวกันกับน้องเขวด้วย จะได้คอยดูแลน้องไปด้วย

ชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อาคารกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ถ.ห้วยแก้ว เขตเทศบาล อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50200

ที่ ชทก.004/2553

20 พฤษภาคม 2553

เรื่อง ขอปรับปรุงห้อง ในหอพักนักศึกษาชาย อาคาร 5 สำหรับนักศึกษาพิการ ที่บกพร่องทางร่างกาย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เนื่องจากการปีการศึกษา 2553 นี้ มีนักศึกษาพิการที่บกพร่องทางร่างกาย สามารถสอบคิดคะแนนนิสิตาสาตร์ ซึ่งทางมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้มีการจัดเตรียมปรับปรุงอาคารสถานที่ ให้ให้นักศึกษาได้อยู่ในหอพักนักศึกษาชายอาคาร 2 แต่เนื่องจากในขณะนี้ยังไม่สามารถที่จะปรับปรุงสร้างทางลาด ขึ้น-ลง อาคารด้านหน้าและด้านหลังได้ ซึ่งทางลาดดังกล่าวนี้มีความจำเป็นสำหรับ นายสุริยา แสงแก้วพิน (Cerebral Palsy - อาการเกร็ง และใช้อุปกรณ์ช่วยในการเดิน) นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ทั้งนี้จากการสำรวจของ ชมรมเพื่อนผู้พิการ พบว่ามีหมกเก็บของ ชั้นล่างของหอพักนักศึกษาชาย อาคาร 5 ซึ่งเดิมเคยเป็นห้องพักของเจ้าหน้าที่อยู่ที่ชั้นล่างของอาคารภายในมีห้องน้ำ 1 ห้อง มีความเหมาะสมและสะดวกในการพักสำหรับนักศึกษา รวมทั้งสะดวกในการเดินทางไปขึ้นรถไฟฟ้า และห้องอยู่ใกล้โรงอาหาร ห้องอ่านหนังสือ ซึ่งในการปรับปรุงทางลาดจะมีไม่มาก เท่ากับที่อาคารหอพักนักศึกษาชายอาคาร 2

ในการนี้ ทางชมรมเพื่อนผู้พิการมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และกรรมการนักศึกษาหอพักชาย อาคาร 5 มีความเห็นควรว่าห้องเก็บของชั้นล่าง ของหอพักนักศึกษาชาย อาคาร 5 นี้ มีความเหมาะสมที่จะปรับปรุงเป็นห้องพักสำหรับนักศึกษาพิการสำหรับนายสุริยา แสงแก้วพิน ได้ โดยในการปรับปรุงอาคารครั้งนี้ ได้ประสานงานกับผู้รับเหมาที่ดำเนินการปรับปรุงหอพักนักศึกษาชายอาคาร 2 ในเบื้องต้นแล้ว และจะใช้งบประมาณในการดำเนินการปรับปรุง สนับสนุนจากภาคเอกชนภายนอก

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาและขอขอบคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

(ลงชื่อ).....อดิสรณ์ เชาแก้ว.....

(นาย อดิสรณ์ เชาแก้ว)

ตำแหน่ง กรรมการหอพักนักศึกษาชาย อาคาร 5

(ลงชื่อ).....ภานุวัฒน์ เชาวัฒนาก.....

(นายภานุวัฒน์ เชาวัฒนาก)

ตำแหน่ง รองประธานชมรมเพื่อนผู้พิการ

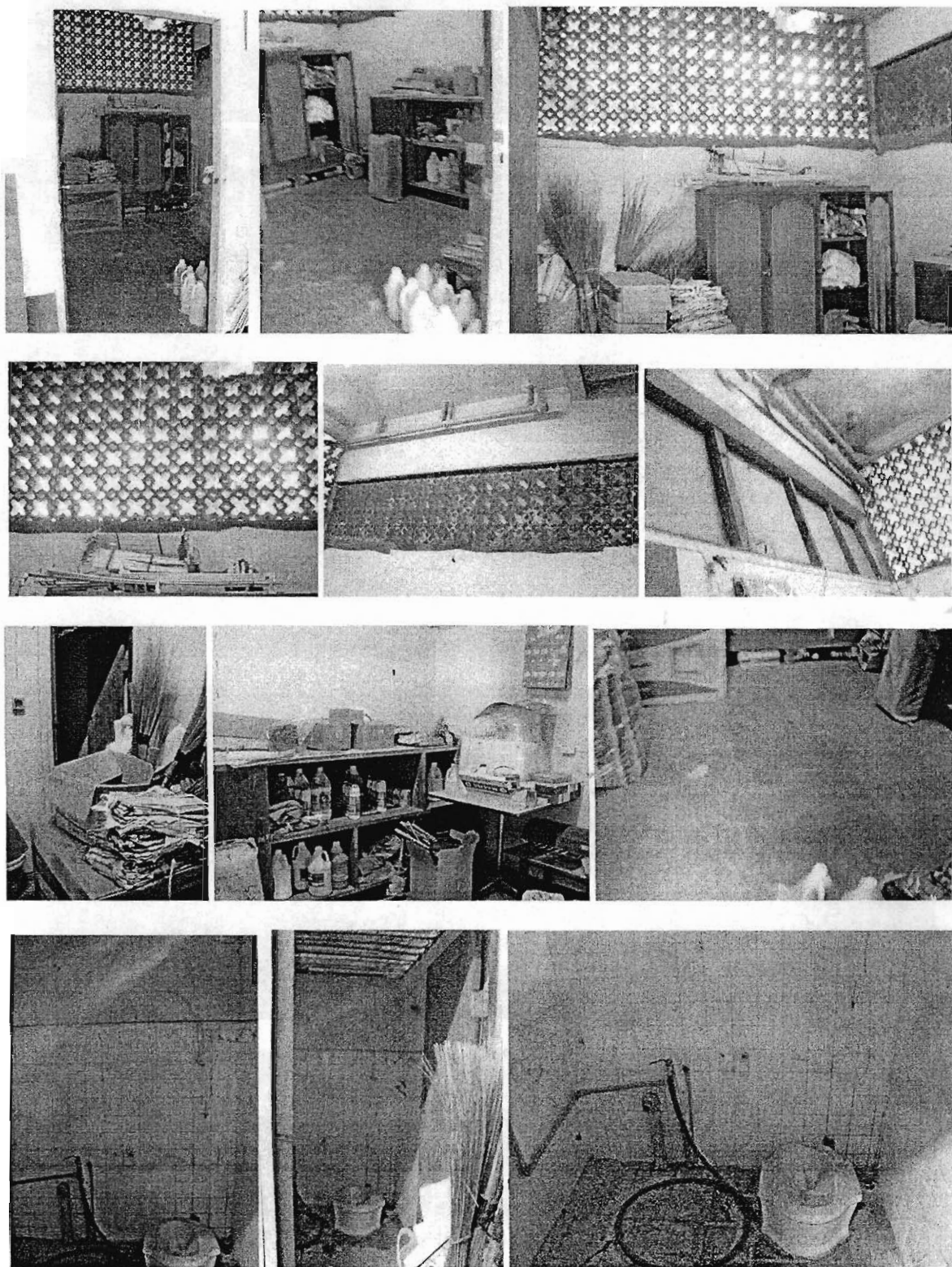
(ลงชื่อ).....ศ.อศ.วิทย์ หวานจริง.....

(ศ.อศ.วิทย์ หวานจริง)

อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเพื่อนผู้พิการ

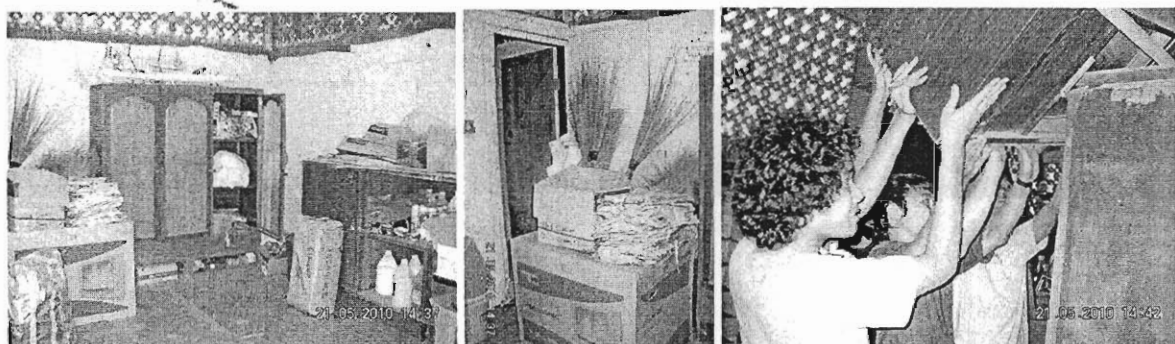
ภาพถ่ายการปรับปรุงอาคารสถานที่ ในหอพักนักศึกษาชาย อาคาร 5 ให้เป็นห้องพักของนักศึกษาพิการ ชั้นปี 1

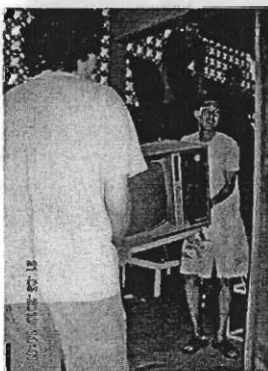
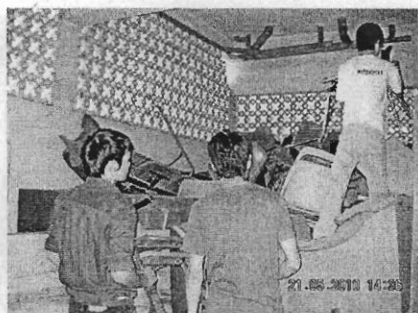
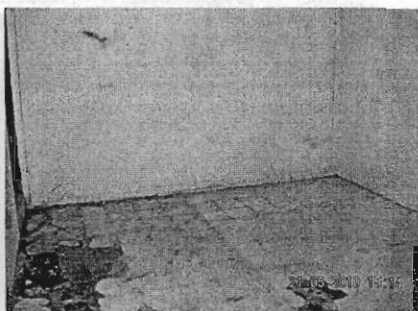
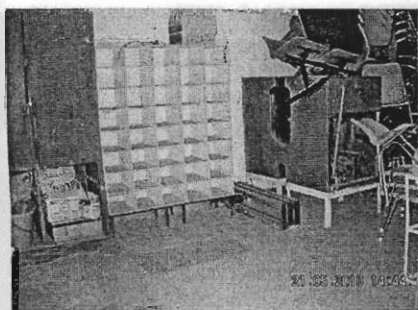
* ภาพถ่ายก่อนการปรับปรุงห้อง ชมรมขอเข้าสำรวจพื้นที่ห้องเก็บของ ชั้นล่าง หอพักนศ.ชาย5(วันที่ 19 พค.53)

* ภาพถ่ายการย้ายของและทำความสะอาดห้องเก็บของ โดยพี่นศ.ชมรมเพื่อนผู้พิการ (วันที่ 20,21 พฤษภาคม 53)

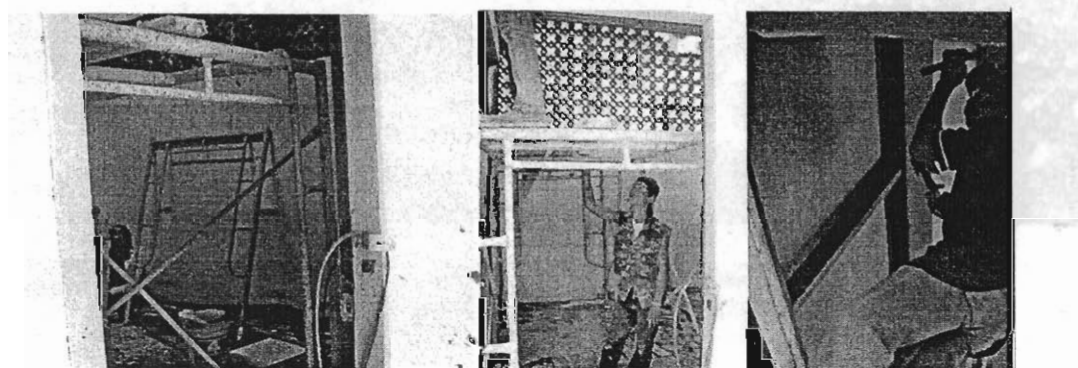
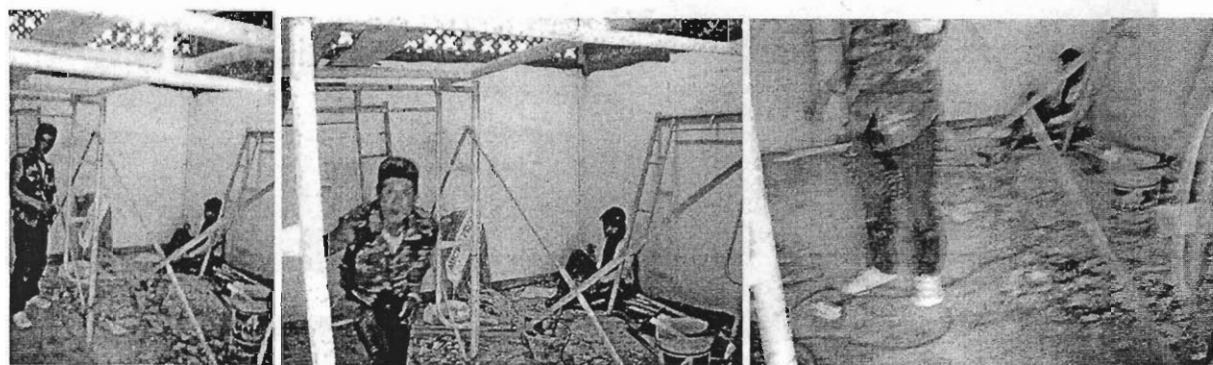

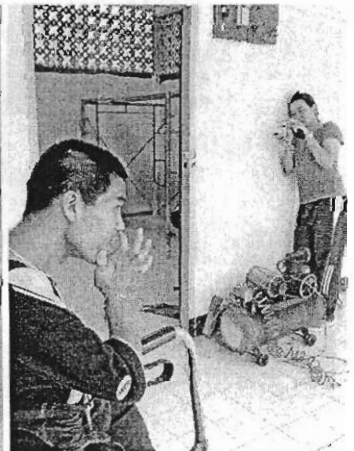
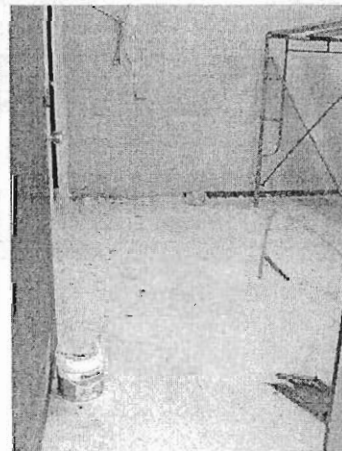
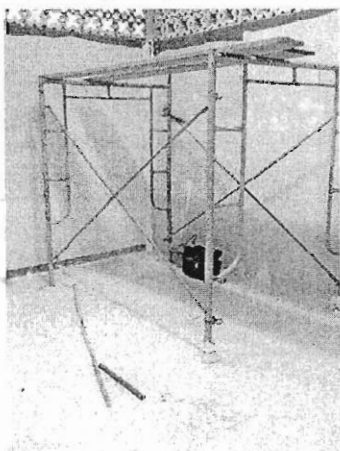
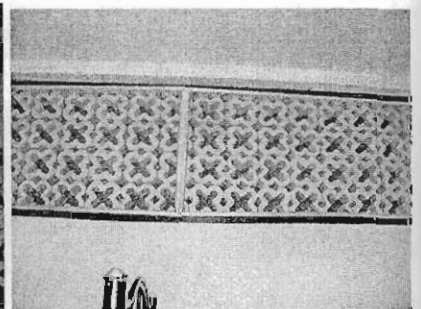
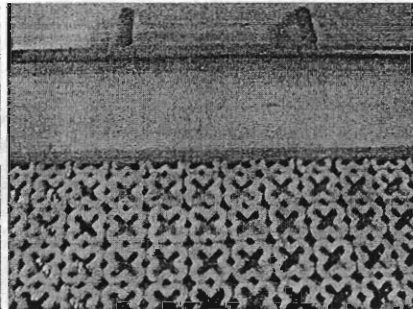
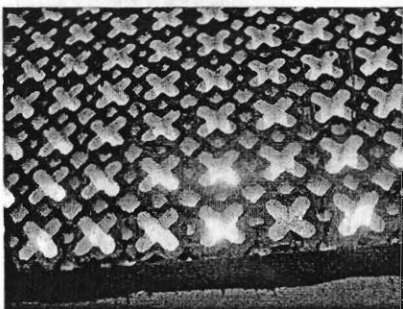
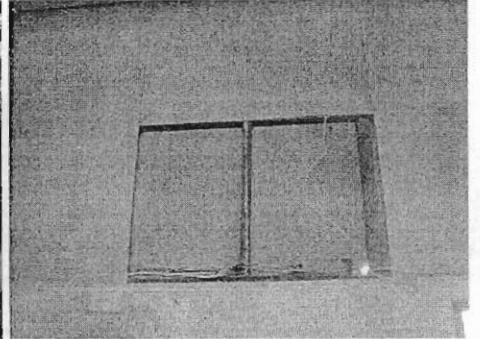
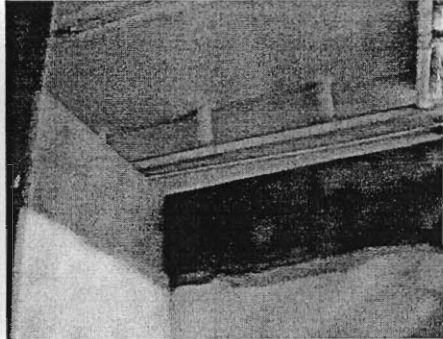
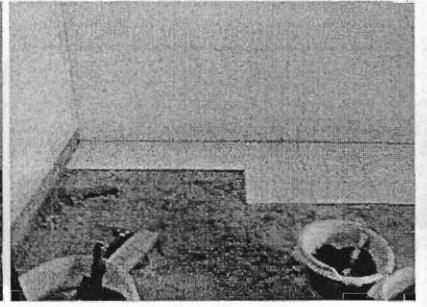
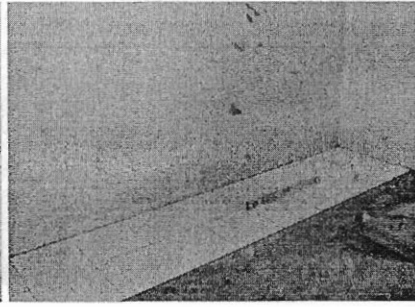
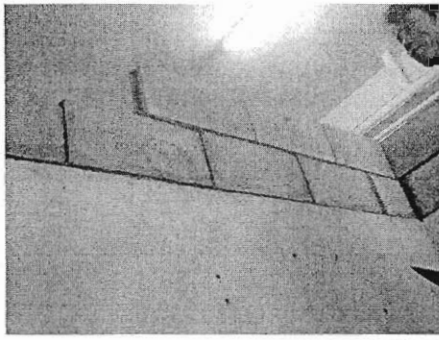

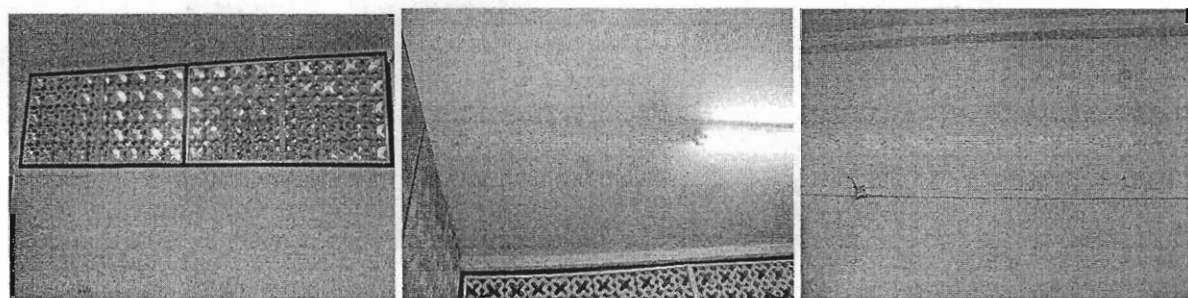
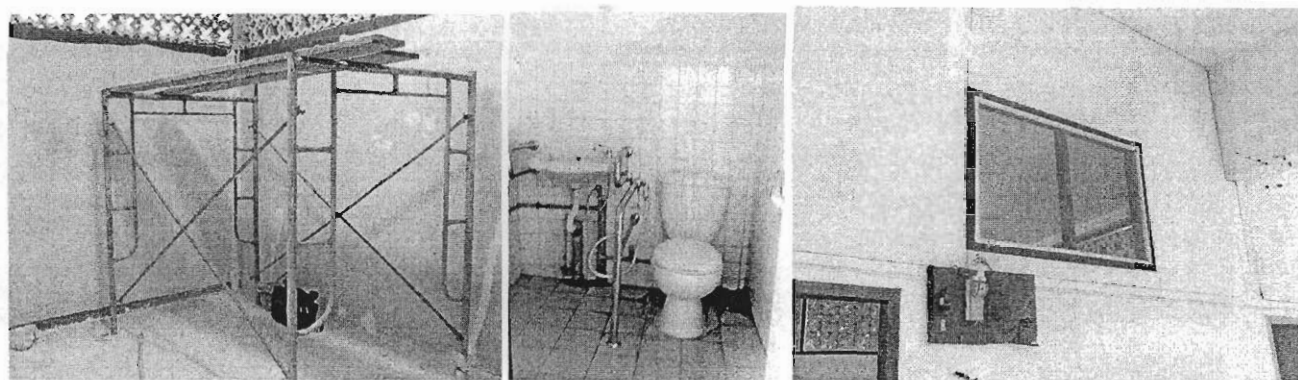

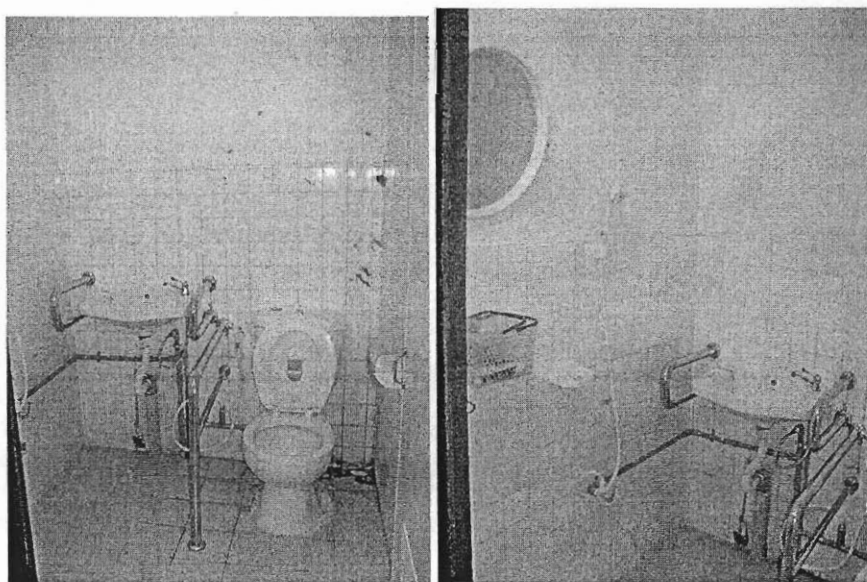
* ภาพถ่ายการปรับปรุงพื้นที่ ให้เป็นห้องพักนักศึกษาพิการ (วันที่ 21-31 พฤษภาคม 53)

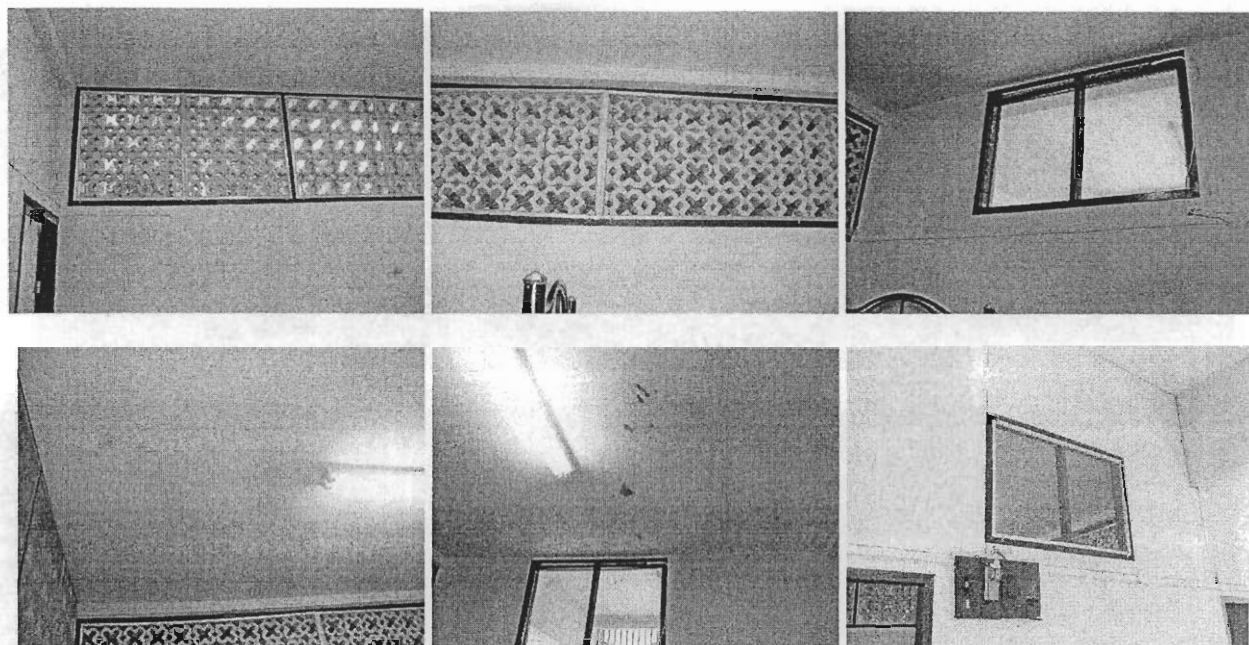

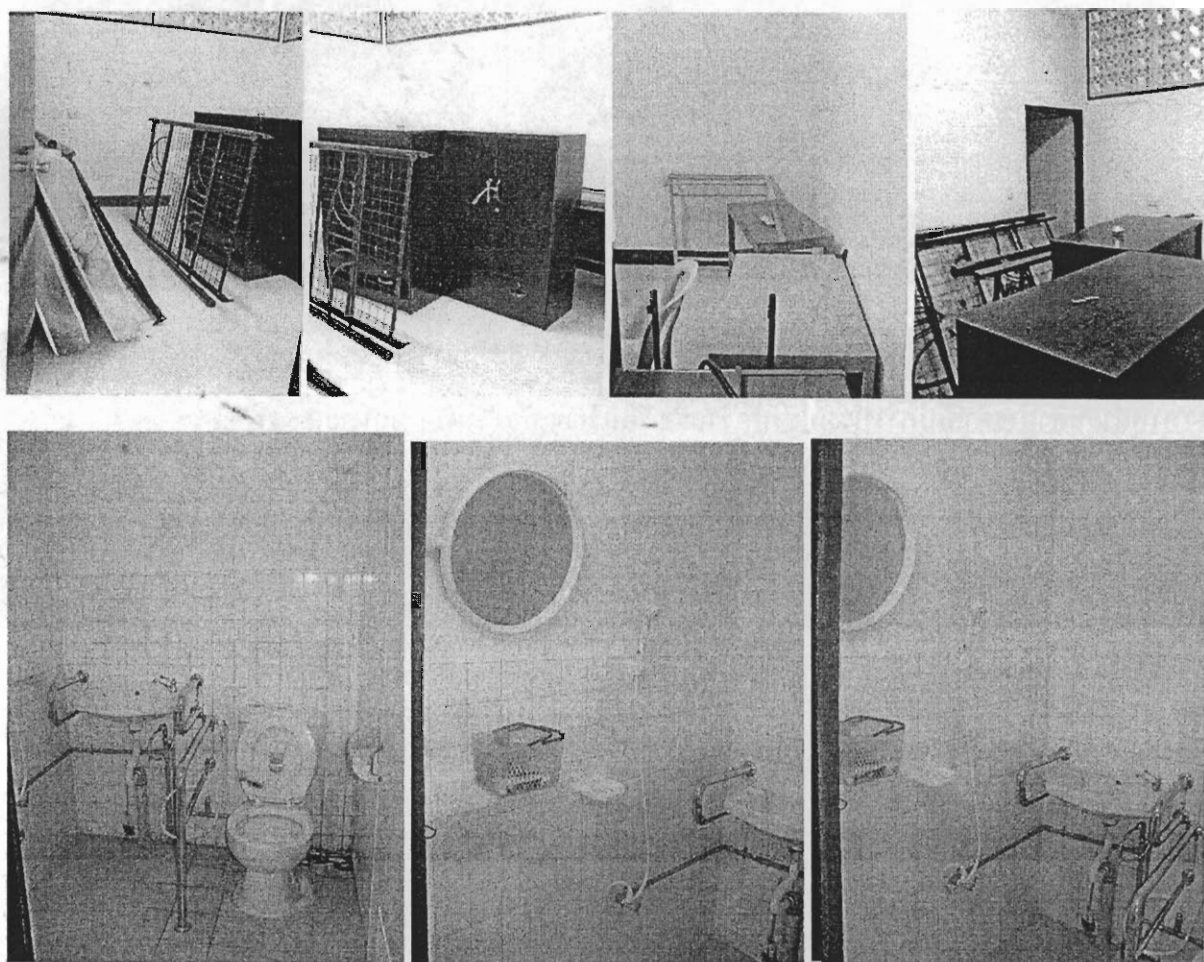

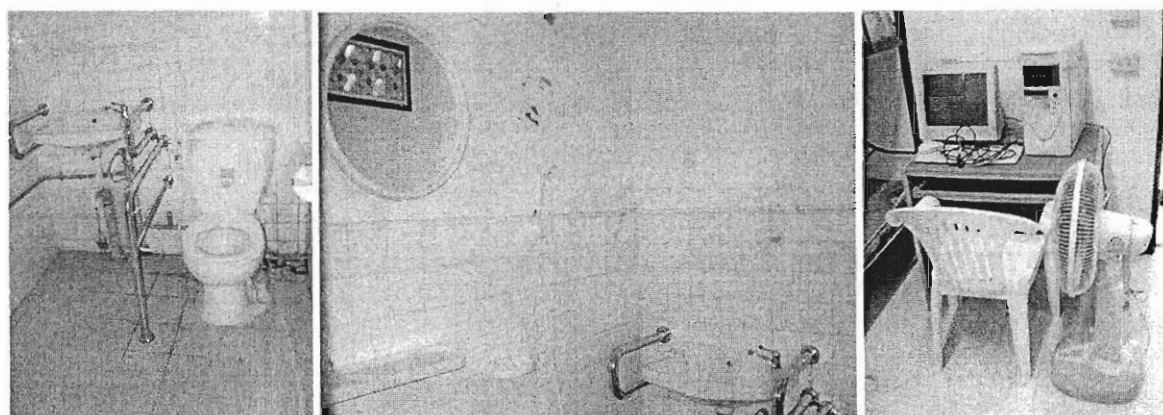
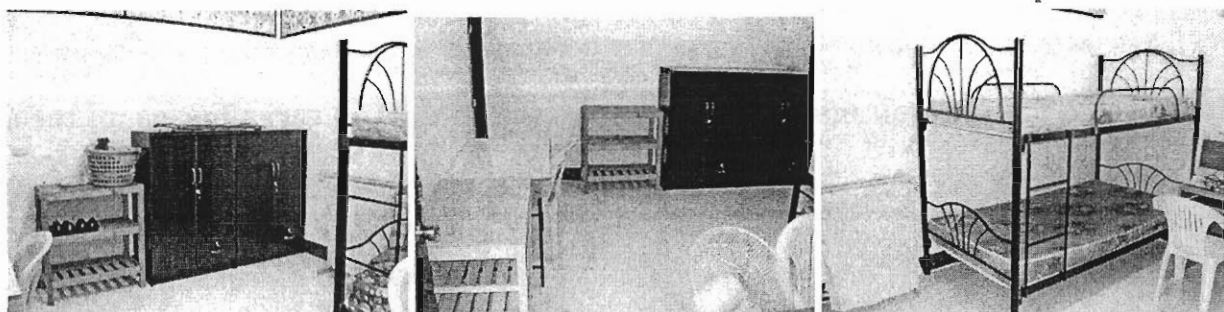
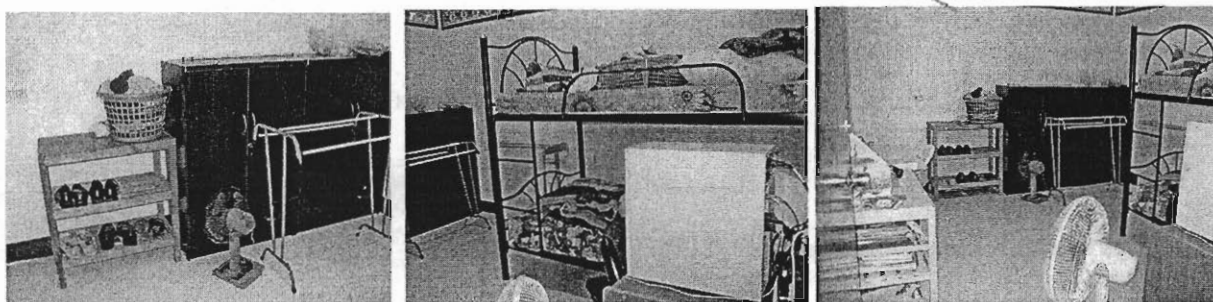
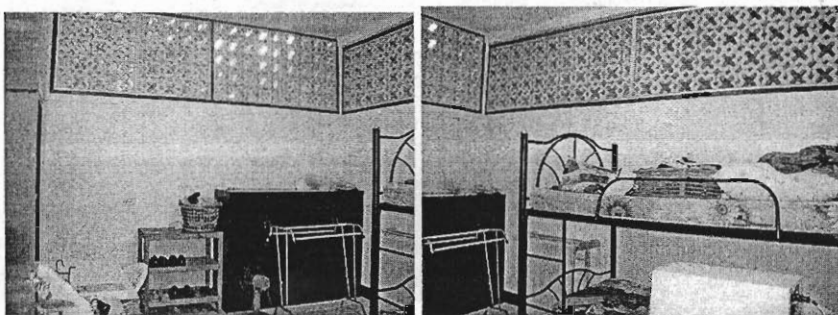
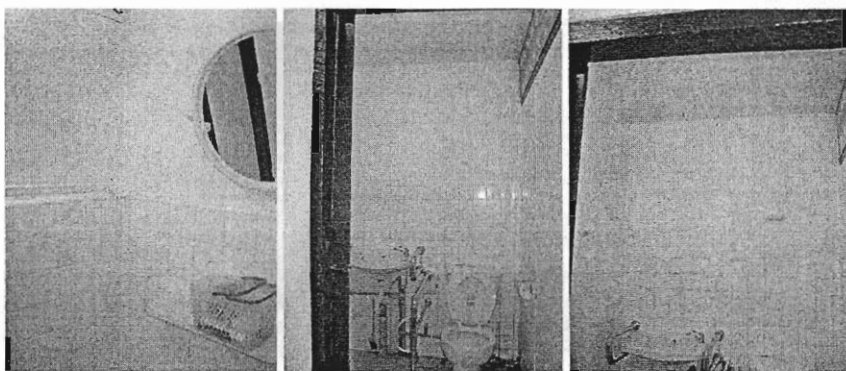
* ภาพถ่ายหลังการดำเนินการปรับปรุงห้อง เสร็จเรียบร้อยแล้ว (วันที่ 1 มิถุนายน 53)

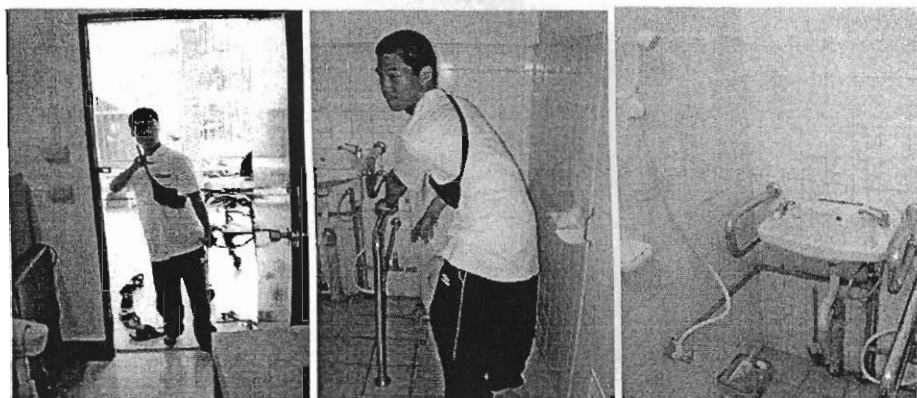

* ภาพถ่ายที่งานศ.ชมรมเพื่อนผู้พิการ ช่วยทำความสะอาดห้องและย้ายของน้องเบวเข้าห้องพัก (วันที่ 1 มิถุนายน 53)

นายคมกริช(สด) ได้เข้าพักที่หอพักนักศึกษาชาย อาคาร2 ซึ่งอยู่ติดกับวิทยาลัยศิลปะสื่อ เป็น
ขณะที่น้องเรียน น้องสามารถเกาะราวจับขึ้น-ลงบันไดอาคารได้จึงสะดวกและไม่มีปัญหา

นางสาววาสนา(จอย) ได้เข้าพักที่หอพักนักศึกษาหญิง อาคาร8 มีการปรับปรุงห้องน้ำและทำ
ราวจับขึ้น-ลงบันไดอาคารให้ น้องสามารถพักได้อย่างสะดวก

10.2 ปัญหาทางด้านการเงินในการเรียน และค่าใช้จ่ายส่วนตัวบางส่วน เช่น ค่าเข้าร่วมกิจกรรมของสโมสรนักศึกษา ค่าชุดนักศึกษา ค่าอุปกรณ์การเรียน และค่าอาหาร เป็นต้น เนื่องจากทางบ้านของนักศึกษาไม่ค่อยมีทุนทรัพย์ ทางชมรมได้สัมภาษณ์รวบรวมข้อมูลค่าใช้จ่าย ของน้องนักศึกษาและเป็นฝ่ายประสานงานให้กับชมรมโกบอลแคมปัส ซึ่งช่วยดูแลเรื่องค่าใช้จ่ายให้น้อง และประสานงานให้กับรายการคนค้นคน ที่จะช่วยสนับสนุนค่าใช้จ่ายทั่วไป ในแต่ละเทอมให้ด้วย

รายละเอียดค่าใช้จ่ายทั้งหมดของน้องปี1 ทั้ง 3 คน

1.นายสุริยา แสงแก้วผืน (น้องเขต) คณะนิติศาสตร์

คุณพ่อมีอาชีพเกษตรกร เช่นปลูกข้าวโพด ข้าว รายได้เฉลี่ยประมาณ 25,000 บาทต่อปีแล้วแต่พืชผลทางการเกษตร

คุณแม่ทำไม้กวาดดอกหญ้า รายได้เฉลี่ยต่อปี 20,000บาท

พี่ทำงานอยู่ที่นิคมอุตสาหกรรมลำพูน รายได้เฉลี่ย เดือนละ 7,000บาท

เงินที่พ่อ แม่ ให้เฉลี่ย เดือนละ 1,200 บาทต่อเดือน

❖ ตอนเงินทุนที่ได้รับแล้ว คือ

1. พี่หนุ่มกับพี่ไอซ์ (จากเชียงใหม่เยี่ยม) เปิดบัญชีให้ 20,000 บาท ให้แบ่งใช้ร่วมกัน 3 คนๆละ 6,000 บาท มีคุณกัซกร โกบอลแคมปัสช่วยดูแล (ใช้เป็นค่ากิจกรรม/อุปกรณ์การเรียน/ชุดนศ. ตอนนี้ใช้ไปแล้วเหลืออยู่ 2,000บาท)

2. ทุนขาดแคลนนักศึกษาใหม่ ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวนเงิน 6,000 บาท ใช้เป็นค่ากิจกรรมคณะไปแล้วตอนนี้เหลืออยู่ 4,000บาท (ให้เฉพาะนักศึกษาชั้นปี 1 เทอม 1 ครั้งเดียว)

3. ทุนขาดแคลนสำหรับนักศึกษาพิการ เป็นค่าอุปกรณ์การเรียน ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวนเงิน 4,000 บาท ยังเหลืออยู่ 4,000 บาท เพราะเพิ่งได้รับเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว (นศ.ยื่นเรื่องขอได้ทุกปี)

4. ยกเว้นค่าหน่วยกิตการศึกษา / ค่าธรรมเนียมการศึกษาทุกประเภท / ค่าหอพักใน มข. ตลอดทุกภาคการศึกษาจนจบหลักสูตรที่กำหนด

❖ ทุนที่ยังขาดการสนับสนุน

คือ ทุนสำหรับค่าใช้จ่ายทั่วไป ในแต่ละเดือน / ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียนและกิจกรรม

1.สรุปประมาณค่าใช้จ่ายทั่วไป ในเดือนที่ผ่านมา ของเขต

1. ค่าอาหารค่าน้ำดื่ม 3 มื้อ มีอิสระ 33 บาทต่อวัน (ตกเดือนละ 2,970 บาทต่อเดือน)
2. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ เช่น สนุ้ , ยาสีฟัน , แป้ง , โรออน , น้ำหอม (ตกเดือนละ 300 บาทต่อเดือน)
- 3.ค่าซักผ้า 300 บาท
4. ค่าขึ้นรถไป- กลับบ้านเดือนละครั้ง ครั้งละ 200 บาท ครั้งราคา เพราะใช้บัตรคนพิการ

* รวมประมาณค่าใช้จ่ายทั่วไปต่อเดือน ของเขต 3,570 บาท

2. ประมาณค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียนและกิจกรรม (ของทั้งปี ซึ่งยังประมาณได้ไม่แน่นอน)

- 1.ค่าสโมสร 1,500 บาท
- 2.ค่ากิจกรรมต่อปี 2,000 บาท
- 3.ค่ารายงานตัว 1,500 บาท
- 5.ค่าอุปกรณ์ที่เรียน 1,000 บาท
- 6.ค่ากิจกรรมนอกสถานที่ต่อปี ประมาณ 3,000 บาท
- 7.ค่ากิจกรรมที่ต้องจ่ายให้กับสโมสรมักศึกษาคณะนิติศาสตร์ ประมาณ 1,200 บาท (เป็นกิจกรรมของน้องใหม่ปี 1)
- 8.อุปกรณ์ต่างๆเช่น ค่าเอกสารประกอบการเรียนการสอน ในวิชาหลักกฎหมายเบื้องต้นและบุคคล 90 บาท
- 3.หนังสือภาษาอังกฤษ 120 บาท

2. นางสาว วาสนา เผ่าปัญญา (น้องจอย) คณะ บริหารธุรกิจ

บิดาชื่อ นาย สุพรรณ เผ่าปัญญา อายุ 50 ปี อาชีพ เกษตรกร ทำนา ก่อสร้าง รายได้เฉลี่ยเดือนละ 2500 บาท

มารดาชื่อ นาง พอน เผ่าปัญญา อายุ 48 ปี อาชีพ เกษตรกร ทำนา รับจ้างทั่วไป รายได้เฉลี่ย เดือนละ 1,500 บาท

❖ ตอนนี้ทุนที่ได้รับแล้ว คือ

1. ฟินู่มกับพีไอซ์ (จากเชียงใหม่เยี่ยม) เปิดบัญชีให้ 20,000 บาท ให้แบ่งใช้ร่วมกัน 3 คนๆละ 6,000 บาท มี
คุณกักร โกบอลแคมป์ช่วยดูแล (ใช้เป็นค่ากิจกรรม/อุปกรณ์การเรียน/ชุดนศ. ตอนนี้ใช้ไปแล้วเหลืออยู่
2,000บาท)

2. ทุนขาดแคลนนักศึกษาใหม่ ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวนเงิน 6,000 บาท ใช้เป็นค่ากิจกรรมคณะไป
แล้วตอนนี้เหลืออยู่ 2,000บาท (ให้เฉพาะนักศึกษาชั้นปี 1 เทอม 1 ครั้งเดียว)

3. ทุนขาดแคลนสำหรับนักศึกษาพิการ เป็นค่าอุปกรณ์การเรียน ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวนเงิน
4,000 บาท ยังเหลืออยู่ 3,000 บาท เพราะเพิ่งได้รับเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว (นศ.ยื่นเรื่องขอได้ทุกปี)

4. ยกเว้นค่าหน่วยกิตการศึกษา / ค่าธรรมเนียมการศึกษาทุกประเภท / ค่าหอพักใน มข. ตลอดทุกภาค
การศึกษาจนจบหลักสูตรที่กำหนด

❖ ทุนที่ยังขาดการสนับสนุน

คือ ทุนสำหรับค่าใช้จ่ายทั่วไปในแต่ละเดือน / ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียนและกิจกรรม

1.สรุปประมาณค่าใช้จ่ายทั่วไป ในเดือนที่ผ่านมา ของจอย

1. ค่าอาหารและเครื่องดื่ม 3มื้อ x 1 วัน มื้อละ 30บาท x 3มื้อ 90บาทต่อวัน (รวมประมาณ 2,700บาทต่อเดือน)
2. ค่าซักผ้า 150 บาท เพราะหยอดเหรียญซักผ้า (รวมประมาณ 300 บาทต่อเดือน)
3. ค่าใช้ส่วนตัว เช่น ผงซักฟอก น้ำยาปรับผ้านุ่ม ครีมอาบน้ำ แชมพู ยาสีฟัน น้ำยารีดผ้า แป้ง (รวมประมาณ 450 บาทต่อเดือน)
4. ค่าขึ้นรถไป- กลับบ้านเดือนละครั้ง ครั้งละ 200 บาท ครึ่งราคา เพราะใช้บัตรคนพิการ

* รวม ประมาณค่าใช้จ่ายทั่วไปต่อเดือน ของเยล 3,500 บาท

2. ประมาณค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียนและกิจกรรม (ของทั้งปี ซึ่งยังประมาณได้ไม่แน่นอน)

- 1.ค่าสโมสร 1,500 บาท
- 2.ค่ากิจกรรมต่อปี 2,000 บาท
- 3.ค่ารายงานตัว 1,500 บาท
- 4.ค่าอุปกรณ์ที่เรียน 1,000 บาท

5.ค่าอาหารกับข้าว ประมาณการเดือนละ 2,000 บาท

6.ค่ากิจกรรมนอกสถานที่ต่อปี ประมาณ 3,000 บาท

3. นายคมกริช เทพา (น้องสค) คณะวิทยาลัยศิลปประดิษฐ์และเทคโนโลยี

❖ ตอนนี้ทุนที่ได้รับแล้ว คือ

1. พี่หนุ่มกับพี่ไอซ์ (จากเชียงใหม่เดิม) เปิดบัญชีให้ 20,000 บาท ให้แบ่งใช้ร่วมกัน 3 คนๆละ 6,000 บาท มีคุณกัซกร โกบอลแคมป์สช่วยดูแล (ใช้เป็นค่ากิจกรรม/อุปกรณ์การเรียน/ชุดนศ. ตอนนี้ใช้ไปแล้วเหลืออยู่ 2,000 บาท)

2. ทุนขาดแคลนนักศึกษาใหม่ ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวนเงิน 6,000 บาท (ใช้เป็นค่ากิจกรรมคณะไปแล้วตอนนี้เหลืออยู่.....บาท) ให้เฉพาะนักศึกษาชั้นปี 1 เทอม 1 ครั้งเดียว

3. ทุนขาดแคลนสำหรับนักศึกษาพิการ เป็นค่าอุปกรณ์การเรียน ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวนเงิน 4,000 บาท ยังเหลืออยู่..... บาท เพราะเพิ่งได้รับเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว (นศ.ยื่นเรื่องขอได้ทุกปี)

4. ยกเว้นค่าหน่วยกิตการศึกษา / ค่าธรรมเนียมการศึกษาทุกประเภท / ค่าหอพักใน มช. ตลอดทุกภาคการศึกษาจนจบหลักสูตรที่กำหนด (ประมาณเทอมละ 36,800 บาท)

❖ ทุนที่ยังขาดการสนับสนุน

คือ ทุนสำหรับค่าใช้จ่ายทั่วไปในแต่ละเดือน / ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียนและกิจกรรม

1.สรุปประมาณค่าใช้จ่ายทั่วไป ในเดือนที่ผ่านมา ของสค

1. ค่าอาหารและเครื่องดื่ม 3มื้อ x 1 วัน มื้อละ 30บาทx3มื้อ 90บาทต่อวัน (รวมประมาณ 2,700บาทต่อเดือน)

2. ค่าซักผ้า 150 บาท เพราะหยอดเหรียญซักผ้า (รวมประมาณ 300 บาทต่อเดือน)

3. ค่าใช้ส่วนตัว เช่น ผงซักฟอก น้ำยาปรับผ้านุ่ม ครีมอาบน้ำ แชมพู ยาสีฟัน น้ำยารับผ้า เป้ง (รวมประมาณ 300 บาทต่อเดือน)

4. ค่าขึ้นรถไป- กลับบ้านเดือนละครั้ง ครั้งละ 200 บาท ครั้งราคา เพราะใช้บัตรคนพิการ

*** รวมประมาณค่าใช้จ่ายทั่วไปต่อเดือน ของสด 3,500 บาท**

2. ประมาณค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียนและกิจกรรม (ของทั้งปี ซึ่งยังประมาณได้ไม่แน่นอน)

1.ค่าสโมสร 1,500 บาท

2.ค่ากิจกรรมต่อปี 2,500 บาท

3.ค่ารายงานตัว 1,500 บาท

5.ค่าอุปกรณ์การเรียน เช่น ปากกา สำหรับวาดรูปเชื่อมต่อกับคอมพิวเตอร์ 4,500 บาท

6.ค่าอุปกรณ์ที่เรียน 1,000 บาท

7.ค่าที่คณะต้องทำกิจกรรมนอกสถานที่ ไม่สามารถ บอกได้ครับ เพราะยังไม่ได้เข้ารับการศึกษ แต่คิดว่า คณะวิทยาลัย ศิลปะสื่อ และเทคโนโลยี คงมีตลอดปี การศึกษา คงไม่เกิน 3,000 บาท

10.3 การเตรียมความพร้อมทางด้านการศึกษา ของน้องนักศึกษาพิการชั้นปีที่ 1 จากการสอบถามน้อง ทำให้ทราบว่าน้องๆหลายคน ยังไม่มีพื้นฐานในหลายๆวิชา ที่จำเป็นจะต้องเรียนใน ชั้นปี1 เทอม1 ซึ่งเป็นวิชา บังคับของแต่ละคณะ พี่ๆของชมรมจึงได้ติดต่อเพื่อนๆ ตามคณะที่น้องนักศึกษาพิการเรียนอยู่ ขออาสาสมัคร ที่มีความรู้ความสามารถในวิชาต่างๆ มาช่วยกันติววิชาพื้นฐาน เพื่อเตรียมความพร้อมให้น้องก่อนเปิดเทอม และคอยเป็นที่ปรึกษาและช่วยเหลือน้องประสานกับทางชมรม ในช่วงกิจกรรมการรับน้องใหม่ด้วย

11. เตรียมความพร้อมทางด้านการศึกษา ให้น้องนักศึกษาพิการชั้นปีที่ 1 โดยพี่ๆในชมรมเพื่อนผู้พิการช่วยจัดตารางติว วิชาต่างๆให้น้อง

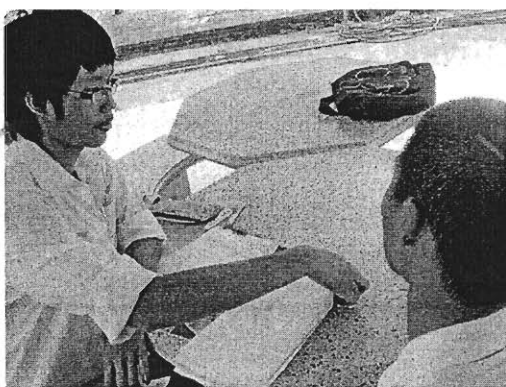
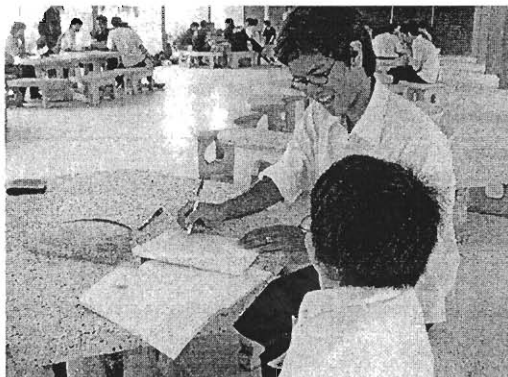
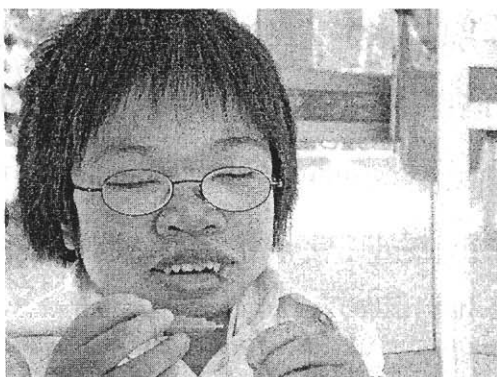
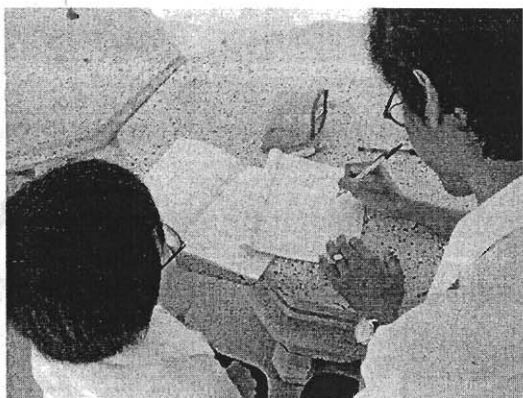
*** การเตรียมความพร้อมให้น้องนักศึกษาพิการในการเข้าศึกษา ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2553**

1. แนะนำมหาวิทยาลัยและพูดคุยกับน้องๆเกี่ยวกับการศึกษา ในเทอม 1 ของแต่ละคณะ

2. ตรวจสอบวิชาเรียนตามสาขาวิชาต่างๆที่น้องนศ.พิการจะต้องลงทะเบียนเรียนใน เทอม 1 ปี1

3. กำหนดเวลาร่วมกันทำตารางสอนตัวน้อง โดยให้พี่ๆชมรมไปติดต่อเพื่อนๆในคณะที่น้องเรียน และมีความสามารถถนัดในวิชานั้นๆ รวมทั้งยินดีที่จะสละเวลา来帮助ช่วยตัวน้องให้
4. กำหนดตารางเวลาเรียน ให้น้องและพี่ที่จะเป็นผู้ติว โดยใช้สถานที่ได้อาคารหอพักนักศึกษา ภายในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อให้เพื่อนๆเดินทางมาเรียนได้สะดวกและมีความคุ้นเคยกับการเดินทางในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ก่อนเปิดเทอม (เดือนมีนาคม-มิถุนายน 53)

ภาพกิจกรรมการสอนตัวน้อง นักศึกษาปีการศึกษาปีที่ 1 (ม.ค. - มิ.ย. 53) โดยใช้สถานที่ได้อาคารหอพักนักศึกษา

12. ทำวีดิทัศน์และหนังสือเรื่องเล่าเกี่ยวกับปัญหาของนักเรียนผู้พิการ ที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้ ในปี พ.ศ. 2553 จำนวน 5 คน

* การสัมภาษณ์น้องและเรื่องเล่าจากนักศึกษาพิการ ที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้ จำนวน 5 คน
บทสัมภาษณ์

1. จากที่ชมรมเข้าไปตีวงดำเนินโครงการแนะแนวช่วงที่ผ่านมา รู้สึกอย่างไรละได้อะไร
2. จุดเปลี่ยนที่ทำให้น้องมาเรียนมหาวิทยาลัย
3. พอเข้ามาเรียน มีอุปสรรคอย่างไร
4. น้องได้เข้าร่วมกิจกรรมกับชมรมอย่างไร
5. มุมมองต่อเรื่องความพิการ/อยากให้สังคมเป็นอย่างไร

1. สัมภาษณ์ นางสาว ญาณิศา จันทรเปียง (น้องจุ๊นแจง) ชั้นปีที่ 1 คณะวิจิตรศิลป์ / บกพร่องทางการได้ยิน

บทสัมภาษณ์

1. จากที่ชมรมเข้าไปตีวง/ดำเนินโครงการแนะแนวช่วงที่ผ่านมา รู้สึกอย่างไรละได้อะไร
2. จุดเปลี่ยนที่ทำให้น้องมาเรียนมหาวิทยาลัย
3. พอเข้ามาเรียน มีอุปสรรคอย่างไร
4. น้องได้เข้าร่วมกิจกรรมกับชมรมอย่างไร
5. มุมมองต่อเรื่องความพิการ/อยากให้สังคมเป็นอย่างไร

ข้อที่หนึ่ง จากที่ชมรมเข้าไปตีวง/ดำเนินโครงการแนะแนวช่วงที่ผ่านมา รู้สึกอย่างไรละได้อะไร

-จิตใจที่ได้พบพี่ๆที่มาจากมช.

-มีประโยชน์มาก เพราะว่าได้ความรู้เพิ่ม

ข้อสอง จุดเปลี่ยนที่ทำให้น้องมาเรียนมหาวิทยาลัย

-อยากเรียนต่อ อยากได้ความรู้เพิ่ม โรงเรียนมีความรู้แน่น อยากได้มีประสบการณ์เยอะ อยากเรียนกับเพื่อนที่
หุติ ตอนนี้ก็สนุกที่ได้เรียนกับเพื่อนที่หุติ

ข้อสาม พอเข้ามาเรียน มีอุปสรรคอย่างไร

-ไม่ค่อยมีอุปสรรค เพราะว่า เวลาเรียนสื่อสารผ่านล่าม และช่วงเวลาที่ล่ามไม่อยู่ก็มีปัญหาเช่น เวลาทำ
การบ้านก็ไม่ค่อยเข้าใจ และสื่อสารกับเพื่อนยาก เวลาที่ครูสั่งงาน จดๆไปก็ไม่เข้าใจ เวลาถามเพื่อนก็จดผิด
ต้องถามใหม่อยู่เรื่อยๆ ปัญหาด้านการสื่อสารกับคนข้ามรั้ว เวลาไปหอสองก็ไม่หยุดครหาให้ ต้องสะกดใน
คนหุติบอกให้คนข้ามรั้วจดแทน

-เรื่องที่อยู่อาศัย ก็ไม่มีปัญหาอะไร ที่นอนดี โรงอาหารดี คนปกติชอบทำห้องรก ก็เลยบอกให้ทำความสะอาด
สะอาดให้หน่อย

ข้อสี่ น้องได้เข้าร่วมกิจกรรมกับชมรมอย่างไร

-ไม่ค่อยเข้าร่วมกิจกรรมกับชมรมเท่าไร แต่ทำมาทำกิจกรรมกับชมรมล่าสุดก็คือ

กิจกรรมมช เติมใจให้สังคมสำหรับผู้พิการ ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ข้อห้า มุมมองต่อเรื่องความพิการ/อยากให้สังคมเป็นอย่างไร

-รู้สึกสื่อสารยาก สื่อสารไม่ตรงกัน รู้สึกคืออยากช่วยคนพิการอื่นๆ เพื่อนที่นั่งวีลแชร์ก็ช่วยยกบ้าง บางครั้ง
อยากให้สังคมมีท่ามเยอะๆ ตอนนี้มีท่ามน้อยมากๆ อยากให้ทุกคนทั้งหมดในมช. รู้ว่ามีคนพิการทางหูอยู่
อยากช่วยคนพิการให้เต็มที่ ถ้ามีโอกาส

2. สัมภาษณ์ นางสาวอันธิกา สุขะ (น้องกล้วย) ชั้นปีที่ 1 คณะจิตรศิลป์ / บกพร่องทางการได้ยิน

บทสัมภาษณ์

1. จากที่ชมรมเข้าไปติว/ดำเนินโครงการแนะแนวช่วงที่ผ่านมา รู้สึกอย่างไรละได้อะไร
2. จุดเปลี่ยนที่ทำให้น้องมาเรียนมหาวิทยาลัย
3. พอเข้ามาเรียน มีอุปสรรคอย่างไร
4. น้องได้เข้าร่วมกิจกรรมกับชมรมอย่างไร
5. มุมมองต่อเรื่องความพิการ/อยากให้สังคมเป็นอย่างไร

ข้อที่หนึ่ง จากที่ชมรมเข้าไปติว/ดำเนินโครงการแนะแนวช่วงที่ผ่านมา รู้สึกอย่างไรละได้อะไร

- เมื่อช่วงก่อนทางชมรมได้เข้าไปสอนหนังสือที่โรงเรียน รู้สึกว่าอยากเรียน เพราะจะมีพี่สอน วิชาพื้นฐาน
- รู้สึกดีใจ ชอบ เป็นเหมือนการทบทวน เพราะจะทำให้เราจำ และชอบเรียนวิชาวาดรูป
- รู้สึกเครียดตอนเรียน วิชาภาษาอังกฤษยาก เพราะไม่ชอบวิชาอังกฤษ เรียนไม่เก่ง
- มีประโยชน์มาก เพราะเราได้ความรู้เพิ่ม

ข้อสอง จุดเปลี่ยนที่ทำให้น้องมาเรียนมหาวิทยาลัย

- ตอนที่พี่ไปแนะแนว ไม่อยากเรียนต่อมช เพราะคิดว่า มช มันยาก ก็เลยเลือกที่อื่น ที่เทคโนโลยีไม่ผ่านสัมภาษณ์
ก็เลยไม่ได้เรียนที่เทคโนโลยี จากนั้นก็เลยตัดสินใจอีกครั้งหนึ่ง สมัครสอบที่มช ตอนแรกสอบโควตาภาคเหนือ
ก็ไม่ผ่าน พอดียังมีอีกคือโครงการพิเศษของคณะจิตรศิลป์ พี่ๆมาประชาสัมพันธ์ที่โรงเรียนก็เลยลองสมัคร

อีกครั้งหนึ่ง มาสัมภาษณ์ ก็เลยอ่านหนังสือ พยายามเข้าความกิจกรรมชมรมบ่อยๆ ช่วงที่รอผลประกาศ ก็ติดตามถามผลตลอดเลยว่าจะผ่านหรือไม่ พอวันหนึ่งพี่ที่เป็นล่ามคนหนึ่งชื่อว่าพี่เก้ง พี่ก็บอกว่าสอบผ่าน ก็รู้สึกดีใจมากเลย ภูมิใจมากที่สามารถสอบเข้ามาเรียนต่อในมช.ได้ เนื่องจากว่าตอนแรกไม่อยากจะสอบมช. เพราะคิดว่ามันยาก คิดว่าจะไปเรียนต่อที่กรุงเทพฯ แต่พอบอกว่าเรียนที่เชียงใหม่ดีกว่า ใกล้บ้านดีก็เลยสมัครสอบมช.และติดที่มช. ก็เลยเรียนที่มช. แล้วก็ได้ดังที่ตั้งใจไว้

-พอตอนที่เข้ามาครั้งแรก รู้สึกว่าตื่นเต้นที่เข้า เจอเพื่อนเยอะ ทั้งหมดเป็นคนหูดี มีหูหนวกไม่กี่คน ตอนนั้นเพื่อนยังไม่มา ก็คิดว่าจะสื่อสารกับเพื่อนๆปกติ ก็พยายามสื่อสารกัน บางครั้งก็ไม่ตรงกัน

ข้อสาม พอเข้ามาเรียน มีอุปสรรคอย่างไร

-ปัญหาอยู่ที่ล่าม เดิมมีอยู่เยอะ ลาออกไป เหลือสามคน ที่รับมาใหม่มีอยู่สี่คน หูหนวกในมชมีอยู่เยอะ ก็เลยต้องถูกย้าย มีเรียนรวมกับเพื่อนอีกคนที่หูหนวกเหมือนกัน และปัญหาที่ตามมาคือ ต้องหาอาจารย์เพื่อที่จะย้ายเซคชั่นเรียน(กลุ่มการเรียนในเวลาเดียวกันกับเพื่อนหู) เวลาที่สำนักทะเบียนก็สื่อสารกับเจ้าหน้าที่ไม่เข้าใจ

-ส่วนเรื่องการเรียน เรียนครั้งแรก ก็ง่าย พอครั้งที่สองยาก และยากขึ้นเรื่อยๆ เวลาวาดรูปไม่ดีก็ ลบๆ แล้วก็พยายามทำใหม่ แต่สุดท้ายก็ทำได้จนครบ

-ปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัยที่หอสองหญิง อยู่กับหูดี สองคน มักจะมีปัญหากับเพื่อนไม่ใช่เป็นเรื่องของการสื่อสาร แต่เป็นเรื่องของนิสัยเพื่อนที่ชอบทำห้องรกและ เพื่อนหูดีอีกคนชอบเอาเพื่อนอีกคนมาอยู่ในห้อง ก็รู้สึกอึดอัด ชอบทำห้องรก ก็โกรธ ก็เลยเขียนปิดไว้ แล้วก็โกรธ แล้วก็ออกไปสงบสติอารมณ์ข้างนอก

ข้อสี่ น้องได้เข้าร่วมกิจกรรมกับชมรมอย่างไร

-เข้าร่วมกิจกรรมโครงการแนะแนว กิจกรรมมช. เติบโตให้สังคมสำหรับผู้พิการ

ข้อห้า มุมมองต่อเรื่องความพิการ/อยากให้สังคมเป็นอย่างไร

-รู้สึกสงสาร เช่น คนตาบอดมองไม่เห็น ก็จะต้องคลำทาง

-หลังจากที่ได้ไปพบคนพิการทางด้านร่างกายที่ศรีสะเกษ ก็รู้สึกว่ารักคนพิการมากขึ้น

-ความรู้สึก คิดถึงโรงเรียนเก่า อยากจะไปเรียนที่เดิม รู้สึกเศร้า พอมาเรียนที่มช. เจออะไรสิ่งใหม่ ก็รู้สึกดีขึ้น เพราะว่าสามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนๆได้

-อยากให้สังคม มีส่วน ส่งเสริมให้ทุกคนเรียนภาษามือเพื่อจะได้ติดต่อสื่อสารกับคนหูหนวกได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น

3.สัมภาษณ์ นางสาววาสนา เผ่าปัญญา (น้องจอย) ชั้นปีที่ 1 คณะบริหารธุรกิจ / บกพร่องทางร่างกาย

1. จากที่ชมรมเข้าไปติว/ดำเนินโครงการแนะแนวช่วงที่ผ่านมา รู้สึกอย่างไรละ ได้อะไร

รู้สึกดีมาก ๆ ซาบซึ้ง ทำให้หนูมีความรู้เพิ่มเติม

2. จุดเปลี่ยนที่ทำให้น้องมาเรียนมหาวิทยาลัย

ตอนแรกไม่คิดจะเรียนที่มหาลัย และคิดว่าจอยคงเรียนไม่ได้ จนมาเจอพี่ชมรมเพื่อนๆ คอยสนับสนุน คอยรับ คอยส่ง ทำให้รู้สึกดีมาก เพราะพี่ๆ ไม่หวังสิ่งตอบแทน เพื่อนๆ คอยให้ความช่วยเหลือตลอด

3. พอเข้ามาเรียน มีอุปสรรคอย่างไร

ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัย สถานที่ยังไม่ค่อยอำนวยความสะดวกให้คนพิการ เช่น ห้องน้ำ, ชิงก์, อ่างล้างหน้า, ฝักบัวสูงเกินไป ถึงแม้มีเครื่องซักผ้าหยอดเหรียญแต่ไปใช้ไม่ได้

- ระยะทางไกล ทำให้ไม่สะดวก เราไม่สามารถเรียนได้เต็มที่ บางครั้งอาจทำให้เพื่อนไปเรียนไม่ทัน

- ถ้าตัวหนังสือเล็กๆ ก็จะมองไม่เห็น แต่ก็แก้ได้

4. น้องได้เข้าร่วมกิจกรรมกับชมรมอย่างไร

ตื่นเต้น ค่ายในชมรมเป็นค่ายแรกในชีวิต รู้สึกดี ที่เปิดโอกาสให้คนพิการ เพราะเมื่อก่อนไม่ค่อยเข้ากิจกรรม เนื่องจากปัญหาสุขภาพ เช่น ตอนไปค่ายก็เป็นฝ่ายรับลงทะเบียน ชมรมก็เป็นเหรียญก

5. มุมมองต่อเรื่องความพิการ/อยากให้สังคมเป็นอย่างไร

อยากให้สังคมเปิดโอกาสมากกว่าความสงสาร

4.สัมภาษณ์ นายสุริยา แสงแก้วสัน (น้องเยว) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะนิติศาสตร์ / บกพร่องทางร่างกาย

1. จากที่ชมรมเข้าไปติว/ดำเนิน โครงการแนะแนวช่วงที่ผ่านมา รู้สึกอย่างไรละได้อะไร

ก็รู้สึกเหมือนได้เพื่อนใหม่ กัลยาณมิตรที่ดี ได้เพิ่มระดับความรู้ใหม่ระดับหนึ่ง ได้ความรู้ในด้านวิชาการ ตั้งแต่ตอนพี่ๆ คนในชมรม มัช ไปติวให้ ได้มุมมอง แง่คิด ซึ่งมันเป็นมุมมองอีกอย่าง เนื่องจากมีมุมมองที่..... ถึงแม้มันเป็นแสงสว่างเล็กๆ แต่ก็..... รู้ซึ่งการเรียนในมหาลัย

2. จุดเปลี่ยนที่ทำให้้องมาเรียนมหาวิทยาลัย

เป็นความพลิกแพลงของชีวิต ชีวิตอีกฉากหนึ่ง จุดชีวิตหลังจากหนึ่ง จะเปลี่ยนไปตอนที่พี่ไปติวใหม่ๆ แต่ก่อนหนทางมืดมน พอพี่ๆ อาจารย์ เข้าไปติว สอน แนะนำ การเรียนการสอนในมอ แล้วก็ได้ค้นพบทางเลือกอีกทางหนึ่ง แต่เลือกหนทางที่ก้าวไป แม้พบอุปสรรคหลายๆ อย่าง เช่น ทางเดิน ก็รู้อยู่แล้วว่าต้องลำบาก หนทางอาจไม่เรียบหรืออย่างที่คิดแต่ก็เลือกเดิน เปลี่ยนความคิดจากจุดนั้นมาอยู่อีกจุดหนึ่ง ในสังคมใหม่เต็มไปด้วยกิเลสตัณหา รักต้องการให้ เสียสละ

3. พอเข้ามาเรียน มีอุปสรรคอย่างไร

อุปสรรค เช่น ทางเดิน ทางลาด ห้องน้ำ เวลาไปไหนต้องมีทางลาด ถ้าทางขรุขระก็ไปลำบาก/ตึกที่มีชั้นบันไดสูงๆ ก็ไปลำบาก การเรียนส่วนมากไม่ค่อยมีปัญหาเท่าไร เรื่องเพื่อนก็อยู่ที่ตัวเราสมควรเข้าหาผู้อื่นอย่างไร ให้แลกเปลี่ยนมุมมองกันและกัน

4. น้องได้เข้าร่วมกิจกรรมกับชมรมอย่างไร

แรกๆ ก็รู้ว่ามิชมรมมานานแล้ว ประมาณ 2-3 ปี ก็ได้ค้นคว้าตามคนที่อยู่ในมอ รุ่นพี่ที่มาติว ว่ามาจากไหน ส่วนมากจะได้ความรู้จากคนกลุ่มนี้มาก

- ได้ร่วมเข้าค่าย จัดกิจกรรมดีๆ ส่งเสริมให้ผู้พิการ สามารถไปปฏิสัมพันธ์กับบุคคล สังคมได้

5. มุมมองต่อเรื่องความพิการ/อยากให้สังคมเป็นอย่างไร

ความพิการมีมาตั้งแต่โบราณ แต่ความพิการมีการเริ่มต้นชัดเมื่อยุคกาลวิวัฒน์ สังคมอาจไม่ค่อยยอมรับ ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนมีการทั้งสิ้น เช่น ดันไม้ สุนัขตัวดำเรัจฉาน ผู้ที่บุคคล/สิ่งของเหล่านั้น จะพิการมากหรือน้อย อยากฝากสังคมให้มองเห็นความพิการ อย่างเท่าเทียมกัน เห็นเป็นเรื่องปกติ ธรรมชาติ

คนพิการก็น้อยใจที่เป็นอย่างนี้ เป็น 1/100 เราเหมือนมีกลุ่มคน 100 คน แล้วมีคนเอาปืนมายิง แล้วคุณจะไม่ยอมรับหรือไม่ ใครๆ ก็กลัวตายทั้งสิ้น แต่ก็ทำยังไงได้ เป็นกรรมที่เกิดจากกายภพหลัง แล้วสะท้อนมาสู่กายภพนี้ ทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ในสังคม มองคุณพิการ? จันทนาการ? บางคนถ้าบางคนก็ไม่ใช่ความพิการ โดยเฉพาะพิการใจรักษาลำบาก ผู้พิการยอมรับการเข้าสังคม บรรพชนทั้งหลายมีความพิการตรงที่มันไม่สำคัญ แต่สังคมพิการ สังคมมองชีวิตอย่างไร และเท่าเทียมกันหรือไม่

ในความเป็นอยู่ หากเรามั่นใจจะอยู่ในสังคมได้ ส่วนรูปร่างลักษณะหน้าตาภายนอกมันไม่จริงสักวันก็ต้องจากไปทุกสิ่งนั้นล้วนเป็นสิ่งไม่เที่ยง วันนี้เราอาจจะกิน เรียง เทียว พรุ่งนี้ก็ไม่รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้น อยู่กับการยอมรับว่าเป็นแบบที่คิดว่า อยู่กับสิ่งที่ เป็น ไม่.....

5. สัมภาษณ์ นายคมกริช เทพา (สด) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยศิลปะ สื่อ / บทพรีรองทางร่างกาย

ทราย...จากการที่ชมรมได้เข้าไปดูที่ศรีสังวาลย์ สดมีความรู้สึกอย่างไร

สด.... สดไม่ค่อยสนใจ

บีก... ทำไมสดถึงไม่สนใจ

ส...สดเรียนปวช. สายอาชีพ อยากทำงานเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์เพราะเรียนสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สดอยากทำงาน

บ...แล้วอยากทำงานอะไร

ส...อยากทำงานเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

บ...ที่สารพัดช่างสอน พอเรียนจบก็เลยอยากทำงานเลย แล้วอะไรที่เป็นจุดเปลี่ยนที่ทำให้สดอยากเรียน

ส...เห็นเอกสารของวิทยาลัยสื่อ แนะนำคณะใน โฉวค้าพิเศษ

บ...เห็นแล้วเป็นไง

ส...ไม่ค่อยสนใจเพราะไม่มีเงินเรียนและไปสมัครงานแล้วเค้ารับแล้ว

บ...คือสดคิดจะทำงานแล้วแต่พอมารู้เอกสารของวิทยาลัยสื่อแล้วทำไมถึงเปลี่ยนความคิด

ส...เห็นเพื่อนๆจะไปเรียนต่อ และรู้จักพี่ๆในมช.ก็อยากตามพี่เพราะพี่ชายจบแพทยฯและ อยากใช้ชีวิตในมหาลัย

บ...พอสอบมาเรียนในมหาลัยแล้วมีปัญหาอุปสรรคอะไรบ้างเช่นเรื่องเรียนมีปัญหาอะไร

ส...การเลกเชอร์อย่างเดียว

บ...ทางชมรมได้ช่วยอะไรบ้างในช่วงปิดเทอม

ส...สอนวิชาที่ไม่เคยเรียนพวกแคลคูลัสและฟิสิกส์

บ...แล้วทำไมสดถึงเรียน2วิชานี้

ส...ในสาขาในคณะต้องเรียน สดไม่มีพื้นฐานก็ต้องเรียน

บ...ที่หอพักหรือที่อยู่มีปัญหาอะไร

ส...ตอนแรกห้องน้ำใช้ไม่ได้ มันเป็นส้วมซึม บันไดทางขึ้นไม่มีราว ขึ้นลงยากแต่ตอนหลังทางหอพักก็ปรับปรุงให้

บ...ชมรมทำอะไรให้บ้างเกี่ยวกับปัญหาเรื่องที่อยู่

ส...ชมรมก็คุยกับมหาลัยให้

บ...เมื่อเข้ามาแล้วสดได้เข้าร่วมกิจกรรมอะไรบ้างในชมรม

ส...ทุกอย่าง เข้าค่าย สรุปรงาน พิมพ์งาน

บ...อย่างเข้าค่ายสดทำอะไร

ส...รับผิดชอบฝ่ายโสต

บ...สดก็ช่วยได้เหมือนคนปกติและนี่ก็คือคำถามสุดท้ายก็คือสดอยากให้สังคมเป็นอย่างไร

ส...สังคมเริ่มยอมรับในความพิการ

ไคอารี...สด

เริ่มต้นชีวิต มหาวิทยาลัย

ผม นายคมกริช เทพา ซึ่งเด็กผู้ชาย (คนพิการคนหนึ่ง) เรียนอยู่ที่ วิทยาลัยสารพัดช่างเชียงใหม่ ในสาขา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ (ปวช.) มีจุดหมายเป็นของตัวเองว่า จบแล้วต้อง ทำงาน ทำงาน เพราะว่าตอนนั้น อยู่ ปวช. ปีที่ สาม ทุกวันก็จะเรียนและคิดอยู่อย่างเดียวว่าจะต้องหางานทำให้ได้ ผมก็ตั้งหน้าตั้งตา เรียน จนวันหนึ่งมีรุ่นพี่ที่ มหาวิทยาลัย หลายๆ สถาบัน เข้าไปแนะแนวทางในการเรียนต่อ แต่ก็ไม่เคยเข้าร่วม ลัก ครั้ง จนมาวันหนึ่งมี พี่ๆ ที่ มข. ไปแนะแนว บังเอิญผมรู้จักกับ กุ๊กกิ๊ก เลยเข้าไปนั่งฟัง แต่บอกได้คำเดียว ว่า ไม่ได้สะกิดใจของผมสักนิดเลย (อยากบอกว่า ผมไม่รู้ว่ มหาวิทยาลัยมีคณะอะไรบ้างเลย) จนผมได้ไปเจอกับพี่ที่ ผมเคยฝึกงานด้วย พี่เขาก็คือคนพิการเหมือนกัน แล้วพี่เขาก็ถามว่าจบแล้วจะทำอะไรต่อ ผมก็ตอบไปด้วยความมั่นใจ ว่า “ทำงานดีกว่าครับพี่” พี่เขาบอกว่าลองเอาเอกสารนี้ไปอ่าน ซึ่งเป็นเอกสาร และใบสมัคร โควตาพิเศษ ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผมก็นั่งอ่านอยู่พักหนึ่ง อ่านไปอ่านมาก็อ่านไปเจอรายละเอียด ของ คณะวิทยาลัยศิลปะสื่อและเทคโนโลยี ซึ่งเป็นชื่อคณะที่ไม่คุ้นหูเลย พอหลังจากนั้นก็พยายามหาข้อมูล เกี่ยวกับคณะทางอินเทอร์เน็ต เห็นว่ามันน่าสนใจ และตรงกับความฝันที่จะเป็น คนทำงานเบื้องหลัง เกมส์ หนึ่ง การ์ตูน แล้วผมก็เลยเขียนใบสมัคร และส่งมาทาง มหาวิทยาลัย ช่วงนั้นก็ในช่วงที่พี่ๆ จากชมรมเพื่อน ผู้พิการ มข. มาตีหนังสือพอดี แต่ผมก็ยังไม่ทราบว่าทาง มหาวิทยาลัยจะรับไหม ผมเลยปรึกษาหลายคน เพื่อที่จะให้มีข้อมูลมากที่สุด ผมส่งใบสมัคร ไปประมาณ 2 อาทิตย์ ได้ก็มีโทรศัพท์ โทรไปที่บ้าน บอกกับแม่ ผมว่า ให้ผมไปสอบสัมภาษณ์ พอผมได้ยินข่าวเท่านั้นแหละ ผมก็ เตรียม Portfolio ผลงานเพื่อ มาสอบ สัมภาษณ์ ก่อนที่จะมาสอบสัมภาษณ์ไม่มีรถมาส่งผม เวลาประมาณตีห้ากว่าๆ ผมจึงไปเรียกครูน้องซึ่งเป็น ครูที่ผมสนิทที่สุดแล้วคุณครูเลยโทรหาพี่คนขับรถให้ พอคิดว่าพี่คนขับรถจะไปส่งแฟนที่ราชภัฏผมกับครู น้องก็เลยขออาศัยรถมาด้วยมาถึง มข. ก็วนอยู่หลายรอบไม่เจอคณะจนใกล้จะเวลา 9 โมง ผมเองก็เป็นคิว แรกในการสอบสัมภาษณ์ในเวลานั้นใจแป้วไปแล้ว จึงไปเจอถามตรงสนามกีฬากลาง พี่เค้าบอกว่าเป็นเด็กที่ มีกระจกเยอะๆ เมื่อผมไปถึงคณะ ไปเจอเพื่อนที่จะสอบด้วยกัน ก็เลยถามเค้าว่าสอบห้องไหนเพื่อนก็เลยให้ ไปด้วยกัน เมื่อถึงคิวสอบสัมภาษณ์ (ซึ่งผมเป็นคิวแรก) ผมและครูน้องก็เข้าไปในห้องสอบสัมภาษณ์ อาจารย์ก็ดูแฟ้มสะสมผลงานแล้วให้ผมนั่งรอ แล้วอาจารย์ก็ไปเรียกอาจารย์ของแต่ละสาขาวิชามาเพราะว่า ผมไม่ได้ระบุสาขาวิชา แล้วอาจารย์ก็ถามถึงความสนใจ ว่าชอบอะไรบ้าง ทำกิจกรรมอะไรได้บ้าง แล้วมีอยู่ คำถามหนึ่งอาจารย์ก็ถามว่ามีทักษะทางภาษาอังกฤษไหม ผมก็ตอบว่ามีนิดหน่อย อาจารย์เลยตัดสาขา SE ออกไป จากนั้นก็ถามว่าวาดรูปได้ไหม ผมตอบว่าไม่ได้ แล้วอาจารย์ก็ยังไม่ได้ให้คำตอบว่าผมผ่านการสอบ

สัมภาษณ์หรือไม่ และผมก็เดินออกมาทั้งน้ำตา ใจผมก็รู้อยู่แล้วว่าผมคงไม่ได้ จากนั้นผมก็กลับไปเรียนตามปกติ ผมก็คิดจะไปสมัครงานแล้วเนื่องจากว่าใกล้จะเรียนจบ แต่ว่าผมได้ไปปรึกษากับพี่กะ(คุณกัชร ทวีศรี ชมรมโกบอลแคมปัส)ว่าผมจะทำงานหรือเรียนต่อดี ผมก็ได้เล่าเรื่องที่ผมไปสอบสัมภาษณ์ พี่กะก็เลยปรึกษากับอาจารย์ป้อม(ผศ.อัสวิณี หวานจริง อ.ที่ปรึกษาชมรมเพื่อนผู้พิการ) อาจารย์ป้อมก็เลยพาผมไปสมัครอีกทีหนึ่ง โดยการนำผลงานที่ผมเคยประกวดและได้รับรางวัลมาสมัครอีกรอบหนึ่งทางคณาจารย์ของคณะจึงรับพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากผมเป็นผู้พิการทางด้านร่างกายคนแรกที่สมัครเข้ามาในคณะนี้ หลังจากนั้นผมได้ติดตามรายชื่อทางอินเทอร์เน็ต แต่ในช่วงที่รอผลก็ได้มีกลุ่มนักศึกษากลุ่มหนึ่งมาติดต่อให้ผมรับบทในหนังสือซึ่งทำให้ผมได้เข้ามาถ่ายทำใน มข. บ่อขื่น ทำให้ผมอยากเข้ามาเรียนและใช้ชีวิตด้วยตนเองมากขึ้น ผมจึงคิดที่จะย้ายออกมาจากโรงเรียนมาอยู่หอพักกับเพื่อนที่เรียนราชวมงคลก็เริ่มใช้ชีวิตด้วยตนเองทำทุกอย่างด้วยตนเองและรู้จักสังคมภายนอกมากขึ้นมีทั้งดีและร้ายซึ่งเราต้องรู้จักปรับตัวเข้าหาและยอมรับโลกแห่งความเป็นจริงและผมก็เตรียมพร้อมสำหรับเข้ามหาวิทยาลัย แล้วอาจารย์ป้อมก็โทรหาผมพร้อมกันนั้นก็มีการคุยกันคนก็ติดต่อมาถ่ายทำชีวิตผม

หลังจากนั้นไม่นานก็ได้มีพี่ๆจากกลุ่มชมรมเพื่อนผู้พิการมาจัด โครงการ “เส้นทางพิชิตฝัน” ผมจึงกลับไปโรงเรียนอีกครั้งเพื่อฟังพี่ๆมาเล่าประสบการณ์ชีวิตในมหาวิทยาลัย ทำให้ผมได้เจอกับพี่บอมซึ่งตอนนั้นเป็นนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ผมได้มีโอกาสคุยกับพี่บอม และได้เล่าให้พี่บอมฟังว่า ผมเองยังไม่มีพื้นฐานเกี่ยวกับวิชาสายสามัญเลย พี่บอมเลยอาสาจะสอนให้

หลังจากนั้นทุกเย็นพี่บอมและเพื่อนๆก็ผลัดกันมาสอนผม ผมรู้สึกว่าการเรียนหนักมากเลย ใจเริ่มเบื่อ(รอบสอง)เรียนไปก็ถึง F แน่เลย แต่พี่บอมก็ให้กำลังใจผมก็พยายามเรียนรู้ผมกับพี่บอมก็เริ่มสนิทกันมากขึ้นพี่บอมก็เริ่มเข้าใจที่ผมพูดมากขึ้น

ต่อมาทางคณะได้มีกิจกรรมเข้าค่าย summer camp ซึ่งผมก็ได้เข้าร่วมได้มีการสอนวิชาต่างๆเพื่อเตรียมความพร้อม และมีสอบโดยเฉพาะวิชาฟิสิกส์ ผมทำข้อสอบได้เป็นบางข้อ ผลออกมาคือ ผมได้คะแนนค่อนข้างน้อย การเข้าร่วมกิจกรรมของคณะครั้งนี้ทำให้ผมได้รู้จักเพื่อนมากขึ้น รู้จักคณะมากขึ้น รู้จักมหาวิทยาลัยมากขึ้น และได้เรียนรู้ชีวิตนักศึกษาหลังจากจบค่ายผมก็ได้ไปเรียนกับพี่บอม ต่อจากมีกิจกรรมค่ายสร้างเพื่อน ผมก็ได้เข้าร่วมกิจกรรม

ชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
Friendship Beyond Physics

จากการเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวทำให้ผมรู้สึกที่เราไม่ได้อยู่คนเดียว เรายังมีสังคมและผมยังสามารถช่วยเหลือผู้อื่นได้ หลังจากนั้นไม่กี่วันก่อนเปิดเทอมก็ได้ย้ายเข้ามาอยู่หอในตกใจกับห้องมาก เพราะมันน่ารักสุดๆ ตอนที่นอนคืนแรกไม่มีพัดลมยุงกัดไม่มีผ้าปูเตียงไม่มีหมอนไม่มีอะไรสักอย่าง วันที่สองก็เริ่มย้ายของเข้ามาจัดของก็เริ่มปรับตัวได้

เปิดเทอมวันแรกไปเจออาจารย์ที่ปรึกษา ในตอนที่ก้าวเข้าห้องไปนั้นทุกคนคงรู้จักกันหมดเพราะเข้าค่ายมาด้วยกันแล้ว มีแต่อาจารย์เท่านั้นที่ไม่รู้จัก ต่อมาอาจารย์ก็แนะนำตัว ชื่อ อ. กฤติยา ศักดิ์ศรีสถาพร แล้ว อาจารย์แนะนำเกี่ยวกับการลงทะเบียนเรียนให้แล้วก็แนะนำการเรียนการสอนใน มหาวิทยาลัย อีกอย่างที่อาจารย์บอกว่า ถ้ามีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเรียน หรือเรื่องเกี่ยวกับปัญหาของชีวิต ให้ไปปรึกษาอาจารย์ได้ ต่อมาก็ไปตามห้องเรียนเพื่อทำความรู้จักกับอาจารย์ผู้สอนและกระบวนวิชาที่เรียน หลังจากนั้นก็เริ่มเรียนมาทุกวัน และทำกิจกรรมรับน้อง ทุกวันจนถึงสามทุ่มเกือบทุกวัน (อยากบอกว่า“เหนื่อยมากครับ”) แต่ก็ไม่เคยท้อกับการทำกิจกรรมและการเรียน ผมก็พยายามทำให้ดีที่สุด พวกพี่ๆที่คณะก็เข้าใจและช่วยเหลือเป็นอย่างดี อีกทั้งเพื่อนๆก็เข้าใจและช่วยผมดีมาก จนถึงปัจจุบันนี้ผมก็สนุกกับกิจกรรม ส่วนการเรียนผมก็สามารถปรับตัวเข้ากับมันได้ ก็มีพี่ๆที่ชมรมเพื่อนผู้พิการและการศึกษาพิเศษ มข. ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือเป็นอย่างดี ในตอนนี้ผมก็สามารถใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยได้เหมือนกับคนอื่นได้ปกติแล้วครับ

7. พบและพูดคุยกับนักเรียนผู้พิการ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน สอบถามความถึงต้องการ ในการช่วยเหลือ รวมทั้งทำการสำรวจสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัย ทศนคติของชุมชนที่มีต่อความพิการ

8. ศึกษาเส้นทาง สำรวจสภาพที่พหุอาศัยของนักเรียนผู้พิการ และการเดินทางของนักศึกษา ผู้พิการ โดยจะทำการถ่ายภาพบันทึกข้อมูลจุดที่เป็นปัญหาต่อการเดินทาง พร้อมทั้งวางแผนการดำเนินงาน

* การสำรวจเส้นทาง การเดินทางไปเรียนของน้องนักศึกษาพิการ ตามคณะต่างๆ ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

จากการสำรวจแล้ว ยังมีปัญหาอุปสรรคบ้างในบางสถานที่ เช่น ที่คณะนิติศาสตร์ ของ นายสุริยา แสงแก้วผืน (น้องเขว) สามารถใช้ทางลาด ที่ทางชมรมเพื่อนผู้พิการได้ทำไว้ให้พี่เขว ก่อนหน้านี้ได้ดี จาก กิจกรรมที่ 1 การพัฒนาทางลาดสำหรับนักศึกษาพิการ ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

แต่เนื่องจากนักศึกษาต้องขึ้นไปเรียนนิหารวม ที่บนชั้น 2 ของอาคารคณะสังคมศาสตร์ ทำให้ นายสุริยา แสงแก้วผืน (น้องเขว) ไม่สามารถที่จะขึ้นไปเรียนด้วยตัวเองได้ น้องเขวจะต้องมีเพื่อนๆคอยช่วยยกเครื่องช่วยเดินขึ้นไปให้ และคอยช่วยพยุงน้องเขวขึ้นบันไดไปทุกครั้ง ซึ่งนี่คืออุปสรรคที่สำคัญอย่างหนึ่ง โดยทางชมรมเพื่อนผู้พิการได้ทำการออกแบบทางลาดขึ้นชั้น 2 ของอาคารคณะสังคมศาสตร์ไว้แล้ว (ใน กิจกรรมที่ 1 การพัฒนาทางลาดสำหรับนักศึกษาพิการ จุดที่ 8) แต่ยังไม่สามารถดำเนินการก่อสร้างได้สำเร็จ เนื่องจากไม่มีงบประมาณสนับสนุนค่าวัสดุก่อสร้าง แต่ทางชมรมเพื่อนผู้พิการจะพยายามต่อไป เพื่อให้ นักศึกษาพิการ ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สามารถเดินทางไปเรียนได้ด้วยตนเอง.....

* ภาพการเดินทางไปเรียนที่คณะนิติศาสตร์ ของ นายสุริยา แสงแก้วผืน (เขว)

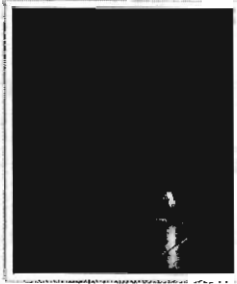
สรุปโครงการ สถานพื้นเพื้อนผู้พิการ

โดย ชมรมเพื้อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

(พฤศจิกายน 2551 - มิถุนายน 2553)

รวบรวมความคิดเห็นในการเข้าร่วมโครงการสานฝันเพื่อผู้พิการ ในกิจกรรมแบ่งปันประสบการณ์เกี่ยวกับผู้พิการ (จากกิจกรรมค่ายสร้างเพื่อน) เล่าประสบการณ์ของทุกคนและพูดถึงความรู้สึกรู้สึกการเข้าสู่ชมรม จนถึงปิดโครงการสานฝันเพื่อผู้พิการ

เมฆ : ผมก็เคยไปสอนนักเรียน ผมก็เคยไปสอนเด็กที่เป็นปกติก็คือ สอนวิชาต่างๆก็คือ แต่ตอนนี้ก็ได้มาสอนผู้พิการทางหู แล้วสิ่งที่เห็นแตกต่างก็คือเวลาผมสอนไปสักชั่วโมงหนึ่งน้องจะไม่มีการรบกวนหรือว่าคุยกัน ผิดกับเด็กปกติที่ไม่ให้ความร่วมมือ เวลาสอนอะไรก็ไม่รู้เรื่อง และสิ่งที่ประทับใจสุดๆก็คือ วันนั้นล้าไม่ไปสอนครับ แล้วผมก็ไม่เก่งภาษามือ ผมก็ไปสอนวิทยาศาสตร์มันสุดๆเลยครับ ผมต้องเขียนสวัสดิ์ครบบนกระดาน เขียนทุกคำที่พูดที่สอน วันนั้นก็มีความประทับใจอย่างหนึ่งว่าเราก็ได้ทำอะไรเพื่อผู้อื่นได้ ที่ผ่านมาก็คือตัวเองทำงานกับชมรมค่อนข้างน้อยไปนิดนึง ก็หวังว่าต่อไปจะเพิ่มงานกับชมรมมากขึ้นครับ ขอขอบคุณครับ

แชมป์ : สำหรับผมนะครับ ผมมาเข้าชมรมเป็นครั้งแรก

อรุณ : ตอนผมมาเข้าชมรมครั้งแรกเพราะอาจารย์ป้อมบอกให้มา ผมก็ไม่รู้มันเป็นชมรมอะไร อาจารย์ป้อมจับลงชื่อแล้วก็มาเลย แต่พูดถึงจิตอาสาแล้วผมก็ได้คลุกคลีกับผู้พิการเพราะหมู่บ้านผมมีผู้พิการหลายคน ในสิ่งที่เมื่อเราได้ฟังตอนกลางวันคนเราไม่สามารถเลือกเกิดได้นะครับก็ได้มีโอกาสเข้ามีส่วนร่วมคือ เป็นคนจัดการกองทุนให้กับคนพิการที่หมู่บ้านมีอะไรก็จะคอยดูแลช่วยเหลือผู้พิการ คือ เราไม่จำเป็นจะต้องทำเฉพาะผู้พิการ เมื่อเรากลับไปที่บ้านเรา เราก็สามารถช่วยเหลือผู้พิการที่เรพบทั่วไป คนพิการในหมู่บ้านของผมก็มีคนที่คอยดูแลคนไข้ครับ เมื่อต้นเดือนที่แล้วนี้เขาได้เสียชีวิตลงผมก็เลยช่วยจัดการศพให้เขาทุกอย่าง นะครับอันนี้ก็เป็นการทำแบบ การช่วยเหลือผู้พิการที่ยังมีชีวิตอยู่ เมื่อเขาพ้นจากโลกนี้ไปแล้วก็สามารถช่วยได้ทุกคน มันเป็นการให้ที่ดีที่สุด ในพระพุทธศาสนาท่านได้กล่าวไว้อย่างนั้น แล้วผมก็ได้เข้า

ไปช่วยสอนน้องๆที่โรงเรียนโสตฯแลโรงเรียนศรีสังวาลและโรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ เข้าไปแล้วก็ได้รับการต้อนรับอย่างดีจากน้องๆ ซึ่งเราทำงานในจุดนี้แล้วเราก็ต้องพร้อมที่จะเป็นคนให้ทุกอย่าง บางทีน้องมาน้อยมากเราก็ต้องสอนไปแบบนี้ ทำงาน ณ จุดนี้ก็ประทับใจแม้มันจะเป็นจุดเล็กๆในวงกลมอันกว้างใหญ่ ผมก็รู้สึกภาคภูมิใจที่ได้ทำงานช่วยเหลือสังคม จบแล้วครับ

ทราย : จากการที่ได้เข้ามาในชมรมนี้นะคะ ก็ลงชื่อไว้ตั้งแต่ตอนปีหนึ่ง แต่ว่าได้เข้ามาร่วมจริงๆก็ตอนปีสอง แล้วก็กิจกรรมที่ผ่านๆมาก็มีหลายๆกิจกรรมที่ได้ไปร่วมแต่กิจกรรมที่ประทับใจก็คือว่าที่ได้ไปจัดกิจกรรมให้น้องๆที่บ้านเคิร์ทราชนครินทร์อะคะ เค้าจะเป็นทีมให้ไปจัดเป็นซุ้มเกมต่างๆให้น้องเล่นก็ไปกันหลายคนเหมือนกัน น้องๆค่อนข้างเล่นเกมเยอะมาก แม้ว่าของรางวัลจะหมดแล้วแต่น้องๆก็ยังอยากเล่น แต่ละคนในชมรมก็นำของรางวัลติดมือไปแจกน้องๆ มีเพื่อนคนหนึ่งเอารถของเล่นพลาสติกสีเขียว น้องเดินผ่านไปผ่านมาก็บอกกันว่าอยากได้นี่นี่ บางคนก็มาเล่นหลายรอบมากก็ประทับใจ ก็ขอฝากให้คนที่เข้ามาใหม่ช่วยดูแลรักษาชมรมด้วยนะคะ

แยม : ตอนที่ได้ไปสอนหนังสือน้อง แล้วก็ตอนที่ได้ไปจัดกิจกรรมวันเด็กที่ทรายพูดไปเมื่อกี้นะคะ ทำให้เราได้เปลี่ยนมุมมอง ทศนคติที่ดีต่อคนพิการ สำหรับการที่ได้มาเข้าชมรมนี้นะคะก็รู้สึกประทับใจเพื่อนๆทุกคนที่เสียสละและมีน้ำใจมากๆเลย คือทำงานชมรมอย่างนี้นั้นต้องสละเวลามานานบางครั้งก็ต้องสละเวลาเรียนมาช่วยบ้าง แต่ยังไงทุกคนก็ยังอยู่ในชมรมอยู่ ก็ประทับใจมากๆเลยและก็จะอยู่ในชมรมนี้ตลอดไปนะคะแล้วก็ฝากน้องๆทุกคนที่เข้ามานะคะ มาเป็นส่วนหนึ่งของชมรมเพื่อนผู้พิการของเราคะ ขอขอบคุณคะ

น้องปี : ก่อนที่จะมาค่ายคะก็เคยทำกิจกรรมที่โรงเรียนศรีสังวาลแล้วอย่างที่พี่ๆบอกกันว่าเวลาไปสอนน้องเค้าก็แบบมานั่งรอเราว่าเมื่อไหร่จะมา แล้วถามว่าทำไมรีบกลับ คือแบบเราก็ไม่มีความรู้อะไรไปสอนเค้ามากแล้วเด็กก็ขี้มรับ และตั้งใจเรียนในสิ่งที่เราสอน ที่มาค่ายในวันนี้ก็ประทับใจทุกคนที่แบบว่าเปิดโอกาสให้เราเราได้เรียนรู้ว่าคนพิการก็เหมือนเราทั่วไปนี่แหละ

แป้ง 1 : ก็ครั้งแรกที่รู้ว่ามาค่ายเกี่ยวกับ มข. นี่คะก็เป็นโครงการที่เกี่ยวกับศรีสังวาลและบ้านสมานใจ ซึ่งเค้าเคยไปสอนที่บ้านสมานใจและโรงเรียนศรีสังวาล ซึ่งก็ไม่มีความรู้อะไรเลย ไปเพราะไม่อยากจะเรียนหนังสือ ซึ่งเป็นการไปตัวเปล่าไม่มีความรู้อะไรเลย ซึ่งเมื่อไปสอนแล้วเราได้อะไรมากกว่าตอนที่เราก่อนที่เราจะไป ได้ทั้ง

รอยยิ้มและเสียงหัวเราะ ซึ่งเมื่อทุกครั้งที่ได้ไปให้ความรู้ก็รู้สึกดีใจทุกครั้งและก็มีความสุขดี ซึ่งทุกคนก็เปิดโอกาสให้ได้มาเข้าชมรม ซึ่งเราก็เป็นน้องใหม่ด้วย

เป้ง 2 : รู้สึกดีใจค่ะที่มาค่ายของวิทยาลัยสือทำให้ได้เจอสดะ ประทับใจสดมากที่ สดสามารถอยู่ร่วมกับเพื่อนในคณะได้ เข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อนๆ ได้ มีการเดินลูกทุ่งสดก็สามารถเดินร่วมกับคนอื่นได้ เดินได้เป๊ะด้วย ซึ่งเป้งก็ประทับใจมาก เพราะเป้งเป็นคนที่ไม่ประทับใจคนที่สู้ชีวิต

แดง : ผมก็รู้สึกประทับใจคนพิการที่เค้าสามารถใช้ชีวิตได้เหมือนคนทั่วไปบางทีอาจติดขัด บางคนต้องส่งเสียงร้องขอความช่วยเหลือ แล้วก็ประทับใจสดที่เค้าใช้เวลาว่างมาค่ายนี้ครับ

เจียว : ค่ะก็ต้องขอขอบคุณเพื่อนๆ ที่ชวนมาอยู่ชมรมนี้ ตอนแรกก็อยากไปแต่ก็ไม่มีเวลา ก็ประทับใจตอนที่เค้ามีงานที่ อมช. ไปเจอน้องผู้พิการหลายๆประเภท ที่แปลกใจก็คือเห็นน้องโสตศึกษา เดินลีลาศ ทั้งๆที่เค้าไม่ได้ยินแต่เค้าก็เดินได้ ขนาดเราสมบูรณ์แถมยังเดินได้ยากค่ะ วันนี้นะคะดีใจที่ได้เจอทุกคนที่มาค่าย ถึงเราจะได้ทำอะไรตอบแทนแต่เราจะได้ใจค่ะขอบคุณค่ะ

การ์ด : ประสบการณ์ของชมรมนี้แตกต่างกับหลายๆชมรม เราไม่ได้ไปสอนหนังสือเหมือนอย่างคนอื่น แต่เรามาช่วยโครงการแรก คือ ทำทางลาดช่วงซัมเมอร์ปีที่แล้วมันว่าง ไปทำทุกอย่าง ตั้งแต่ขนหิน ขนดิน ปูนทุกอย่าง เหนื่อยมาก พักได้แป๊บนึงก็ต้องมาทำต่อ ทั้งๆที่ผู้ชายก็มีแต่ก็ไม่ทำอะไร บ่น พอผลงานเสร็จออกมา เปิดเทอมก็ชวนเพื่อนไปดูทางลาดที่เราทำตอนปิดเทอม รู้สึกภูมิใจที่มันเป็นฝีมือเรา ถึงแม้ไม่ได้ช่วยเป็นรูปเป็นร่าง แต่อย่างน้อยเราก็มีส่วนทำให้มันสำเร็จ ครั้งนี้เราก็ทำประโยชน์ให้กับคนอื่น ขอขอบคุณค่ายนี้ที่ทำให้ประสบการณ์ดีๆ ทำให้ได้เจอกับเพื่อนๆกลุ่มใหม่

นิกกี้ : มาค่ายนี้เป็นครั้งแรก ก็ไม่เคยเข้าชมรมนี้มาก่อน แด้จิบก็ชวนมา ตอนแรกก็ไม่ได้สนใจ เพราะว่าไม่มีเวลา เพราะไปเที่ยวกับเพื่อนทั่วไป มาครั้งแรกก็รู้สึกประทับใจ เพราะทุกคนมาด้วยใจ ยังมีคนที่เสียสละเวลา มาทำกิจกรรมด้วยกัน ทุกคนก็มีความเห็นแก่ตัว แต่ทำให้รู้ว่าความเห็นแก่ตัวมันลดยไปเพราะว่าได้สละเวลาเล็กๆน้อยๆมาทำอะไรเพื่อนผู้พิการ ถึงแม้ว่าไม่ได้ช่วยอะไรมากมาย แต่มาค่ายนี้แล้วได้ช่วยน้อง

ทำกับข้าวก็ถือว่าเป็นประโยชน์ รู้สึกประทับใจในสิ่งที่เราทำ ทำให้คนพิการรู้สึกว่าตัวเองมีคุณค่า อยากให้ทุกคนช่วยดูแลกัน เวลาที่เราถือถืออย่าคิดว่าเราอยู่บนโลกแค่นี้คนเดียวยังมีคนที่ลำบากกว่าเรา

หน้อย : มาเข้าชมรมเพราะแยมกับปวีณ์บังคับให้มาช่วยเขียน แล้วก็เขียน พวกสมุดบัญชีบ้าง กำหนดการบ้าง ตอนแรกมาก็แบบงงๆ เหมือนกันแต่พอได้ทำเวทีเต็มใจที่ อมช. รู้สึกดีเพราะว่า เราได้คุยกับน้องโดยการปิดตา น้องก็ถามว่าพี่รู้สึกยังไงกับคนพิการ แล้วก็มียุติคนหนึ่งมาถามว่าถ้าพี่เห็นคนพิการขายลอตเตอรี่อยู่ พี่จะรู้สึกยังไง ก็เลยตอบไปว่าก็รู้สึกสงสารต้องตากแดด ตากลม ทำไมไม่ทำอย่างอื่น น้องก็เลยบอกว่าจะให้ผมทำอะไร น้องก็บอกว่าน้องเค้าไม่ต้องการความสงสารแต่ผมแค่ขอโอกาส ตั้งแต่วันนั้นมาก็เปลี่ยนทัศนคติไปเลย อย่างน้อยก็เปิดโอกาสให้เค้าได้แสดงความสามารถ เค้าก็มีความสุข แล้วการเข้ามาชมรมนี้ รู้สึกดีใจที่ได้เจอเพื่อนที่แบบช่วยกัน แล้วก็อยากให้ชมรมนี้มีต่อไป ถึงแม้ว่าเราเพื่อนโอทีปีสาม กิจกรรมก็เยอะ งานก็เยอะ เรียนก็เยอะ ก็อยากให้แบบช่วยกันแล้วก็อยู่ด้วยกันตลอดไป ขอบคุณค่ะ

ปวีณ์ : โดยส่วนตัวแล้วเป็นคนเรียนหนังสือไม่เก่ง ก็ไม่รู้จะเอาความรู้ที่ไหนไปสอนน้อง แต่สุดท้ายก็ไป ไปช่วยทำสื่อการสอน เรื่องห่วงโซ่อาหารที่พี่เค้าสอน ประทับใจที่น้องๆชมว่ารูปภาพน่ารัก เข้าทำให้เราารู้สึกเห็นอกเห็นใจคนอื่นเหมือนตอนที่ไปสอนครั้งแรก ตอนบ่ายแอดก็ร้อง ร้องก็ตาปรือๆง่วงนอนแต่น้องก็ตั้งใจจดจำจนไม่ทันก็เอาสื่อการสอนไปให้ลอก ถ้าเราไม่มาสอนน้องเราก็ไม่รู้ว่าน้องโสดๆที่เขาต้องการให้เราแปลจากโน้ตหนังสือ เพราะน้องใช้ไวยากรณ์ของภาษามือเหมือนภาษาอังกฤษ อย่างน้อยเราก็ทำให้คนอื่นๆหนึ่งมีความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เขาจะไปใช้ต่อ และก็ขอบคุณเพื่อนทุกคนที่คอยช่วยเหลือกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องในชมรม หรือว่าเรื่องการเรียนก็หวังว่าจะจบด้วยการไม่เปื้อน(จบหลังกำหนด)

จิบ : ก็ต้องขอบคุณทุกกิจกรรมที่ชวนมามีข้าวพริชมนฟรีและก็ได้รู้จักพี่บอยแล้วก็บอกว่าชมรมเป็นอย่างนี้ๆ มีการแนะนำงานของชมรมที่ผ่านมาแล้วก็รู้สึกประทับใจตอนอบรมจริยธรรม ตอนที่ให้นั่งงูวแซร์ ทำให้รู้ว่าคนพิการลำบากขนาดไหน ก็อยากจะให้น้องๆทำกิจกรรมในชมรม เพราะการทำงานมันน่าเบื่อ และในตอนซัมเมอร์ลงเรียนสองวิชาแล้วก็ชวนไปทำทางลาด ทำทุกวันตอนประชุมเตรียมงานก็รู้สึกว่ามันยิ่งใหญ่เนาะไม่รู้ว่าจะทำได้หรือป่าว แต่พอทำจริงมันทำได้มีเพื่อนๆที่เข้ามาช่วยกันขนหินขนทรายมันมีความสุข เราก็ช่วยเอาน้ำไปให้เขากินมีพวกวิเศษะ' สถาปัต' มาช่วยกันทำทางลาด และก็มีพี่จากชมรมโกบอลแคปปีส

เขามาช่วยเสริมให้เราารู้สึกดีคิดว่าการทำงานกับคนมันเป็นสิ่งที่ดี มันเป็นบุญที่ยิ่งใหญ่อยากให้น้องๆมาร่วม
ชมรมนี้บ่อยบ่อยนะ ขอขอบคุณละ

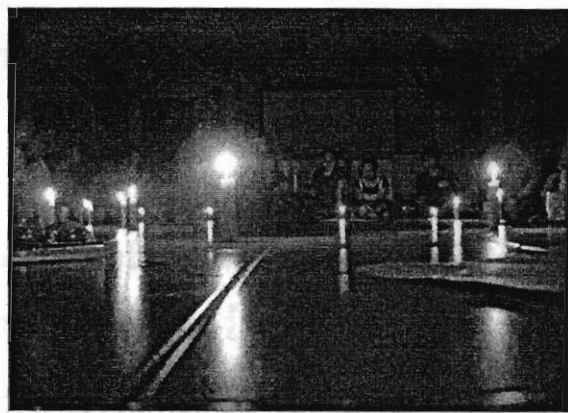
สต : สำหรับกิจกรรมที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมสวดก็ รู้สึกว่าภูมิใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของชมรม

เพ็ช : สวัสดีครับ ก็ขอล่าวก่อนนะครับว่าวันนี้ เป็นครั้งแรกเลยที่ได้มาสัมผัสกับผู้พิการ ก็เพื่อน้องสามคน
นี้นะครับ มีความรู้สึกยินดี มีความปรีดา มันอึดอัดอยู่ในหัวใจ และผมเชื่อว่าสิ่งต่างๆเหล่านี้ ที่ทุกคนมานั่ง
รวมกัน ณ ที่แห่งนี้ ได้สัมผัสมาหมดแล้ว อยู่ในกันบึงของหัวใจ เป็นสิ่งที่อยากจะหาคำนิยาม แต่เหตุใดเล่าที่
ไม่มีคำนิยาม แต่ทำให้เพื่อนๆทุกคนมานั่งอยู่รวมกัน ณ ที่นี้ ก็เพราะว่าสิ่งต่างๆเหล่านี้เนี่ย ที่เราได้ช่วยเหลือ
ผู้พิการ มันมองไม่เห็นได้ด้วยตา แต่สัมผัสได้ด้วยจิตใจ แล้วทุกคนได้สัมผัสหมด นี่ก็คือแหละคือเหตุผลที่ทุก
คนมารวมกัน ณ ที่แห่งนี้ และผมเชื่อว่ามันจะติดตาตรึงใจทุกคนตราบนานเท่านานขอขอบคุณครับ

บอล : ก่อนอื่นนะครับ ผมต้องขอบอกว่าในชีวิตไม่เคยเกี่ยวข้องกับ คนพิการ แต่แล้ววันหนึ่งบอมก็โทรมา
หาผม ว่าให้ผมไปสอนน้อง ซึ่งน้องติดเข้ามาเรียนในมช แล้วก็ตกลงว่า จะไปสอนแล้วก็ชวนเพื่อนเพ็ชไป
ด้วย ชวนกันสอน ส่วนผมสอนภาษาอังกฤษ เพ็ชสอนคณิต ให้ย่อยกับเขาสองคน แล้วเราก็นั่งสอนกันทุกคน
แล้วก็รู้สึกดี ผมเป็นคนพูดความรู้สึกไม่เคยเก่ง ก็รู้สึกดีครับ ดีมากๆเลยครับ มันเป็นความผูกพัน รู้สึกดีครับ

เยว : ผมก็ขอขอบคุณทุกๆคนเรื่อง ประสบการณ์จิตอาสา และความเต็มใจของทุกคน ที่เรามีน้าใจ มีมิตร
ไมตรี มีมิตรภาพเป็นเพื่อน ที่ดี เป็นเพื่อนที่ให้กำลังใจแล้วก็ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ให้เราอยู่ในสังคมอย่าง
มีความสุข มีจิตเมตตา เอื้ออาทรณ์ มีมิตรไมตรีซึ่งกันและกัน มันเป็นเรื่องที่สวยงาม เป็นสิ่งที่แบบว่าประเสริฐ
เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์เหนือคำบรรยายใดๆ สำหรับกิจกรรมนี้ก็ให้พี่บ๊ิกดำเนินการต่อ

พี่บ๊ิก : จากการที่ทุกคนได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นก็ให้เห็นมุมมองของแต่ละคน ว่าทุกคนก็มีความตั้งใจ
ที่จะช่วยผู้อื่น ชมรมนี้ก็เส้นทางเลือกหนึ่ง ก็ฝากชมรมนี้ไว้กับทุกคนด้วยนะครับ ก็สามารถจะเข้ามาทำได้
ตลอดเลย ซึ่งที่ผ่านมาก็มีกิจกรรมต่างๆมากมาย ซึ่งสมาชิกชมรมก็มีน้อย เมื่อคนอื่นมองสิ่งที่เราทำมันเป็น
สิ่งที่เล็กน้อย แต่จริงๆเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ เพราะทุกคนทำความตั้งใจ

กิจกรรมแบ่งปันประสบการณ์เกี่ยวกับผู้พิการ (จากกิจกรรมค่ายสร้างเพื่อน) เล่าประสบการณ์ของทุกคน และพูดถึงความรู้สึกการเข้าสู่ชมรม.....จนถึงปิดโครงการสานฝันเพื่อนผู้พิการ

การสรุปปิดโครงการสานฝันเพื่อผู้พิการ

กิจกรรมคิดต่อเพื่อก้าวใหม่

❖ กลุ่ม 1

1.กิจกรรมที่เคยทำเพื่อผู้พิการ

- บริจาคเงิน เสื้อผ้า สิ่งของเครื่องใช้
- จัดกิจกรรมสอนหนังสือให้น้องผู้พิการ โรงเรียนศรีสังวาลและบ้านสมานใจ
- ไปแนะแนวการศึกษาต่อให้กับน้องๆ
- ช่วยทำทางลาด เพื่อผู้พิการที่คณะนิติศาสตร์
- บริจาคหนังสือเพื่อการศึกษา

2.อยากให้สังคมเป็นอย่างไร

- เสริมสร้างโอกาสในการพัฒนาศักยภาพของตนเองให้เท่าเทียมกัน
- อยากเห็นคนพิการมีโอกาสทางสังคมมากขึ้น
- อยากให้สังคมหันมาให้ความสนใจในผู้พิการ ทั้งในแง่ของกฎหมายและทัศนคติที่ดี
- อยากให้มีการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อผู้พิการมากยิ่งขึ้น
- ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันระหว่างคนปกติกับผู้พิการ

3.คิดว่าตนเองสามารถช่วยอะไรได้บ้าง

- บริจาคเงินหนังสือ เสื้อผ้า
- เป็นที่ปรึกษาและให้กำลังใจ
- ยอมรับและเข้าใจในตัวตนของเขา
- ส่งเสริมและพัฒนาความรู้ ความสามารถของผู้พิการ

-สอนหนังสือ

-เข้าร่วมเป็นอาสาสมัครเพื่อช่วยเหลือผู้พิการ

-แสดงความเป็นมิตร

4.โครงการเพื่อเพื่อนผู้พิการ

ขั้นตอน 1.วางแผนงาน

2.รวบรวมอาสาสมัครและประชาสัมพันธ์

3.ประชุมและแบ่งหน้าที่แต่ละฝ่าย

4.ตั้งกล่องรับบริจาคสิ่งของจากผู้ใจบุญ

5.นำเงินและสิ่งของที่ได้รับจากการบริจาคไปทำกิจกรรมต่างๆ(สอนหนังสือและการบ้านและอื่นๆ)

6.ขอให้คำปรึกษาและให้กำลังใจและเรื่องการเรียนและชีวิต

7.จัด meeting เพื่อกระชับความสัมพันธ์อันดี ภายในองค์กร หรือชมรม

8.ประเมินผลและสรุปผลงาน

9.ติดตามและสอบถามผลงาน แสดงความเป็นมิตร ไม่ตรีจิตอยู่เสมอ

10.ประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่ทำมาเสมอๆ โดยประชาสัมพันธ์ผ่านโทรทัศน์ที่อมช. เพื่อหาผู้ร่วมอุดมการณ์และประชาสัมพันธ์จากใบปลิวให้แก่บุคคลภายนอก

❖ กลุ่มที่ 2

1. กิจกรรมที่เคยทำกับคนพิการ

-เลี้ยงอาหารน้องๆที่โรงเรียนศรีสังวาลย์

-แสดงและเล่นเกมสื่กับผู้พิการที่บ้านหยาดฝน

- ทำหนังสือเกี่ยวกับคนพิการ
- ไปแนะนำน้องเรื่องเรียนต่อระดับอุดมศึกษา
- ไปสำรวจสถานที่ท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ
- สอนหนังสือเพื่อเตรียมความพร้อมสู่รั้วมหาวิทยาลัย

2. อยากให้สังคมเป็นอย่างไร

- อยากให้สังคมให้การยอมรับคนพิการมากขึ้น
- อยากให้ผู้คนในสังคมแสดงออกต่อผู้พิการเท่าเทียมเหมือนคนทั่วไป
- เปิดโอกาสให้ผู้พิการได้แสดงศักยภาพและแสดงความสามารถของตนเอง
- ให้ความสำคัญกับสิ่งอำนวยความสะดวกต่อผู้พิการมากขึ้น
- ให้สิทธิและสวัสดิการแก่ผู้พิการอย่างทั่วถึง

3. เราสามารถช่วยและทำอะไรได้บ้าง

- ให้กำลังใจ
- สร้างทัศนคติที่ดีต่อผู้พิการ
- ส่งเสริมและผลักดันให้มีบทบาททางสังคม
- ให้ความรักและความเข้าใจ
- พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก
- สร้างเครือข่ายภาคีในกลุ่มนักศึกษา
- ประชาสัมพันธ์เชิญชวนเพื่อนร่วมทำกิจกรรมที่ชมรมจัด

4. โครงการ

- สร้างทัศนคติที่ดีต่อผู้พิการ

ทำกิจกรรมร่วมกับผู้พิการ

พูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้พิการ

- ส่งเสริมและผลักดันให้มีบทบาททางสังคม

เปิดโอกาสให้ผู้พิการได้มีส่วนร่วมทำกิจกรรมทางสังคม

รับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ให้เกียรติในการตัดสินใจ

- พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก

ศึกษาข้อมูลสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับผู้พิการ

สำรวจความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกกับผู้พิการ

นำข้อมูลที่ได้มาสรุปผลและจัดหาแนวทางในการพัฒนา

- สร้างเครือข่ายภาคีในกลุ่มนักศึกษา

ประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจกรรมของชมรม ให้ผู้อื่นได้รับทราบ ไม่ว่าจะเป็นทาง
แผ่นพับ , ป้ายโฆษณา , เว็บไซต์ , ออกนุช ฯลฯ

❖ กลุ่มที่ 3

1.กิจกรรมที่เคยทำกับคนพิการ

- แนะนำและสอนหนังสือ

- สร้างความสนุกสนาน

- โครงการพี่แบ่งปันน้อง

- พูดคุยและให้กำลังใจ

- ทำหนังสือเกี่ยวกับผู้พิการ

- ทำทางลาด

2. อยากให้สังคมเป็นอย่างไร

- ยอมรับกันและกัน
- เปิดกว้าง
- มองหลายๆมุม
- เปลี่ยนความคิดและทัศนคติ
- สามัคคีและปรองดองกัน
- แบ่งปันกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- ทุกคนมีความสุขเข้มแข็งแจ่มใส
- มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากขึ้น
- มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- มีความเท่าเทียม
- มีอนาคต

3. เราสามารถช่วยหรือทำอะไรได้บ้าง

- ปรับทัศนคติมองในมุมใหม่ๆ
- ปลุกสร้างทัศนคติที่ดีให้คนรอบข้าง
- ให้กำลังใจ
- ให้คำปรึกษา
- เปิดโอกาสและรับฟังความคิดเห็น
- คอยอำนวยความสะดวกให้

4. โครงการที่อยากทำ

- ทำสารคดีติดตามชีวิตจริงของน้องผู้พิการในรั้วมหาวิทยาลัย เพื่อให้คนภายนอกเห็นถึงศักยภาพของผู้พิการ

- ทำธงและนกหวีด

- หาบัตรดีให้น้องจอย แว และ สด

- จัดค่ายปีละหนึ่งครั้ง

- ตั้งบูธประชาสัมพันธ์ชมรมทุกครั้งเมื่อมีโอกาส

❖ กลุ่ม 4

1.กิจกรรมที่เคยทำกับผู้พิการ

1.กิจกรรมทำทางลาด

2.สอนหนังสือ ในโครงการสานฝันเพื่อเพื่อนผู้พิการ

3.แนะแนวการศึกษา

4.เข้าค่ายจริยธรรม

5.ทำหนังสือเพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อผู้พิการ

6.ปากันแอมวคอย คอยดูแลช่วยเหลือมาด้วยกัน

2.อยากให้สังคมเป็นแบบไหน

-ทุกคนในสังคมมีทัศนคติที่ดีต่อผู้พิการ

-ให้ความสำคัญกับการศึกษาสำหรับผู้พิการ

-เพิ่มสวัสดิการและรักษาพยาบาลที่เท่าเทียมกับคนปกติ

-มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

-มีสิ่งอำนวยความสะดวกให้ผู้พิการเข้าถึงสถานที่ต่างๆ ได้ เช่น ทางลาด รถยก เก้าอี้เข็น

3.สิ่งที่อยากทำ

-ประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น

ขายโปสการ์ด แจกด้วย เพราะมีเยอะ

ตั้งชมรมในแต่ละคณะ

ทำแผ่นพับ ป้ายไว้นิสิต สมุชมรม

ทำ facebook hi5

ฉายหนังสั้น ท้อมช ขวนเพื่อนๆมาเข้าที่ชมรมเยอะๆ

-เป็นที่ปรึกษาน้องๆเวลาน้องไม่สบายใจ

-ดูหนังสือให้น้องๆ

รับบริจาคที่ใช้แล้วเพื่อใช้ในการเรียนการสอน

โรงเรียนโตดศึกษาอนุสารสุนทร โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ โรงเรียนศรีสังวาล

จัดทีมวิชาการเพื่อเตรียมเนื้อหาการสอน

-พาน้องไปเที่ยวสวนสัตว์และทำบุญ น้องๆโรงเรียนศรีสังวาล น้องตา หู

เพื่อให้คนในสังคมมีทัศนคติที่ดีต่อผู้พิการเพิ่มมากขึ้น

ช่วงวันหยุด เสาร์ อาทิตย์

เพื่อให้น้องได้รู้สภาพสังคมที่เป็นจริงในสังคมปัจจุบัน

รู้ถึงการปรับตัวและการดำเนินชีวิตในสังคม รวมถึงกฎกติกา มารยาทในสังคม

-เล่นนิทานให้น้องตาบอดฟัง

น้องตาบอดในที่อยู่ในช่วงประถมวัยเพื่อฝึกจินตนาการของสังคม

มีตุ๊กตาเป็นสื่อในการเล่านิทานเพื่อฝึกทักษะในการใช้กล้ามเนื้อเล็กและฝึกทักษะใน
ด้านประสบการณ์รับรู้ การสัมผัสหรือการได้ยิน

เพื่อสมาธิและความอดทนเพื่อประยุกต์ในการทำกิจกรรมต่างๆต่อไป

-อยากเรียนอักษร เบส และภาษามือ

== เพื่อจะได้สื่อสารกับน้องๆได้ง่ายขึ้น

เรียนรู้จากน้องๆกับพี่กุงโซ

-หนังสือเสียง

ถามความต้องการที่โรงเรียนว่าอยากได้หนังสือแบบไหน

ขอคำปรึกษา คำแนะนำจากอาจารย์ในการอ่านหนังสือ

อัดเสียง หรือทำเป็น e-book

-ทำทางลาดที่หอสองชายและทุกคณะ ทุกที่ในมช.

ไปสำรวจแต่ละที่ในมช. เพื่อเก็บข้อมูลพร้อมกับทำแบบแปลนเพื่อเสนอให้คณะดำเนินการ
ต่อไป

ประชาสัมพันธ์ให้มาช่วยกันเยอะๆ ขอทั้งแรงกายและแรงใจ

-ต้องการผู้ขายเข้าชมรมเยอะๆ

เพราะเราต้องการกำลังคนมากๆ

๒๕๕๕

❖ กลุ่ม5

1.กิจกรรมที่เคยทำกับคนพิการ

-แนะแนวการศึกษาต่อ

-ช่วยเหลือครอบครัวคนพิการ

- จัดกิจกรรมให้น้องๆในวันเด็ก
- จัดกิจกรรมเวทีเต็มใจ
- จัดงานศพให้คนพิการ
- ดิวหนังสือให้น้อง
- ทำขาให้น้อง
- เป็นล่ามภาษามือระหว่างอาจารย์และนักศึกษา(หูหนวก)

2.อยากให้สังคมเป็นอย่างไร

- ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- มีสิทธิที่เท่าเทียมกัน
- ไม่มองว่าผู้พิการแตกต่างจากคนทั่วไป
- มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ
- สร้างอาชีพสำหรับผู้พิการ
- ให้โอกาสทางการศึกษามากขึ้น

3.คิดว่าเราสามารถช่วยและทำอะไรได้บ้าง

- เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับผู้พิการ
- ช่วยเหลือผู้พิการเมื่อมีโอกาส
- เป็นที่ปรึกษาและให้กำลังใจผู้พิการ
- เผยแพร่ความรู้ วิชช่วยเหลือผู้พิการอย่างถูกต้อง
- ชักชวนเพื่อนมาทำกิจกรรมดีๆเพื่อสังคม
- ทำกิจกรรมแนะนำสถานที่ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

‘อยากได้ก็ต้องดู อยากรู้ก็ต้องเรียน’

-จัดกิจกรรมชักชวนเพื่อนเข้าชมรม

-ภาษามือสื่อรัก

-เปิดธรรมชาติ Delivery ให้น้อง

-สร้างโฆษณาและประชาสัมพันธ์

➤ สรุปจากกิจกรรม คิดต่อเพื่อก้าวใหม่ สิ่งที่จะทำต่อไป

1. สำรวจอาคารสถานที่ใน ม.ช.

สำรวจสภาพอาคาร (ทางลาด, สิ่งอำนวยความสะดวก) ในแต่ละคณะ โดยให้นักศึกษาคณะนั้น ๆ มีส่วนร่วมโดยการเป็นผู้นำทาง จากนั้นทางชมรมจะประเมินแบบอาคารและนำเสนอแบบแปลนที่ควรปรับปรุงแก้ไขแต่ละคณะ โดยจะจัดสำรวจอาคารสถานที่ เดือนละ 1 ครั้ง 12 เดือน 12 คณะ ซึ่งจะมีการประชาสัมพันธ์กับคณะนั้น ก่อนที่จะสำรวจ ทั้งนี้ เพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้คณะต่างๆ ตระหนักถึงความสำคัญของความเท่าเทียมของบุคคลแต่ละประเภท อันจะนำมาสู่การเกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย เป็นต้น

2. จัดค่าย + สื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์

จัดค่ายปรับทัศนคติที่ดีต่อคนพิการและบันทึกภาพกิจกรรมเพื่อนำมาจัดทำสารคดีเพื่อเผยแพร่และปรับทัศนคติของคนในสังคม

3. จัดตั้งกลุ่มช่วยเหลือ และให้คำปรึกษา แก่เพื่อนผู้พิการที่เรียนในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

พาน้องพิการมาเที่ยวที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เช่นจากเรียนโรงเรียนศรีสังวาล โรงเรียนโสตศึกษาอนุสารสุนทร โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ เพื่อสร้างแรงกระตุ้นให้น้องๆ เกิดความฝันในการเรียน ซึ่งจะแทรกไว้ในโครงการแนะแนวการศึกษาต่อ ของชมรมเพื่อนผู้พิการ

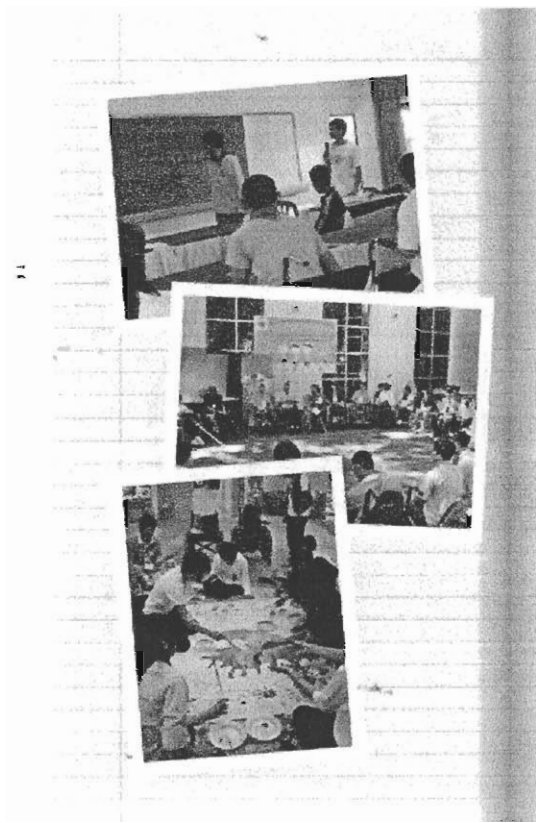
เอกสารเผยแพร่โครงการ

สถานพื้นเพื้อนผู้พิการ

โดย ชมรมเพื้อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

(พฤษจิกายน 2551 - มิถุนายน 2553)

โรงเรียนวัดหนองปลาไหลเป็นโรงเรียนที่เก่าแก่ มีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน
เป็นสถานที่ที่นักเรียนมาเรียนหนังสือตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาจนถึงชั้นมัธยมศึกษา
โรงเรียนนี้มีชื่อเสียงในด้านวิชาการและกีฬา นักเรียนที่เรียนที่นี่มีจำนวนมาก
โรงเรียนมีอาคารเรียนที่สวยงาม และมีสนามกีฬาขนาดใหญ่สำหรับนักเรียนใช้เล่นกีฬา
โรงเรียนมีครูอาจารย์ที่เก่งกาจและมีความรักในศิษย์ทุกคน
โรงเรียนมีกิจกรรมต่างๆให้นักเรียนได้ทำ เช่น กีฬา ดนตรี ศิลปะ และงานประดิษฐ์
โรงเรียนมีชื่อเสียงในด้านวิชาการและกีฬา นักเรียนที่เรียนที่นี่มีจำนวนมาก
โรงเรียนมีอาคารเรียนที่สวยงาม และมีสนามกีฬาขนาดใหญ่สำหรับนักเรียนใช้เล่นกีฬา
โรงเรียนมีครูอาจารย์ที่เก่งกาจและมีความรักในศิษย์ทุกคน
โรงเรียนมีกิจกรรมต่างๆให้นักเรียนได้ทำ เช่น กีฬา ดนตรี ศิลปะ และงานประดิษฐ์

โรงเรียนวัดหนองปลาไหลเป็นโรงเรียนที่เก่าแก่ มีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน
เป็นสถานที่ที่นักเรียนมาเรียนหนังสือตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาจนถึงชั้นมัธยมศึกษา
โรงเรียนนี้มีชื่อเสียงในด้านวิชาการและกีฬา นักเรียนที่เรียนที่นี่มีจำนวนมาก
โรงเรียนมีอาคารเรียนที่สวยงาม และมีสนามกีฬาขนาดใหญ่สำหรับนักเรียนใช้เล่นกีฬา
โรงเรียนมีครูอาจารย์ที่เก่งกาจและมีความรักในศิษย์ทุกคน
โรงเรียนมีกิจกรรมต่างๆให้นักเรียนได้ทำ เช่น กีฬา ดนตรี ศิลปะ และงานประดิษฐ์

ปีปฏิทิน 2558

January 2558
วันจันทร์ 2558

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

February 2558
วันอังคาร 2558

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

March 2558
วันพุธ 2558

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

April 2558
วันพฤหัสบดี 2558

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

May 2558
วันศุกร์ 2558

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

June 2558
วันเสาร์ 2558

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

ปีปฏิทิน 2559

July 2559
วันอาทิตย์ 2559

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

August 2559
วันจันทร์ 2559

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

September 2559
วันอังคาร 2559

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

October 2559
วันพุธ 2559

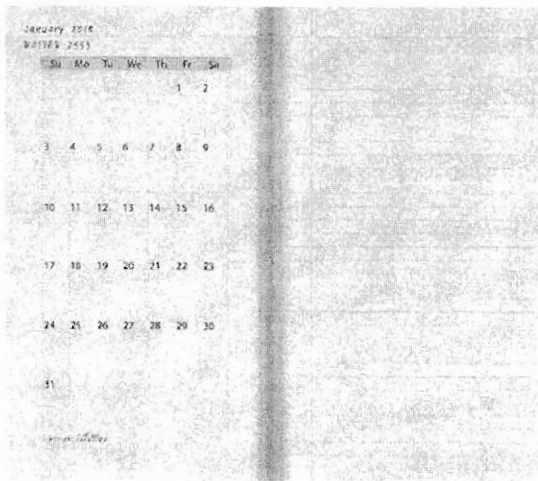
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

November 2559
วันพฤหัสบดี 2559

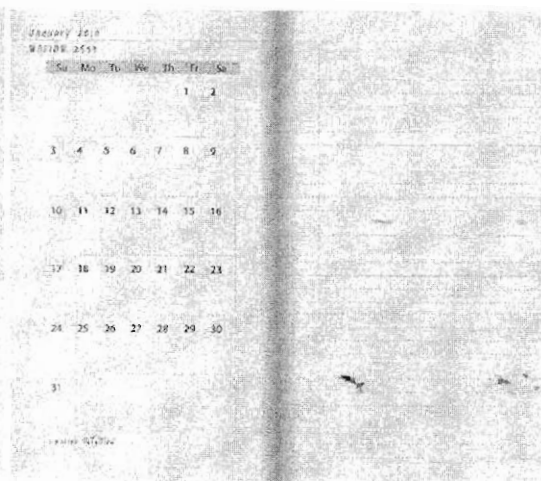
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

December 2559
วันศุกร์ 2559

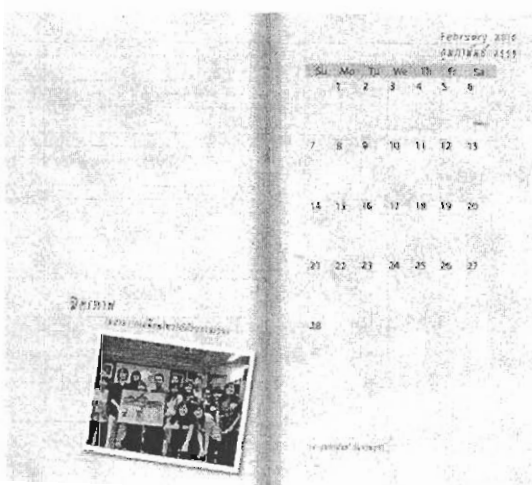
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

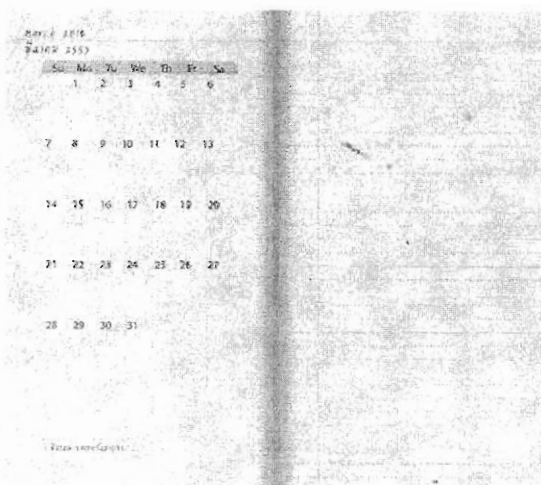
หน้า 3/58

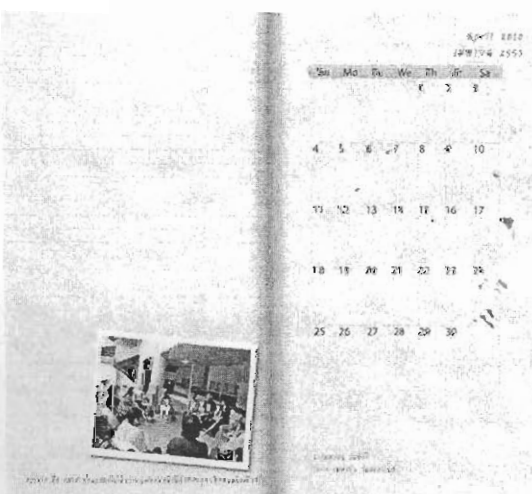
หน้า 4/57

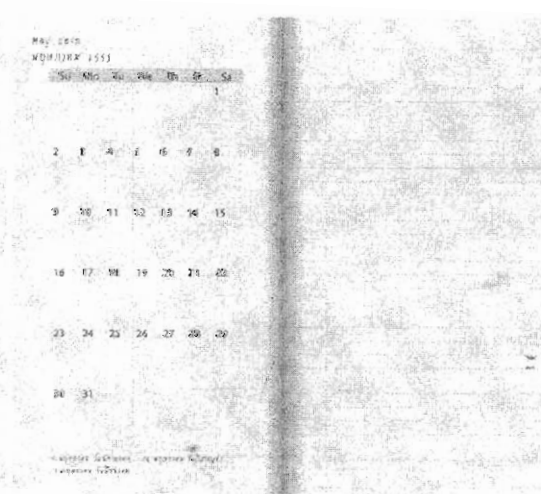
หน้า 5/56

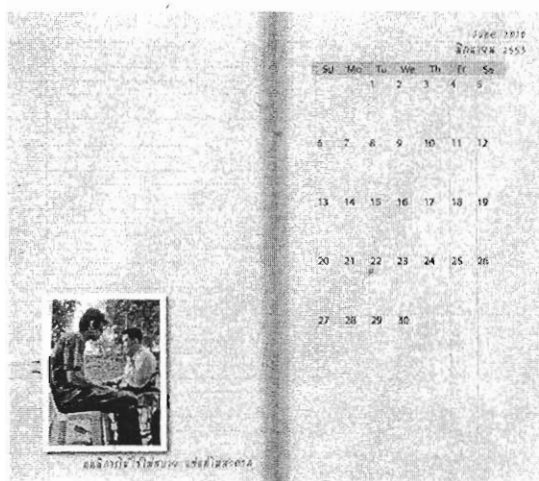
หน้า 6/55

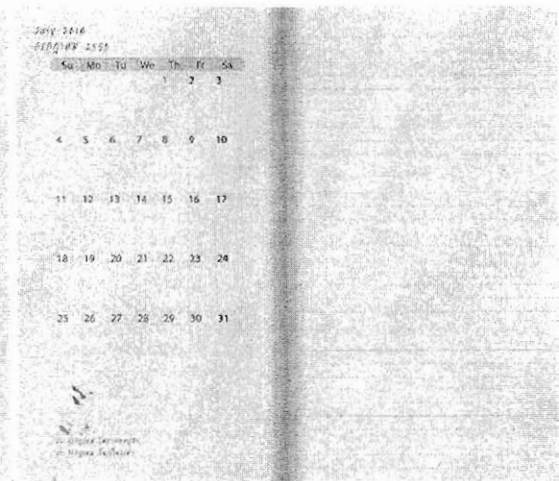
หน้า 7/54

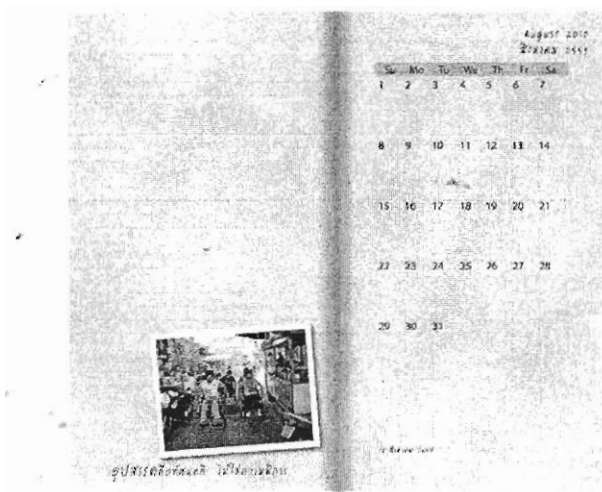
หน้า 8/53

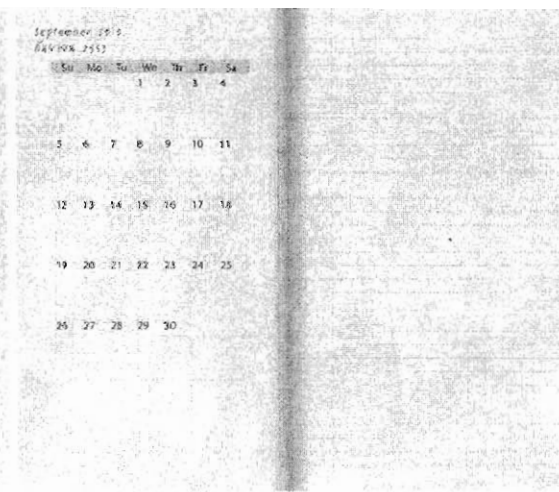
หน้า 9 / 52

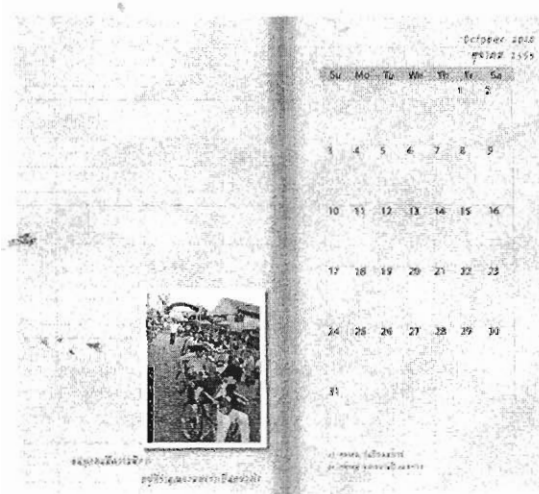
หน้า 10 / 51

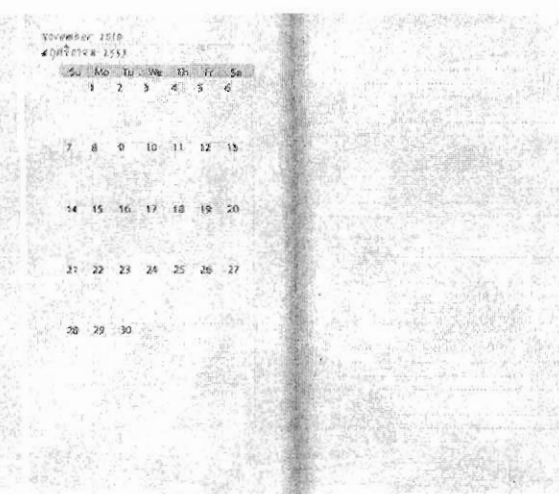
หน้า 11 / 50

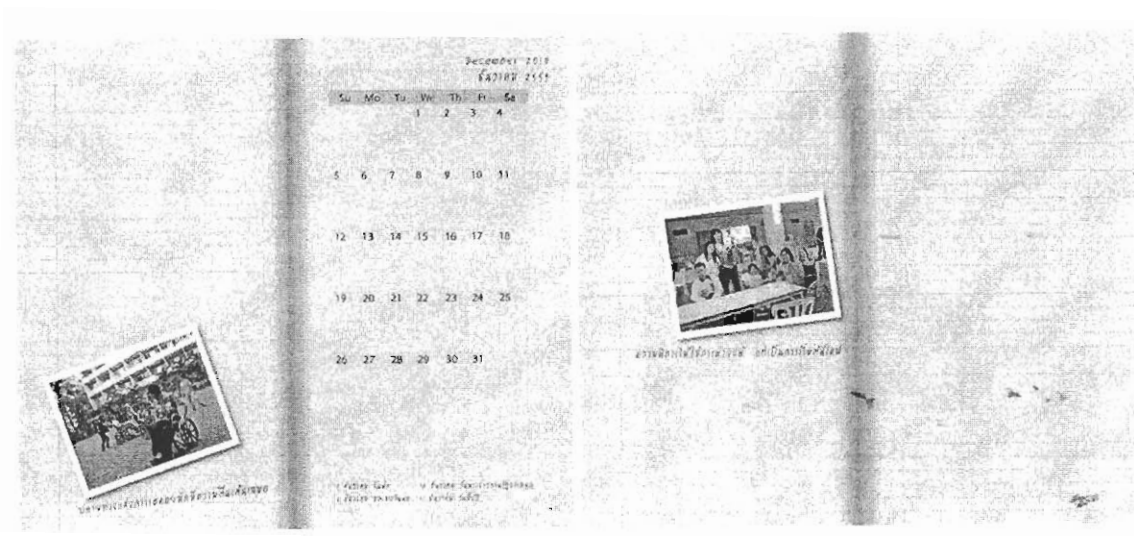
หน้า 12 / 49

หน้า 13 / 48

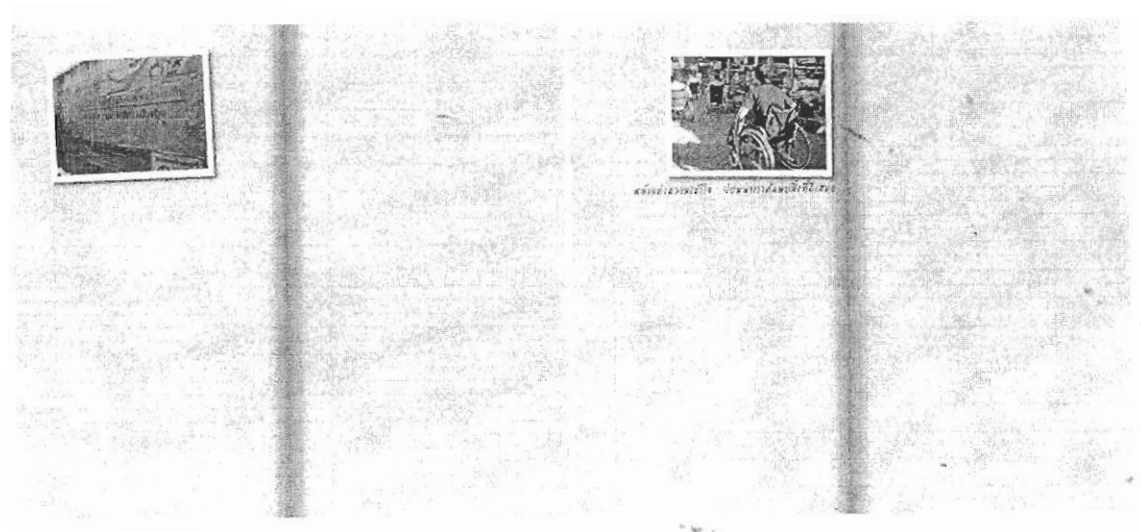

หน้า 14 / 47

หน้า 15 / 46

หน้า 16 / 45

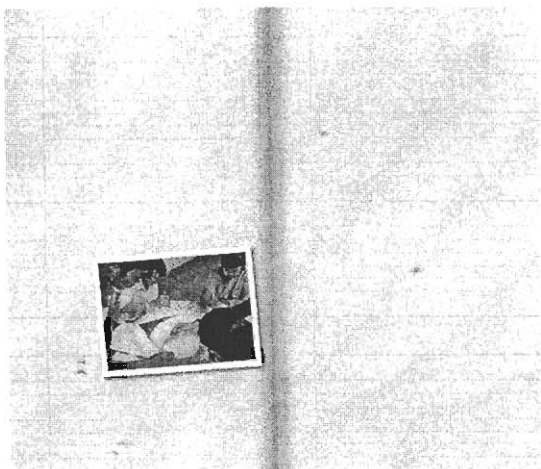
หน้า 17 / 44

หน้า 18 / 43

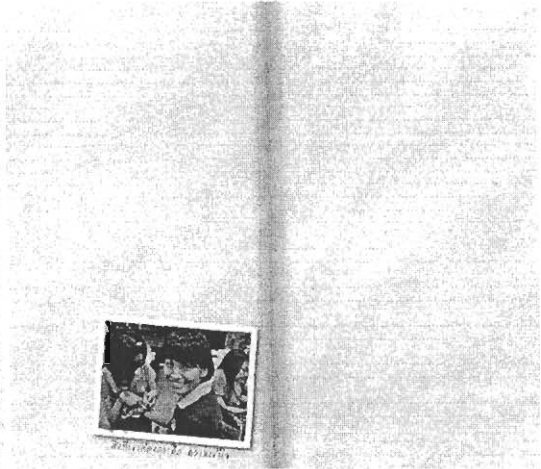

หน้า 19 / 42

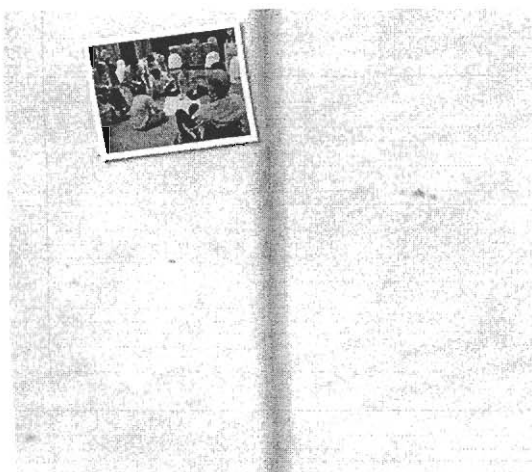
หน้า 20 / 41

หน้า 21 / 40

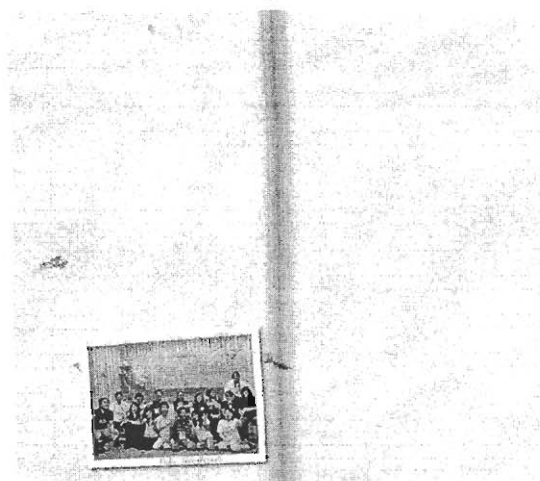
หน้า 22 / 39

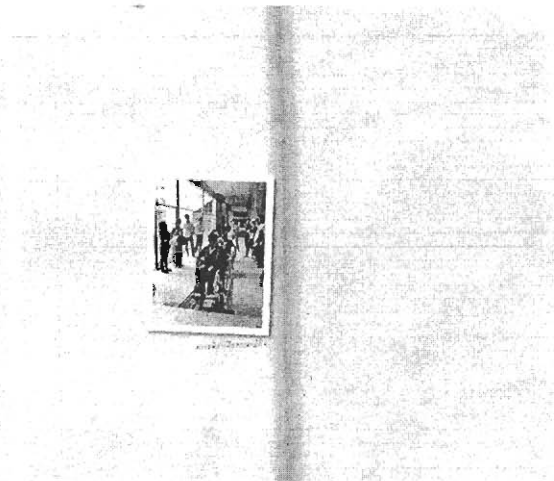
หน้า 23 / 38

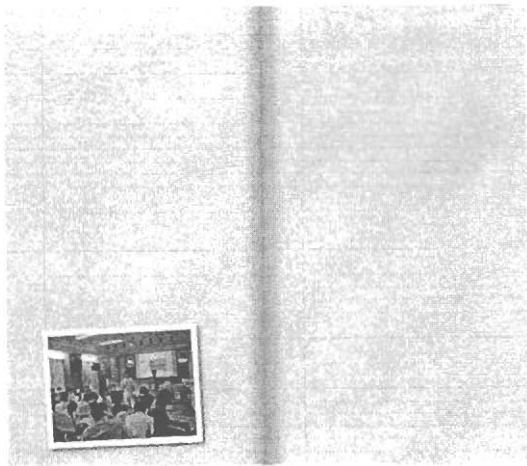
หน้า 24 / 37

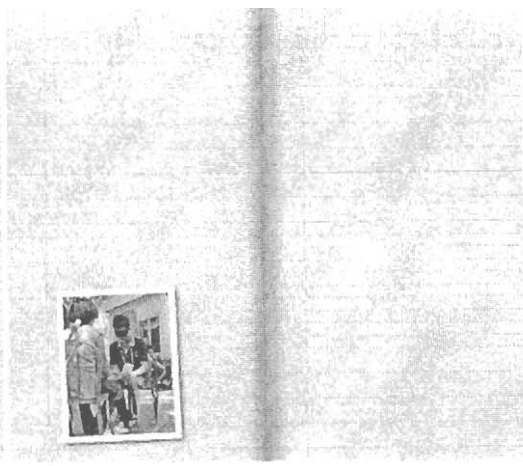
หน้า 25 / 36

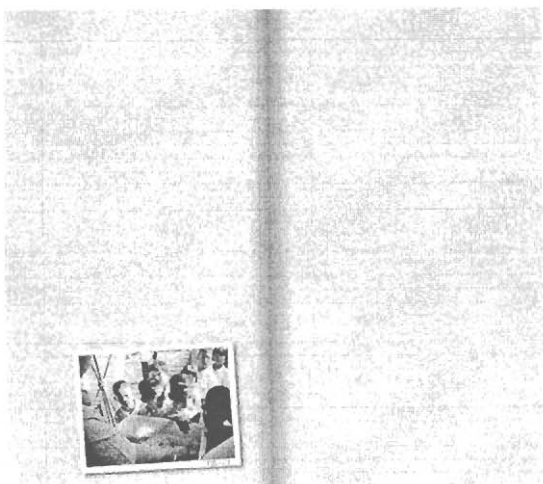
หน้า 26 / 35

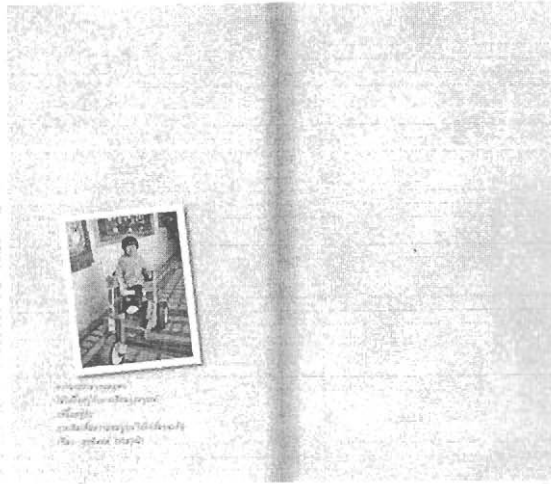
หน้า 27 / 34

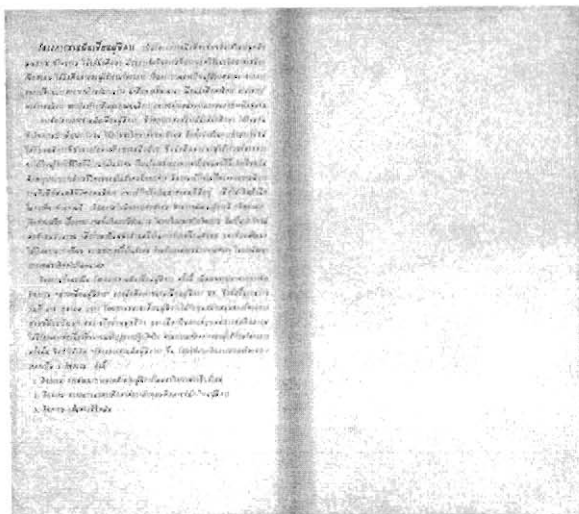
หน้า 28 / 33

หน้า 29 / 32

หน้า 30 / 31

ปกด้านใน

ปกหน้า / ปกหลัง

โครงการ สามัคคีเพื่อนผู้พิการ ชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

โครงการสามัคคีเพื่อนผู้พิการ เป็นโครงการหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่นักศึกษา ด้วยการจัดกิจกรรมที่ประยุกต์ใช้แนวคิดอาสาสมัครเพื่อสังคม ให้นักศึกษาและผู้ใช้ร่วมโครงการ เกิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง จากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกันระหว่าง นักศึกษาแต่ละคณะ เพื่อนักศึกษาพิการ คณะอาจารย์ องค์การคนพิการ สถาบันส่งเสริมสุขภาพคนพิการ และองค์กรหน่วยงานภายนอกต่างๆในชุมชน

การจัดโครงการสามัคคีเพื่อนผู้พิการ มีวัตถุประสงค์มุ่งเน้นให้นักศึกษา ได้ร่วมกันทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ให้แก่คนพิการและสังคม อีกทั้งยังเป็นการทำประโยชน์ให้กับคนพิการที่ยังขาดโอกาสอีกทางหนึ่งด้วย ซึ่งนักศึกษาและผู้ใช้ร่วมโครงการ จะได้เรียนรู้การได้ชีวิตที่ดีร่วมกันในสังคม เรียนรู้คุณค่าของความเป็นมนุษย์ที่เท่าเทียมกัน ศึกษารูปแบบการดำรงชีวิตของคนในสังคมที่แตกต่างกัน มีความเข้าใจในเรื่องของความพิการ รวมถึงมีทัศนคติที่ดีต่อคนพิการ และเข้าใจถึงปัญหาสังคมที่มีอยู่ เพื่อให้เกิดสำนึกในการทำความดี เกิดความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถพัฒนาสู่การมี "จิตอาสา" รู้จักช่วยเหลือ เอื้ออาทร รวมถึงเกิดการมีส่วนร่วม ในการคิดและสร้างกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม เพื่อร่วมเป็นพลังส่วนหนึ่ง ในการขับเคลื่อนสังคม และช่วยพัฒนาให้เกิดความเท่าเทียม ความสงบสุขขึ้นในสังคม ร่วมกับองค์กรหน่วยงานต่างๆในการพัฒนาประเทศชาติต่อไปในอนาคต

กิจกรรมทั้งหมดใน โครงการสามัคคีเพื่อนผู้พิการ ครั้งนี้ เป็นผลสรุปมาจากการจัดกิจกรรม "ค่ายเพื่อนผู้พิการ" ของนักศึกษาชมรมเพื่อนผู้พิการ มช. ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒-๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ โดยทางชมรมเพื่อนผู้พิการได้รับทุนสนับสนุนจาก โครงการสุขแท้ด้วยปัญญา ของเครือข่ายพุทธทาส และเพื่อเป็นการรื้อยอดการจัดกิจกรรม ให้โครงการต่อเนื่องก็ขยายผลไปสู่การปฏิบัติจริง ตามความต้องการของผู้เข้าร่วมโครงการครั้งนี้ จึงทำให้เกิด "โครงการสามัคคีเพื่อนผู้พิการ" ขึ้น โดยได้แบ่งกิจกรรมของโครงการออกเป็น ๓ กิจกรรมดังนี้

๑. กิจกรรม การพัฒนาทางลาดสำหรับผู้พิการในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๒. กิจกรรม การแนะแนวการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาแก่นักเรียนผู้พิการ
๓. กิจกรรม เล่นทางพิชิตฝัน

โครงการสามัคคีเพื่อนผู้พิการ

สกอ.

๒๕๕๖ ปีแห่งคุณธรรมการอุดมศึกษาไทย
บัณฑิตมีคุณภาพ พัฒนาชาติยั่งยืน

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๑. กิจกรรมการพัฒนาทางลาดสำหรับผู้พิการในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ ด้วยการปรับปรุงและสร้างทางลาด ที่อาคารคณะสังคมศาสตร์ ให้สามารถใช้เส้นทางได้อย่างสะดวกและปลอดภัย ซึ่งปัจจุบันนักศึกษา คณะสังคมศาสตร์ใช้ Wheelchair ต้องใช้เส้นทางศึกษาและร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย แต่ยังไม่สามารถไปสะดวกในการเดินทางได้ด้วยตนเอง การปรับปรุงและสร้างทางลาดนี้ เพื่อเป็นการช่วยลดข้อจำกัดทางกายภาพสำหรับผู้พิการ และให้ทุกคนสามารถใช้งานร่วมกันได้ นอกจากนี้ ผู้เข้าร่วมโครงการจะได้ตระหนัก เข้าใจการพัฒนา ส่งเสริม การจัดปรับสภาพแวดล้อม เครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่ให้คนพิการเข้าถึง และใช้ประโยชน์ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดการช่วยเหลือในเรื่องของสิทธิทางสังคมให้กับคนพิการด้วย

๒. กิจกรรม การแนะแนวการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาแก่นักเรียนผู้พิการ เป็นการขยายผลไปสู่ภายนอกมหาวิทยาลัย ด้วยการสร้างโอกาสในการเข้าถึงทางการศึกษา ให้กับนักเรียนพิการตามโรงเรียนต่างๆ ในจังหวัดเชียงใหม่ สิ่งที่สำคัญประการหนึ่ง คือ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้คนพิการได้ทราบถึงสิทธิทางการศึกษา และได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นในระดับอุดมศึกษา รวมทั้งผู้พิการจะได้ทราบถึงศักยภาพและความสามารถของตนเอง อันจะเป็นการสร้างโอกาสทางการทำงานในอนาคตให้แก่ผู้พิการอย่างหนึ่ง

๓. กิจกรรม เส้นทางพิชิตฝัน เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพคนพิการ ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้วยการสร้างความตระหนักในคุณค่าของการศึกษา ให้แก่คนพิการ ครอบครัว คนรอบข้าง รวมทั้งชุมชนในสังคม ได้เห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของการศึกษา อันจะนำไปสู่ความตั้งใจและความมานะพยายามในการศึกษาต่อในระดับสูงยิ่งขึ้น โดยอาศัยการเข้าถึงครอบครัวและชุมชน การให้คำแนะนำแก่นักเรียนพิการและครอบครัว รวมทั้งเพื่อขยายผลต่อไปยังระดับชุมชนและองค์กรส่วนท้องถิ่นต่างๆ ได้เห็นถึงความสำคัญของการศึกษา อันเป็นพื้นฐานสำหรับทุกคนในสังคม เพื่อความเท่าเทียม ความเข้าใจซึ่งกันและกัน อันจะนำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในสังคมต่อไป และเป็นแรงผลักดันในการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของคนพิการในสังคม

โครงการสานฝันเพื่อนผู้พิการ

สกอ.

๒๕๔๒ ปีแห่งคุณภาพการอุดมศึกษาไทย
บัณฑิตมีคุณภาพ พัฒนาชาติยั่งยืน

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

โครงการสานฝันเพื่อผู้พิการ

ในการนี้ ชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ความตั้งใจจริง และพลังนักศึกษา จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้พิการ และผู้เข้าร่วมโครงการทุกคน การจัดทำ “โครงการสานฝันเพื่อผู้พิการ” จะส่งผลให้ผู้เข้าร่วมโครงการ สามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ ไปพัฒนาตนเอง ในรูปแบบ “จิตอาสา” และพร้อมที่จะเป็นต้นแบบที่ดี ที่จะร่วมเป็นพลังขับเคลื่อน พัฒนาสังคมและประเทศชาติ ให้เจริญรุ่งเรืองสืบต่อไป โดยสิ่งสำคัญที่สุดคือ เพื่อประโยชน์แก่สังคมส่วนรวมต่อไปในอนาคต

ผู้รับผิดชอบโครงการ

องค์กร ชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อภิวัฒน์ย์ หวานจริง

ภาควิชาศิลป-ไทย คณะจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

หมายเลขโทรศัพท์ (๐๕๓) ๙๔๔๖๔๔, (๐๕๓) ๐๓๐๖๖๐๓

ประธานชมรม นายพัฒนพงษ์ ธรรมวัต นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

รองประธานชมรม นายบุญทริศ น้อยวัฒน์ชาญชัย นักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

นายอริศร์ กริณย์วัฒน์ นักศึกษาคณะจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

นางสาวเบญจวรรณ พรหมสูตร นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

๒๕๕๖ ปีแห่งคุณภาพการอุดมศึกษาไทย
บัณฑิตมีคุณภาพ พัฒนาชาติยั่งยืน

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

รายชื่อนักศึกษาในโครงการ

สถานพื้นเพกับผู้พิการ

ชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

(พฤศจิกายน 2551 - มิถุนายน 2553)

❖ รายชื่อนักศึกษา สมาชิกชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (ปีพ.ศ. 2551)

ชื่อ-สกุล	ชื่อเล่น	เบอร์โทร	คณะ	E-Mail
1. นายลักข์สิทธิ์ พลสันติกุล	คอบ	0892660458	จิตรศิลป์	yumtao@hotmail.com
2. นางสาวอังคณา คาไฟ	กุงโซ	0835712663	จิตรศิลป์	pctnapa0_0@hotmail.com
3. นางสาวกัลยารัตน์ ริมฝ่าย	ทราย	0861178293	จิตรศิลป์	sines88@hotmail.com
4. นางสาวศรัญญา เมืองนำโชค	มั่ง	0840469719	จิตรศิลป์	monk_z_y@hotmail.com
5. นางสาวริษา พันธุ์ศรี	น้ำ	0867294013	จิตรศิลป์	nnj15_8@hotmail.com
6. นางสาวธัญชนก สุขเยี่ยม	มุก	0848208700	จิตรศิลป์	
7. นางสาวดิษวรรณ สุทัศน์สันติ	แพท	0848083078	จิตรศิลป์	
8. นางสาววิรุษา อาริรมย์	นุช	-	จิตรศิลป์	
9. นางสาวเบญจภรณ์ พรหมสูตร	บัว	0877767558	นิติศาสตร์	b_moji@hotmail.com
10. นางสาวสุรยา พันธุ	มะนาว	0869250097	นิติศาสตร์	doranown@hotmail.com
11. นางสาวสไบทิพย์ วาณิชกุล	แตงกวา	0832179846	นิติศาสตร์	storm_1412@hotmail.com
12. นางสาวรัชมาพร ณ น่าน	เชอรี่	0850319551	นิติศาสตร์	cherry_herbic@hotmail.com
13. นางสาวดารารัตน์ อุดรศรี	มิม	0875779177	นิติศาสตร์	the-startdust@hotmail.com
14. นางสาวพรเพ็ญ พิทักษ์วานิชย์	อ๊อฟ	0879600825	นิติศาสตร์	eyebblue6@hotmail.com
15. นายภาณุวัฒน์ นาวิพัฒนา	บ๊ิก	0861866263	นิติศาสตร์	pannuwat3078@hotmail.com
16. นายพัฒนพงษ์ ธรรมวัต	ปาน	0866561498	นิติศาสตร์	parn_1988@hotmail.com
17. นายสุริ ปันแก้ว	หลัง	-	นิติศาสตร์	
18. นายบุญทริก นิธิวัฒน์ชาญชัย	เต้า	0867373728	ทันตแพทยศาสตร์	taothaipimp@hotmail.com

ชื่อ-สกุล	ชื่อเล่น	เบอร์โทร	คณะ	E-Mail
19.นางสาวประภาพร นางค์พงษ์	แก้ว	0836207284	วิทยาศาสตร์	kook-kik_susu@hotmail.com
20.นางสาวผลิปนฑารีย์ รุ่งเรือง	เหมียว	0895373599	วิทยาศาสตร์	
21.นางสาวชนากานต์ วงศ์ศรีใส	ฟาง	0800332134	วิทยาศาสตร์	
22.นายภูวเดช วงศ์ชมพู	ทิม	0801242106	วิทยาศาสตร์	
23.นางสาวจิรัฐยา พงศ์คำ	เบลล์	0892622836	วิทยาศาสตร์	
24.นางสาวจิราพร ธรรมใจ	หนู่ย	0835821611	วิทยาศาสตร์	
25.นางสาวอรพรรณ บัวรับพร	หนึ่ง	0894760023	วิทยาศาสตร์	
26.นางสาววิรัชญา ภูพัฒ	นุ่น	0866736824	วิทยาศาสตร์	
27.นายศรัณย์ เจริญแจ่มจิต	อาร์ม	0806696961	วิทยาศาสตร์	
28.นางสาวปาจริย์ จิตรา	ทราย	0848508314	เทคนิคการแพทย์	
29.นางสาวพัชรินทร์ อินตา	กุกกิก	0819987717	เทคนิคการแพทย์	
30.นางสาววิรกวี จันทร์อาภา	ปาน	0858707208	เทคนิคการแพทย์	
31.นางสาวกาญจนา แก้วสนิท	กอล์ฟ	0876617173	นิติศาสตร์	
32.นางสาวศิริกานดา นันทาทอง	ตุ๋	-	นิติศาสตร์	
33.นางสาวสุภาวดี แซ่โค้ง	ลี	0835721989	นิติศาสตร์	
34.นางสาวปริฉัตร อธิพรหม	อู๋	0876722950	นิติศาสตร์	
35.นางสาวณัฐวรรณ เหลืองเมฆา	เฟรม	0869225412	นิติศาสตร์	
36.นางสาวอภิษฎา รอดโพธิ์ทอง	ฟาง	0869792698	นิติศาสตร์	
37.นางสาวจุฑารัตน์ ทะทอง	ฝ้าย	0857108797	นิติศาสตร์	

ชื่อ-สกุล	ชื่อเล่น	เบอร์โทร	คณะ	E-Mail
38.นางสาวรุจิโรจน์ จิตรพนา	เฟิร์น	0817166805	นิติศาสตร์	
39.นายวรวรรณ อิ่มจันทิก	บอล	0858793199	นิติศาสตร์	
40.นางสาวขวัญชนก กิตติวานิชย์	หวาน	0871810429	นิติศาสตร์	
41.นางสาวสุคาพร จันทะพิงค์	จอย	0835780658	นิติศาสตร์	
42.นายธีรเดช ลิ้มเทียมเจริญ	เน็ค	0868996112	นิติศาสตร์	
43.นางสาวรวีร์ เล็กประเสริ	วิว	0831651303	นิติศาสตร์	
44.นางสาวอภิษฎา ภักดิ์สาร	น้ำหอม	0833570985	นิติศาสตร์	
45.นางสาวกานต์ธิดา ศิธรราชู	เบียร์	0805408078	นิติศาสตร์	
46.นางสาววัชรินทร์ อันทรศร	วา	0810590980	นิติศาสตร์	
47.นายจิระวัฒน์ ไชยจันทร์		0834723486	รัฐศาสตร์	
48.นางสาวหนึ่งฤทัย เถลิ้มขวลิต		0867312067	รัฐศาสตร์	
49.นางสาวเสาวนีย์ ปานกล้า		0879920058	เศรษฐศาสตร์	
50.นางสาวอภิภาวดี คำมี		0870005428	เศรษฐศาสตร์	
51.นางสาวพัชรินทร์ อินไธ		0856202783	รัฐศาสตร์	
52.นางสาวสรวส บุญยีน		0810450945	รัฐศาสตร์	
53.น.ส.ปรางค์มาศทรัพย์กระจำง		0840482496	วิทยาศาสตร์	
54.นายณัฐพงศ์ เทียมเสน		0857200255	วิทยาศาสตร์	
55.นายวัชรพันธ์ บุญณลัย		0899550401	วิจิตรศิลป์	
56.นายทองอมร เหมรัตน์รักย์		0866035799	ศึกษาศาสตร์	

ชื่อ-สกุล	ชื่อเล่น	เบอร์โทร	คณะ	E-Mail
57.นายชูนันท์ สถานป่า		0899551817	ศึกษาศาสตร์	
58.นายชนกิจ อินยาโส		0872059454	มนุษยศาสตร์	
59.นายอนุพงษ์ สิงห์ชนะ		0834764582	วิทยาศาสตร์	
60.น.ส.ภัทรจิต ไชยชนะ		0895588538	บริหารธุรกิจ	
61.นายอภิชาติ สันติะวงศ์		0838526618	เกษตรศาสตร์	
62.นายธีระพล ก้อนแก้ว		0892617164	วิศวกรรมศาสตร์	
63.นายชนา เพ็ชรกุล			วิศวกรรมศาสตร์	
64.นายปฐมพงษ์ สมฤทธิ์		0899986889	วิศวกรรมศาสตร์	
65.นายกิตติชัย พิพัฒน์บุญญรัตน์		0840436363	วิศวกรรมศาสตร์	

❖ รายชื่อคนชมรมที่ช่วยโครงการอบรมและประกวดหนังสือเพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อคนพิการ (ปีพ.ศ. 2552)

ชื่อ - นามสกุล	ชื่อเล่น	คณะ (ปี)	เบอร์โทร
1. นายเจษฎา เหล่ามา	เจษ	ศึกษาศาสตร์ 2	085-7377407
2. น.ส.นัฐภา กันทวี	แยม	เทคนิคการแพทย์ 2	083-7657297
3. น.ส.ปวีณสุดา ปัญญาพันธ์	ฟาง	เทคนิคการแพทย์ 2	085-6538840
4. น.ส.ชลรณิกร เอมเจริญ	หน้อย	เทคนิคการแพทย์ 2	087-7265852
5. น.ส.ศรณญา อาคะโรจน์	เจี๊ว	เทคนิคการแพทย์ 2	083-5162520
6. น.ส.จิรดา นันตาเวียง	จิกกุ่ม	เทคนิคการแพทย์ 2	086-7318071
7. น.ส.นภาพร กองเงิน	จ๊ีบ	เทคนิคการแพทย์ 2	083-8170072
8. นายณัฐ พรรณสมบัติ	นัท	มนุษยศาสตร์ 1	083-5177469
9. น.ส.ปรัชญาภรณ์ เพิ่มพูล	อ็อกดำ	เทคนิคการแพทย์ 1	082-1353009
10. น.ส.พิมลสินี ศิริพิมลวัฒน์	อั่ง	เทคนิคการแพทย์ 1	084-3177648
11. น.ส.ศุภพร พันสุขะ	แป้ง	เทคนิคการแพทย์ 1	087-5420361

12. น.ส.ปิยนุช แสนสุรินทร์	บิว	เทคนิคการแพทย์ 1	089-4306522
13. น.ส.ลออรัตน์ คำน่อง	เมย์	เทคนิคการแพทย์ 1	089-7571822
14. น.ส.นภาศิริ ทนันทชัย	โบว์	เทคนิคการแพทย์ 1	089-9558392
15. น.ส.ทิพย์วิมล มีมา	แพะ	เทคนิคการแพทย์ 1	086-1791109
16. น.ส.นารีรัตน์ ดันกุล	เจียร์	เทคนิคการแพทย์ 1	087-3013393
17. น.ส.กมลรัตน์ สุเทพ	ขวัญ	ศึกษาศาสตร์ 1	087-3048003
18. น.ส.วราภรณ์ กองน้อย	เมย์	ศึกษาศาสตร์ 1	085-3771208
19. น.ส.ศุภลักษณ์ อุดไว	ปรารค์	ศึกษาศาสตร์ 1	083-4102471
20. น.ส.จีรารัตน์ โตป่าสัก	เบญ	ศึกษาศาสตร์ 1	089-8004239
21. น.ส.รัตนาวดี แม่นอุดม	อาย	ศึกษาศาสตร์ 1	086-9554366
22. น.ส.ชนิดา ใจรังสี	ฟ้าใหม่	ศึกษาศาสตร์ 1	080-7917263
23. น.ส.กมลลักษณ์ สุวรรณวงศ์	เบญ	ศึกษาศาสตร์ 1	081-1696933
24. นายเกรียงไกร น่วมเลิศ	หนุ่ม	ศึกษาศาสตร์ 1	087-3096956
25. นายวุฒิพงษ์ แคนช่วงคำ	ไกร	ศึกษาศาสตร์ 3	084-0429829
ชื่อ - นามสกุล	ชื่อเล่น	คณะ (ปี)	เบอร์โทร
26. นายเฉลิมพล มาเป้ง	บอย	ศึกษาศาสตร์ 3	080-1278408
27. นายณราวุฒิ ชัยนิพันธ์	คัน	อุตสาหกรรมเกษตร 2	084-2246523
28. นายพลวัชร ลีละวัฒนากุล	ไผ่ตง	วิทยาศาสตร์ 1	084-6123847
29. น.ส.สุรางค์ สุวาท	นุ๊ก	มนุษยศาสตร์ 4	081-0369927

❖ รายชื่อคณะกรรมการที่เข้าร่วมกิจกรรม “ค่ายสร้างเพื่อน” ในวันที่ 16-17 พฤษภาคม 2553 ที่ เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี

1.นายภาณุวัฒน์ นาวิพัฒนา	คณะนิติศาสตร์
2.นายโอภาส แดร์ตนชัย	คณะนิติศาสตร์
3.นายวุฒิชัย พากดวงใจ	คณะนิติศาสตร์
4.นางสาวพัชรินทร์ อินตา	คณะเทคนิคการแพทย์
5.นางสาวปาจริย์ จิตรา	คณะเทคนิคการแพทย์
6.นางสาวปวีณสุดา ปัญญาจันทร์	คณะเทคนิคการแพทย์
7.นางสาวนภาพร กองเงิน	คณะเทคนิคการแพทย์

- 8.นางสาวจิรดา นันดาเวียง คณะเทคนิคการแพทย์
- 9.นางสาวปริญญ์ แก้วบริสุทธิ คณะเทคนิคการแพทย์
- 10.นางสาวนัฐยา กันทวิ คณะเทคนิคการแพทย์
- 11.นายรัชชัย คำเพียร คณะเทคนิคการแพทย์
- 12.นางสาวศรัณญา อาคะโรจน์ คณะเทคนิคการแพทย์
- 13.นายบุญทริก นิตติวัฒน์ชาญชัย คณะทันตแพทยศาสตร์
- 14.นายรัชชัย เขียวแสงใส คณะบริหารธุรกิจ
- 15.นายเฉลิมพร อ้วนโพธิ์กลาย คณะจิตรศิลป์
- 16.นางสาวพิยาภรณ์ เชื้อเจ็ดคน วิทยาลัย ศิลปะสื่อ
- 17.นางสาวณัฏฐา โอฬารรัตน์ชัย คณะอุตสาหกรรมเกษตร
- 18.นายธนกฤต นามพิชัย วิทยาลัย ศิลปะสื่อ
- 19.นายอภิวัฒน์ องค์กรวิเศษไพบูลย์ วิทยาลัย ศิลปะสื่อ
- 20.นางสาวรัชณี ไชยกาญจน์ คณะพยาบาล
- 21.นายอลงกรณ์ เงามแก้ว คณะวิศวกรรมศาสตร์
- 22.นางสาวปรัชญาภรณ์ เพิ่มพูน คณะเทคนิคการแพทย์
- 23.นายอรรถพล วงศ์ตาเขียว คณะเทคนิคการแพทย์
- 24.นางสาวภริษา พุ่มพวง คณะเทคนิคการแพทย์
- 25.นายวัชร กักรมย์ คณะวิศวกรรมศาสตร์
- 26.นายคมกริช เทพา วิทยาลัย ศิลปะสื่อ
- 27.นางสาววาสนา เผ่าปัญญา คณะบริหารธุรกิจ

28.นายสุรียา แสงแก้วผื่น

คณะนิติศาสตร์

29.นายวรุณ ฐานะชุมภู

คณะเทคนิคการแพทย์

30.นายทิวากร รุ่งรักษา

คณะบริหารธุรกิจ

* รายชื่อนักศึกษาพิการทั้งหมดในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีพ.ศ. 2553

ชื่อ-นามสกุล	ชื่อเล่น	เบอร์โทร.	ชั้นปี
นางสาวชนิตา มะรุ	กอล์ฟ	089-8528082	จบแล้ว
นายอิทธิพล แสนยศ	เอกซ์	089-5604812	จบแล้ว
นางสาวบุปผาชาติ ไทยวงษ์	อ้อย	086-1843079	ปี 5
นางสาวสายน้ำผึ้ง ศรีจันทร์	จอย	084-4872320	ปี 4
นางสาวอุภาวรรณ นามภูณณา	บุผา	080-0321660	ปี 3
นายอากรณ์ ศรีลารอด	คั่น	083-8764753	ปี 2
นายสิทธิชัย คำแดง	เอ็กซ์	083-4800479	ปี 2
นางสาวทัศนีย์ สีเหลือง	แอมมี	084-3726199	ปี 2
นางสาวละแนน พึ่งพวก	แนน	084-7408195	ปี 2
นางสาวปริยานุช วงศ์แปง	เดือน	086-9123232	
นายณัฐนน ศิริประไพ	โปเต้	086-5860359	
นายณพรัตน์ เอกกัน	แมน	085-6143847	
นายเพลิน เรืองชัยชนะ	เอ้	087-1852181	
นายพัฒนภูมิ เวชพาณิชย์	ภูมิ	086-9124232	
นางสาวธนุดรา อินจำปา	อ้อบ	081-7079796	ปี 2
นายศศิริ วังเซ	ยศ	084-9289584	
นางสาววิรมล วงศ์หล้า	ต๊อ๊กต๊าก	080-1339436	ปี 2
นางสาวภารดี ธนะหมี	ต๊าก	083-7712837	
นายอนุชา งามยิ่งมาก	เปรม	087-8508114	
นางสาวปวีณา ขุนทอง	ปุย	086-6251732	ปี 5

นายรัชพล ลักษณะนันท์	เบิร์ต	084-9497885	
นายยุทธนา ยานวงศ์	แก่ง	087-1736880	
นางสาวกัญญาพัชร ชัยศรี	เมย์	084-4874152	ปี 2
นางสาวปานทิพย์ จันทร์ดี	จิม	081-1668422	ปี 2
นางสาวสุกัญญา เขียวทอง	โบว์	084-0458028	
นายสุริยัน มั่นประสงค์	ยัน	089-8537124	

※ รายชื่อนักศึกษาฝึกการ ชั้นปีที่ 1

รายชื่อนักศึกษาผู้ฝึกการในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2553 มีทั้งหมดจำนวน 9 คน						
ที่	ชื่อ-นามสกุล	รหัส	คณะ/สาขาวิชา	ปี	ความบกพร่อง	เบอร์โทรศัพท์
1	นางสาวลลิตา คันมา	530310055	วิจิตรศิลป์/จิตรกรรม	1	หูหนวก	088-4122056
2	นายชาติ แสนซึ้ง	530310070	วิจิตรศิลป์/ประติมากรรม	1	หูหนวก	089-8857410
3	นางสาวญาณิศา จันทร์เปียง	530310071	วิจิตรศิลป์/ประติมากรรม	1	หูหนวก	084-9289616
4	นางสาวอันธิกา สุขะ	530310033	วิจิตรศิลป์/ภาพพิมพ์	1	หูหนวก	084-3676056
5	นางสาววลัยลักษณ์ แสงส่อง	530110334	มนุษยศาสตร์/ปรัชญา	1	สายตาเลือนราง	086-1822481
6	นายสุริยา แสงแก้วฝั้น	532010071	นิติศาสตร์	1	บกพร่องทางร่างกาย	083-9489946
7	นางสาววาสนา เผ่าปัญญา	531510224	บริหารธุรกิจ	1	บกพร่องทางร่างกาย	087-1785645
8	นายคมกริช เทพา	532110013	วิทยาลัยศิลปะ สื่อ ฯ	1	บกพร่องทางร่างกาย	084-3742643
9	นางสาวโสภำพรรณ แซ่อู่	531310230	อุตสาหกรรมเกษตร	1	บกพร่องทางร่างกาย	084-4835061

ภายใต้แนวคิด...สร้างคนให้มีความพร้อมทั้งคุณภาพ ความรู้ความสามารถ
 และเติมเต็มไปด้วยคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้เกิดสำนึกในการที่จะทำความดี
 สามารถสัมผัสได้ถึงคำว่า ศักดิ์ศรี และ คุณค่าของความเป็นมนุษย์ ที่มีเท่าเทียมกัน
 อันจะเป็นพลังในการเปลี่ยนแปลงสังคม เมื่อต้องจบออกไปจากรั้วมหาวิทยาลัย.....

ขอขอบคุณผู้สนับสนุน โครงการสานฝันเพื่อนผู้พิการ ชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

โครงการ สถานฝันเพื่อนผู้พิการ

เดือน พฤศจิกายน 2551 - มิถุนายน 2553

ชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Friendship Beyond Physical '51

ขอขอบคุณผู้สนับสนุนโครงการ

โครงการ สถานฝันเพื่อนผู้พิการ

เดือน พฤศจิกายน 2551 - มิถุนายน 2553

ชมรมเพื่อนผู้พิการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Friendship Beyond Physical '51

ขอขอบคุณผู้สนับสนุนโครงการ

หนังสือปก ๑๐๐ ปี เลข ห้างหวงदैว

00007213